

การพัฒนาเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน
DEVELOPMENT OF INFILTROMETER

เลขหม.....
เลขทะเบียน... 42377
วัน, เดือน, ปี 20 พ.ศ. 2545

b.....
i.....

ปริญญาานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิศวกรรมเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในห้องสมุดเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BM207814

ปีการศึกษา 2543
การพัฒนาเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน
DEVELOPMENT OF INFILTROMETER

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริญญานิพนธ์ปีการศึกษา 2543

ภาควิชาวิศวกรรมเกษตร

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง การพัฒนาเครื่องมี้อัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน

ผู้จัดทำ

1. นายจตุติ

รุจิระกำรรัชย์

2. นายบุญยฤทธิ

ศุรวรภัษลิจิต

3. นายวรัญญ

ประพรตจกกิจ

4. นายวรากร

จันวงษา

..... อาจารย์ที่ปรึกษา

(อาจารย์ทรงวุฒิ แสงจันทร์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา

(อาจารย์ ดร.วินัย กล้าจริง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน

จตุติ	รุจิระกำจรชัย	
บุญยฤทธิ	สุรารักษ์ลิขิต	
วรัญญา	ประพรตจักษกิจ	
วรากร	จันทวงษา	
ทรงวุฒิ	แสงจันทร์	อาจารย์ที่ปรึกษา
วินัย	กล้าจริง	อาจารย์ที่ปรึกษา
ปีการศึกษา 2543		

บทคัดย่อ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อรายงานการศึกษาการพัฒนาเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน โดยการสร้างอุปกรณ์สำหรับเติมน้ำ และสามารถอ่านค่าความลึกสะสมของน้ำที่ซึมลงไปผิวดินได้ ซึ่งสามารถใช้แทนสูกเกจที่ใช้ในการอ่านค่าระดับความลึกสะสมของน้ำแบบเดิม เครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินจะประกอบด้วย ถังเติมน้ำ (Mariotte tank) สูง 1200 มิลลิเมตร ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 150 มิลลิเมตร และท่ออ่านระดับน้ำขนาด 7.7 มิลลิเมตร โดยอ่านค่าได้สูงสุด 950 มิลลิเมตร และมีสายยางต่อไปยังวาล์วกลอย เพื่อปล่อยให้น้ำลงไปจนถึงวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินแบบวงแหวนสองชั้น (Double ring) โดยตั้งทั้งสองชั้นเป็นแบบเปิดท้ายทั้งสองด้านมีความสูง 300 มิลลิเมตร ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของถัง 550 มิลลิเมตร และ 300 มิลลิเมตร

จากผลการทดลองพบว่า อุปกรณ์ที่พัฒนาขึ้นแทนการใช้สูกเกจสามารถใช้งานได้ดี อ่านค่าการซึมผ่านผิวดินได้สะดวก และสามารถเติมน้ำเข้าสู่ตัวถังวัดได้โดยอัตโนมัติ นอกจากนั้นได้ทำการเขียนโปรแกรมเพื่อหาค่าความลึกสะสมของน้ำ และอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน เพื่อช่วยลดเวลาในการวิเคราะห์ผลการทดลอง

DEVELOPMENT OF INFILTROMETER

Juti	Rujirakamtornchai	
Boonyalit	Suraraklikit	
Waranyu	Prapattijakkit	
Warakorn	Chanwongsa	
Songvoot	Sangchan	Advisor
Vinai	Klajring	Advisor
2000		

Abstract

This thesis aimed to develop infiltrometer by construct a tank and measuring the change of depth of accumulated water that infiltrates the soil. This infiltrometer can be used to replace the Commonly used hook gauge.

The height of the new infiltrometer used with tank was 1200 mm with a diameter of 150 mm. The level water tube had a diameter of 7.7 mm with a maximum parameter of 950 mm. The double ring infiltrometer height was 300 mm with a 550 mm and 300 mm diameter.

Results of the study revealed that readings made from the infiltrometer and hook gauge showed not very significant differences. Furthermore, if the water in the infiltrometer tank gets dirty, reading from the scale becomes difficult. However, as compared to the hook gauge, the new infiltrometer provided more convenience in reading infiltration and allowed automatic transfer of water to the double ring. An application program computing the depth of accumulated water and the rate of infiltration was written to reduce the time used in analyzing the results.

สารบัญ

หน้า

บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 วัตถุประสงค์	2
1.2 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 ตรวจสอบเอกสาร	3
2.1 เนื้อดินและ โครงสร้างของดิน	3
2.2 การไหลซึมของน้ำจากผิวดิน	7
2.2.1 น้ำในดินและชนิดของน้ำในดิน	7
2.2.2 ลักษณะการไหลซึมของน้ำจากผิวดิน	9
2.2.3 การไหลซึมของน้ำ	11
2.3 ปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน	13
2.4 การวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน	16
บทที่ 3 การพัฒนาเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน	22
3.1 แนวคิดของการพัฒนาเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน	22
3.2 หลักการออกแบบและการสร้างเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน	22
3.3 หลักการทำงานของเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน	43
บทที่ 4 การทดลองเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน	46
4.1 อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง	46
4.2 วิธีการติดตั้งและการทดลอง	46
4.2.1 วิธีการติดตั้ง	46
4.2.2 วิธีการทดลอง	51
4.3 การปรับแก้ค่าที่ได้จากการทดลอง	53
4.4 ผลที่ได้จากการทดลอง	55
บทที่ 5 วิเคราะห์และวิจารณ์ผลการทดลอง	60

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

5.2 สรุปและวิจารณ์ผลการทดลอง	63
บทที่ 6 โปรแกรมหาสมการอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน	64
6.1 แนวคิดและที่มาของการเขียน โปรแกรมหาสมการอัตราการซึมของน้ำในดิน	64
6.2 หลักการเขียน โปรแกรมหาสมการอัตราการซึมของน้ำในดิน	64
6.2.1 วิธีการใช้โปรแกรมไมโครซอฟท์เอกเซล	64
6.2.2 หลักการเขียนโปรแกรมหาสมการอัตราการซึมของน้ำในดิน (โปรแกรม Infiltration)	67
6.3 โครงสร้างการทำงานของโปรแกรม Infiltration	74
บทที่ 7 สรุปและข้อเสนอแนะ	76
7.1 สรุปผลการพัฒนาเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน	76
7.2 ข้อเสนอแนะและสิ่งที่ควรปรับปรุง	76
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก รายละเอียดของแบบเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน	
ภาคผนวก ข ผลการทดลองและผลการคำนวณ	
ภาคผนวก ค การสร้างกราฟลอการิทึมโดยใช้ไมโครซอฟท์เอกเซล	
ภาคผนวก ง การประมาณด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด	
ภาคผนวก จ การนำเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินประยุกต์ใช้งานด้านต่าง ๆ	
ภาคผนวก ฉ วิธีการใช้งานโปรแกรม Infiltration 2544	
ภาคผนวก ช แผนผังการออกแบบเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน	

กิตติกรรมประกาศ

เอกสารนี้ถูกนำมาที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูปภาพ

รูปภาพ	หน้า
รูป 2.1 แผนภาพสามเหลี่ยมแรงประเภทของเนื้อดินตามสัดส่วน โดย มวล	4
รูป 2.2 ไดอะแกรมสามเหลี่ยมโดยแยกเนื้อดินออกเป็นกลุ่มใหญ่ 3 กลุ่ม	5
รูป 2.3 เปรียบเทียบขนาดของกลุ่มขนาดต่าง ๆ ของดิน	6
รูป 2.4 น้ำในดินและระดับความชื้นของดินที่จุดต่าง ๆ	9
รูป 2.5 เขตอิมน้ำและช่วงต่อเนื่อง เขตส่งผ่าน เขตเริ่มเปียก และแนว เปียกน้ำในขณะที่ให้น้ำจากผิวดิน	12
รูป 2.6 ประเภท(types)ต่าง ๆ ของโครงสร้างดิน	14
รูป 2.7 ถังวัดอัตราการซึมแบบต่าง ๆ	17
รูป 2.8 การวัดอัตราการซึมแบบประหยัด	17
รูป 2.9 ถังวัดอัตราการซึมของน้ำของบริษัทELE International	18
รูป 2.10 เครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำ	19
รูป 2.11 ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินกับเวลา เมื่อนำมาเขียนในกระดาษกราฟแบบธรรมดา	19
รูป 2.12 กราฟเส้นตรงของสมการ $y = mx + c$	20
รูป 3.1 แสดงแบบจำลองเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินที่จะ ออกแบบและสร้าง	22
รูป 3.2 แสดงถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินแบบชั้นเดียว(Single Ring)	23
รูป 3.3 แสดงการไหลซึมของน้ำในถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน ใบเดียว	25
รูป 3.4 แสดงถึงแรงดูดซับที่ดินมีต่อน้ำทุกทิศทุกทาง	26
รูป 3.5 แสดงการไหลซึมของน้ำ เมื่อมีถึงใบนอกมาวางซ้อนกัน	26
รูป 3.6 แสดงแรงดันน้ำที่กระทำซึ่งกันและกันและมีผลให้เกิดความสมดุล	27

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูปภาพ(ต่อ)

รูปภาพ	หน้า
รูป 3.7 ถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินแบบวงแหวนสองชั้น (Double Ring) ที่สร้างเสร็จแล้ว	27
รูป 3.8 ถังเติมน้ำรูปแบบต่าง ๆ	28
รูป 3.9 แสดงถึงปรากฏการณ์การไหลของอากาศและการลดระดับน้ำในถังเติมน้ำ	29
รูป 3.10 แผนผังการทำงานของถังเติมน้ำ (Marriott Tank)	30
รูป 3.11 (ก) ถังเติมน้ำ (Mariotte Tank)	31
(ข) ถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน	33
รูป 3.12 ถังเติมน้ำที่สร้างเสร็จแล้ว	34
รูป 3.13 เรือนยี่ควาลูกกลอย	34
รูป 3.14 ราวแขวนลูกกลอยและสุกเกจ	35
รูป 3.15 เรือนยี่ควาลูกกลอยที่สร้างเสร็จแล้ว	35
รูป 3.16 วาลูกกลอยแบบก๊อคน้ำที่ใช้เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน	36
รูป 3.17 โครงสร้างภายในอย่างคร่าว ๆ ของวาลูกกลอยแบบก๊อคน้ำ	36
รูป 3.18 แสดงการทำงานของวาลูกกลอยแบบก๊อคน้ำ	37
รูป 3.19 แผนผังการทำงานของวาลูกกลอยแบบก๊อคน้ำ	37
รูป 3.20 ส่วนประกอบต่าง ๆ ของแท่นตั้งถังเติมน้ำ	38
รูป 3.21 แท่นตั้งถังเติมน้ำที่สร้างเสร็จแล้ว	39
รูป 3.22 ส่วนประกอบต่าง ๆ ของราวแขวนลูกกลอยและสุกเกจ	39
รูป 3.23 ราวแขวนลูกกลอยและสุกเกจที่สร้างเสร็จแล้ว	40
รูป 3.24 แสดงการแตะผิวระดับน้ำของปลายตะขอ	40
รูป 3.25 สุกเกจแบบวัดการระเหยของน้ำ (Hook Gauge Evaporimeter) โดยบริษัท ELE International	41
รูป 3.26 การนำสุกเกจไปใช้วัดระดับน้ำในการชลประทาน โดยการวัดในบ่อน้ำนิ่ง (Stilling Chamber)	41

สารบัญรูปภาพ(ต่อ)

รูปภาพ	หน้า
รูป 3.27 สุกเกจที่ใช้ในการวัดค่าควาถึกสะสมของน้ำในดิน	42
รูป 3.28 สุกเกจที่สร้างเสร็จแล้ว	43
รูป 3.29 แสดงการทำงานของเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน	43
รูป 3.30 แสดงการเปลี่ยนแปลงระดับน้ำถึงวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินที่มีผลต่อระดับน้ำในถังเติมน้ำ	44
รูป 3.31 แผนผังการทำงานของเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน	45
รูป 4.1 แสดงการตอกถึงวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินลงไปนดิน	46
รูป 4.2 ค้อนและท่อนไม้ที่ใช้ตอก	47
รูป 4.3 การวัดระดับถึงวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินโดยใช้ปรอทวัดระดับ	47
รูป 4.4 แสดงการวัดระดับถึงวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินที่อยู่เหนือผิวดินโดยใช้ตลับเมตร	48
รูป 4.5 ปรอทวัดระดับและตลับเมตร	48
รูป 4.6 การตั้งราวแขวนลูกกลอยและสุกเกจ	48
รูป 4.7 การแขวนสุกเกจ	49
รูป 4.8 การแขวนเรือนยี่ควาล้วลูกกลอย	49
รูป 4.9 การตั้งถังเติมน้ำไว้ที่แท่นตั้งถังเติมน้ำ	50
รูป 4.10 การติดตั้งวาล้วลูกกลอยเข้ากับเรือนยี่ควาล้วลูกกลอย	50
รูป 4.11 การต่อสายยางเข้ากับลูกกลอย	50
รูป 4.12 การต่อสายยางเข้ากับถังเติมน้ำ	51
รูป 4.13 เครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินที่ติดตั้งเสร็จแล้ว	51
รูป 4.14 การนำแผ่นพลาสติกมาคลุมถึงวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน	52
รูป 4.15 แสดงปลายตะขอของสุกเกจและผิวดินระดับน้ำ	52
รูป 4.16 ตารางบันทึกผลที่ใช้ในการทดลอง	53
รูป 4.17 กระจายกราฟพรรณมาและกระจายกราฟลอการิทึม	53

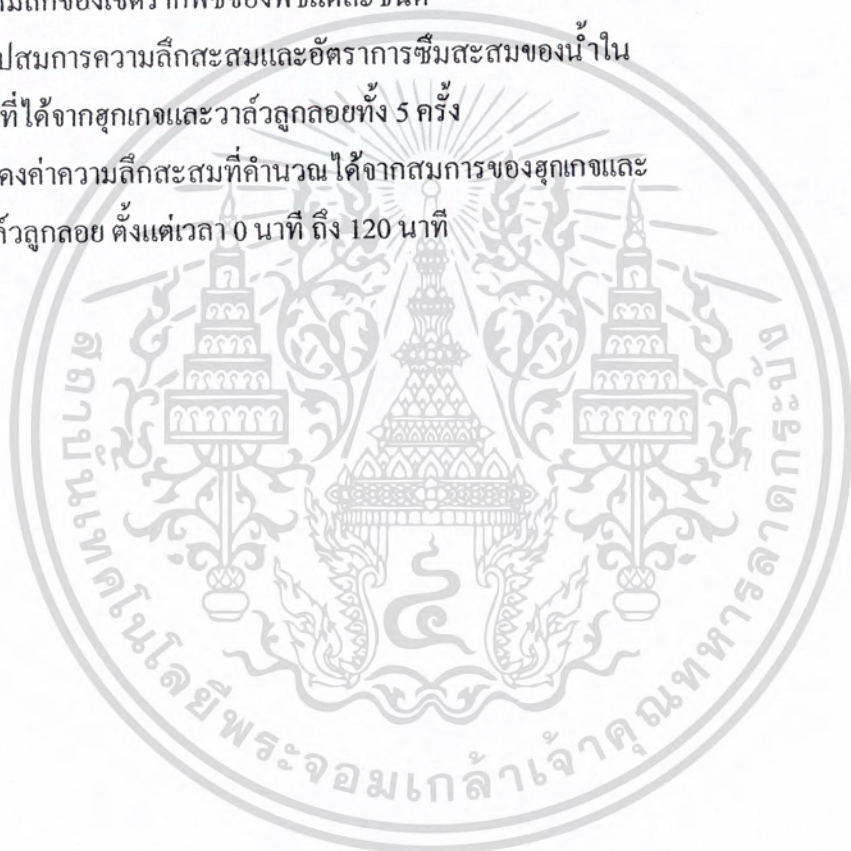
เอกสารนี้เป็นเอกสารของกองเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูปภาพ(ต่อ)

รูปภาพ	หน้า
รูป 4.18 แสดงถึงปริมาตรลดและเพิ่มของถังเติมน้ำและถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ้ำผิวดิน	54
รูป 4.19 กราฟที่วาดลงในกระดาษกราฟธรรมดา	55
รูป 4.20 กราฟที่วาดลงในกราฟลอการิซึม	56
รูป 4.21 ปราบฏการณ์แรงตึงผิวของน้ำในท่อระดับน้ำ	59
รูป 5.1 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างสมการซุกเกงและวาล์วลูกลอย	62
รูป 5.2 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างสมการของซุกเกงและวาล์วลูกลอย เมื่อวาดลงในกระดาษกราฟลอการิซึม	62
รูป 6.1 หน้าต่างของโปรแกรมไมโครซอฟท์เอกเซล	64
รูป 6.2 ผังการทำงานของโปรแกรม Infiltration(Flow Chart Infiltration Software)	75
รูป 7.1 ระบบการอ่านค่าอัตโนมัติโดยใช้ลูกลอย	77
รูป 7.2 ระบบการอ่านค่าแบบถ่ายเทความร้อน	78

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
ตาราง 1 การจำแนกกลุ่มขนาดตามระบบสหรัฐอเมริกา(USDA) เปรียบเทียบกับระบบสากล(ISSS)	6
ตาราง 2 ความถี่ของเขตรากพืชของพืชแต่ละชนิด	10 - 11
ตาราง 3 สรุปสมการความลึกสะสมและอัตราการซึมสะสมของน้ำในดินที่ได้จากสุกเกชและวาล์วลูกลอยทั้ง 5 ครั้ง	58
ตาราง 4 แสดงค่าความลึกสะสมที่คำนวณได้จากสมการของสุกเกชและวาล์วลูกลอย ตั้งแต่เวลา 0 นาที ถึง 120 นาที	60 - 61

บทที่ 1

บทนำ

ในทางการเกษตรชลประทาน สิ่งสำคัญและเป็นปัญหาในการออกแบบและประเมินผล คือ การซึมของน้ำผ่านผิวดิน(Infiltration) การซึมของน้ำผ่านผิวดินถือเป็นส่วนหนึ่งของการเคลื่อนที่ของน้ำในดิน โดยจะอยู่ภายในเขตรากพืช ถ้าเลยเขตรากพืชแล้วจะเรียกว่า การซึมในดิน (Percolation) การซึมของน้ำผ่านผิวดิน เมื่อลงไปใตดินจะซึมได้ทุกทิศทาง โดยแรงดูดซับระหว่างน้ำกับเม็ดดิน มีเพียงทิศทางเดียวที่มีประโยชน์ต่อการเจริญเติบโตของพืชมากที่สุด คือ การซึมของน้ำผ่านผิวดินในแนวตั้ง ซึ่งในการซึมของน้ำผ่านผิวดินในแนวตั้ง จะซึมในอัตราที่ค่อย ๆ ลดลง จนกระทั่งดินมีความชื้นถึงจุดอิ่มตัว อัตราของการซึมจะคงที่ อัตราของการซึมที่กล่าวนี้ เรียกว่า อัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน(Infiltration Rate) ในการวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินจะใช้เครื่องมือชนิดหนึ่งที่เรียกว่า ถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน(Infiltrimeter) เป็นเครื่องมือที่จะต้องวัดค่าความลึกสะสมของน้ำที่ซึมลงไปใตดิน(Accumulative Depth) จึงจะสามารถวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินได้

การพัฒนาเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินนี้ เป็นการพัฒนาในส่วนของการอ่านค่าความลึกสะสมของน้ำที่ซึมลงไปใตดิน โดยเดิมทีเดียว การวัดความลึกสะสมของน้ำที่ซึมลงไปใตดินจะใช้เครื่องมือที่เรียกว่า ฮุกเกจ(Hook Gauge) โดยมีตะขอเป็นตัวชี้ตำแหน่งการวัด นั่นคือปลายตะขอจะต้องแตะผิวดินระดับน้ำจึงจะวัดออกมาเป็นค่าระดับน้ำได้ แต่การใช้ฮุกเกจมีปัญหาในการวัด ก็คือ เวลาวัดจะต้องทำการเลื่อนเข็ม และยังคงคู่ด้วยว่า ปลายตะขอแตะผิวดินระดับน้ำจริงหรือไม่ ถ้า น้ำขุ่นจะเห็นปลายตะขอไม่ชัด ทำให้ผลการทดลองมีความไม่ต่อเนื่องและผิดพลาดได้ จึงต้องมีการพัฒนาโดยการสร้างเครื่องมืออ่านค่าที่ต่อเนื่อง และอุปกรณ์ที่กล่าวนี้คือ อุปกรณ์วัดระดับน้ำโดยใช้วาล์วลูกลอย โดยจะต้องมีถังเก็บน้ำเป็นตัวเติมน้ำอยู่ตลอดเวลา

ในโครงการนี้ จะใช้ถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน แบบวงแหวนสองชั้น(Double Ring) และใช้ถังเติมน้ำแบบมารีโอก(Marriott Tank) เป็นเครื่องมือในการเก็บน้ำ และอ่านค่าที่เสถิลแล้วต่อสายไปยังลูกลอย โดยลูกลอยจะต้องมีขนาดไม่ใหญ่มากนัก จึงจะใช้งานได้ นอกจากนั้นจะต้องสร้างฮุกเกจที่เหมาะสมสำหรับการหาค่าความลึกสะสมของน้ำที่ซึมลงไปใตดิน เพื่อเป็นค่าอ้างอิงในการเปรียบเทียบกับอุปกรณ์วัดระดับน้ำโดยใช้วาล์วลูกลอยว่าใช้งานได้หรือไม่ นอกจากตัวอุปกรณ์ที่ต้องพัฒนาแล้ว เราจะต้องสร้างโปรแกรมหาอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน เพื่อลดเวลาการ

เอกสารนี้เผยแพร่ผลการศึกษาที่ได้รับจากการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1 วัตถุประสงค์

1. เพื่อทำการออกแบบและสร้างเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำและสุกเกจ
2. เพื่อทำการทดลองเปรียบเทียบระหว่างค่าที่ได้จากเครื่องวัดอัตราการซึมที่สร้างขึ้นใหม่และค่าที่ได้จากสุกเกจ
3. เพื่อทำการออกแบบโปรแกรมคำนวณหาอัตราการซึมของน้ำโดยรับค่า ระดับน้ำในถังเติมน้ำ และเวลาที่ไ้จากการทดลอง

1.2 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

จะได้อุปกรณ์วัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินที่มีประสิทธิภาพ มีความแม่นยำ และอ่านค่าได้ง่าย และยังสามารถขนย้ายได้สะดวก

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

2.1 เนื้อดินและโครงสร้างของดิน

เนื้อดินเป็นสมบัติทางฟิสิกส์ขั้นมูลฐาน ซึ่งจะมีผลควบคุมสมบัติทางฟิสิกส์อื่น ๆ ของดิน เนื้อดินสื่อความหมายด้านขนาดหรือความหยาบ-ละเอียดของอนุภาคอนินทรีย์ (inorganic particles) ที่เป็นองค์ประกอบของดินนั้น

ในด้านปฐพีวิทยา เนื้อดินถูกจำแนกเป็นหลายประเภท สิ่งที่กำหนดประเภทของเนื้อดิน คือ สัดส่วนโดยมวลของอนุภาคอนินทรีย์ 3 กลุ่มขนาด (soil separates) คือ

1. อนุภาคทราย (sand) จัดเป็นกลุ่มขนาดโตที่สุดในดิน
2. อนุภาคตะกอนทรายหรืออนุภาคทรายแป้ง (silt) จัดเป็นกลุ่มขนาดปานกลาง
3. อนุภาคดินเหนียว (clay) จัดเป็นกลุ่มขนาดเล็กที่สุดในดิน

เหตุที่เรียกว่ากลุ่มขนาดเป็นเพราะ แต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยอนุภาคหลายขนาดจัดไว้เป็นช่วง ซึ่งกำหนดโดยพิคคของขนาด พิคคของขนาดนี้มีทั้งพิคคบน (upper limit) และพิคคล่าง (lower limit) อนุภาคทราย ทรายแป้ง และดินเหนียว มีพิคคของขนาดที่แตกต่างกัน

สัดส่วนผสมของอนุภาคหลายกลุ่มขนาดนี้จะมีผลต่อสมบัติทางฟิสิกส์หลายประการ เช่น

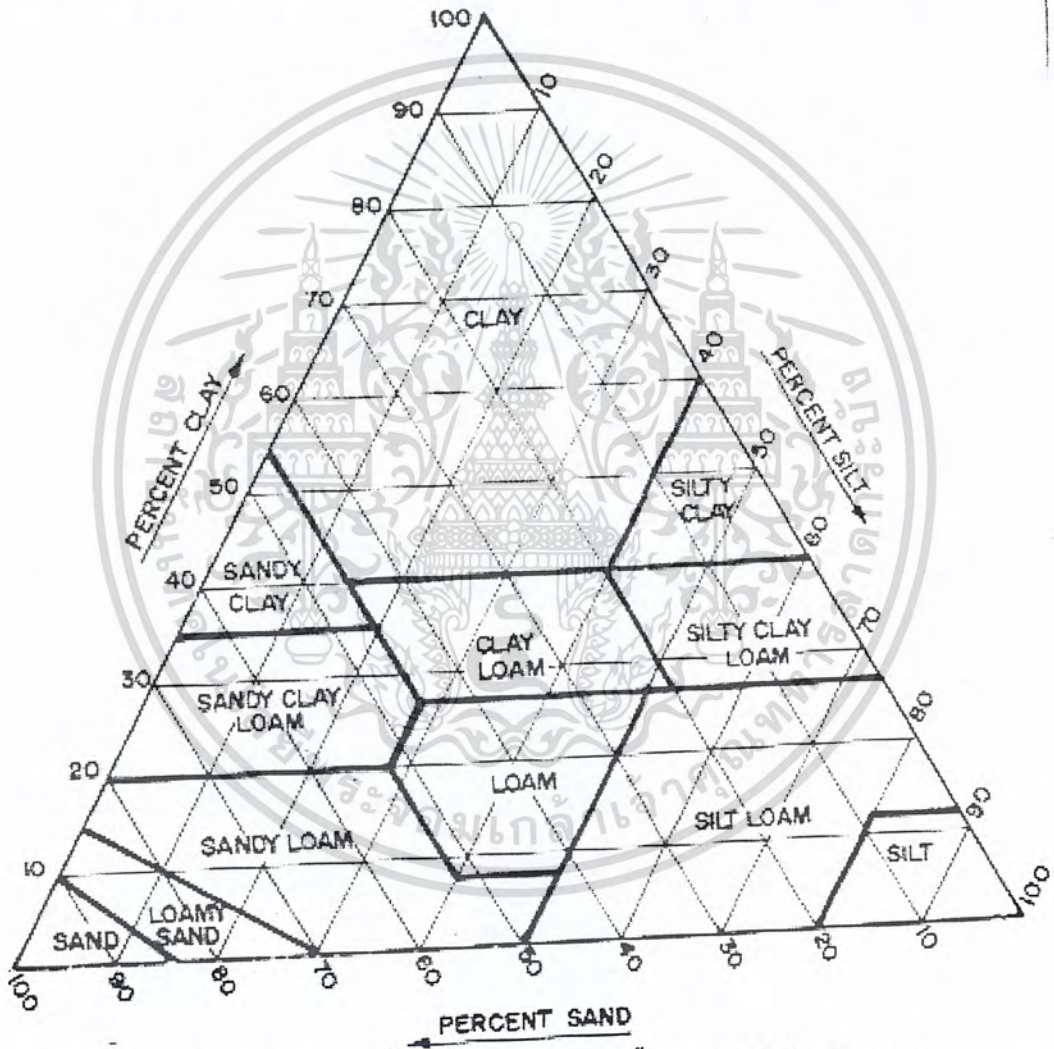
1. ความสามารถในการอุ้มน้ำ ซึ่งหมายถึงสมบัติของดินในการบรรจุน้ำไว้ได้มากหรือน้อย
2. ความสามารถในการถ่ายเทอากาศ ซึ่งหมายถึงความสามารถของดินในการบรรจุอากาศ และสามารถในการถ่ายเทแลกเปลี่ยนแก๊สระหว่างดินและบรรยากาศ
3. ความแข็งของดิน ซึ่งหมายถึงความแน่นหนาของการเกาะตัวกันของอนุภาคดินเป็นก้อนดิน หรือเป็นหน้าตัดดิน

ความสามารถของดินในการอุ้มน้ำและถ่ายเทอากาศมีความผูกพันกับจำนวนและขนาดของช่องในดิน ซึ่งได้รับผลโดยตรงจากขนาดของอนุภาค ส่วนความแข็งของดินผูกพันกับความแข็งแรงของการเชื่อมยึดระหว่างอนุภาคเดี่ยว โดยอิทธิพลของสารเชื่อม ความแข็งของดินได้รับผลโดยอ้อมจากขนาดของอนุภาค โดยที่ถ้าอนุภาคดินมีขนาดเล็ก พื้นที่ผิวสัมผัสรวมทั้งจุดสัมผัสระหว่างอนุภาคจะมีค่าเพิ่มขึ้นหากพื้นที่สัมผัสระหว่างอนุภาคมีค่าเพิ่มขึ้น การเชื่อมยึดอนุภาคโดยสารเชื่อมจะมีความแข็งแรงเพิ่มขึ้น

ดินทั่วไปจะประกอบไปด้วยอนุภาคทั้ง 3 กลุ่มขนาด คือ ทราย, ทรายแป้ง และดินเหนียว ดินแต่ละ

เอกสารที่ มีความแตกต่างกันทางด้านธรณีวิทยา ลักษณะภูมิประเทศ และภูมิอากาศจะมีสัดส่วนผสม ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของอนุภาคทั้ง 3 กลุ่มขนาดแตกต่างกัน เป็นผลให้เกิดเนื้อดินหลายชนิด และเนื่องจากสัดส่วนผสมของอนุภาคที่วิเคราะห์จริงจากตัวอย่างดินที่มีสมบัติคล้ายกัน อาจแตกต่างกันได้ นักวิทยาศาสตร์ทางดิน จึงจัดเนื้อดินกลุ่มประเภท ซึ่งมีด้วยกัน 12 ประเภท ดังแสดงในรูป 2.1 เนื้อดินที่ถูกจัดให้อยู่ในประเภทเดียวกัน ถึงแม้จะมีความผันแปรของสัดส่วนผสมของอนุภาค 3 ชนิดได้แต่จะ

รูป 2.1 แผนภาพสามเหลี่ยมแบ่งประเภทของเนื้อดินตามสัดส่วนโดยมวล

มีสมบัติทางฟิสิกส์ที่คล้ายกัน การประเมินประเภทของเนื้อดินอาจทำได้เมื่อทราบสัดส่วนเป็นเปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนักของทราย, ทรายแป้งและดินเหนียว ดังตัวอย่าง สมมุติว่าตัวอย่างดินชนิดหนึ่ง มีทราย 40 %, ทรายแป้ง 38 % และดินเหนียว 22 % เมื่อตรวจสอบกับไดอะแกรมสามเหลี่ยมแบ่งประเภทเนื้อดิน พบว่ามีประเภทของเนื้อดินเป็นดินร่วน(loam)

แต่ละมุมของไดอะแกรมสามเหลี่ยมจะเป็นกลุ่มประเภทของเนื้อที่แสดงลักษณะเด่นของดิน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปเผยแพร่จนดานการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่ละกลุ่มขนาดของอนุภาค

มูมบนเป็นประเภทดินเหนียว(clay)

มูมล่างซ้ายเป็นประเภทดินทราย(sand)

มูมล่างขวาเป็นประเภทดินทรายแป้ง(silt)

เห็นได้ว่าประเภทเนื้อดินเหนียวกินขอบเขตของพื้นที่มากที่สุดบนไดอะแกรมสามเหลี่ยม ดินซึ่งมีสัดส่วนของอนุภาคดินเหนียวเกิน 40 เปอร์เซ็นต์ ถือว่ามีเนื้อดินหลักเป็นประเภทดินเหนียว ในขณะที่เนื้อดินหลักประเภทดินทรายแป้ง และประเภทดินทรายจะต้องมีสัดส่วนของกลุ่มอนุภาคทรายแป้ง และอนุภาคทรายเกิน 80 เปอร์เซ็นต์ และ 90 เปอร์เซ็นต์ ขึ้นไปตามลำดับ เนื้อดินแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ๆ ดังนี้

รูป 2.2 ไดอะแกรมสามเหลี่ยมโดยแยกเนื้อดินออกเป็นกลุ่มใหญ่ 3 กลุ่ม

- 1.กลุ่มดินเนื้อละเอียด มีดังนี้ คือ ดินเหนียว,ดินเหนียวปนทรายแป้ง,ดินเหนียวปนทราย,ดินร่วนเหนียว,ดินร่วนเหนียวปนทรายแป้ง
- 2.กลุ่มดินเนื้อปานกลาง มีดังนี้ คือ ดินร่วนเหนียวปนทราย,ดินร่วน,ดินร่วนปนทราย,ดินทรายแป้ง
- 3.กลุ่มดินเนื้อหยาบ มีดังนี้ คือ ดินทราย,ดินทรายร่วน,ดินร่วนทราย

นักวิทยาศาสตร์ทางดินแบ่งอนุภาคดินเป็น 3 กลุ่มอนุภาค ระบบจำแนกขนาดหลายระบบ ที่นิยมใช้มี 2 ระบบ คือ ระบบสหรัฐอเมริกา(USDA)และระบบสากล(ISSS) ดังตาราง 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

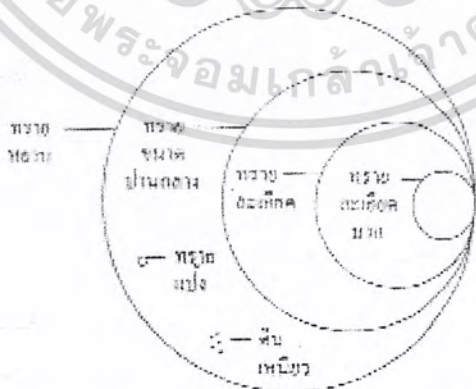
ตาราง 1 การจำแนกกลุ่มขนาดตามระบบสหรัฐอเมริกา(USDA)เปรียบเทียบกับระบบสากล(ISSS)

กลุ่มขนาด	เส้นผ่านศูนย์กลาง(มม.)	
	USDA	ISSS
ทราย	2.00-1.00	-
ทรายหยาบ	1.00-0.50	2.00-0.2
ทรายขนาดปานกลาง	0.50-0.25	-
ทรายละเอียด	0.25-0.10	0.20-0.02
ทรายละเอียดมาก	0.10-0.05	-
ทรายแป้ง	0.05-0.002	0.02-0.002
ดินเหนียว	<0.002	<0.002

ที่มา:มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,2541

สองระบบนี้แตกต่างกันเล็กน้อย คือ ระบบ USDA จำแนกชั้นย่อยในกลุ่มทรายออกเป็น 4 กลุ่ม และกำหนดพิคคบนของขนาดทรายแป้งไว้ที่ 0.05 มม. ในขณะที่ระบบ ISSS จำแนกชั้นย่อยในกลุ่มทรายเป็น 2 กลุ่ม และกำหนดพิคคบนของขนาดทรายแป้งไว้ที่ 0.02 มม.

เพื่อให้เกิดภาพพจน์ของกลุ่มขนาดของอนุภาคให้พิจารณารูป 2.3 ซึ่งแสดงขนาดสัมพัทธ์โดยเฉลี่ยของอนุภาคดินแต่ละกลุ่มขนาด

รูป 2.3 เปรียบเทียบขนาดของกลุ่มขนาดต่าง ๆ ของดิน ในภาพนี้ไม่มีกลุ่มขนาดทรายหยาบมาก

อนุภาคทราย ทรายแป้ง และดินเหนียว ต่างมีสมบัติทางฟิสิกส์ที่โดดเด่นของตัวเอง ทั้งด้านขนาด รูปร่าง เนื้อที่ผิวจำเพาะ จำนวนและขนาดของช่องภายในก้อนดิน รวมถึงพฤติกรรมที่แสดงออก เช่น อุ้มน้ำ การระบายอากาศ และการดูดซับสารต่าง ๆ เมื่ออนุภาคทั้ง 3 กลุ่มขนาด มาผสมรวมกันเป็นเนื้อดินจะส่งผลให้สมบัติทางฟิสิกส์ของดินเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งขึ้นอยู่กับสัดส่วนของอนุภาคดินแต่ละชนิดที่ประกอบกันเป็นเนื้อดินนั้นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์เพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กันเข้าเป็นมวล จึงทำให้มวลดินที่มีประเภทของเนื้อต่างกันมีสมบัติแตกต่างกันด้วย ในที่นี้จะกล่าวถึงลักษณะเฉพาะของเนื้อดินที่จำแนกเป็นกลุ่มคร่าว ๆ ว่าเป็นดินเนื้อหยาบ,เนื้อปานกลางและเนื้อละเอียด

1.ดินเนื้อหยาบ ดินเหล่านี้มีช่องขนาดใหญ่ระหว่างอนุภาคเมื่อเรียงตัวเป็นหน้าตัดดิน ขณะฝนตกหนักหรือให้น้ำชลประทานจำนวนมาก ดินจะรับน้ำผ่านผิวดินได้ดี กล่าวว่ามี การแทรกซึมน้ำดี ภายหลังฝนตกน้ำจะเคลื่อนตัวลงส่วนลึกของหน้าตัดได้เร็ว

2.ดินเนื้อละเอียด ดินเหล่านี้มีลักษณะตรงข้ามกับดินเนื้อหยาบ กล่าวคือช่องว่างระหว่างอนุภาคมีขนาดเล็กและมีปริมาตรรวมของช่องมาก การแทรกซึมของน้ำมีค่าต่ำ และการกระจายน้ำในหน้าตัดดินได้ช้า

3.ดินเนื้อปานกลาง โดยกว้าง ๆ ดินเนื้อปานกลางจะมีสมบัติกึ่งกลางระหว่างดินเนื้อหยาบและดินเนื้อละเอียด กล่าวคือ ระบายน้ำไม่เร็วจนก่อให้เกิดการชะละลายสูญเสียธาตุอาหารพืช แต่ก็เร็วพอที่จะระบายอากาศได้ทันต่อความต้องการของพืช และเตรียมดินได้ภายหลังฝนตกไม่นาน ดินเนื้อปานกลางมักมีความชุ่มน้ำใช้ประโยชน์ได้ค่อนข้างมาก

2.2 การไหลซึมของน้ำจากผิวดิน

ในการชลประทานเกือบทุกประเภท เราให้น้ำแก่พืชทางผิวดินและให้น้ำไหลซึมเข้าไปเก็บไว้ในดินเพื่อที่พืชจะนำไปใช้ในภายหลัง ดังนั้นลักษณะการไหลซึมของน้ำเข้าไปในดินจึงเป็นสิ่งที่ควรจะทำความเข้าใจไว้

2.2.1 น้ำในดินและชนิดของน้ำในดิน

การที่พืชจะเจริญเติบโตได้อย่างเต็มที่นั้น พืชจะต้องดูดน้ำจากดินได้มากพอตลอดเวลา ดังนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องทราบว่า ดินชนิดหนึ่ง ๆ นั้นมีความสามารถเก็บน้ำไว้ได้มากน้อยเพียงไรพืชนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริงเท่าไร ตลอดจนจะต้องทราบว่าน้ำเคลื่อนที่ในดินอย่างไร และจะให้น้ำแก่ดิน เพื่อให้ดินนั้นมีความชื้นพอเหมาะอย่างไร

การเรียงตัวของเมล็ดดินทำให้เกิดช่องว่างที่มีขนาดและรูปร่างต่าง ๆ ขึ้น เมื่อฝนตกหรือให้น้ำแก่พืช น้ำก็จะแทรกเข้าไปอยู่ในช่องว่างเหล่านี้ และเกาะติดอยู่กับเมล็ดดินด้วยแรงยึดเหนี่ยวระหว่างโมเลกุลของดินกับโมเลกุลของน้ำ (Adhesive force) และแรงยึดเหนี่ยวระหว่างโมเลกุลของน้ำด้วยกัน (Cohesive Force) ซึ่งรวมเรียกว่าแรงดูดซึบ (Capillary force) ถ้าหากน้ำเข้าไปแทนที่อากาศจนเต็มทุกช่องว่างเราเรียกว่าดินนั้นอิ่มน้ำ (Saturated) และน้ำที่อยู่ในช่องว่างนั้นทั้งหมดจะ

เป็นปริมาณสูงสุดที่ดินจะเก็บกักเอาไว้ได้ถ้าไม่มีแรงจากภายนอกมากระทำ แต่เนื่องจากว่าสารทุกเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างที่อยู่บนผิวโลกจะถูกแรงดึงดูดของโลกกระทำอยู่ตลอดเวลา รวมทั้งน้ำที่ขังอยู่ในช่องว่างระหว่างเมล็ดดินด้วย ในช่องว่างที่มีขนาดใหญ่ แรงยึดเหนี่ยวระหว่างน้ำที่อยู่ตรงกลางของช่องว่างกับเมล็ดดินจะน้อยกว่าในช่องว่างที่มีขนาดเล็ก ดังนั้นเมื่อผลรวมของแรงยึดเหนี่ยวระหว่างน้ำต่อน้ำและน้ำตอดินน้อยกว่าแรงดึงดูดของโลก น้ำก็จะไหลลงสู่ที่ต่ำกว่า น้ำในดินที่ไหลด้วยสาเหตุดังกล่าวนี้เรียกว่า น้ำอิสระ(Gravitational Water หรือ Free Water) เมื่อฝนหยุดตกหรือหยุดให้น้ำแก่พืช น้ำที่อยู่ในช่องว่างขนาดใหญ่จะระบายออกโดยใช้เวลา 2 - 3 วัน ในดินที่มีการระบายน้ำได้ดี น้ำอิสระจะถูกระบายออกไปหมดก่อนที่จะเป็นอันตรายต่อพืชและจะมีอากาศเข้ามาแทนที่ ส่วนน้ำในช่องว่างที่มีขนาดเล็กซึ่งไม่ถูกระบายออกด้วยแรงดึงดูดของโลก อาจจะมีการเคลื่อนที่ด้วยแรงดูดซับ น้ำซึ่งอยู่ในช่องว่างที่มีขนาดเล็กดังกล่าวนี้เรียกว่า น้ำซ้บ(Capillary Water) ซึ่งมีการเคลื่อนที่เข้ามา ซ้ำกว่าน้ำอิสระ และจะมีทิศทางไปทางใดก็ได้ โดยเคลื่อนที่ไปสู่จุดที่มีแรงดูดซับมากที่สุดเสมอ

การสูญเสียน้ำโดยการระเหยจากผิวดิน และจากที่พืชดูดเอาไปใช้จะทำให้ปริมาณความชื้นในดินลดลงจนกระทั่งถึงจุดหนึ่งที่น้ำในดินไม่มีการเคลื่อนที่อีก ทั้งนี้เพราะว่า แรงที่น้ำหรือความชื้นจับยึดติดแน่นเป็นแผ่นบาง ๆ รอบเมล็ดดินจะมากจนกระทั่งพืชไม่สามารถดูดเอาไปใช้ได้ พืชก็จะเหี่ยวเฉา และถ้าหากไม่ให้น้ำแก่พืช ในตอนนี้แล้วพืชก็จะตาย น้ำซึ่งยึดติดแน่นกับเมล็ดดินและไม่สามารถที่จะทำให้เคลื่อนที่ด้วยแรงดึงดูดของโลก หรือแรงดูดซับนี้ เรียกว่า น้ำเย็บ(Hygroscopic Water)

หลังจากที่น้ำอิสระได้ถูกระบายออกจากช่องว่างขนาดใหญ่หมดแล้ว ความชื้นในดินก็จะมีการเปลี่ยนแปลงน้อยลง เพราะน้ำที่เหลืออยู่มีการเคลื่อนที่เข้ามา ปริมาณความชื้นในดินหลังจากน้ำอิสระถูกระบายออกไปหมดแล้วนี้เรียกว่า เป็นความชื้นที่ Field Capacity

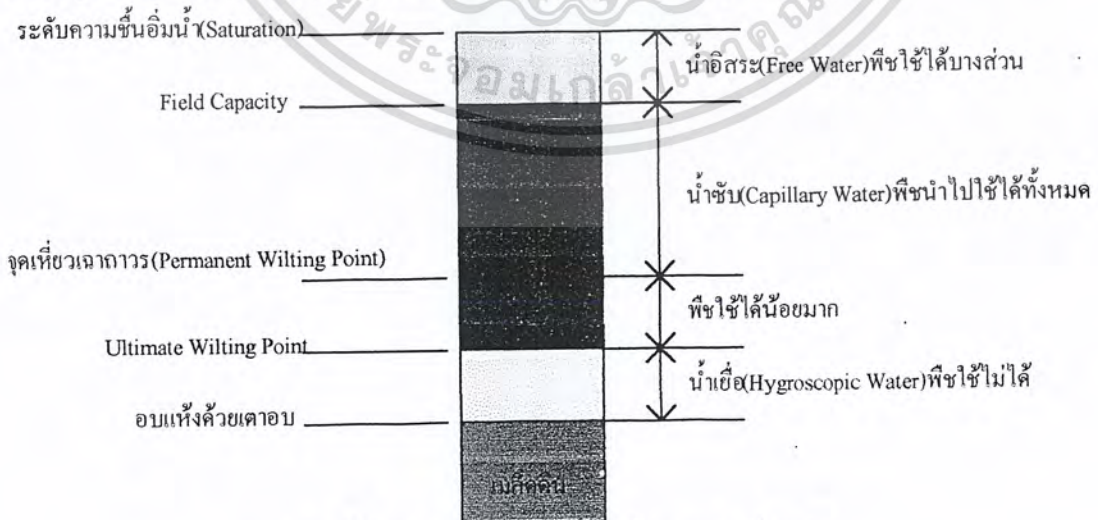
จำนวนความชื้นที่ Field Capacity นี้ไม่อาจหาเป็นค่าตัวเลขที่แน่นอนได้ ทั้งนี้เนื่องจากว่ายังคงมีการเคลื่อนที่ของน้ำซ้บอยู่ตลอดเวลา แต่จะมีการเปลี่ยนแปลงความชื้นไม่มากนัก ในทางปฏิบัติมักจะถือว่า ในดินที่มีการระบายน้ำได้ดี ปริมาณความชื้นหลังจากที่มีฝนตกหนักหรือหยุดให้น้ำแล้ว 2 - 3 วัน เป็นความชื้นที่ Field Capacity

ความชื้นในดินเมื่อพืชไม่สามารถดูดมาใช้ให้เพียงพอสำหรับการคายน้ำ และพืชเริ่มมีการเหี่ยวเฉาอย่างถาวร เรียกว่าเป็นความชื้นที่ จุดเหี่ยวเฉาถาวร(Permanent Wilting Point)

อาการเหี่ยวเฉาของพืชอาจเกิดขึ้นได้หลายครั้ง ก่อนที่จะถึงจุดที่พืชเหี่ยวเฉาอย่างถาวร เช่น ตอนกลางวันที่มีอากาศร้อนจัด ความชื้นของอากาศต่ำ ลมแรง พืชมีใบกว้าง ลักษณะของอากาศและเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พืชเช่นที่กล่าวนี้จะทำให้พืชมีการสูญเสียน้ำโดยการคายออกทางใบมาก และเมื่ออัตราที่พืชดูดน้ำจากดินน้อยกว่าที่คายออกทางใบ พืชก็จะมีอาการเหี่ยวเฉาถึงแม้ว่าขณะนั้นดินจะมีความชื้นอยู่มากก็ตาม แต่เมื่ออากาศเย็นลง พืชก็จะสดชื่นตามเดิม จะเห็นได้ว่า อาการเหี่ยวเฉาของพืชไม่จำเป็นการเหี่ยวเฉาอย่างถาวรหรือชั่วคราวระยะเวลาหนึ่งนั้นจะขึ้นอยู่กับอัตราการใช้น้ำของพืช ความลึกและการแผ่กระจายของราก จำนวนความชื้นในดิน ตลอดจนความสามารถของดินที่จะเก็บน้ำไว้ให้พืชใช้ได้ เราถือว่าพืชมีการเหี่ยวเฉาอย่างถาวร ถ้าหากว่านำพืชที่เฉาไปไว้ในห้องที่มีอากาศเย็นและมีความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศประมาณ 100 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งพืชจะมีการสูญเสียน้ำน้อยมาก หรือไม่มีการสูญเสียน้ำเลย แล้วพืชนั้นก็ยังไม่สดชื่น

หลังจากที่ความชื้นในดินลดลงจนถึงจุดเหี่ยวเฉาถาวรแล้ว พืชอาจจะยังดูดความชื้นจากดินได้อีกถึงแม้ว่าจะเป็นปริมาณไม่มากนักก็ตาม กล่าวคือความชื้นที่ได้นั้นไม่พอที่จะทำให้พืชเจริญเติบโต แต่จะสามารถหล่อเลี้ยงชีวิตพืชให้อยู่ต่อไปได้อีกช่วงสั้น ๆ ช่วงเวลาหนึ่งจนกว่าจะได้รับน้ำมาเพิ่มเติม ถ้าหากไม่ให้น้ำแก่พืช น้ำในดินก็จะเหลือแต่น้ำเยื่อ ซึ่งพืชไม่สามารถดูดไปใช้ได้และจะตายไปในที่สุดความชื้นของดินที่มีแต่น้ำเยื่อเหลืออยู่นี้เรียกว่าเป็นความชื้นที่ Ultimate Wilting Point ความชื้นในดินจากจุดเหี่ยวเฉาถาวร ถึง Ultimate Wilting Point เรียกว่า Wilting Range ซึ่งเป็นความชื้นที่พืชเริ่มเหี่ยวเฉาจากใบที่แก่ที่สุดจนกระทั่งเหี่ยวหมดทั้งต้นเมื่อความชื้นในดินถึง Ultimate Wilting Point น้ำในดิน และระดับความชื้นของดินที่จุดต่างๆ ดังรูป 2.4

รูป 2.4 น้ำในดิน และระดับความชื้นของดินที่จุดต่างๆ

2.2.2 ลักษณะการไหลซึมของน้ำจากผิวดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การหาทิศทางการไหลของน้ำในดินนั้นเป็นเรื่องค่อนข้างยุ่งยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อดินนั้นไม่อิ่มน้ำ ทั้งนี้เพราะน้ำที่ไหลนั้นอาจจะอยู่ในสภาพของเหลวหรือไอน้ำ และแรงที่ทำให้เกิดการไหลอาจจะเนื่องมาจากแรงดึงดูดของโลก แรงคูลซึบ หรือเนื่องมาจากความร้อนก็ได้ กล่าวคือแรงดึงดูดของโลกจะทำให้น้ำไหลลงในแนวดิ่ง แรงคูลซึบทำให้น้ำไหลในช่องว่างระหว่างเม็ดดินในทิศทางใดก็ได้และความร้อนทำให้น้ำกลายเป็นไอน้ำและแพร่กระจายผ่านเข้าไปในช่องว่างระหว่างเม็ดดิน

การไหลซึมของน้ำมีอยู่ 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ

1. การซึมผ่านผิวดิน(Infiltration) คือการที่น้ำไหลซึมเข้าไปในช่องว่างระหว่างเม็ดดิน รอยแตก ระบาย และรูโพรงที่เกิดจากการเน่าผุของรากพืชหรือที่เกิดจากการเตรียมดิน
2. การซึมในดิน(Percolation) คือการที่น้ำไหลซึมมาแล้วมันจะไหลต่อไปด้วยแรงดึงดูดของโลก แรงคูลซึบ และจากความกดดันของน้ำที่ขังอยู่บนผิวดิน หรือการไหลซึมของน้ำในช่องว่างระหว่างเม็ดดินที่เกิดขึ้นจากแรงดึงดูดของโลกและความกดดันของน้ำในขณะที่ให้น้ำ หรือการไหลซึมของน้ำที่เกิดจากแรงดึงดูดของโลกเพียงอย่างเดียว

การซึมผ่านผิวดินและการซึมในดินมีอิทธิพลต่อการให้น้ำแก่พืชมาก กล่าวคืออัตราที่น้ำซึมผ่านผิวดินเข้าไปในดิน จะมีผลต่อปริมาณน้ำที่ซึมเข้าไปเก็บไว้ในดินในขณะที่ให้น้ำ อัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน จะมีผลต่อการแผ่กระจายของน้ำในดินและที่สูญเสียไปโดยการไหลซึมเลยเขตรากพืช(Dep Percolation) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพืชแต่ละชนิดที่ต้องการให้น้ำ โดยที่เขตรากพืชของพืชแต่ละชนิดมีค่าไม่เท่ากัน ดังจะแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 ความลึกของเขตรากพืชของพืชแต่ละชนิด

ลำดับ	ชนิดของพืช	ความลึกของเขตรากพืช(เซนติเมตร)
1	ข้าวโพด	70-75
2	ถั่วเขียว	30-60
3	ถั่วลิสง	50-100
4	ถั่วเหลือง	60-130
5	อ้อย	60-125
6	ฝ้าย	100-180
7	ยาสูบ	50-100
8	ข้าวฟ่าง	100-200

9	ทุ้งหญ้า	60-100
10	คำฝอย	90-180
11	กล้วย	50-90
12	สั้มต่างๆ	120-150
13	สั้บประรด	30-60
14	องุ่น	100-200
15	สั้มเขียวหวาน	120-150
16	ผักต่างๆ	30-60
17	กะหล่ำต่างๆ	40-60
18	สตรอเบอร์รี่	20-30
19	แตงกวา	40-60
20	มะเขือยาว	90-120
21	กระเทียม	50-60
22	ผักกาดหอม	50-60
23	ผักกาดกวางตุ้ง	90-120
24	กระเจี๊ยบ	90-120
25	หอม	30-75
26	พริก	50-100
27	มะเขือเทศ	40-100
28	แตงโม	50-100
29	ถั่วต่างๆ	76-170
30	ข้าวต่างๆ	60-150
31	ทุเรียน	20-30
32	มังคุด	90-120

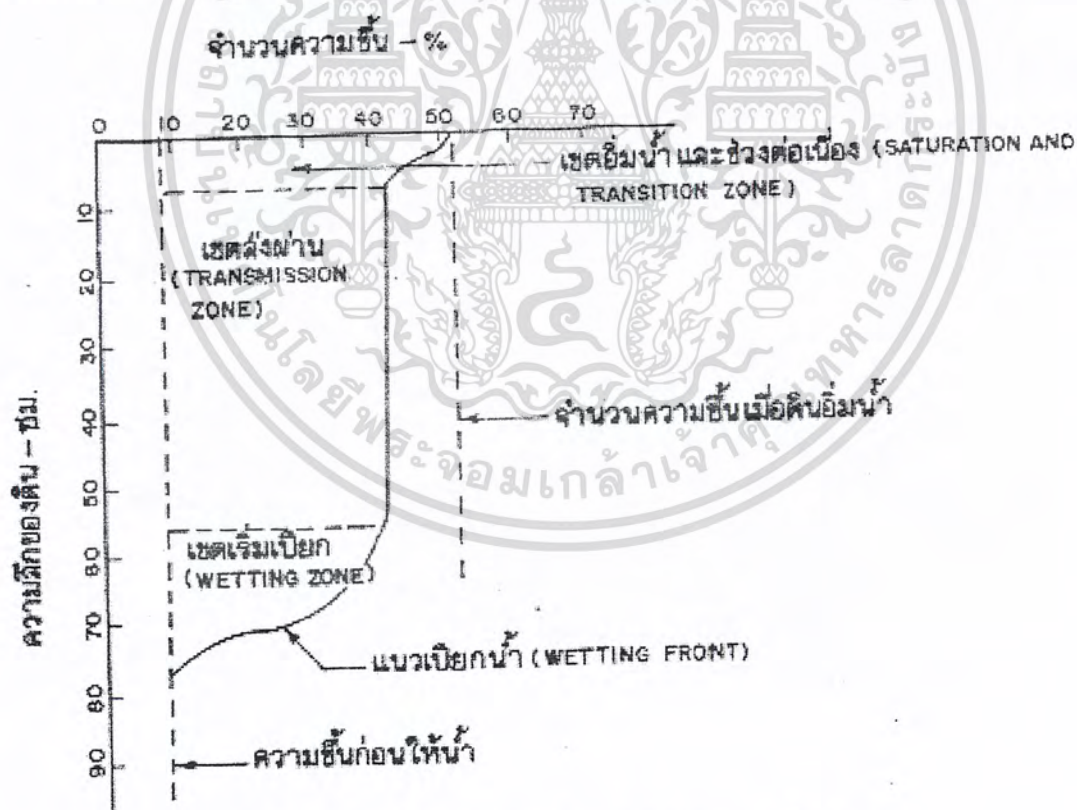
หมายเหตุ: ที่มาจาก หนังสือของ รศ. ศิเรก ทองอร่าม และ คณะ เรื่องการออกแบบและเทคโนโลยีการให้น้ำแก่พืช

2.2.3 การไหลซึมของน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการทดลองให้น้ำไหลซึมลงไปดินที่มีเนื้อดินสม่ำเสมอจนตลอดความลึกปรากฏว่า เราอาจแบ่งดินในขณะที่มีน้ำไหลซึมลงไปออกเป็น ส่วน ๆ ตามลักษณะการไหลซึมและจำนวนความชื้นได้เป็น

- 1.เขตอิ่มน้ำและช่วงต่อเนื่อง(Saturation and Transition Zone) คือ ส่วนที่เป็นชั้นดินบาง ๆ ตอนผิวบนของดินซึ่ง สัมผัสกับน้ำ
- 2.เขตส่งผ่าน(Transmission Zone) คือ ส่วนที่เป็นตัวนำน้ำจากบริเวณที่ให้น้ำไปสู่บริเวณที่แห้งกว่า
- 3.เขตเริ่มเปียก(Wetting Zone) คือ ส่วนที่ได้รับน้ำจากเขตส่งผ่าน ความชื้นในดินส่วนนี้จะอยู่ระหว่างความชื้นของ ดินเดิมและความชื้นของดินในเขตส่งผ่าน
- 4.แนวเปียกน้ำ(Wetting Front) คือ แนวเขตที่ความชื้นในเขตเริ่มเปียกแผ่ไปถึง แนวเปียกน้ำนี้จะมองเห็น ได้ชัดถ้าดินเดิมนั้นแห้งมาก

รูป 2.5 เขตอิ่มน้ำและช่วงต่อเนื่อง เขตส่งผ่าน เขตเริ่มเปียก และแนวเปียกน้ำในขณะให้น้ำจากผิวดิน

ในการให้น้ำไหลซึมจากผิวดินเข้าไปในดิน จะพบว่าเราไม่สามารถทำให้ดินนั้นอิ่มน้ำตลอด เอกความลึกของชั้นดินได้ ทั้งนี้เพราะยังมีฟองอากาศในช่องว่างระหว่างเม็ดดินซึ่งน้ำไม่สามารถเข้าไป ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แทนที่ได้ติดอยู่ ยกเว้นในชั้นบาง ๆ ตอนผิวดิน ซึ่งฟองอากาศสามารถหลุดออกไปสู่บรรยากาศได้ง่าย ดังนั้นจะมีดินอึมน้ำอยู่ชั้นบาง ๆ ตอนผิวดิน และความชื้นจะลดลงอย่างรวดเร็วเท่ากับความชื้นในเขตส่งผ่านชั้นดินบาง ๆ จากผิวดินมาถึงชั้นดินที่เป็นเขตส่งผ่านนี้เรียกว่า เขตอึมน้ำและช่วงต่อเนื่อง

ในส่วนของเขตส่งผ่านนั้น จำนวนความชื้นของดินจะมีค่าเท่ากันตลอดไม่ว่าน้ำจะมีทิศทางไหลไปทางใด จากการทดลองพบว่า ดินในส่วนนี้จะมีน้ำขังอยู่ประมาณ 80 เปอร์เซ็นต์ของปริมาตรช่องว่างระหว่างเม็ดดิน หรือจะมีความอึมน้ำ (Degree of Saturation) เท่ากับ 80 เปอร์เซ็นต์ (ดินที่อึมน้ำมีความอึมน้ำ 100 เปอร์เซ็นต์) และเนื่องจากว่าดินมีความชื้นเท่ากันตลอด แรงดึงความชื้นที่จุดสองจุดในเขตส่งผ่านจึงเท่ากันด้วย ดังนั้นแรงที่ทำให้เกิดการไหลของน้ำในดินส่วนนี้จึงมีแรงดึงดูดของโลกและความกดดันของน้ำที่ขังบนผิวดินเท่านั้น ถ้าหากความกดดันของน้ำมีค่าคงที่ อัตราที่น้ำไหลผ่านดิน ในเขตส่งผ่านจะมีค่าคงที่ด้วย

ความชื้นของดินในเขตเริ่มเปียกตอนบนจะมีค่าใกล้เคียงกับความชื้นของดินในเขตส่งผ่าน และจะมีค่าลดลงอย่างรวดเร็วเมื่อเข้าไปใกล้แนวเปียกน้ำ และเนื่องจากว่าความสามารถให้น้ำซึมผ่านได้ขึ้นอยู่กับจำนวนความชื้นในดิน ดังนั้นจะพบว่า แนวเปียกน้ำเคลื่อนที่ในดินชื้นได้เร็วกว่าในดินแห้ง

จากการวิเคราะห์การเคลื่อนที่ของน้ำในแนวเปียกน้ำ ปรากฏว่า ถ้าความชื้นของดินเดิมมีค่าคงที่แล้วพลังงานที่ก่อให้เกิดการเคลื่อนที่ของน้ำในดินชนิดเดียวกันจะมีค่าคงที่ด้วย ดังนั้นอาจสรุปได้ว่าจะต้องใช้แรงทำให้น้ำเคลื่อนที่ในดินแห้งมากกว่าในดินเปียก หรืออาจกล่าวได้อีกอย่างหนึ่งว่า เนื่องจากดินแห้งมีความสามารถให้น้ำซึมผ่านได้ต่ำ พลังงานที่สูญเสียไปในการให้น้ำเคลื่อนที่ต่อหนึ่งหน่วยระยะทางจึงมีค่ามากและเป็นผลให้น้ำซึมลงไปในดินแห้งได้ช้ากว่าในดินเปียก

2.3 ปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน

1. ความลึกของน้ำที่ขังอยู่บนดิน ความลึกของน้ำที่ขังอยู่บนผิวดินจะก่อให้เกิดแรงดันให้น้ำไหลซึมลงไปในดิน ถ้าน้ำขังอยู่บนผิวดินมาก จะก่อให้เกิดแรงดันมาก น้ำจะไหลซึมผ่านผิวดินไปได้อย่างรวดเร็ว ถ้าความลึกของน้ำที่ขังอยู่บนผิวดินน้อย แรงดันก็จะน้อย น้ำจะซึมลงไปในดินได้ช้า

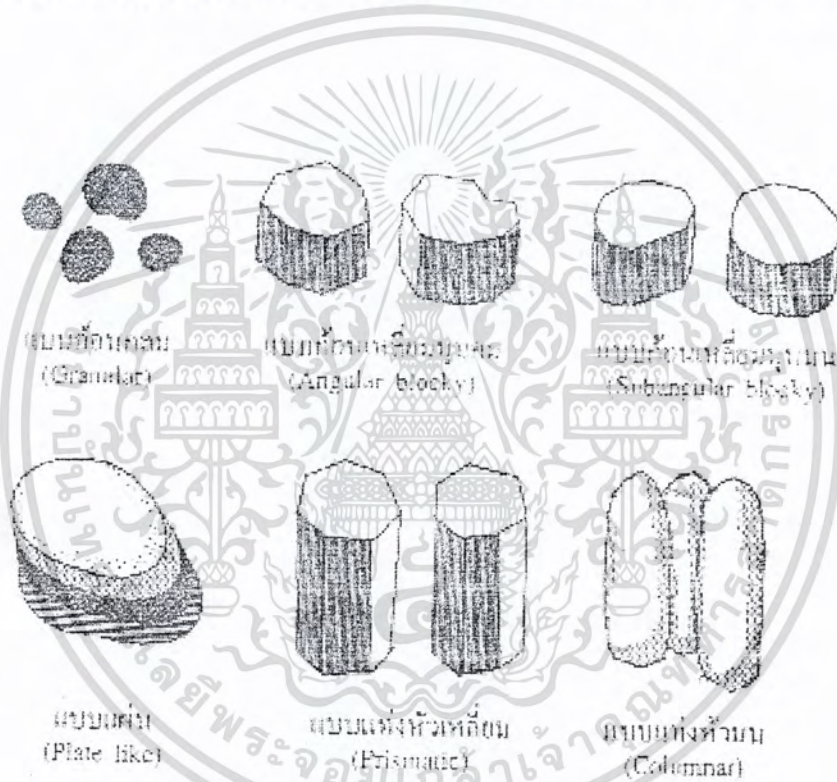
2. โครงสร้างของดิน ดินเนื้อละเอียดซึ่งมีความพรุนสูงแต่มีขนาดช่องเล็กเป็นส่วนใหญ่จะมีการระบายน้ำและอากาศเลว ความสามารถระบายน้ำและอากาศของดินเนื้อละเอียด รวมทั้งการกระจายของรากพืชอาจปรับปรุงให้ดีขึ้นได้ถ้าหากอนุภาคของดินเหล่านี้จับตัวกันเป็นเม็ดหรือเกิดเม็ดดิน (Aggregation) ทั้งนี้เพราะการจับตัวเป็นเม็ดทำให้

1. เกิดช่องขนาดใหญ่ระหว่างเม็ดดิน ช่วยในการระบายน้ำและอากาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.ความแข็งของมวลดินลดลง เนื่องจากแรงยึดเหนี่ยวระหว่างเม็ดดินมีค่าต่ำกว่าแรงยึดเหนี่ยวระหว่างอนุภาคเดียวภายในเม็ดดิน

ด้วยเหตุดังกล่าว การส่งผ่านน้ำและอากาศในดินเนื้อละเอียดที่มีโครงสร้างจะดำเนินไปได้ดี โดยอาศัยช่องขนาดใหญ่ ในขณะที่ความสามารถในการอุ้มน้ำยังคงมีค่าสูง และการกระจายของรากเป็นไปได้ง่ายเพราะดินมีความแข็งน้อยลง ซึ่งจะขึ้นอยู่กับลักษณะ โครงสร้างของดิน ดังจะอธิบายดังต่อไปนี้

รูป 2.6 ประเภท(types)ต่าง ๆ ของโครงสร้างดิน

1. โครงสร้างดินแบบก้อนกลม (Granular หรือ Crumb structure) รูปร่างคล้ายทรงกลม ขนาดเม็ดดินค่อนข้างเล็ก คือ 1-10 มม. ลักษณะค่อนข้างกลม โครงสร้างประเภท Granular จะมีความพรุนภายในเม็ดดินน้อย ส่วน ประเภท Crumb มีความพรุนมาก จึงเรียกว่าโครงสร้างแบบก้อนกลมพรุน

โครงสร้างประเภททรงกลม เมื่อเรียงตัวเป็นหน้าตัดดินจะเกิดช่องขนาดใหญ่ขึ้นระหว่างเม็ดดิน ช่วยทำให้น้ำตัดดินมีการระบายน้ำและอากาศ รวมทั้งการกระจายของรากดี

2. โครงสร้างดินแบบก้อนเหลี่ยม (Blocky structure) รูปร่างคล้ายกล่อง ขนาดเม็ดดินโตกว่าประเภททรงกลม คือ อยู่ในช่วง 5 - 50 มม. ถ้าหน่วยโครงสร้างมีขอบและมุมชัดเจน จะเรียกว่า แบบก้อนเหลี่ยมมุมคม (Angular blocky) แต่ถ้าขอบและมุมมีลักษณะมน จะเรียกว่าก้อนเหลี่ยมมุมมน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Subangular blocky) โครงสร้างประเภทนี้เมื่อเรียงตัวเป็นหน้าตัดดินจะมีสภาพให้น้ำและอากาศซึมได้ รวมทั้งการกระจายของรากอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

3. โครงสร้างแบบแผ่น (Platy structures) รูปร่างเป็นแผ่น โครงสร้างประเภทนี้มักพบในดินที่มีการอัดตัว (Compaction) โดยเครื่องจักรกลการเกษตร ลักษณะโครงสร้างคล้ายแผ่นเรียงตัวในแนวระนาบ และมักจะซ้อนเหลื่อมเป็นชั้น ๆ ดังแสดงในรูป 2.6 การเรียงตัวเช่นนี้จะขัดขวางการไหลซึมของน้ำ และการระบายอากาศ รวมทั้งการกระจายของราก

4. โครงสร้างแบบแท่ง (Prism-like structure) รูปร่างเป็นแท่ง หน่วยโครงสร้างมักมีขนาดใหญ่คือ มีความยาว 10 - 100 มม. เรียงตัวกันในแนวตั้ง ถ้าหน้าตัดของหน่วยโครงสร้างแบนราบจะให้ชื่อว่าแบบแท่งหัวเหลี่ยม (Pismatic) แต่ถ้าหน้าตัดมีลักษณะโค้งมน จะให้ชื่อว่าแบบแท่งหัวมน (Columnar) โครงสร้างประเภท Prismatic มีสภาพให้น้ำซึมได้ปานกลาง ส่วนโครงสร้างประเภท Columnar มีสภาพให้น้ำซึมได้ค่อนข้างต่ำ

3. เนื้อดิน เนื้อดินแต่ละชนิดมีผลทำให้อัตราการซึมของน้ำแตกต่างกันดังจะอธิบายดังนี้

1. ทราย (Sand) เป็นเม็ดเล็ก ๆ ของแร่ Quartz หรือ Feldspar ที่สลายตัวผุพังจากหินต้นกำเนิด มีขนาดโต มองเห็นด้วยตาเปล่า สัมผัสระคายมือ ร่วน ไม่เกาะกันเป็นเม็ดดิน ถ้าไม่มีอนุภาคกลุ่มขนาดอื่น ๆ อยู่ด้วยจะปรากฏตัวเป็นอนุภาคเดี่ยว เม็ดทรายเมื่อเรียงตัวกันจะเกิดช่องขนาดใหญ่ การระบายน้ำและการระบายอากาศดี แต่มีความสามารถอุ้มน้ำต่ำ กลุ่มอนุภาคทรายมีเนื้อที่ผิวจำเพาะน้อย จึงมีพื้นผิวสำหรับดูดซับสารต่าง ๆ และธาตุอาหารน้อย

2. ตะกอนทรายหรือทรายแป้ง (Silt) เป็นกลุ่มอนุภาคขนาดปานกลาง มีองค์ประกอบทางแร่เหมือนกลุ่มขนาดทราย อนุภาคมีขนาดเล็กมองไม่เห็นด้วยตาเปล่า เหลี่ยมมุมของอนุภาคมีน้อย สัมผัสลื่นมือคล้ายแป้ง ร่วน ไม่เกาะกันเป็นเม็ดดิน เหมือนทราย ทรายแป้งเมื่อรวมตัวกันเป็นก้อนดินจะเกิดช่องขนาดเหมาะสมที่จะอุ้มน้ำไว้ และพืชสามารถใช้ประโยชน์จากน้ำในช่องนี้ได้เป็นส่วนใหญ่

3. ดินเหนียว (Clay) กลุ่มอนุภาคดินเหนียว มักหมายถึง Secondary minerals ที่สังเคราะห์ขึ้นจากแร่ดั้งเดิม ที่สลายตัวผุพังและทับถมอยู่ในดิน เป็นกลุ่มอนุภาคขนาดเล็กที่สุด มองไม่เห็นด้วยกล้องจุลทรรศน์ชนิดธรรมดา อนุภาคมีลักษณะเป็นแผ่นของสารประกอบที่เรียงซ้อนกันเป็นชั้น ๆ สัมผัสเมื่อแห้งจะแข็งกระด้าง สากมือคล้ายเม็ดทราย แต่ถ้าเปียกจะเหนียวลื่นและเกาะติดนิ้ว อนุภาคดินเหนียวเกาะยึดกันเองหรือมีความเชื่อมแน่น ได้ดีเมื่อแห้ง เกาะยึดสารอื่นได้ดีเมื่อเปียก เนื่องจากมีเนื้อที่ผิวจำเพาะสูง เมื่อแห้งจึงเกาะกันเป็นก้อนแข็ง เมื่อขึ้นพองเหมาะสามารถป็นเป็นรูปต่าง ๆ ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อดินเปียกน้ำจะเกาะยึดอุปกรณไถพรวนได้แน่น ดินเหนียวไม่ปรากฏตัวเป็นอนุภาคเดี่ยว แต่จะเกาะกันเป็นกลุ่มก้อน ดินเหนียวบางชนิดสามารถพองตัว เมื่อได้รับน้ำและหดตัวเมื่อสูญเสียน้ำ อนุภาคดินเหนียวเมื่อเรียงตัวกันเป็นก้อนดินจะเกิดช่องระหว่างอนุภาคที่มีขนาดเล็ก และมีปริมาตรรวมของช่องมาก มีความพรุนสูง จึงอุ้มน้ำได้มาก แต่รากพืชดูดน้ำจากช่องเหล่านั้นได้น้อย เนื่องจากมีแรงดึงน้ำสูง ดินเหนียวมีการระบายน้ำและระบายอากาศเลว เนื่องจากดินเหนียวมีเนื้อที่ผิวมาก และอนุภาคไม่เป็นกลาง อนุภาคดินเหนียวจึงดูดซับสารต่าง ๆ ได้ดี เช่น น้ำ และ ธาตุอาหารพืช ดินเหนียวส่วนมากจึงเป็นดินอุดมสมบูรณ์

4. อุณหภูมิของน้ำและดิน เนื่องจากอุณหภูมิทำให้เกิดความร้อนขึ้น ดังนั้นอุณหภูมิของน้ำและดินทำให้เกิดความร้อนที่อยู่ในน้ำและดิน โดยที่ความร้อนทำให้น้ำในดินเคลื่อนที่ในรูปของไอน้ำ ขณะที่ไอน้ำแพร่กระจายผ่านดินตอนผิวดิน มันอาจจะกลั่นตัวเป็นน้ำและยังอยู่ในดิน หรือไหลออกมาสู่บรรยากาศในรูปของไอน้ำก็ได้ ขณะที่น้ำระเหยจากผิวดิน ดินชั้นบนจะแห้งและก่อให้เกิดแรงดึงความชื้นขึ้น น้ำซึบจากดินชั้นที่อยู่ต่ำลงมาซึ่งมีความชื้นมากกว่าก็จะไหลขึ้นมาแทนที่ การระเหยนี้จะมีต่อไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งความหนาของชั้นดินแห้งบนผิวดินมากขึ้น การเคลื่อนที่ของน้ำในลักษณะดังกล่าวก็จะหมดไป

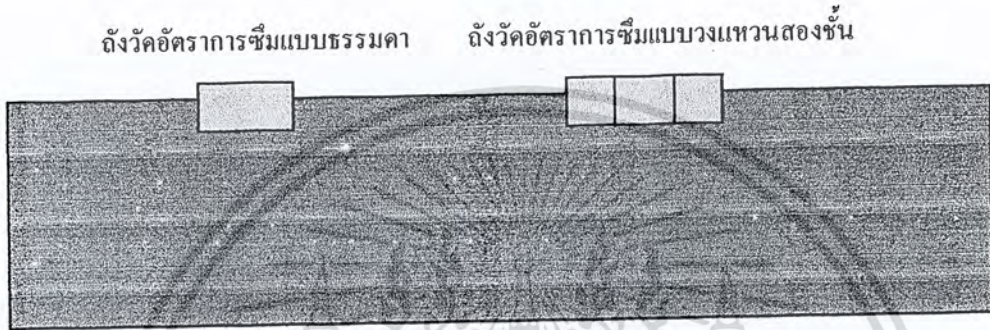
นอกจากนั้นใน 1 วัน ณ ช่วงเวลาต่าง ๆ ก็จะมีอุณหภูมิแตกต่างกัน โดยตอนเช้าและตอนเย็น อุณหภูมิจะมีค่าต่ำกว่าตอนกลางวัน ทำให้อัตราการซึมน้ำตอนกลางวันสูงกว่าตอนเช้าและตอนเย็น

5. ความชื้นในดินก่อนการให้น้ำพืช ถ้าดินแห้งมากหรือมีความชื้นน้อย ก่อนการให้น้ำดินจะมีแรงดึงความชื้นสูง น้ำจะถูกดูดซึมผ่านผิวดินไปอย่างรวดเร็ว แต่ถ้าดินมีความชื้นอยู่มาก ก่อนการให้น้ำแรงดึงความชื้นของดินจะต่ำ อัตราการไหลซึมน้ำผ่านผิวดินจะลดลง

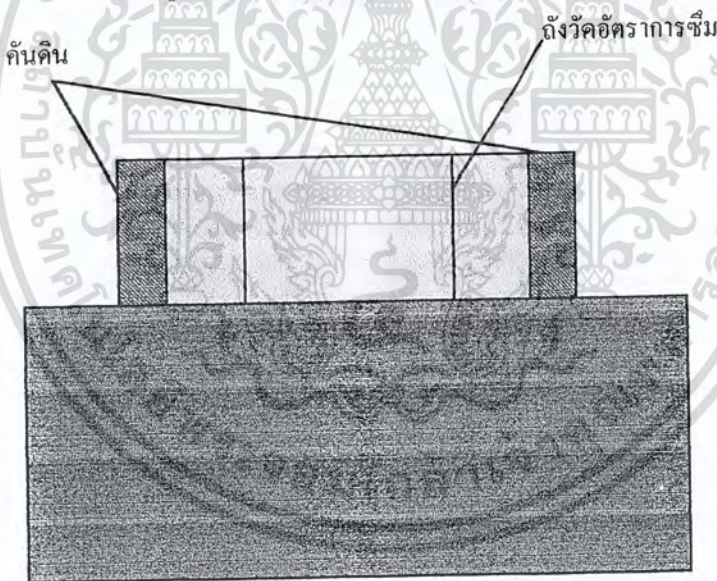
2.4 การวัดอัตราการซึมน้ำผ่านดิน

อัตราที่น้ำที่ซึบผ่านผิวดินไหลซึมเข้าไปในดินต่อหนึ่งหน่วยเวลา เรียกว่า อัตราการซึมน้ำผ่านผิวดิน(Infiltration Rate)หรืออัตราการดูดซึมน้ำของดิน(Intake rate) ในการวัดอัตราการซึมน้ำผ่านผิวดิน วิธีที่ดีที่สุดคือ วิธีวัดจากถังหรือบางครั้งเรียกว่า ถังวัดอัตราการซึมน้ำ (Infiltrimeter) ถังที่ใช้วัดส่วนมากเป็นถังกลมมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 30 ถึง 40 เซนติเมตร หนาประมาณ 2 มิลลิเมตร และยาวไม่ต่ำกว่า 30 เซนติเมตร เปิดหัวและท้ายทั้ง 2 ด้าน การติดตั้งโดยการกดถังจมลงไปในดินในแนวตั้งลึกประมาณ 15 ถึง 20 เซนติเมตรตรงจุดที่คิดว่ามีลักษณะคล้ายคลึงกับสภาพทั่ว ๆ ไปของที่ดินทั้งผืน

เทน้ำลงไปในถัง โดยให้ความลึกประมาณเท่ากับที่จะเกิดขึ้นจริงในขณะที่ให้น้ำ แล้วจดบันทึกความลึกของน้ำที่ลดลงที่ระยะเวลาต่าง ๆ หลังจากเทน้ำลงในถังปีนระยะ ๆ

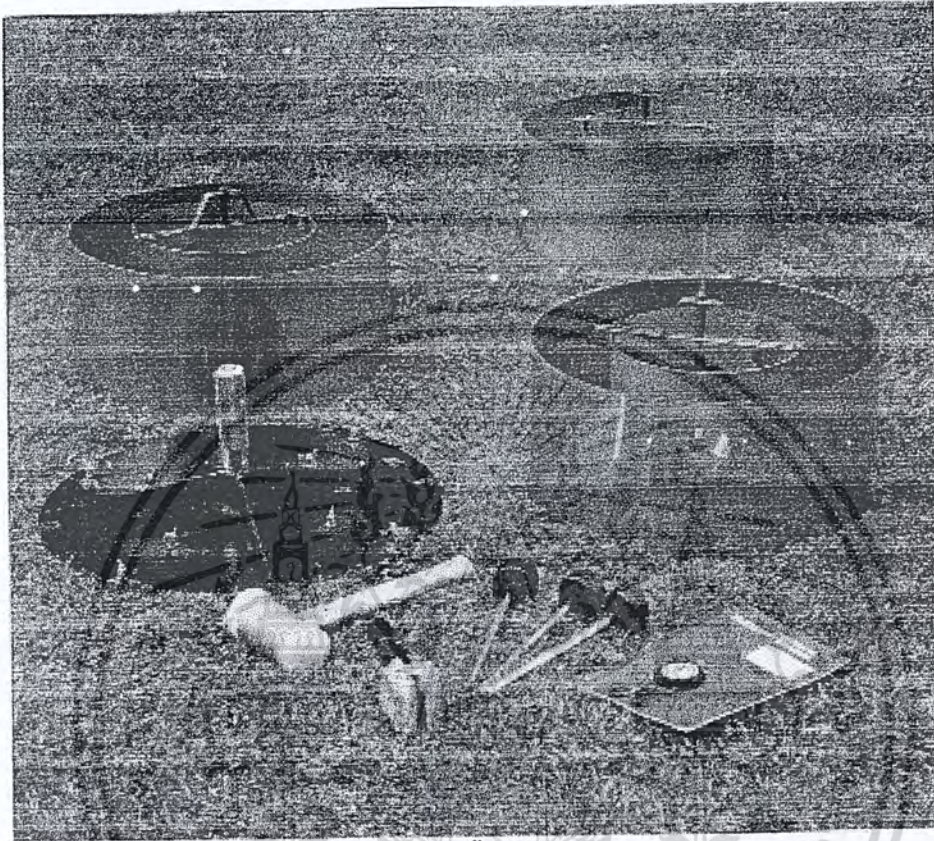
รูป 2.7 ถังวัดอัตราการซึมแบบต่าง ๆ

รูป 2.8 การวัดอัตราการซึมแบบประหยัด

หลังจากที่น้ำซึมลงไปถึงปลายของถังที่ตกลงไปในดินแล้ว มันจะพยายามไหลซึมออกทางด้านข้างซึ่งจะทำให้อัตราการซึมผ่านผิวดินที่วัดได้สูงกว่าที่ควร การไหลซึมออกทางด้านข้างนี้อาจจะป้องกันได้โดยการใช้ถังอีกใบหนึ่งที่มีขนาดใหญ่กว่าตกลงไปในดิน โดยให้ถังใบเล็กอยู่ตรงกลาง เติมน้ำลงไปในช่วงระหว่างถังทั้ง 2 ใบนั้น โดยให้ระดับน้ำทั้งสองมีขนาดเท่ากัน โดยวิธีนี้ความกดดันของน้ำระหว่างถังทั้งสองใบจะป้องกันมิให้น้ำในถังเล็กซึ่งใช้วัดอัตราการซึมผ่านผิวดิน ไหลซึมออกทางด้านข้าง ซึ่งจะเป็นผลให้ได้ค่าที่ถูกต้องดีขึ้น ในกรณีที่มีถังเพียงลูกเดียวก็อาจจะใช้ดินกั้นเป็นคันล้อมรอบถังไว้แล้วเติมน้ำในคันดินแบบเดียวกันกับที่มีถังสองลูกก็ได้

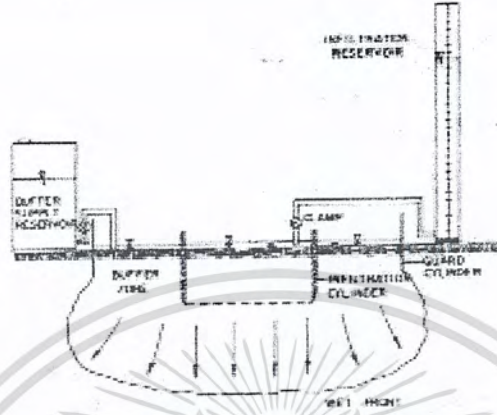
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 2.9 ถังวัดอัตราการซึมของน้ำของบริษัทELE International

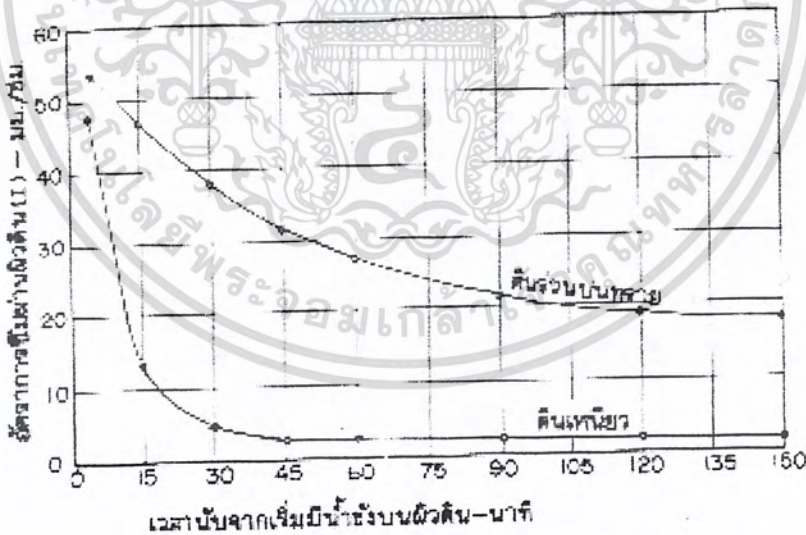
สำหรับถังวัดอัตราการซึมของต่างประเทศที่ใช้ และเป็นมาตรฐานสากล คือของบริษัท ELE International จะมีอยู่ 3 จุด คือ จุด 1 เส้นผ่านศูนย์กลางของถังใบเล็ก 28 เซนติเมตร ถังใบใหญ่ 53 เซนติเมตร, จุด 2 เส้นผ่านศูนย์กลางถังใบเล็ก 30 เซนติเมตร ถังใบใหญ่ 55 เซนติเมตร, จุด 3 เส้นผ่านศูนย์กลางของถังใบเล็ก 32 เซนติเมตร ถังใบใหญ่ 57 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 2.10 เครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำ

นอกจากนี้ยังมีการวัดอัตราการซึมของน้ำที่สามารถทำให้ค่าที่วัดออกมาได้มีความแม่นยำมากยิ่งขึ้น ดังแสดงในรูป 2.10 ประกอบด้วยโลหะทรงกระบอกขนาด 20-45 เซนติเมตร ถูกกดลงไปในดิน อัตราการซึมถูกวัดโดยน้ำที่อยู่ภายในทรงกระบอกและทำการวัดอัตราที่ผิวหน้าอิสระ หรือโดยการวัดอัตราที่น้ำจะต้องถูกรวมกับความลึกของน้ำ

รูป 2.11 ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการซึมผ่านผิวดินกับเวลา
เมื่อนำมาเขียนในกระดาษกราฟแบบธรรมดา

เมื่อนำเอาอัตราการซึมผ่านผิวดินที่วัดได้ และเวลาที่น้ำท่วมผิวดินนับจากเริ่มให้น้ำมาเขียนลงในกระดาษกราฟแบบธรรมดาก็จะได้รับความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการซึมกับเวลาดังแสดงในรูป 2.11 ซึ่งจะเห็นการเปลี่ยนแปลงอัตราการซึมผ่านผิวดินกับเวลาอย่างเห็นได้ชัด อย่างไรก็ตาม กราฟที่เอกลเขียนบนกระดาษเสกถรรรมคานี้ไปใช้งานไม่ได้เต็มที่ เพราะเนื่องจากมีข้อจำกัดเรื่องระยะเวลาที่ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

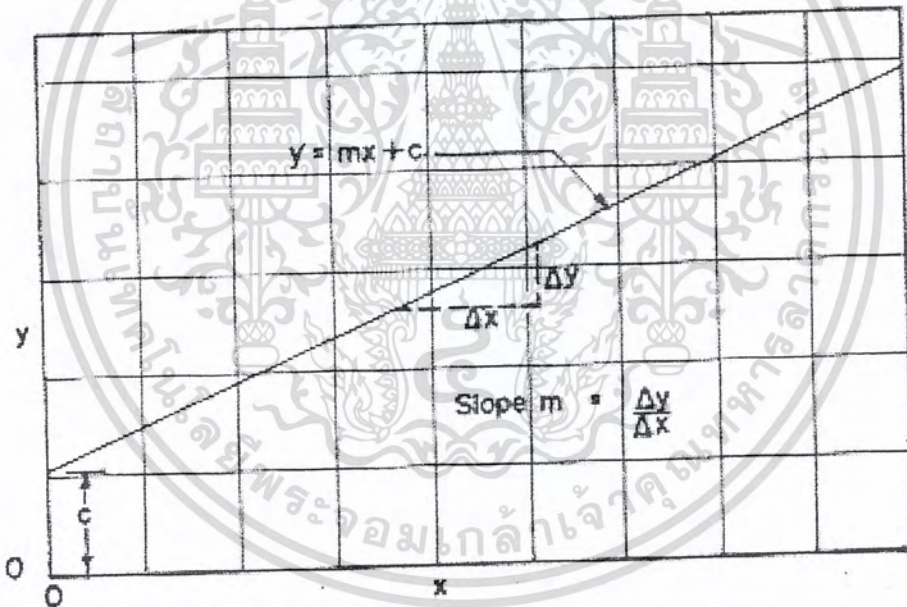
ต้องการทราบอัตราการซึมมักจะมากกว่าช่วงเวลาที่วัดไว้ แต่ข้อจำกัดนี้อาจแก้ไขได้โดยการนำค่าที่วัดได้มาเขียนลงในกระดาษกราฟ log-log ขนาด 3 × 3 ไซเคิล ซึ่งจะให้เป็นกราฟเส้นตรงที่สามารถต่อเส้นกราฟออกไปได้อีก กราฟเส้นตรงนี้จะให้ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการซึมผ่านผิวดิน(I) กับเวลานับจากเริ่มมีน้ำขังบนผิวดิน(t) ในรูปของสมการ

$$I = at^n \dots\dots\dots(1)$$

โดย a และ n เป็นค่าคงที่ที่ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของดินที่ทำการวัด ค่าตัวเลขของมันเทียบหาได้จากกราฟที่เขียนในกระดาษ log-log

เพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น สมการข้างบนอาจจะเขียนเสียใหม่ได้เป็น

$$\log I = n \log t + \log a \dots\dots\dots(2)$$

รูป 2.12 กราฟเส้นตรงของสมการ $y = mx + c$

ซึ่งเทียบได้กับสมการเส้นตรง

$$y = mx + c$$

คือ y เทียบกับ $\log I$, m เทียบได้กับ n, x เทียบได้กับ $\log t$ และ c เทียบได้กับ $\log a$

จากเรขาคณิตวิเคราะห์เราทราบว่า m เป็นความลาด(slope)ของกราฟเส้นตรง ซึ่งมีค่าเท่ากับ $\Delta y / \Delta x$ และ c เป็นค่าคงที่ซึ่งเท่ากับระยะจากจุดกำเนิด(origin) ถึงจุดที่กราฟตัดแกน Y ดังแสดงในรูป 2.12

จากคุณสมบัติของกราฟเส้นตรงดังกล่าวนี้ ค่า n และ a จะเทียบหาได้จากกราฟที่เขียนบนเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า กระดาษ log-log โดย
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

n = ความลาดของเส้น และมีค่าเท่ากับระยะทาง(เสกปกติเพราะ n เทียบได้กับ m)ในแนวตั้ง
 หารด้วยระยะทางในแนวราบระหว่างจุด 2 จุดบนเส้น โดยปกติแล้ว n จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 และ -1

a = ระยะทางจากจุดกำเนิดถึงจุดที่เส้นตัดกับแกนตั้ง ในที่นี้จะมีค่าเท่ากับอัตราการซึมผ่านผิวดิน(I)ที่เวลา $t = 1$ หรืออาจคำนวณได้จากสมการ (1) โดยการสมมุติให้ $t = 1$ เนื่องจาก 1 ยกกำลังอะไรก็ตามจะได้ผลลัพธ์ 1 เสมอ

จากสมการ(1) เราอาจจะหาความลึกสะสมของน้ำที่ไหลซึมผ่านผิวดิน(Accumulated Depth, D) ที่ระยะเวลาต่าง ๆ หลังจากให้น้ำได้ โดย

$$D = \int_0^t I \cdot dt \dots\dots\dots(3)$$

$$= \int_0^t at^n dt \dots\dots\dots(4)$$

$$D=(a/n+1) \cdot t^{n+1} \dots\dots\dots(4)$$

สมการนี้มีลักษณะเดียวกับสมการ(1) คืออยู่ในรูปของ

$$D=At^B \dots\dots\dots(5)$$

โดย A เป็นระยะจากจุดกำเนิด(Origin) ถึงจุดที่กราฟตัดกับแกนตั้ง B เป็นความลาดของเส้น กราฟที่เขียนในกระดาษ log-log เพื่อหาสมการความลึกน้ำซึมสะสมนี้ สามารถเปลี่ยนให้เป็นสมการของอัตราการซึมผ่านผิวดินได้โดย

$$I = d(D)/dt = d(At^B)/dt \dots\dots\dots(6)$$

$$=A \cdot Bt^{B-1} \dots\dots\dots(6)$$

ในทางปฏิบัติจะพบว่า ถ้าเป็นการวัดโดยให้น้ำขังท่วมผิวดิน เราอาจหาอัตราการซึมผ่านผิวดิน ที่เวลาใดเวลาหนึ่งได้สะดวกกว่า โดยการหาความลึกสะสมของน้ำที่ซึมลงไปในดินที่ระยะเวลาต่าง ๆ แล้วนำมาเขียนกราฟในกระดาษ log-log เพื่อหาสมการของความลึกน้ำซึมสะสม เช่นสมการที่(5) แล้วจึงหาสมการของอัตราการซึมผ่านผิวดิน โดยใช้สมการที่ (6) แต่ถ้าเป็นการวัดโดยวิธีวัดอัตราที่ น้ำไหลเข้าและไหลออกจากแปลงแล้ว ก็จะต้องเริ่มต้นจากสมการที่ (1)

บทที่ 3

การพัฒนาเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านดิน

3.1 แนวคิดของการพัฒนาเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านดิน

เครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านดินนี้เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านดิน โดยใช้ถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านดินนั้น อุปกรณ์ที่ใช้ในการบันทึกค่าระดับน้ำในถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านดิน คือ Hook gauge ซึ่งมีข้อบกพร่องหลายประการ ดังนี้

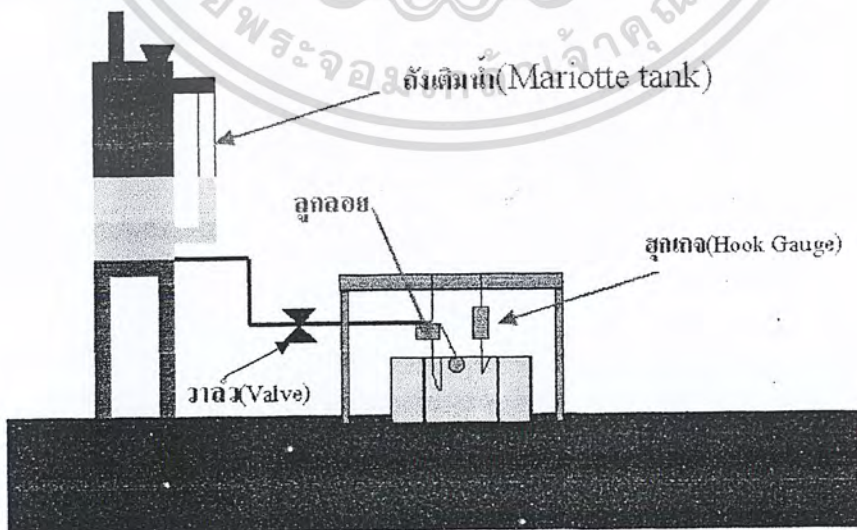
1. มีความยากลำบากในการอ่านค่า เนื่องจากการมองปลายเข็มวัดระดับน้ำอาจจะไม่ชัดเจน ซึ่งเป็นเพราะน้ำในถังมีความขุ่นมาก และเศษวัชพืชบังปลายเข็ม

2. ระดับน้ำในถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินจะลดลง เมื่อทำการทดลองได้ระยะหนึ่ง ซึ่งก็เป็นปัจจัยให้อัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินลดลง ผลที่ได้มาจึงมีความผิดพลาด

3. เมื่อระดับน้ำในถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินลดลงจนถึงระดับหนึ่ง โดยปกติจะยอมให้ลดลงได้ประมาณ 2-3 เซนติเมตร จะต้องเติมน้ำในถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน ให้ระดับน้ำในถังอยู่ในระดับที่ทำการทดลอง

ฉะนั้น การพัฒนาอุปกรณ์ที่จะนำมาใช้แทน Hook gauge จะสามารถแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของ Hook gauge ได้ ซึ่งจะเรียกว่า อุปกรณ์อ่านค่าระดับน้ำโดยใช้วาล์วลูกลอย

3.2 หลักการออกแบบและการสร้างเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน

รูป 3.1 แสดงแบบจำลองเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ที่จะออกแบบและสร้าง ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

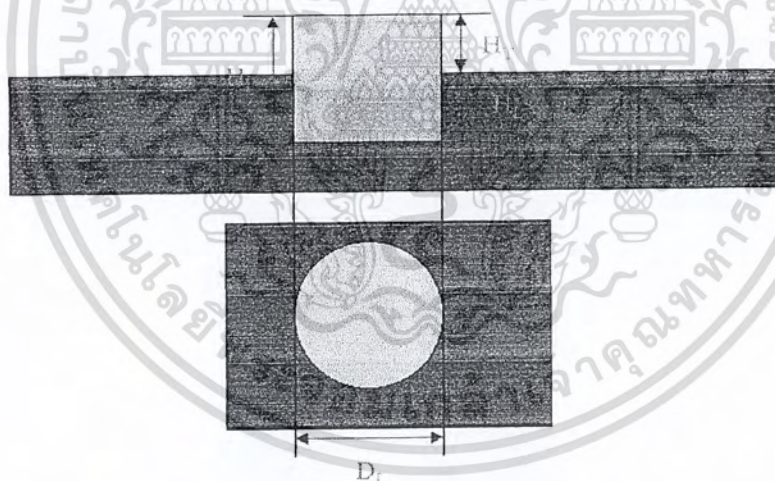
จากแนวคิดที่ได้กล่าวไปแล้วเราจะทำการออกแบบเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน โดยได้แสดงดังรูป3.1 แสดงถึงเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำแบบใช้วาล์วลูกกลอย ซึ่งจะมาแทนสูก เกจ ในขณะที่เดียวกัน เราจะทำการออกแบบสูกเกจ เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบมาตรฐานด้วย

ในการออกแบบเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินแบบวาล์วลูกกลอยจะมีส่วนประกอบ หลัก ๆ ดังนี้

1. ถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินแบบวงแหวนสองชั้น(Double Ring)
2. ถังเติมน้ำ(Marriotte tank)
3. เรือนยี่ควาล์วลูกกลอย

โดยจะขออธิบายรายละเอียดในการออกแบบและสร้างแต่ละส่วนของเครื่องดังนี้

1. ถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินแบบวงแหวนสองชั้น(Double Ring)

รูป3.2 แสดงถึงถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินแบบชั้นเดียว(Single Ring)

ในการออกแบบถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินมีหลักอยู่ว่า ระดับน้ำ H_T ที่ขังอยู่ในถังวัด อัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินจะต้องมีค่าไม่มากจนทำให้อัตราการซึมของน้ำเร็วเกินความเป็นจริง หรือน้อยเกินไปจนวัดค่าไม่ได้ โดยเราจะต้องคาดคะเนว่า ความดันของน้ำที่มีต่อดินในขณะที่ให้น้ำ พิษจริงควรเป็นเท่าใด ขณะเดียวกันขนาดของถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินไม่ควรจะมีค่า มากเกินไป หรือน้อยเกินไป เพราะจะทำให้การวัดค่าไม่ต่อเนื่อง เนื่องจากถ้าขนาดของถังวัดอัตรา การซึมของน้ำผ่านผิวดินมีขนาดใหญ่ ในขณะที่น้ำในถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินหมด จะ ต้องใช้เวลาเติมมาก และถ้าถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินมีขนาดเล็กจะทำให้ต้องเติมน้ำบ่อย ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครึ่ง ส่วนความลึกของถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินที่ฝังลงดิน H_L นั้นก็จะขึ้นอยู่กับว่า ความยาวเขตรากพืชมีค่าเท่าใด ซึ่งถ้าออกแบบให้ถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินมีค่า H_L มากกว่าความยาวเขตรากพืชจะทำให้ไม่สามารถวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินได้ เพราะช่วงที่เลยเขตรากพืชจะมีแค่แรงโน้มถ่วงของโลกเท่านั้น

จากหลักการที่กล่าวมาแล้ว เราจะทำการหาขนาดของถังดังนี้

กำหนดให้ความดันของน้ำที่ขังอยู่บนดินขณะที่ทำการให้น้ำพืชมีค่า = 150 กก./ตร.ม.
ดังนั้น จาก

$$P = m/A$$

$$P = \rho V_T / A$$

$$P = \rho H_T \dots \dots \dots (1)$$

$$P = \text{ความดันของน้ำ (กก./ตร.ม.)}$$

$$\rho = \text{ความหนาแน่นของน้ำมีค่า 1000 กก./ลบ.ม.}$$

$$H_T = \text{ความสูงของถังที่อยู่เหนือพื้นดิน (เมตร)}$$

$$H_T = P/\rho = 150/1000 = 0.15 \text{ ม. หรือ 15 ซม.}$$

ถ้ารับขนาดของถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน จะมีเงื่อนไขดังนี้

$$30 \text{ ซม.} \leq D_1 \leq 40 \text{ ซม.} \dots \dots \dots (2)$$

$$D_1 = \text{เส้นผ่านศูนย์กลางของถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน}$$

ซึ่งเราจะให้ $D_1 = 30$ ซม.

ความยาวของถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน จะมีเงื่อนไขดังนี้

$$H_T + H_L \geq 30 \text{ ซม.}$$

$$H_L = \text{ความสูงของถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินใต้ระดับผิวดิน}$$

$$H_L \geq 30 - H_T$$

$$30 - H_T \leq H_L \leq L_R \dots \dots \dots (3)$$

$$L_R = \text{ความยาวของเขตรากพืช}$$

เราจะกำหนดว่าเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินใช้ได้สำหรับพืชล้มลุกเท่านั้น จากตาราง 2 เราจะเห็นว่า ความยาวเขตรากพืชของพืชล้มลุกโดยส่วนใหญ่จะยาว 50 ซม. เท่านั้น ดังนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ L_R ใช้ 50 ซม. การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นำค่า H_T และ L_R แทนค่าในสมการ(3)

$$30 \text{ ซม.} - 15 \text{ ซม.} \leq H_L \leq 50 \text{ ซม.}$$

$$15 \text{ ซม.} \leq H_L \leq 50 \text{ ซม.}$$

เราจะกำหนดให้

$$H_L = 15 \text{ ซม.}$$

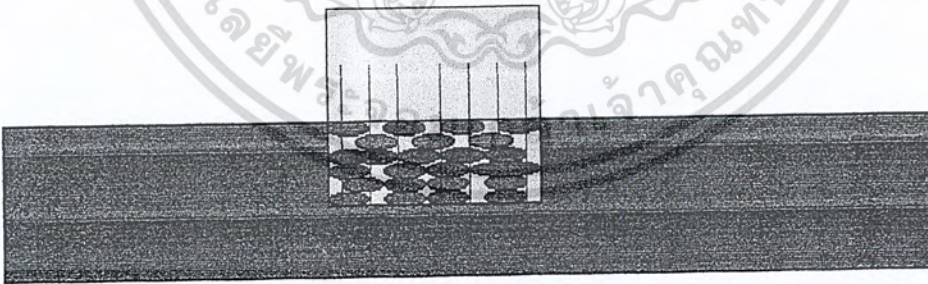
ดังนั้นความยาวของถัง

$$H_1 = H_T + H_L$$

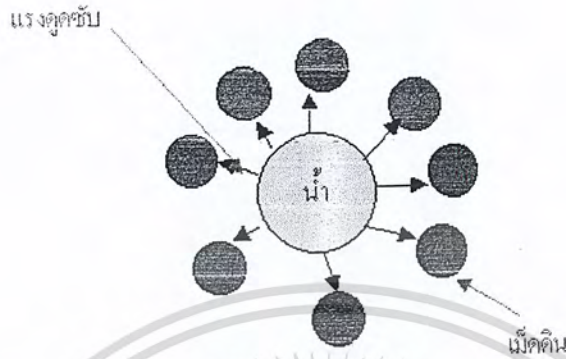
$$H_1 = 15 \text{ ซม.} + 15 \text{ ซม.} = 30 \text{ ซม.}$$

เมื่อหาขนาดของถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินเสร็จแล้วจะต้องหาวัสดุที่จะทำถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน โดยจะต้องไม่เป็นสนิม ซึ่งเราพบว่า แผ่นสแตนเลส เป็นวัสดุที่ดีที่สุด โดยเราจะใช้แผ่นสแตนเลสหนา 2 มม.

ถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินที่ได้ยังไม่เพียงพอต่อการใช้งาน เพราะ เมื่อเติมน้ำลงไป ในถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน น้ำจะไหลซึมออกทางด้านข้าง เนื่องจากน้ำมีความดันทุกทิศทุกทาง และแรงดูดซับของดินที่มีค่อน้ำมีทุกทิศทุกทางเช่นเดียวกัน ผลเหล่านี้ทำให้ค่าที่วัดได้จากการ

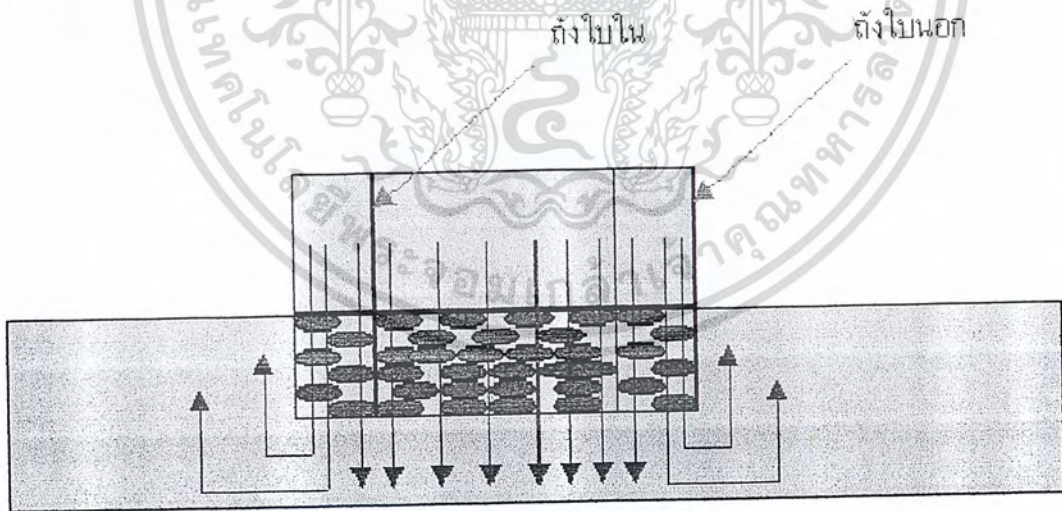

รูป 3.3 แสดงการไหลซึมของน้ำในถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินใบเดียว

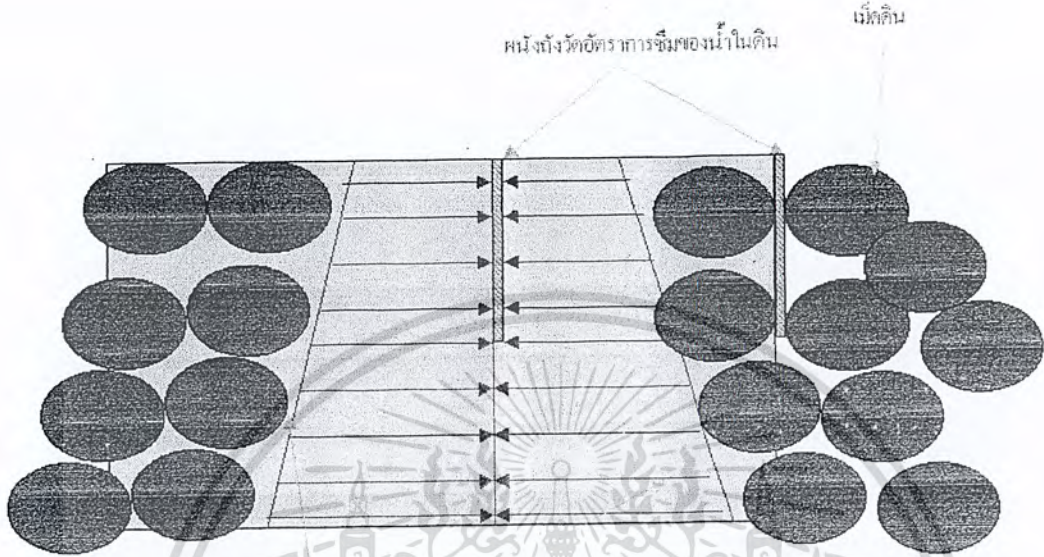

รูป 3.4 แสดงถึงแรงดูดซึบที่ดินมีต่อน้ำในทุกทิศทุกทาง

ทดลองมีค่าผิดพลาดเกิดขึ้น เพราะ ถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินใช้วัดอัตราการซึมของน้ำในแนวตั้งเท่านั้น และอัตราการซึมของน้ำจะเร็วเกินกว่าความชื้นจริง ฉะนั้น จะต้องมียังอีกใบหนึ่งมาวางซ้อนถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน โดยถังที่ซ้อนนี้ควรจะมีเส้นผ่านศูนย์กลางมากกว่าถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินประมาณ 25 ซม. ถึง 30 ซม. ซึ่งในการวางซ้อนกันนี้จะมีผลตอนที่ใส่น้ำไปทั้งใบในและใบนอก การไหลซึมของน้ำจะเป็นดังรูป 3.5

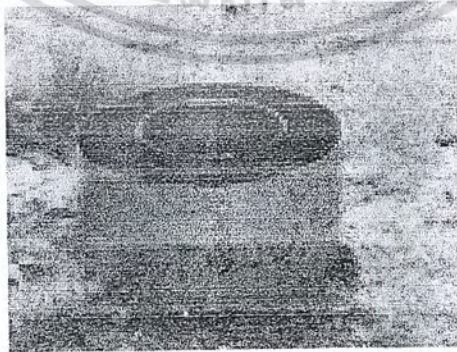
รูป 3.5 แสดงการไหลซึมของน้ำเมื่อมีถังใบนอกมาวางซ้อนกัน

รูป 3.6 แสดงแรงดันน้ำที่กระทำซึ่งกันและกันมีผลให้เกิดความสมดุล

เมื่อน้ำในถังใบใน และใบนอกไหลซึมมาเจอกัน น้ำจะมีแรงดันกระทำด้านข้างซึ่งกันและกัน ในค่าที่เท่ากันในกฎข้อที่ 1 ของเซอร์ไอแซค นิวตัน ทำให้แรงลัพธ์เป็น 0 น้ำจึงไม่สามารถที่จะไหลไปด้านข้างได้ แต่สามารถที่จะลงในแนวตั้งได้

สำหรับขนาดถังใบนอกจะกำหนดให้มีขนาด 55 ซม. ยาว 30 ซม. โดยจะแสดงรายละเอียดที่ภาคผนวก

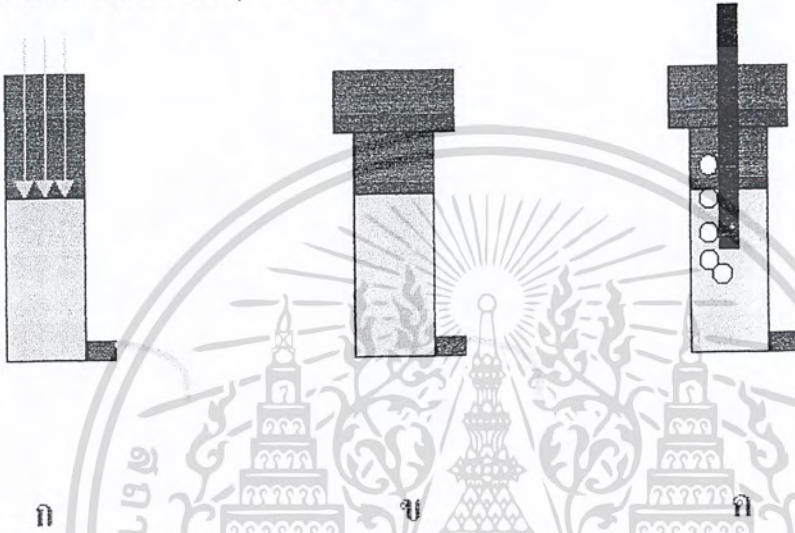

รูป 3.7 ถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินแบบวงแหวนสองชั้น(Double Ring) ที่สร้างเสร็จแล้ว

2. ถังเติมน้ำ(Marriotte tank)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการออกแบบถังเติมน้ำ จะต้องออกแบบให้สามารถที่จะอ่านระดับน้ำได้และจะต้องให้อัตราการลดระดับน้ำไม่เร็วและไม่ช้าเกินไปนอกจากนั้นจะต้องป้องกันการระเหยของน้ำโดยจะต้องมีการระเหยของน้ำให้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้

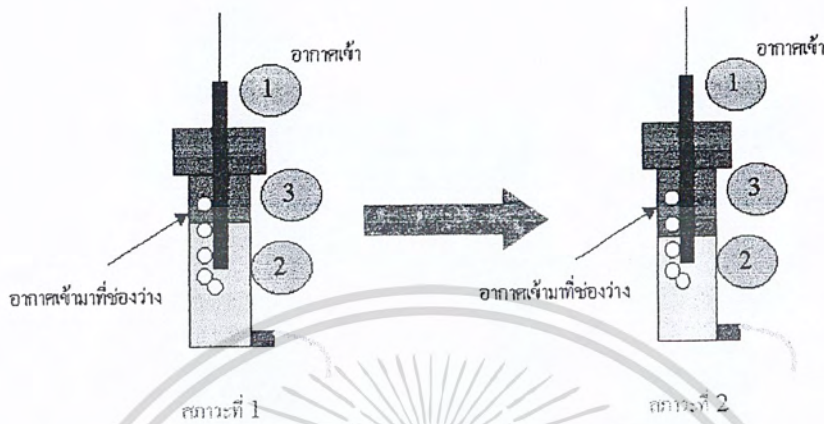

รูป 3.8 ถังเติมน้ำรูปแบบต่างๆ

จากรูป 3.8ก จะเห็นได้ว่าที่ปากถัง อากาศจากภายนอกสามารถเข้าไปได้อย่างเต็มที่ ทำให้น้ำที่ทางออกไหลอย่างรวดเร็วระดับน้ำก็จะลดระดับลงอย่างรวดเร็วจนทำให้อ่านค่าระดับน้ำไม่ทัน และการระเหยของน้ำก็มีมาก จึงไม่เหมาะสมสำหรับการออกแบบถังเติมน้ำ

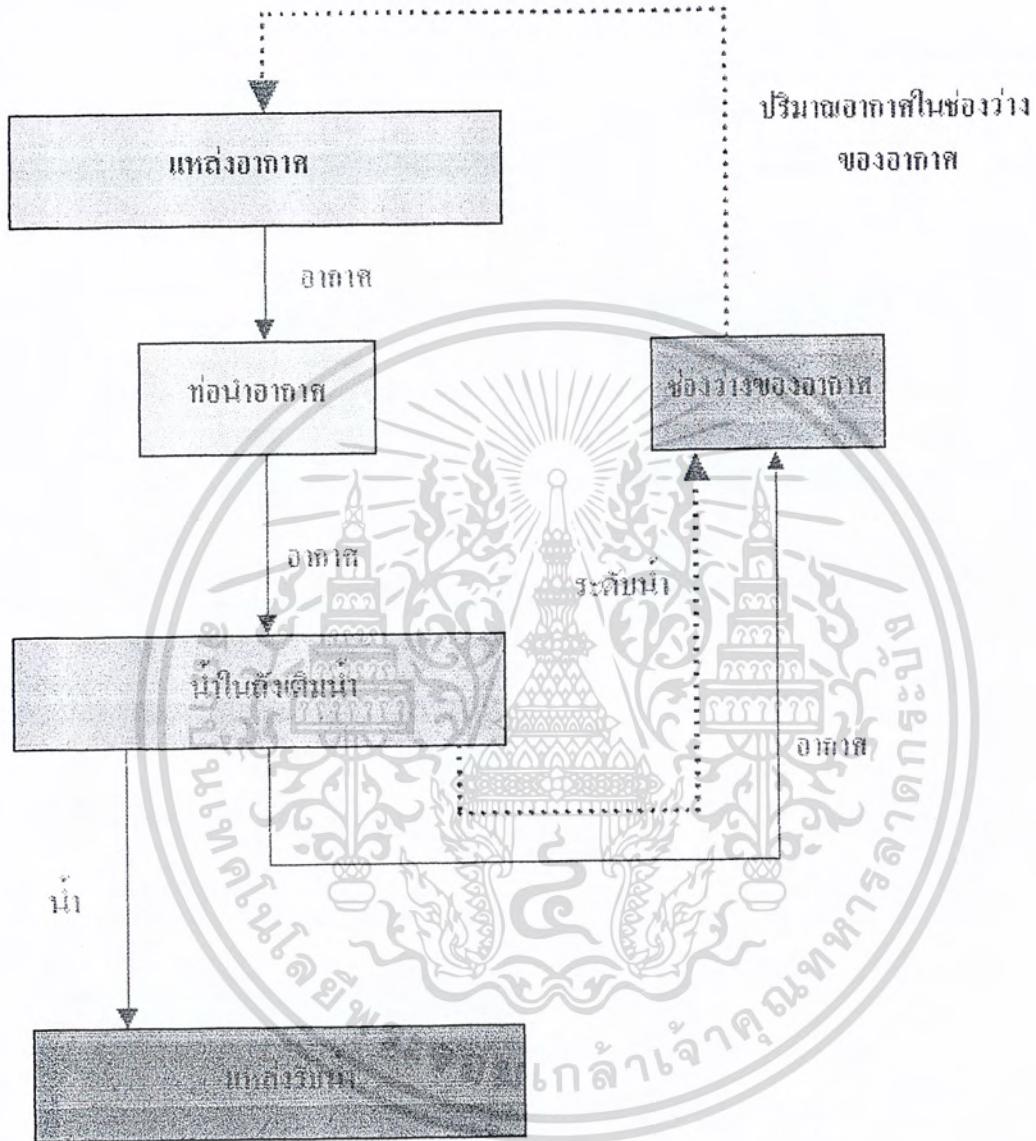
รูป 3.8ข ถังเติมน้ำที่ฝาปิดก็จะลดการระเหยของน้ำไปได้ส่วนหนึ่ง แต่จะทำให้อากาศจากภายนอกเข้าไปข้างในไม่ได้ จะส่งผลให้น้ำไหลช้ามาก ถึงแม้จะมีช่องว่างเหนือระดับน้ำซึ่งมีอากาศอยู่ก็ไม่ได้ทำให้น้ำไหลเร็วกว่ากัน ดังนั้นจึงไม่เหมาะที่จะออกแบบถังเติมน้ำได้

ดังนั้น เพื่อลดปัญหาที่เกิดขึ้นดังที่ได้กล่าวไปแล้วนั้น ก็คือ ลดปัญหาการระเหยของน้ำและอัตราการลดระดับน้ำที่เร็วเกินไป เนื่องจากอากาศเข้าไปเร็ว หรือช้าเกินไปเนื่องจากอากาศไม่สามารถเข้าไปได้เลย โดยการทำให้อากาศค่อย ๆ เข้าไปอย่างช้า ๆ และน้ำระเหยได้น้อยที่สุด โดยการออกแบบถังเติมน้ำดังรูป 3.8ค

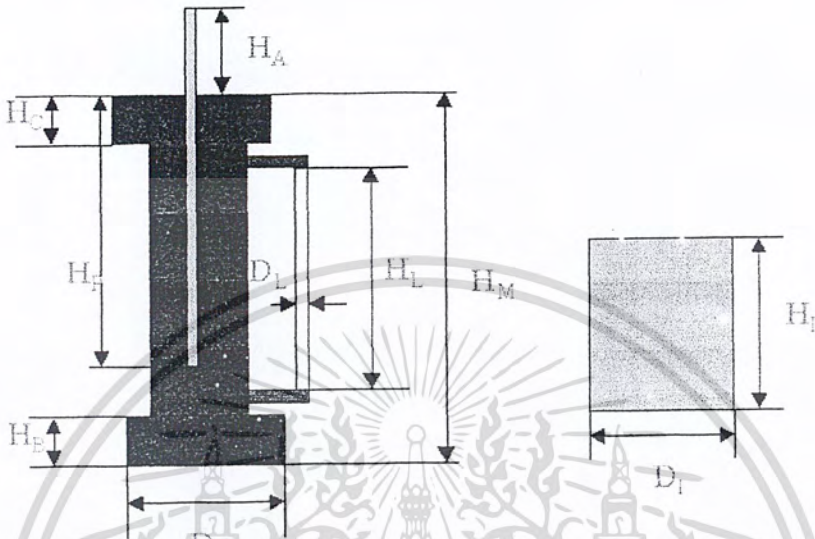
รูป 3.9 แสดงถึงปรากฏการณ์การไหลของอากาศ และการลดระดับน้ำในถังเติมน้ำ

จากรูป 3.9 ที่สถานะ 1 อากาศจะไหลเข้าไปในท่อทางเข้า 1 และจะไปออกที่ทางเข้า 2 จากนั้น อากาศจะพยายามที่จะหาทางลอยตัวผ่านน้ำให้ได้ (เพราะความหนาแน่นของอากาศน้อยกว่าน้ำ) โดย จะลอยตัวขึ้นไปอยู่ที่ช่องอากาศ 3 ปริมาตรของอากาศที่สถานะ 1 ก็จะเพิ่มขึ้นเป็นสถานะที่ 2 ส่งผลให้ อากาศมีความดันมากขึ้น (เนื่องจากอากาศมีความดันทุกทิศทุกทาง) ทำให้อากาศไปดันน้ำให้ไหล ดัง จะแสดงแผนผังการทำงานของถังเติมน้ำที่ใช้ในการออกแบบดังรูป 3.10 เพื่อเสริมความเข้าใจให้ มากยิ่งขึ้น

รูป 3.10 แผนผังการทำงานของถังเติมน้ำ(Marriotte tank)

สำหรับการหาขนาดของถังเติมน้ำ จะต้องคำนึงถึงขนาดของถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน โดยจะมีหลักการดังนี้

รูป 3.11 (ก)ถังเติมน้ำ(Marriott tank)

(ข)ถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน

จากรูป 3.11ก และรูป 3.11ข

H_M = ความสูงของถังเติมน้ำ

H_1 = ความสูงของถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน

H_A = ความสูงของท่ออากาศข้างบนปากถังเติมน้ำ

H_p = ความสูงของท่ออากาศในถังเติมน้ำ

H_L = ความยาวของท่ออ่านค่าระดับน้ำ

H_B = ความสูงจากก้นถังเติมน้ำถึงท่ออ่านค่าระดับน้ำด้านล่าง

H_C = ความสูงจากท่ออ่านค่าระดับน้ำด้านบนถึงปากถัง

D_M = เส้นผ่านศูนย์กลางกลางของถังเติมน้ำ

D_L = เส้นผ่านศูนย์กลางกลางของท่ออ่านระดับน้ำ

D_1 = เส้นผ่านศูนย์กลางกลางของถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน

เส้นผ่านศูนย์กลางกลางของถังเติมน้ำหาจาก

$$D_1/2 \leq D_M \leq D_1 \dots\dots\dots(4)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เฉพาะผู้จัดทำไว้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$(A_M + A_L)H_L \geq A_T H_T$$

$$(\pi D_M^2 + \pi D_L^2)H_L \geq \pi D_T^2 H_T$$

$$H_L \geq D_T^2 H_T / (D_M^2 + D_L^2) \quad \dots\dots\dots(5)$$

ความสูงของถังเติมน้ำหาจากสมการดังนี้

$$H_M = H_C + H_L + H_B \quad \dots\dots\dots(6)$$

ความยาวของท่อนำอากาศข้างในถังเติมน้ำหาจากสมการดังนี้

$$H_C < H_P \leq H_C + H_L \quad \dots\dots\dots(7)$$

H_A ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้ออกแบบ

ดังนั้นเราจะคำนวณหาขนาดของถังเติมน้ำ ดังนี้

จากสมการ (4);

$$D_T = 30 \text{ ซม.}$$

$$30/2 \text{ ซม.} \leq D_M \leq 30 \text{ ซม.}$$

$$15 \text{ ซม.} \leq D_M \leq 30 \text{ ซม.}$$

กำหนดให้

$$D_M = 15 \text{ ซม.}$$

จากสมการ (5);

$$D_L = 0.77 \text{ ซม.}$$

$$H_T = 15 \text{ ซม.}$$

$$D_T = 30 \text{ ซม.}$$

$$H_L \geq [(30)^2 (15)] / [(15)^2 + (0.77)^2]$$

$$H_L \geq 60 \text{ ซม.}$$

กำหนด

$$H_L = 95 \text{ ซม.}$$

จากสมการ (6);

$$H_C = 10 \text{ ซม.}$$

$$H_B = 10 \text{ ซม.}$$

$$H_M = 10 + 10 + 95$$

$$H_M = 115 \text{ ซม.}$$

จากสมการ (7);

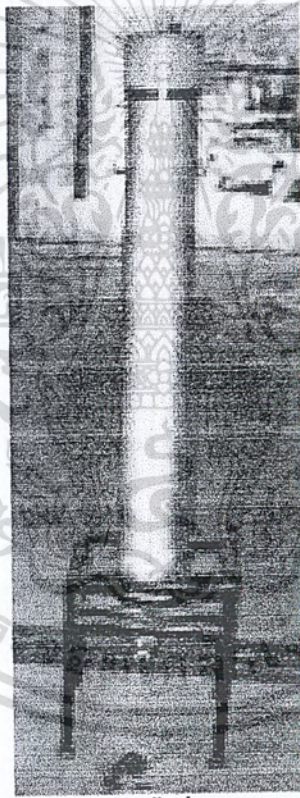
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 10 < H_P ≤ 10 + 95
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$10 < H_p \leq 105$$

กำหนด

$$H_p = 30 \text{ ซม.}$$

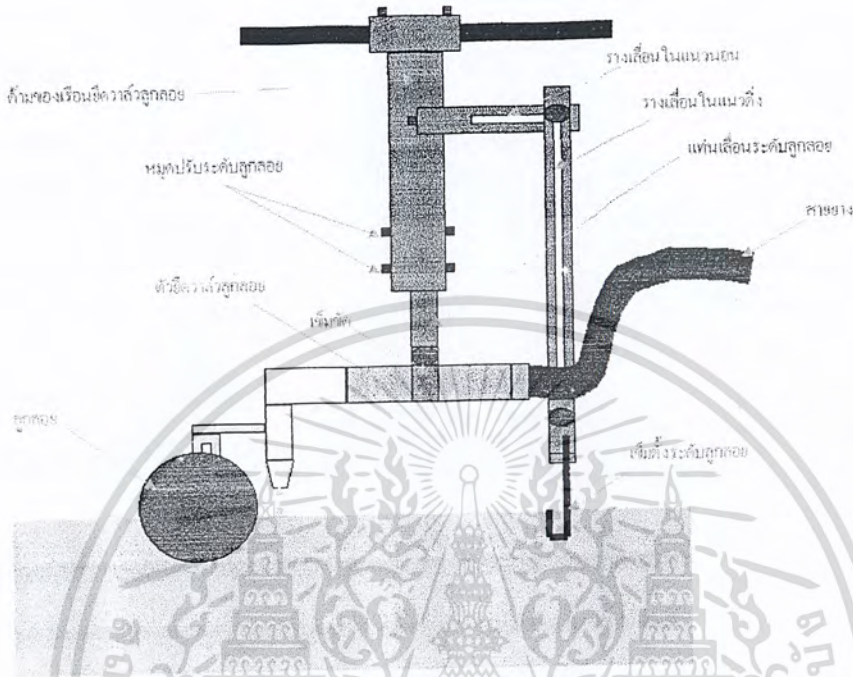
เมื่อหาขนาดต่างๆ ของถังเติมน้ำได้แล้วก็สามารถที่จะสร้างถังเติมน้ำ โดยใช้ท่อพีวีซี ขนาด 6 นิ้ว ฝาครอบท่อพีวีซีขนาด 6 นิ้ว ยาว 10 ซม. ปิดท้าย 1 อัน และทำเป็นฝาถังเติมน้ำ 1 อัน โดยเจาะรูตรงกลางเพื่อใส่ท่อนำอากาศ โดยกำหนดให้ท่อนำอากาศมีขนาด $\frac{1}{2}$ นิ้ว และท่ออ่านระดับน้ำใช้สายยางขนาด 0.77 ซม. ยาว 95 ซม. เมื่อสร้างเสร็จแล้วจะแสดงดังรูป 3.12

รูป 3.12 ถังเติมน้ำที่สร้างเสร็จแล้ว

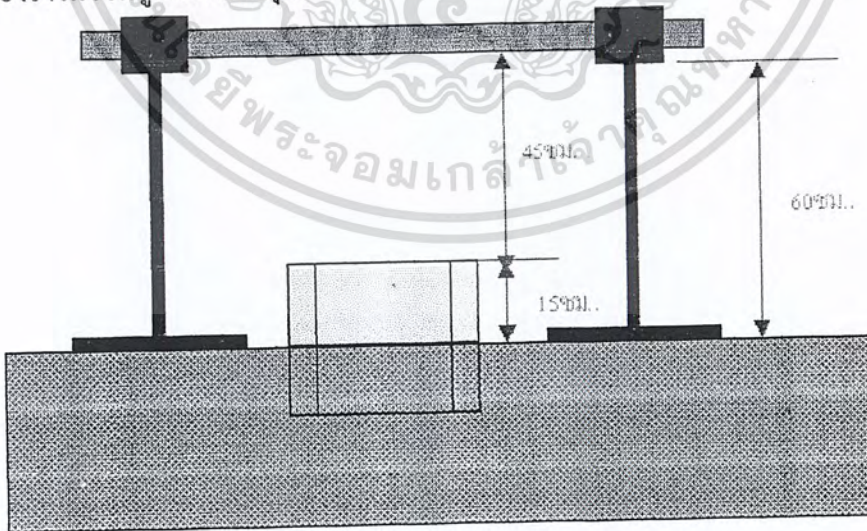
3. เรือนยี่ควาลั่วลูกลอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 3.13 เรื่อนยี่ควาลั่วลูกลอย

ในการออกแบบและสร้างเรื่อนยี่ควาลั่วลูกลอย เราจะต้องคำนึงถึงความสูงของถึงวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินที่อยู่เหนือพื้นดินเมื่อทำการตอกลงไปดินแล้ว นอกจากนั้นจะต้องคำนึงถึงความสูงของราวแขวนลูกลอยและสูกเกจด้วย

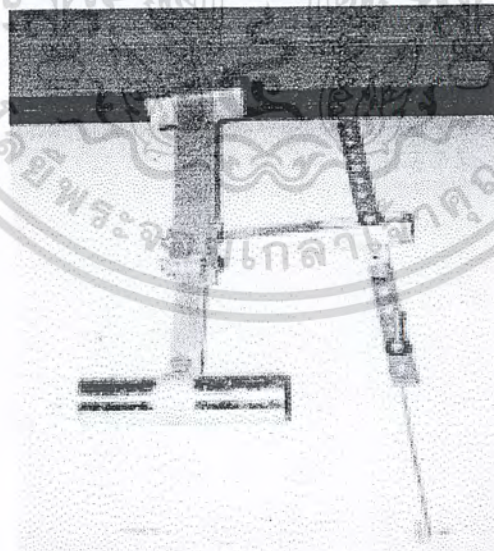
รูป 3.14 ราวแขวนลูกลอยและสูกเกจ

ราวแขวนลูกลอยและสูกเกจมีความสูงประมาณ 60 ซม. และความสูงของถึงวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินที่อยู่เหนือผิวดินเท่ากับ 15 ซม. ดังนั้นความยาวของเรื่อนยี่ควาลั่วลูกลอยจะมีค่าเท่ากับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$60 - 15 = 45 \text{ ซม.}$$

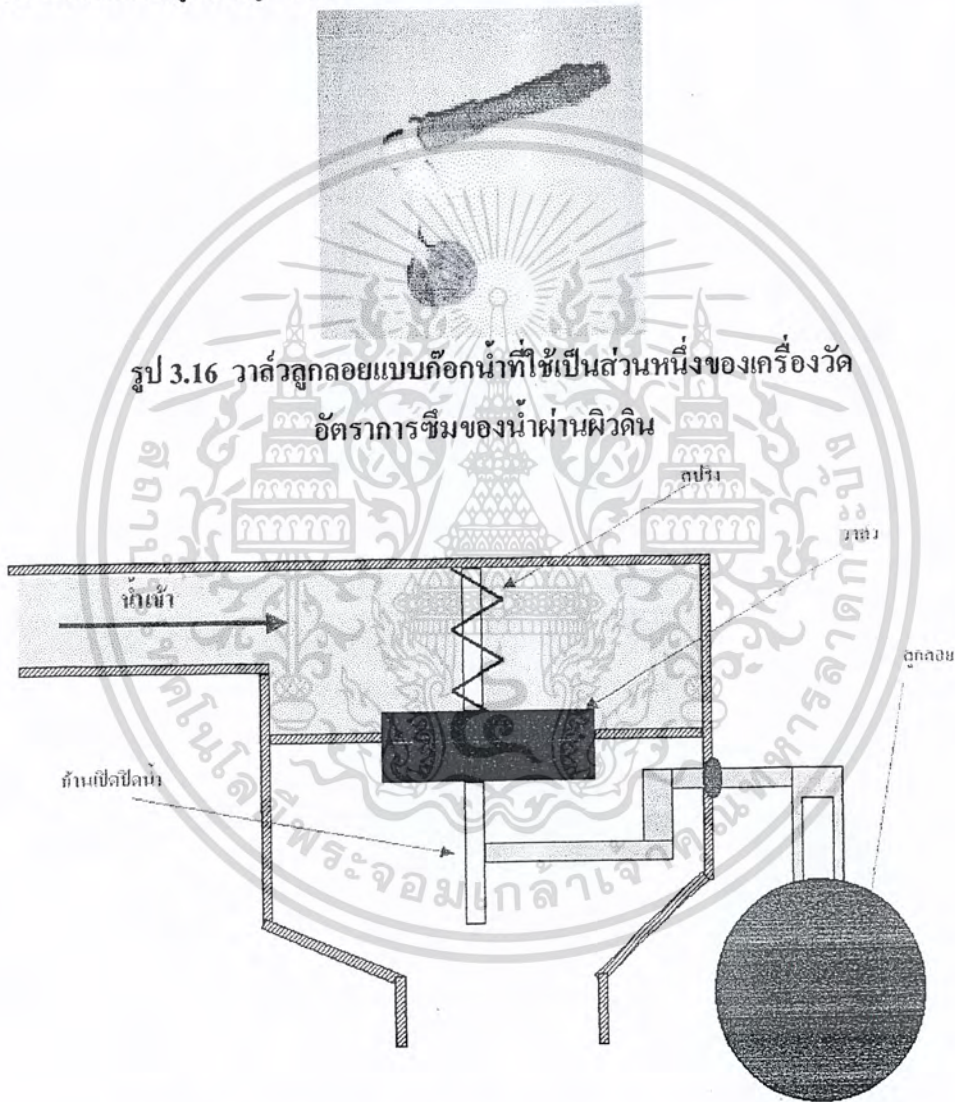
ซึ่งนั้นก็หมายถึงความยาวในการเคลื่อนขึ้นเคลื่อนลงของเรือนยี่ควาลั่วลูกลอยไม่ควรเกิน 45 ซม. เพราะในการทดลองจริง เราจะเติมน้ำให้เต็มถึงวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน แต่ในการสร้าง เราอาจจะให้เกินได้ แต่ต้องไม่เกิน 60 ซม. สำหรับเข็มตั้งระดับลูกลอยก็ควรที่จะเคลื่อนขึ้นเคลื่อนลงได้ และยังคงเลื่อนไปทางซ้ายและทางขวาได้ ส่วนวัสดุที่ใช้สร้างเราใช้ท่อเสตนเลสเส้นผ่านศูนย์กลาง ๑ ซม. ทำเป็นตัวยี่ควาลั่วลูกลอย เหล็กกล่องขนาด 1 นิ้ว \times 1 นิ้ว ทำเป็นแท่นเลื่อนระดับลูกลอย ส่วนเข็มตั้งระดับลูกลอยใช้ลวดเชื่อมแก๊สงอทำเป็นตะขอและจับปลายตะขอให้แหลม และเหล็กแบนขนาด 1 นิ้ว ทำเป็นค้ำเข็มตั้งระดับลูกลอย และทำเป็นรางเลื่อนเข็มตั้งระดับลูกลอยในแนวตั้ง ส่วนรางเลื่อนเข็มตั้งระดับลูกลอยในแนวนอนใช้เหล็กกล่องขนาด 1 นิ้ว \times 1 นิ้ว สำหรับค้ำของเรือนยี่ควาลั่วลูกลอยใช้เหล็ก 1½ นิ้ว \times 1½ นิ้ว ในการสร้างเข็มวัดด้วยยี่ควาลั่วลูกลอยใช้แผ่นเหล็กอบซิงค์ โดยตัดให้มีความกว้าง ๑ ซม. ยาว ๑ ซม. แล้วจึงทำการม้วนด้วยมือ โดยวัดด้วยยี่ควาลั่วลูกลอยให้แน่น เมื่อสร้างเสร็จแล้วจะได้ดังรูป 3.15 ส่วนรายละเอียดของแบบเรือนยี่ควาลั่วลูกลอยดูได้ที่ภาคผนวก

รูป 3.15 เรือนยี่ควาลั่วลูกลอยที่สร้างเสร็จแล้ว

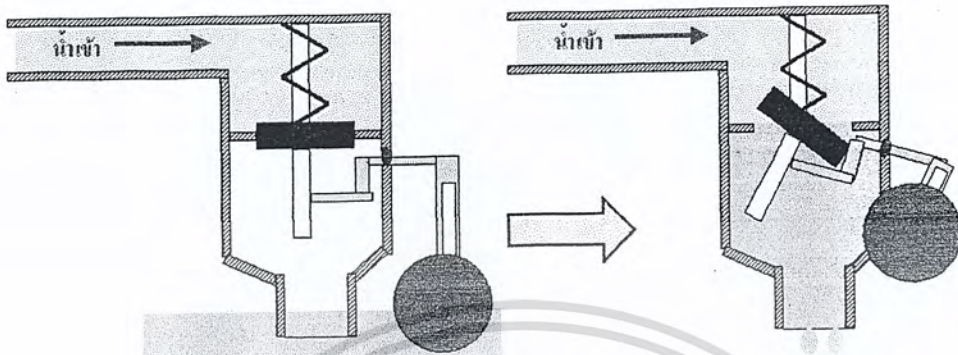
สำหรับตัวยี่ควาลั่วลูกลอยจะมีด้วยกันหลายแบบ เช่น แบบที่ใช้ใน โดส้วมชักโครก, ใช้ในถังน้ำ สำหรับการประปาและการเกษตร และยังมีแบบที่ใช้ไฟฟ้า ซึ่งแต่ละแบบไม่เหมาะที่จะนำมาสร้างเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน เพราะมีขนาดใหญ่และไม่สะดวกต่อการใช้งาน ดังนั้นเราจึงต้องหาวาลั่วลูกลอยที่มีความกะทัดรัด, สะดวกต่อการใช้งาน, ไม่เป็นสนิม, อดทนยากและราคาถูก การค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วาล์วลูกลอยที่ว้านี้ก็คือ วาล์วลูกลอยแบบก๊อคน้ำ ซึ่งสามารถที่จะนำไปใช้ในการเติมน้ำในห้องน้ำ ห้องครัว, ฯลฯ ได้ ซึ่งเราจะนำวาล์วชนิดนี้มาใช้ในการสร้างเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน โดยเราจะสามารถดูได้ดังรูป 3.16

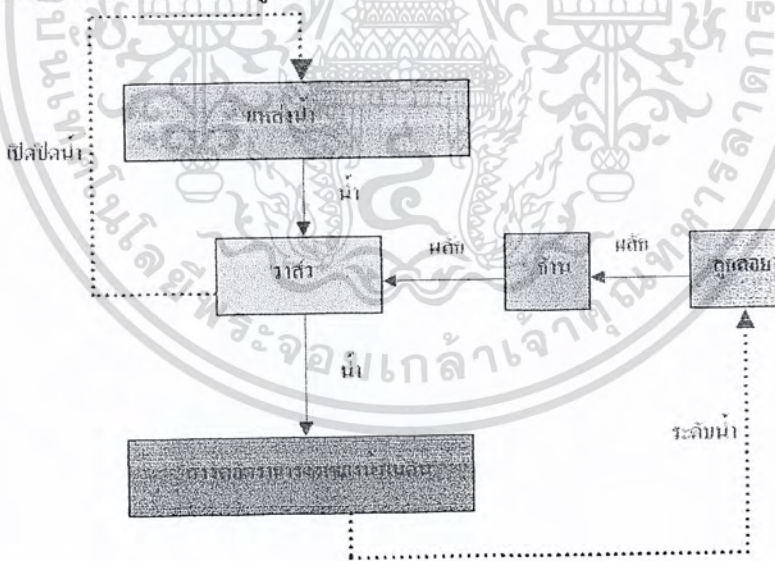
รูป 3.17 โครงสร้างภายในอย่างคร่าว ๆ ของวาล์วลูกลอยแบบก๊อคน้ำ

หลักการทำงานของลูกลอยชนิดนี้ก็คือ เมื่อระดับน้ำลดลงถึงระดับหนึ่ง ลูกลอยจะลดระดับลงตามระดับน้ำที่ลดลง ทำให้ที่แกนควบคุมวาล์วเปิดปิดน้ำไปดันก้านอันหนึ่ง เรียกว่า ก้านเปิดปิดน้ำ ทำหน้าที่เป็นวาล์ว โดยจะดันไปด้านข้าง เพื่อเปิดทางให้น้ำไหลลงมา แต่เมื่อใดที่น้ำเพิ่มระดับจนถึง

รูป 3.18 แสดงการทำงานของวาล์วลูกลอยแบบก๊อคน้ำ

ระดับหนึ่ง ลูกลอยก็จะยกตัวสูงขึ้นตามระดับน้ำ จะส่งผลให้แกนควบคุมวาล์วเปิดปิดน้ำยกตัวขึ้นตาม ก้านเปิดปิดน้ำจะถูกสปริงดึงกลับ เพื่อปิดทางไม่ให้น้ำไหลจากหลักการทำงานดังกล่าว จะสามารถเขียนแผนผังการทำงานได้ดังรูป 3.19

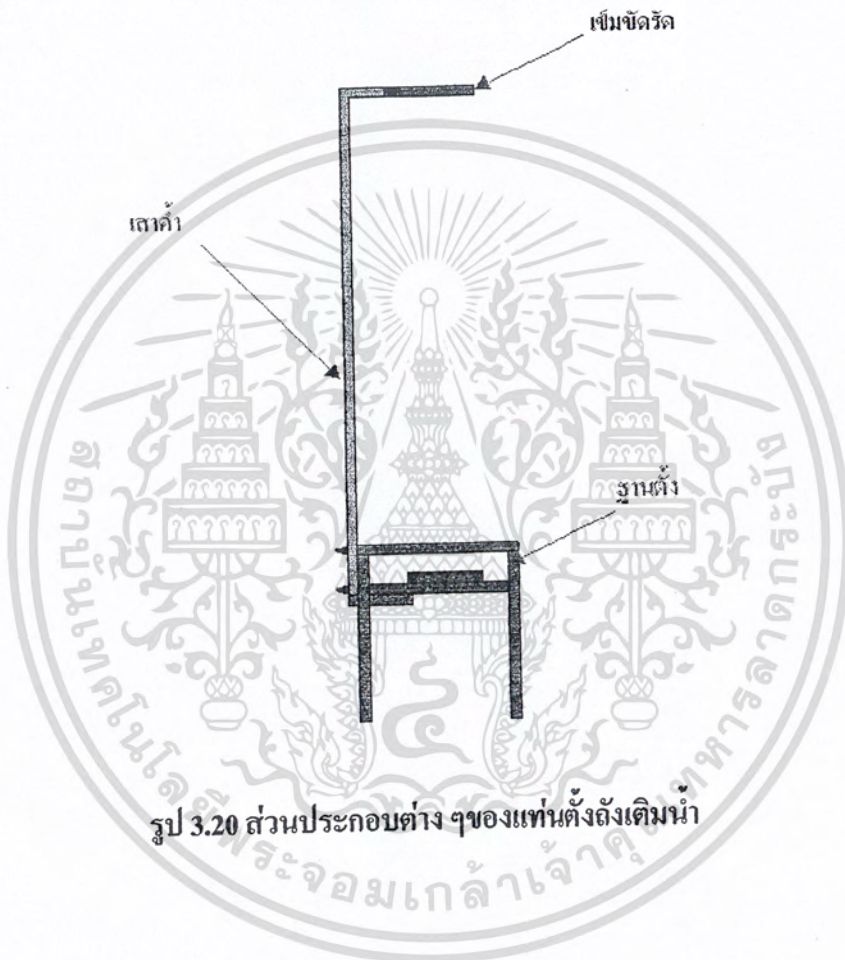
รูป 3.19 แผนผังการทำงานของวาล์วลูกลอยแบบก๊อคน้ำ

ในการใช้งานเรือนยี่ตาวาล์วลูกลอยนั้น เราจะต้องเลื่อนเข็มตั้งระดับลูกลอย ในแนวตั้งและแนวราบ ซึ่งทำไปเพื่อจะกำหนดว่า ตำแหน่งที่ลูกลอยปิดวาล์วลูกลอยไม่ให้น้ำไหลอยู่ตรงไหน และยัง สามารถกำหนดระดับน้ำที่จะเต็มไว้ล่วงหน้าได้ด้วย ส่วนการเลื่อนระดับลูกลอยต้องคล้ายหมุดปรับระดับลูกลอยก่อน จึงจะสามารถเลื่อนตรงแทนเลื่อนระดับลูกลอยให้ตรงกับตำแหน่งเข็มตั้งระดับลูกลอย แล้วจึงขันหมุดปรับระดับลูกลอยให้แน่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

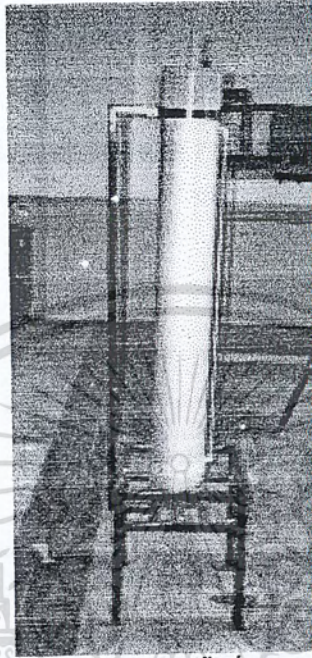
นอกจากอุปกรณ์ทั้ง 3 อย่างที่ได้ออกแบบคังไว้แล้วนั้น ยังมีอุปกรณ์อีก 2 อย่างที่ได้
ออกแบบมาช่วยให้การทดลองในสนามสะดวกยิ่งขึ้น ดังนี้

1. แท่นตั้งถังเติมน้ำ

รูป 3.20 ส่วนประกอบต่าง ๆ ของแท่นตั้งถังเติมน้ำ

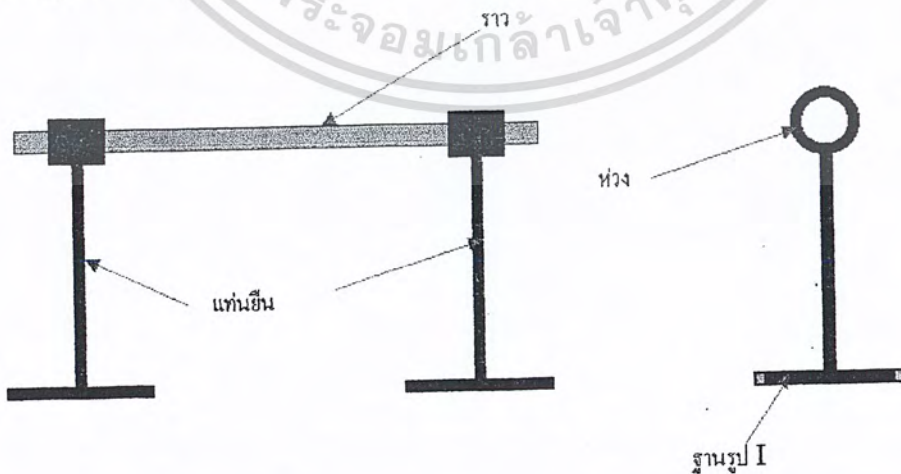
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 3.21 แท่นตั้งถังเติมน้ำที่สร้างเสร็จแล้ว

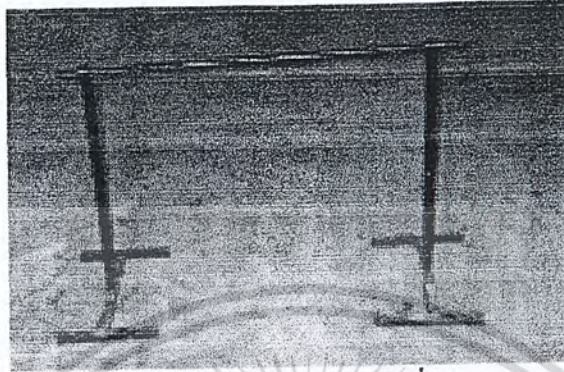
แท่นตั้งถังเติมน้ำได้รับการออกแบบให้สามารถถอดประกอบได้ โดยมีอยู่ 3 ส่วนหลักๆ ก็คือ ฐานตั้ง, เสาค้ำ และเข็มขัดรัด โดยฐานตั้งและเสาค้ำทำจากเหล็กกล่องขนาด 1 นิ้ว \times 1 นิ้ว ส่วนเข็มขัดรัดทำจากเหล็กแบนขนาด 1 นิ้ว ในการประกอบทั้ง 3 ส่วน ใช้นอตและแหวนยึดเข้าด้วยกัน ส่วนรายละเอียดต่าง ๆ สามารถดูได้ที่ภาคผนวก

2. ราวแขวนลูกลอยและสุกเกจ

รูป 3.22 ส่วนประกอบต่างๆ ของราวแขวนลูกลอยและสุกเกจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 3.23 ราวแขวนลูกกลอยและฮุกเกจที่สร้างเสร็จแล้ว

ราวแขวนลูกกลอยและฮุกเกจได้รับการออกแบบให้สามารถถอดประกอบได้และสะดวกต่อการติดตั้งในภาคสนาม โดยจะมีอยู่ 2 ส่วน คือ ราวและแท่นยืน โดยราวทำจากท่อดำขนาด $\frac{1}{2}$ นิ้ว ส่วนแท่นยืนมีฐานทำเป็นรูปตัวไอ(I) และมีห่วงไว้สำหรับยึดราว โดยห่วงทำจากท่อดำ 1 นิ้ว ฐานรองแท่นยืนทำจากเหล็กกล่องขนาด 1 นิ้ว \times 1 นิ้ว โดยรายละเอียดดูได้ที่ภาคผนวก

เมื่อเราออกแบบและสร้างเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินแบบใช้วาล์วลูกกลอยเสร็จแล้ว เราจำเป็นต้องหาเครื่องมือที่จะมาใช้เป็นค่าอ้างอิง เพื่อเปรียบเทียบว่าเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินแบบใช้วาล์วลูกกลอยใช้ได้หรือไม่ โดยเครื่องมือที่ใช้ คือ ฮุกเกจ(Hook Gauge) ดังจะอธิบายรายละเอียดของเครื่องมือชนิดนี้ ดังนี้

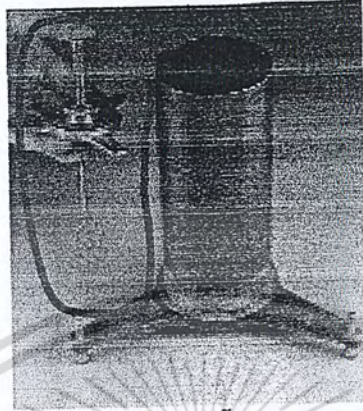
ฮุกเกจถือเป็นอุปกรณ์ที่ใช้กันมานานแล้ว โดยเป็นเครื่องมือที่ใช้วัดระดับน้ำอย่างละเอียด คล้ายไมโครมิเตอร์หรือเวอร์เนียสคาลิปเปอร์ แต่ลักษณะพิเศษของฮุกเกจก็คือ ที่ปลายตะขอจะแตะระดับ

รูป 3.24 แสดงการแตะระดับผิวน้ำของปลายตะขอ

ผิวน้ำ ดังรูป 3.24 เพื่อทำการวัดค่าระดับน้ำนั่นเอง การออกแบบฮุกเกจจะขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการใช้งานว่าจะใช้งานด้านใด ซึ่งได้มีบางหน่วยงานออกแบบฮุกเกจไว้ใช้งานด้านต่าง ๆ

เช่น บริษัท ELE International ได้ออกแบบฮุกเกจไว้ใช้อ่านค่าระดับน้ำที่ลดลงจากการระเหยของน้ำ
เอกสารนี้เป็นเอกสารของสำนักงานโครงการวิจัยแห่งชาติ เมื่อผู้ใดเห็นนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

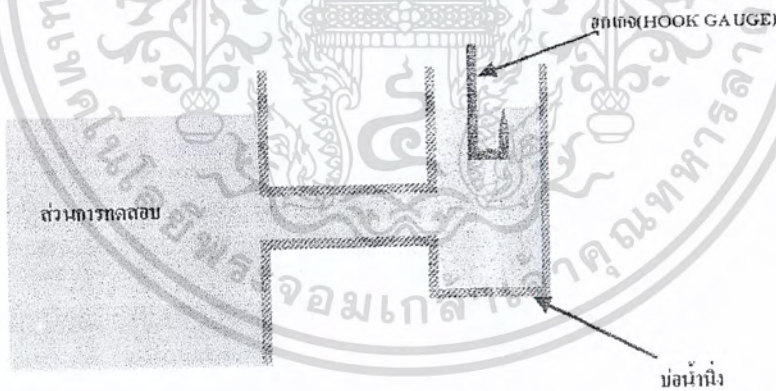

รูป 3.25 สุกเกอแบบวัดการระเหยของน้ำ(Hook Gauge Evaporimeter)

โดย บริษัท ELE International

หรือที่ในภาษาอังกฤษเรียกว่า Hook Gauge Evaporimeter โดยมีช่วงการวัด 100 มม. ในการวัดจะใช้คล้ายกับไมโครมิเตอร์ แต่ต่างกันตรงที่ปลายตะขอและผิวระดับน้ำ

นอกจากนั้นยังมีการนำสุกเกอไปใช้ในการชลประทาน โดยมีวิธีการวัดระดับน้ำดังรูป 3.26 เป็นการวัดระดับน้ำชนิดหนึ่ง โดยการใช้สุกเกอ ซึ่งจะนำไปใช้ในการวัดค่าความผิดพลาดในการวัด

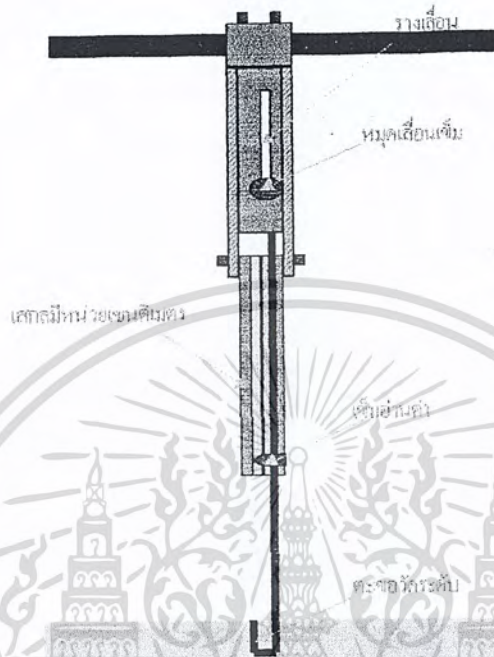

รูป 3.26 การนำสุกเกอไปใช้วัดระดับน้ำในการชลประทาน

โดยการวัดในบ่อน้ำนิ่ง(Stilling Chamber)

ปริมาณน้ำในฝายน้ำล้น

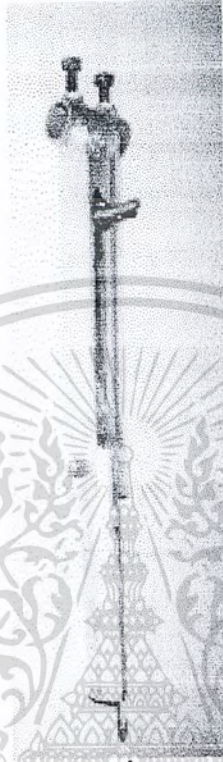
สำหรับสุกเกอที่จะใช้ในการวัดค่าความลึกสะสมของน้ำผ่านผิวดินจะมีลักษณะดังรูป 3.27

รูป 3.27 สุกเกจที่ใช้ในการวัดค่าความลึกสะสมของน้ำผ่านผิวดิน

ในการออกแบบสุกเกจที่ใช้วัดค่าความลึกสะสมของน้ำผ่านผิวดินนั้น เราจะต้องคำนึงถึงความง่ายต่อการใช้งาน และราคาของสุกเกจจะต้องถูกด้วย หลักการที่เรานำมาใช้ออกแบบสุกเกจชนิดนี้มีอยู่ 2 หลักการ คือ หลักการของตาชั่งสปริงและหลักการของเวอร์เนียสคาลิปเปอร์ โดยที่หลักการของตาชั่งสปริงก็คือ เราจะมีเข็มชนิดหนึ่งที่เรียกว่า เข็มอ่านค่าไว้ที่สเกล เพื่อบอกระดับน้ำที่ลดลงในถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน ส่วนหลักการของเวอร์เนียสคาลิปเปอร์ คือ จะต้องสามารถเลื่อนเข็มอ่านค่าแล้วทำการล็อกให้แน่น โดยในสุกเกจจะมีหมุดเลื่อนเข็มคอยทำการเลื่อนเข็มอ่านค่าและตะขอวัดระดับน้ำ และยังทำหน้าที่ล็อกตำแหน่งของเข็มอ่านค่าให้อยู่กับที่ เมื่อปลายของตะขอวัดระดับน้ำแตะที่ผิวน้ำพอดี การบังคับทิศทางในการเลื่อนเข็มอ่านค่า เราจะบังคับให้เลื่อนในแนวตั้งเท่านั้น โดยมีรางเลื่อนเข็มอ่านค่าคอยบังคับทิศทางให้สามารถเลื่อนได้ในทิศทางเดียว ส่วนสเกลมีอย่างการวัด 15 ซม. หรือ 150 มม.

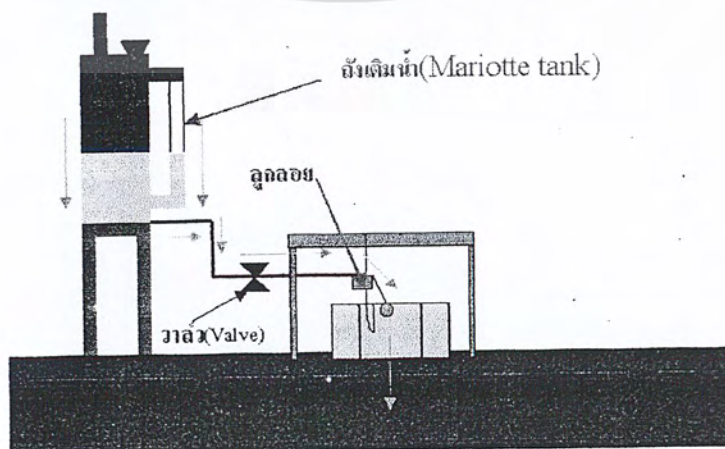
วัสดุที่นำมาใช้ทำสุกเกจจะมีท่อ diameter 1 นิ้ว, เหล็กแบน 1 นิ้ว, แผ่นเหล็กและลวดเชื่อมแก้ไขทำเป็นตะขอวัดระดับน้ำ ซึ่งเมื่อสร้างเสร็จแล้วก็จะได้ดังรูป 3.28 สำหรับรายละเอียดดูได้ที่ภาคผนวก

รูป 3.28 สุกเกอที่สร้างเสร็จแล้ว

การใช้งานของสุกเกอนี้ก็คือ เมื่อน้ำในถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินระดับลงถึงค่าหนึ่ง เราจะต้องใช้มือกลายนอตที่หมุนเคลื่อนเข็มแล้ว เลื่อนจนกระทั่งปลายตะขอวัตรระดับน้ำและผิวน้ำพอดี แล้วจึงขันนอตที่หมุนเคลื่อนเข็มให้แน่นแล้ว อ่านค่าระดับน้ำที่เข็มอ่านค่าแล้วบันทึกลงในตารางบันทึกผลการทดลอง

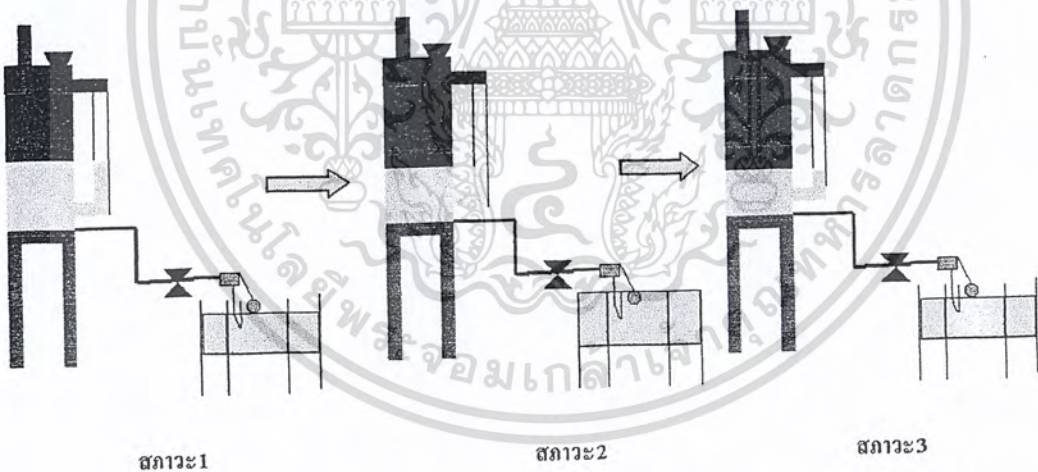
3.3 หลักการทำงานของเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับครูผู้สอนเพื่อใช้ในการสอนและเผยแพร่ในวงจำกัดเท่านั้น ไม่สามารถนำออกจำหน่ายหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
 รูป 3.29 แสดงการทำงานของเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน

หลังจากที่ได้ทราบถึงหลักการสร้างและออกแบบเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินแล้ว ต่อไปนี้จะขออธิบายหลักการทำงานของเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินดังนี้

จากรูป 3.29 เมื่อเราเติมน้ำในถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินและถึงเต็มน้ำและตั้งค่าระดับลูกลอยตามที่เราต้องการแล้ว ทำการเปิดวาล์วให้น้ำไหล ซึ่งตอนนี้ น้ำในถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินยังอยู่ในระดับเดิมเมื่อปล่อยน้ำมาที่ลูกลอยน้ำจะยังไม่ไหลลงสู่ถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน เพราะลูกลอยยังไม่ลดระดับเพื่อเปิดวาล์วลูกลอย เมื่อ น้ำในถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินซึมลงไปถึงระดับหนึ่ง ลูกลอยก็จะลดระดับลงตามระดับน้ำในถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน จะส่งผลให้น้ำในถังเติมน้ำไหลลงสู่ถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน โดยผ่านวาล์วลูกลอย จะส่งผลให้น้ำในถังเติมน้ำลดลง ปริมาณน้ำในถังเติมน้ำที่ลดลงก็ต้องเท่ากับปริมาณน้ำในถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินที่เพิ่มขึ้น แต่ในความเป็นจริง ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง ปริมาณน้ำในถังเติมน้ำที่ลดลงอาจจะมีค่าแตกต่างจากปริมาณน้ำในถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินที่เพิ่มขึ้น

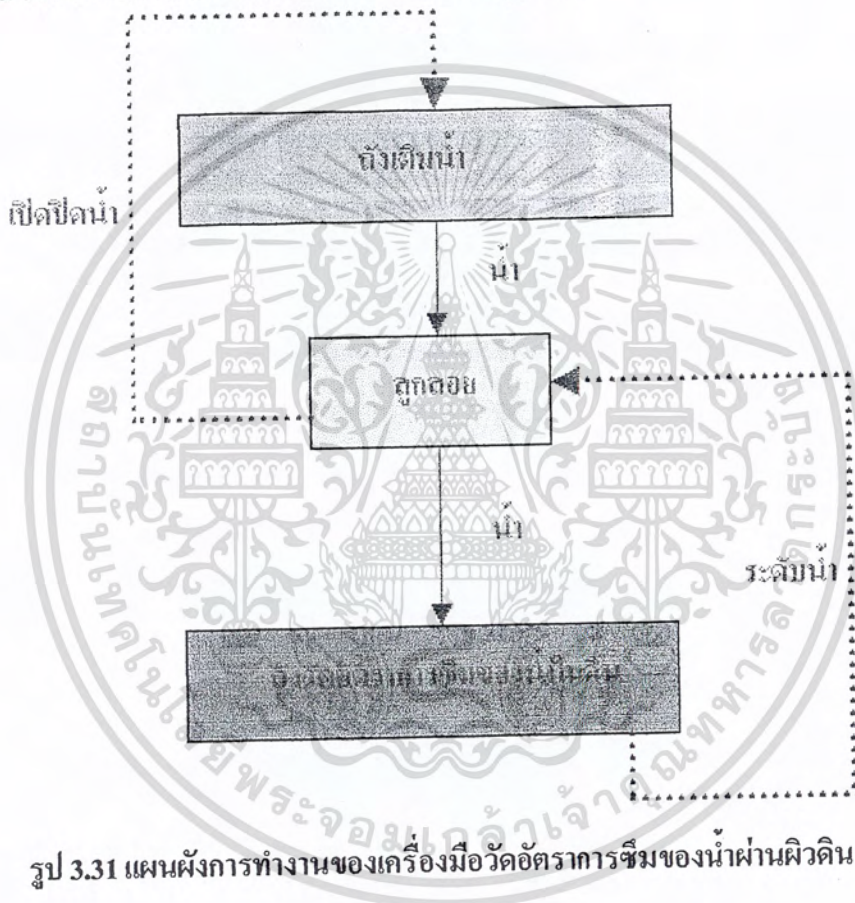

รูป 3.30 แสดงการเปลี่ยนแปลงระดับน้ำในถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน
ที่มีผลต่อระดับน้ำในถังเติมน้ำ

ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเร็วของการไหลของน้ำที่ไหลผ่านวาล์วลูกลอย และความเร็วในการตอบสนองต่อการเปิดปิดของวาล์วลูกลอยว่ามากน้อยแค่ไหนด้วย โดยถ้าวาล์วลูกลอยตอบสนองเร็ว ความแตกต่างระหว่างปริมาณน้ำในถังเติมน้ำที่ลดลงกับปริมาณน้ำในถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินที่เพิ่มขึ้น จะมีไม่มากนัก แต่ถ้าความเร็วในการตอบสนองของลูกลอยช้า ปริมาณน้ำในถังเติม

น้ำที่ลดลงกับปริมาณน้ำในถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินที่เพิ่มขึ้น จะมีค่าความแตกต่างกันมาก

จากหลักการทำงานที่ได้อธิบายไว้แล้วนั้นเราสามารถที่จะเขียนผังการทำงานของเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน เพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้นได้ดังรูป 3.31

รูป 3.31 แผนผังการทำงานของเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การทดลองเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน

เมื่อเราสร้างเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินแบบว่าลั่วลูกลอยเสร็จแล้ว เราจะต้องทำการทดลอง โดยนำไปเปรียบเทียบกับ การทดลองโดยใช้สุกเกจว่ามีความแตกต่างกันมากน้อยแค่ไหน ดังจะมีรายละเอียดของการทดลองดังต่อไปนี้

4.1 อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง

อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลองมีดังต่อไปนี้

1. ถึงวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน
2. สุกเกจ
3. เรือนยี่ดลูกลอย
4. สายยาง
5. ลูกลอย
6. ถึงเติมน้ำ
7. นาฬิกา
8. ปรอทว้ดระดับ
9. ท่อนไม้
10. ค้อน
11. คลิปเมตร
12. ราวแขวนลูกลอยและสุกเกจ
13. แท่นตั้งถึงเติมน้ำ
14. กะบะดิน
15. ดิน

4.2 วิธีการติดตั้งและการทดลอง

4.2.1 วิธีการติดตั้ง

เครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินมีขั้นตอนการติดตั้งดังนี้

1. นำถึงวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินตอกลงในดิน โดยนำท่อนไม้ไปวางพาดกับถึงวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินแล้วใช้ค้อนตอก

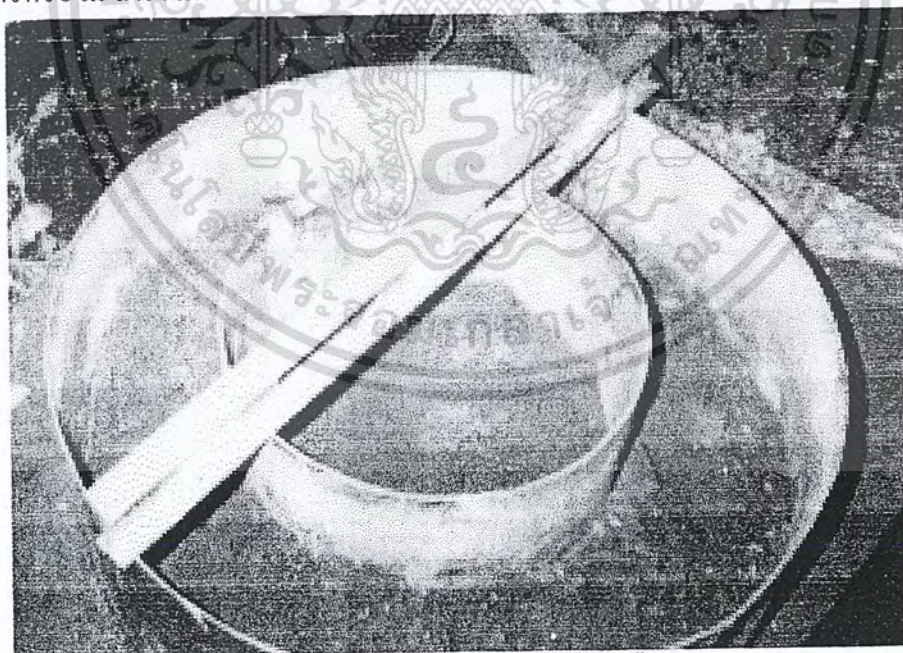
รูป 4.1 แสดงการตอกถึงวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินลงไปในดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 4.2 ค้อนและท่อนไม้ที่ใช้ตอก

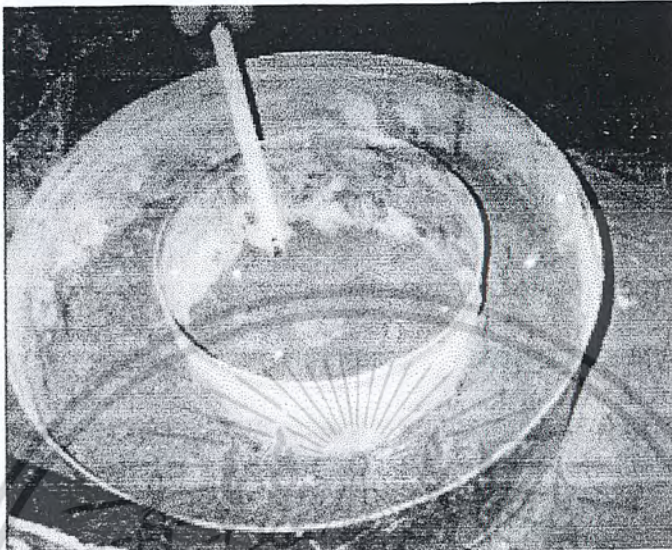
2. นำปรอทวัดระดับวางพาดกับถึงวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน โดยคว่ำถังทั้งสองใบอยู่ในระดับเดียวกันหรือไม่ และทำการวัดระดับถึงวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินที่อยู่เหนือพื้นดิน โดยการใช้ตลับเมตร โดยคว่ำระดับถึงวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินที่อยู่เหนือพื้นดินเท่ากับ 15 เซนติเมตรหรือไม่ ถ้ายังไม่เท่ากับ 15 เซนติเมตร ให้ตอกกลงจนกว่าจะถึงระดับ 15 เซนติเมตรให้ได้

รูป 4.3 การวัดระดับถึงวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน

โดยใช้ปรอทวัดระดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

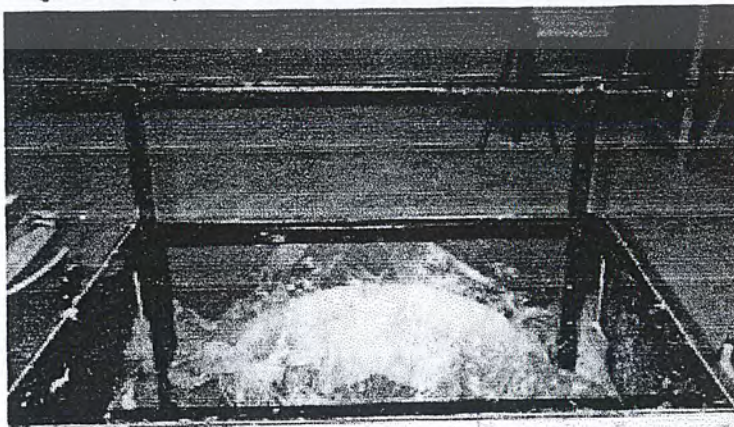

รูป 4.4 แสดงการวัดระดับถึงวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน
ที่อยู่เหนือผิวดินโดยใช้ตลับเมตร

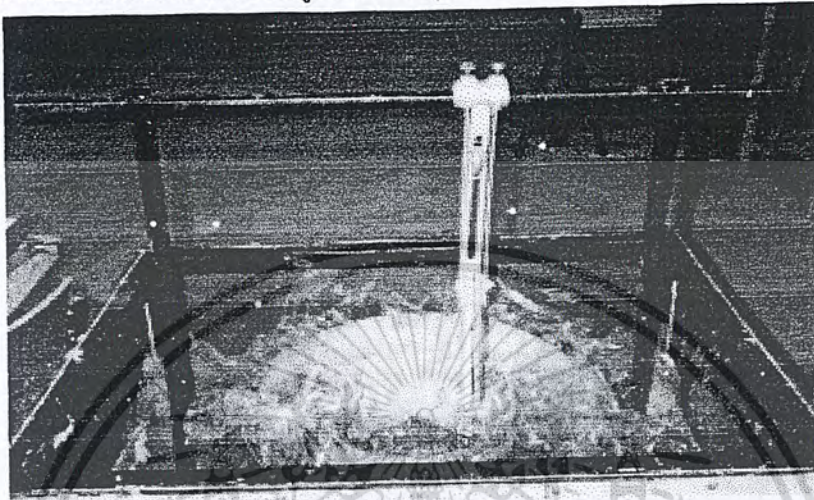
รูป 4.5 ปรอทวัดระดับและตลับเมตร

3.นำราวแขวนลูกลอยและสุกแกงไปตั้งไว้เหนือถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน

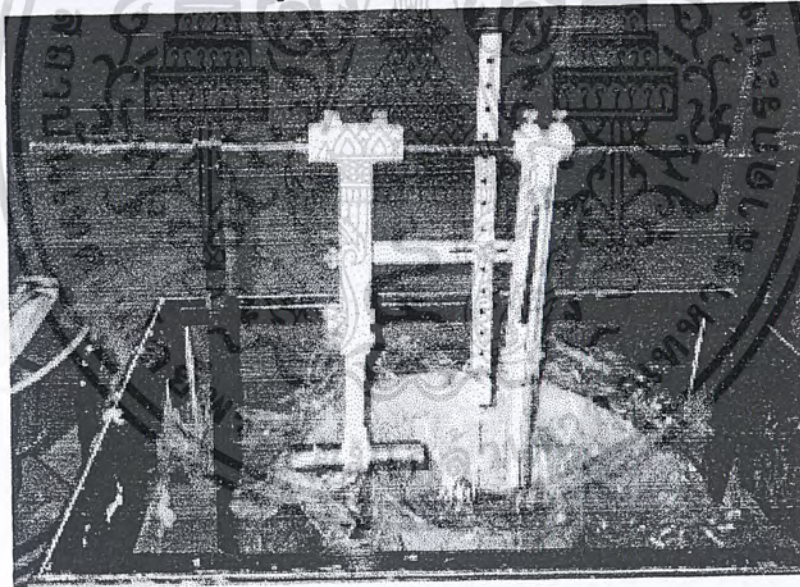

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับรูป 4.6 การตั้งราวแขวนลูกลอยและสุกแกง ญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. นำสุกเกจไปแขวนไว้ที่ราวแขวนลูกลอยและสุกเกจ

รูป 4.7 การแขวนสุกเกจ

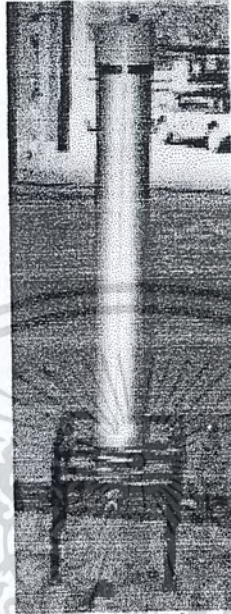

รูป 4.8 การแขวนเรือนยี่ควาล้วลูกลอย

5. นำเรือนยี่ควาล้วลูกลอยไปแขวนไว้ที่ราวแขวนลูกลอยและสุกเกจ

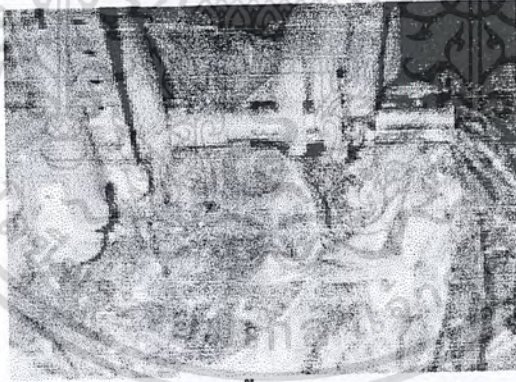
6. นำถังเติมน้ำไปตั้งไว้ที่แท่นตั้งถังเติมน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

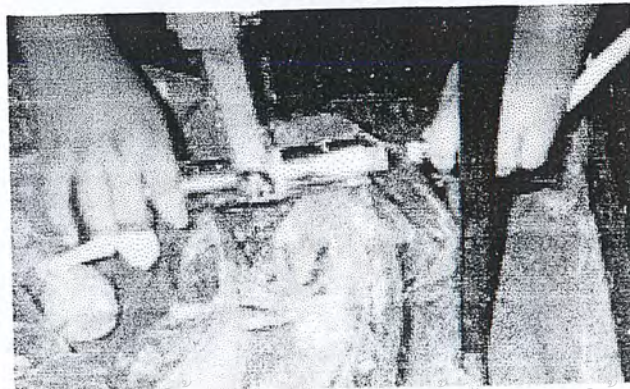

รูป 4.9 การตั้งถังเติมน้ำไว้ที่แฟนตั้งถังเติมน้ำ

7.นำลูกกลอยไปติดตั้งไว้ที่เรือนยี่ควาล้วลูกกลอยแล้วต่อสายยางเข้ากับลูกกลอยและถังเติมน้ำ

รูป 4.10 การติดตั้งวาล้วลูกกลอยเข้ากับ เรือนยี่ควาล้วลูกกลอย

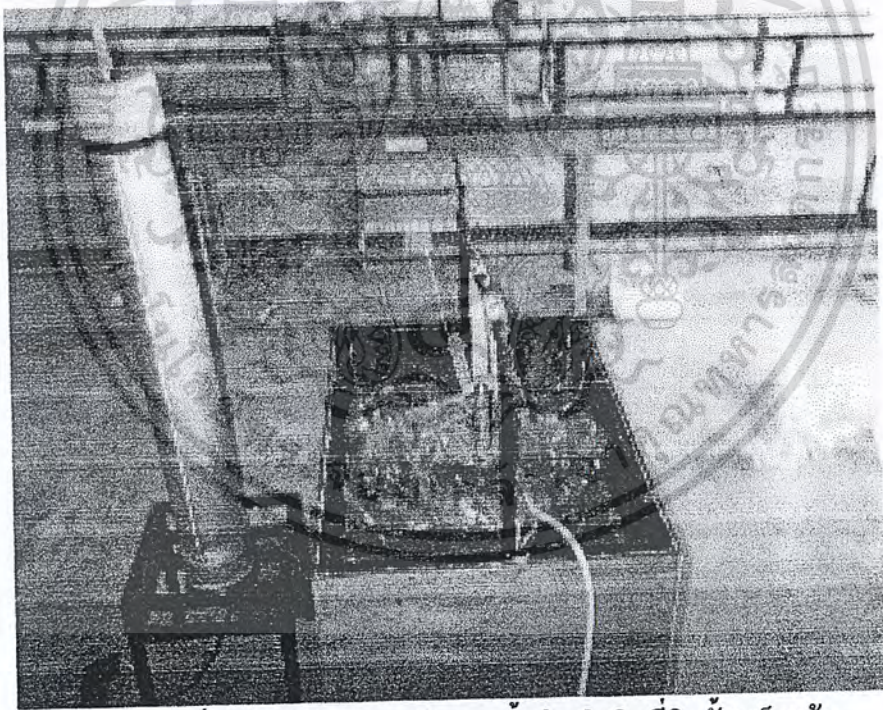
รูป 4.11 การต่อสายยางเข้ากับลูกกลอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับดูงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 4.12 การต่อสายอย่างเข้ากับถังเติมน้ำ

8.เราจะได้เครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินที่ติดตั้งเสร็จแล้วดังรูป4.13

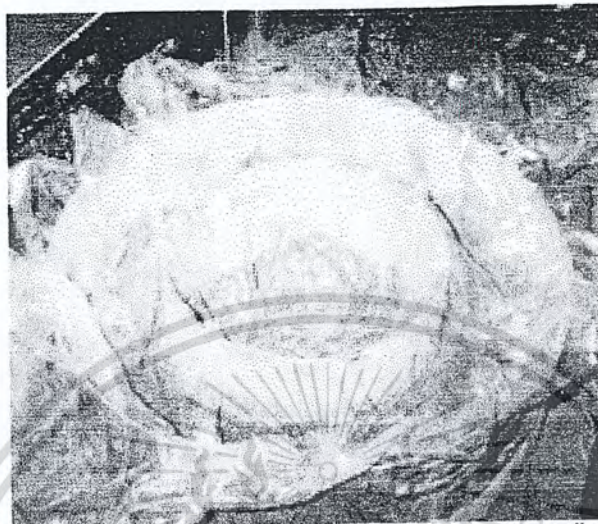
รูป 4.13 เครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินที่ติดตั้งเสร็จแล้ว

4.2.2 วิธีการทดลอง

เมื่อเราทำการติดตั้งเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินเสร็จแล้ว เราจะทำการทดลอง โดยมีขั้นตอนการทดลองดังต่อไปนี้

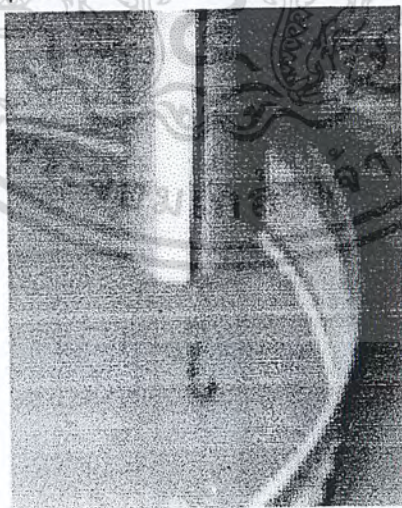
- 1.นำแผ่นพลาสติกคลุมถึงวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 4.14 การนำแผ่นพลาสติกมาคลุมถึงวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน

- 2.เติมน้ำในถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินโดยให้ได้ระดับตามที่ต้องการ
- 3.ปิดวาล์วแล้วเติมน้ำในถังเติมน้ำให้เต็มถึงขีด 0 เซนติเมตร
- 4.เปิดวาล์วแล้วทำการตั้งระดับลูกลอยแล้วดูว่าน้ำไหลออกจากลูกลอยหรือไม่ ถ้ายังไหลอยู่ให้ทำการปรับระดับจนกว่าน้ำไม่ไหลออกไปจากลูกลอย
- 5.ทำการเลื่อนเข็มอ่านค่าที่สุกเกจโดยให้ปลายตะขอและฝิวระดับน้ำ

รูป 4.15 แสดงปลายตะขอของสุกเกจและฝิวระดับน้ำ

- 6.นำแผ่นพลาสติกออกจากถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน
 - 7.ทำการวัดค่าจากเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินแบบใช้วาล์วลูกลอยก่อนโดยจดค่าเริ่มต้นและเวลาเริ่มต้นลงในตารางบันทึกผล จากนั้นรอไปประมาณครั้งละ 5 นาที ถึง 10 นาที เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า แล้วจึงจดค่าความลึกสะสม
- ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลผลการวัดค่าความลึกของ
 ชนิดของดิน: ทรายละเอียด
 เครื่องมือ: ไซริงค์
 วันที่: 3-20-43
 สถานที่: วิทยาลัยอาชีวศึกษา
 ผู้ทำ: วิชาช่าง
 หน้าที่: วิชาช่าง

ทราย - ทราย		ทรายละเอียด - ม.ม.				
เวลา - น.	ปริมาณ	ความลึก	ความลึก	ความลึก	ความลึก	ความลึก
1	2	3	4	5	6	7
14.18	10	0	0	0	0	0
14.23	10	10	28.4	28.7	28.7	12.3
14.30	10	20	44.6	16.1	44.6	28.8
14.40	10	30	61.0	14.0	61.0	28.1
15.00	10	50	59.6	13.4	60.4	41.6

ตารางวัดค่าลูกกลอย

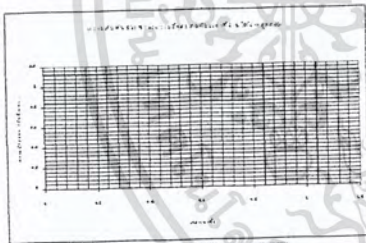
ข้อมูลผลการวัดค่าความลึกของ
 ชนิดของดิน: ทรายละเอียด
 เครื่องมือ: ไซริงค์
 วันที่: 3-20-43
 สถานที่: วิทยาลัยอาชีวศึกษา
 ผู้ทำ: วิชาช่าง
 หน้าที่: วิชาช่าง

ทราย - ทราย		ทรายละเอียด - ม.ม.			
เวลา - น.	ปริมาณ	ความลึก	ความลึก	ความลึก	ความลึก
1	2	3	4	5	6
14.18	10	0	0	0	0
14.23	10	10	25.6	11.2	11.2
14.33	10	20	11.7	8.1	19.8
14.42	10	30	10.7	8	27.8
15.00	10	50	10.2		

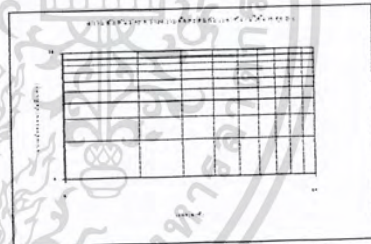
ตารางลูกกลอย

รูป 4.16 ตารางบันทึกผลที่ใช้ในการทดลอง

- 8. ทำการวัดค่าจากลูกกลอย โดยทำเหมือนข้อ 7. แล้วบันทึกผล
- 9. ทำข้อ 7. ก่อน แล้วจึงทำข้อ 8.
- 10. จากข้อ 7. และข้อ 8. ให้ใช้เวลาทดลองประมาณ 2 ชั่วโมง หรือนานกว่านั้นจะหมด
- 11. ค่าที่ได้จากข้อ 7. ในตาราง ให้ปรับแก้ค่าความลึกสะสม โดยให้มีค่าเท่ากับค่าความลึกสะสมในถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน

กระดาษกราฟธรรมดา

กระดาษกราฟลอการิทึม

รูป 4.17 กระดาษกราฟธรรมดาและกระดาษกราฟลอการิทึม

12. นำผลการทดลองไปวาดกราฟ โดยวาดในกระดาษธรรมดา และกระดาษกราฟลอการิทึมแล้วจึงสร้างสมการความลึกสะสมของน้ำผ่านผิวดินและสมการอัตราการซึมสะสมของน้ำในดิน ดังนี้

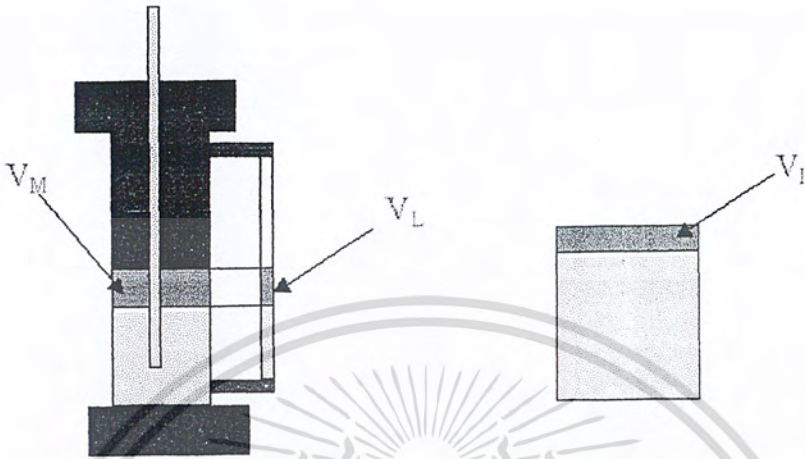
$$D = a \cdot t^b$$

$$I = a \cdot b \cdot t^{b-1}$$

4.3 การปรับแก้ค่าที่ได้จากการทดลอง

ก่อนที่จะนำผลการทดลองมาวิเคราะห์ จะต้องมีการปรับแก้ค่าความลึกสะสมของน้ำที่ได้จากเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินให้เท่ากับค่าความลึกสะสมของน้ำที่ซึมลงในถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินจริง เพราะเส้นผ่านศูนย์กลางของถังเติมน้ำมีค่าเท่ากับ 15 เซนติเมตร แต่เส้นผ่านศูนย์กลางของถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินมีค่าเท่ากับ 30 เซนติเมตร ซึ่งถ้าความสูงเท่ากัน ปริมาตรจะไม่เท่ากัน ดังนั้นจึงต้องทำการปรับแก้ค่า โดยมีหลักการดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับครูผู้สอนเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น การนำเอกสารนี้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 4.18 แสดงถึงปริมาตรลดและเพิ่มของถังเติมน้ำและ
ถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน

ปริมาตรลดจากถังเติมน้ำที่ลดลง = ปริมาตรเพิ่มจากถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน

$$V_M + V_L = V_I$$

$$A_M H_M + A_L H_L = A_I H_I$$

$$\pi D_M^2 H_M + \pi D_L^2 H_L = \pi D_I^2 H_I$$

$$D_M^2 H_M + D_L^2 H_L = D_I^2 H_I$$

เนื่องจาก $H_M = H_L$;

$$(D_M^2 + D_L^2) H_L = D_I^2 H_I$$

$$H_I = [(D_M^2 + D_L^2)/D_I^2] \cdot H_L \quad \dots\dots\dots(1)$$

V_M = ปริมาตรลดในถังเติมน้ำ

V_L = ปริมาตรลดในท่ออ่านระดับน้ำของถังเติมน้ำ

V_I = ปริมาตรเพิ่มในถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน

จากสมการที่ (1) เราจะแทนค่าได้ดังต่อไปนี้

$$D_M = 15 \text{ ซม.}$$

$$D_L = 0.77 \text{ ซม.}$$

$$D_I = 30 \text{ ซม.}$$

$$H_I = \{[(15)^2 + (0.77)^2]/(30)^2\} \cdot H_L$$

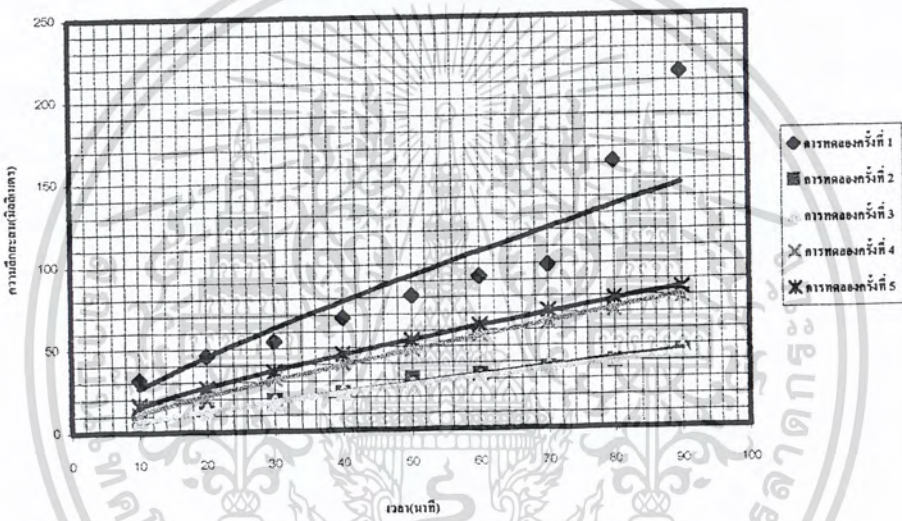
$$H_I = 0.25066 \cdot H_L \quad \dots\dots\dots(2)$$

เอกสารนี้ใช้สมการที่ (2) เป็นสมการที่ใช้ในการปรับแก้ค่าในการทดลองนี้ อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 ผลที่ได้จากการทดลอง

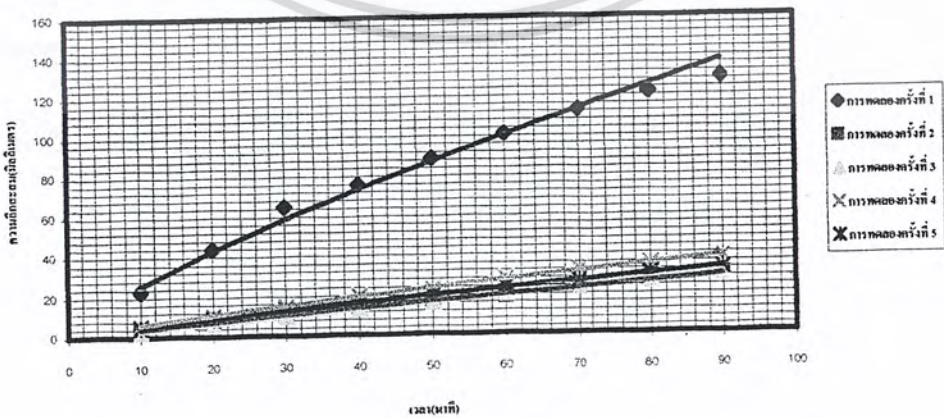
จากการทดลองหาสมการความลึกสะสมของน้ำที่ได้จากชุกเกกและวาล์วลูกกลอย ซึ่งเราได้ทำการบันทึกผลการทดลองในตารางที่แสดงในภาคผนวก เราจะนำค่าในตารางมาวาดกราฟในกระดาษกราฟธรรมดา ดังได้แสดงในรูป 4.19 เราจะเห็นว่า เมื่อเวลาผ่านไปช่วงหนึ่ง ความลึกสะสมจะ

กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความลึกสะสมกับเวลาของวาล์วลูกกลอย ครั้งที่ 1 ถึง 5

ก.

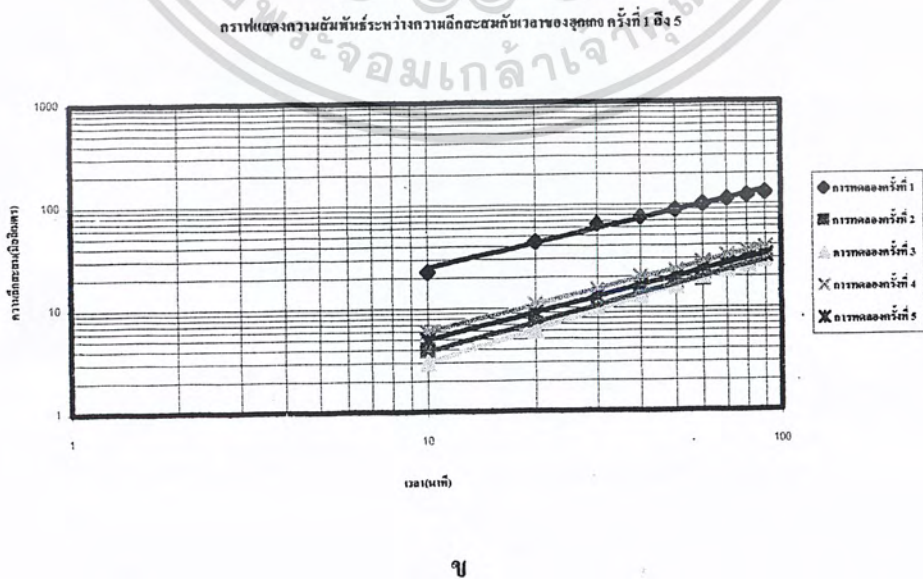
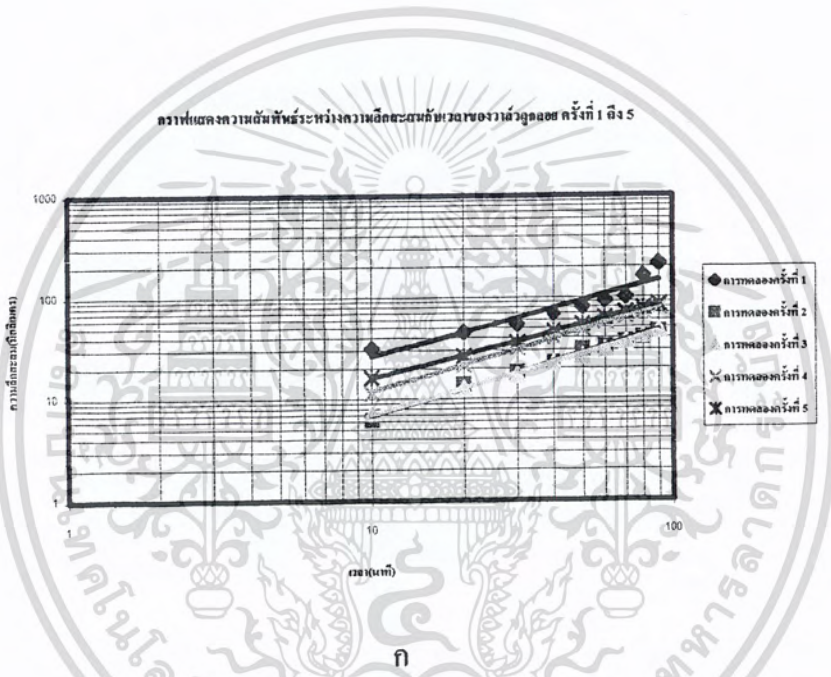
กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความลึกสะสมกับเวลาของลูกกอก ครั้งที่ 1 ถึง 5

ข.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
รูป 4.19 กราฟที่วาดลงในกระดาษกราฟธรรมดา
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่อย ๆ เพิ่มสูงขึ้น และยิ่งเวลามากขึ้นก็จะสูงขึ้นไปเรื่อย ๆ แต่ถ้าระยะเวลาในการทดลองมีมากจะ ทำให้ไม่สามารถวาดกราฟลงในกระดาษกราฟธรรมดา เพื่อให้ได้ข้อมูลทุก ๆ ตัว และเราก็จะไม่สามารถที่จะรู้แน่ชัดว่า กราฟที่ได้จากการทดลองเป็นกราฟของฟังก์ชันใด ดังนั้นเราจึงต้องทำการ วาดกราฟลงในกระดาษกราฟลอการิทึม ดังจะได้แสดงในรูปที่ 4.20 เราจะเห็นว่า ข้อมูลส่วนใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับรูป 4.20 กราฟที่วาดลงในกราฟลอการิทึม วัตถุประสงค์ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกาะกลุ่มกันเป็นเส้นตรง ดังนั้นเราจะใช้กราฟในกระดาษกราฟลอการิทึมไปสร้างสมการเส้นตรง โดยจะมีหลักการดังนี้

จากรูป 4.20 จะเห็นว่าที่แกนนอน ค่าจริง ๆ จะเป็นค่าของ $\log t$ และแกนตั้งจะเป็นค่าของ $\log D$ ดังนั้นจากสมการเส้นตรง

$$y = mx + c \quad \dots\dots\dots(3)$$

$$y = \log D$$

$$x = \log t$$

$$m = b$$

$$c = \log a$$

$$\log D = b \log t + \log a \quad \dots\dots\dots(4)$$

$$\log D = \log(t^b) + \log a$$

$$\log D = \log(at^b)$$

$$D = at^b \quad \dots\dots\dots(5)$$

เนื่องจากข้อมูลไม่มีความต่อเนื่อง และไม่เกาะกลุ่มกันเป็นเส้นตรงทีเดียว ดังนั้นเราจึงต้องนำหลักการทางสถิติเข้ามาช่วยหาค่า a กับค่า b ดังนี้

$$y_i = mx_i + c$$

$$\sum y_i = m \sum x_i + cn \quad \dots\dots\dots(6)$$

$$\sum x_i y_i = m \sum x_i^2 + c \sum x_i \quad \dots\dots\dots(7)$$

จากการแก้สมการ เราจะได้

$$m = [\sum x_i y_i - nx_{avg}y_{avg}] / [\sum x_i^2 - nx_{avg}^2] \quad \dots\dots\dots(8)$$

$$c = y_{avg} - mx_{avg} \quad \dots\dots\dots(9)$$

$$y_{avg} = [\sum y_i] / n = [\sum \log D_i] / n = \log D_{avg} \quad \dots\dots\dots(10)$$

$$x_{avg} = [\sum x_i] / n = [\sum \log t_i] / n = \log t_{avg} \quad \dots\dots\dots(11)$$

n = จำนวนข้อมูลที่ได้จากการทดลองในแต่ละครั้ง

$$i = 1, 2, 3, \dots, n$$

เพราะฉะนั้นจากสมการที่(8) และ (9) เราจะได้

$$m = b = [\sum (\log t_i)(\log D_i) - n(\log t_{avg})(\log D_{avg})] / [\sum (\log t_i)^2 - n(\log t_{avg})^2] \dots\dots\dots(12)$$

$$c = \log a = (\log D_{avg}) - b(\log t_{avg})$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับอาจารย์งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$a = 10^{((\log D_{avg}) - b(\log t_{avg}))} \dots\dots\dots(13)$$

เมื่อเรานำข้อมูลทั้งหมดไปแทนค่าในสมการ(10),(11),(12) และ (13) แล้ว เราจะนำไปหาสมการอัตราการซึมของน้ำสะสมจาก

$$I = dD/dt$$

$$I = d(at^b)/dt$$

$$I = abt^{b-1} \dots\dots\dots(14)$$

จากสมการ(10),(11),(12),(13) และ (14) เราจะได้สมการความลึกสะสมของน้ำผ่านผิวดิน และอัตราการซึมสะสมของน้ำในดินของการทดลองแต่ละครั้งได้ดังตาราง

ตาราง 3 สรุปสมการความลึกสะสมและอัตราการซึมสะสมของน้ำในดินที่ได้จากสุกเกจและวาล์วลูกกลอยทั้ง 5 ครั้ง

ชนิดของอุปกรณ์อ่านค่า	ครั้งที่	a	b	ab	b-1	D=at ^b	I=abt ^{b-1}
สุกเกจ	1	3.54	0.82	2.9028	-0.18	D=3.54t ^{0.82}	I=2.9t ^{-0.18}
	2	0.47	0.92	0.4324	-0.08	D=0.47t ^{0.92}	I=0.43t ^{-0.08}
	3	0.29	1.02	0.2958	0.02	D=0.29t ^{1.02}	I=0.29t ^{0.02}
	4	0.93	0.82	0.7626	-0.18	D=0.93t ^{0.82}	I=0.76t ^{-0.18}
	5	0.73	0.84	0.6132	-0.16	D=0.73t ^{0.84}	I=0.61t ^{-0.16}
วาล์วลูกกลอย	1	6.18	0.69	4.2642	-0.31	D=6.18t ^{0.69}	I=4.26t ^{-0.31}
	2	1.04	0.83	0.8632	-0.17	D=1.04t ^{0.83}	I=0.86t ^{-0.17}
	3	1	0.84	0.8425	-0.16	D=1.0t ^{0.84}	I=0.84t ^{-0.16}
	4	1.68	0.85	1.428	-0.15	D=1.68t ^{0.85}	I=1.43t ^{-0.15}
	5	2.83	0.75	2.1225	-0.25	D=2.83t ^{0.75}	I=2.12t ^{-0.25}

จากตาราง 3 เราจะทำการสร้างกราฟทั้งความลึกสะสม และ อัตราการซึมของน้ำสะสมที่ได้จากการสร้างสมการ ซึ่งจะได้ที่ภาคผนวก หลังจากนั้นเราจะทำการวิเคราะห์ว่า เครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินแบบใช้วาล์วลูกกลอยจะใช้แทนสุกเกจได้หรือไม่นั้น จะขออธิบายรายละเอียดใน

เอกสารที่ 5 เอกสารที่ส่งไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับกราฟในรูป 4.19 เราจะเห็นได้ว่าการทดลองครั้งที่ 1 กราฟลูกลอยจะเบี่ยงเบนไปใน ช่วงท้าย ๆ เนื่องจากการติดตั้งวาล์วลูกลอยที่ยังไม่ชำนาญของผู้ทดลอง จึงทำให้น้ำในถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินสั้นออกมา ส่วนการทดลองในครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 ของสุกเกจและวาล์วลูกลอยมีข้อมูลที่มีความเบี่ยงเบนสูง เพราะความชื้นในดินสูงมาก เนื่องจากการทดลองติดต่อกัน 2 ถึง 3 วัน ทำให้ดินใกล้ถึงจุดอิ่มตัว นอกจากนั้นการระเหยของความชื้นในดินสู่บรรยากาศทำให้ความชื้นเปลี่ยนแปลงอย่างไม่สม่ำเสมอ ส่งผลให้ความลึกสะสมมีค่าเปลี่ยนแปลงขึ้น ๆ ลง ๆ นอกจากที่ได้กล่าวมาแล้ว ความเที่ยงตรงของผู้วัดก็มีส่วน เพราะบางครั้งผู้วัดอาจจะอ่านค่าไม่ตรงกับค่าจริงที่เดียว ถ้าเป็นเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินแบบใช้วาล์วลูกลอยแล้ว ที่ท่ออุระดับน้ำจะมีปรากฏการณ์ของแรงดึงผิวในท่ออุระดับน้ำ ดังรูป 4.21 จะทำให้การอ่านค่าผิดพลาดได้

รูป 4.21 ปรากฏการณ์แรงดึงผิวของน้ำในท่ออุระดับน้ำ

และถ้าเป็นสุกเกจ เมื่อใดที่จะวัดค่าจะต้องเลื่อนเข็มเมื่อนั้น และยังคงต้องดูว่าปลายเข็มแตะผิวดินระดับน้ำหรือไม่ ในเมื่อน้ำในถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินชุ่ม จะทำให้มองเห็นปลายเข็มไม่ชัดเจนจะผิดพลาดได้

บทที่ 5

วิเคราะห์และวิจารณ์ผลการทดลอง

5.1 วิเคราะห์ผลการทดลอง

จากผลการทดลองและสมการที่ได้ในบทที่ 4 เราจะมาดูกันว่า สมการใดที่ควรนำมาใช้ในการวิเคราะห์ โดยเราจะดูที่ค่าคงที่ a และ b ว่า สมการของครั้งใดใกล้เคียงที่สุด ดังจะได้อธิบายรายละเอียดดังต่อไปนี้

จากตาราง 3 เราจะเห็นได้ว่า ผลการทดลองที่สามารถใช้ได้ของสุกเกจ คือครั้งที่ 4 มีสมการดังนี้

$$D_H = 0.93t^{0.82} \dots\dots\dots(1)$$

และผลการทดลองของวาล์วลูกลอย คือ ครั้งที่ 2 มีสมการดังนี้

$$D_M = 1.04t^{0.83} \dots\dots\dots(2)$$

ซึ่งเมื่อได้สมการของสุกเกจและลูกลอยแล้ว เราจะมาพิสูจน์กันว่าเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินแบบใช้วาล์วลูกลอยใช้แทนสุกเกจได้จริงหรือไม่ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

จากสมการที่ (1) และ (2) เราจะนำมาแทนค่าเวลาตั้งแต่ 0 นาที ถึง 120 นาที โดยเว้นช่วงละ 5 นาที ดังตาราง 4

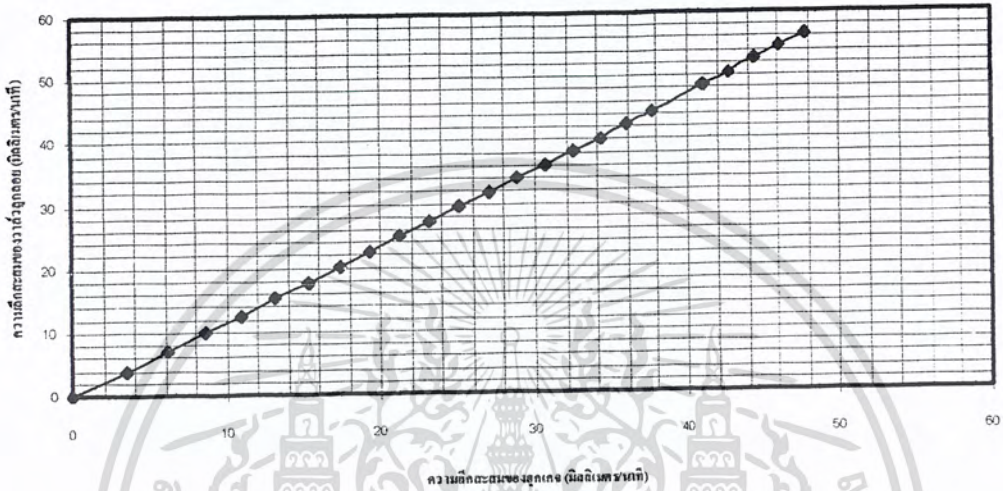
ตาราง 4 แสดงค่าความลึกสะสมที่คำนวณได้จากสมการของสุกเกจและวาล์วลูกลอย ตั้งแต่เวลา 0 นาที ถึง 120 นาที

เวลา(นาที)	$D_H=0.93t^{0.82}$ (มม./นาที)	$D_M=1.04t^{0.83}$ (มม./นาที)	ค่าผิดพลาด= $ (D_M-D_H)/D_M *100(\%)$
0	0	0	0
5	3.493072865	3.985134702	12.34743299
10	6.179052955	7.104424018	13.0252792
15	8.626318264	9.963334043	13.41936116
20	10.93040337	12.66527844	13.6978834
25	13.13355729	15.25619873	13.91330486
30	15.25948053	17.76194658	14.08891779
35	17.32325611	20.19901323	14.23711689
40	19.33527981	22.57878719	14.36528613
45	21.30312469	24.90957839	14.47818041

50	23.2325374	27.19770166	14.57904167
55	25.12801776	29.448108	14.67017929
60	26.99317818	31.66477656	14.75329652
65	28.8309781	33.85097056	14.82968546
70	30.64388319	36.00941135	14.90034955
75	32.43397705	38.14240059	14.96608354
80	34.20304198	40.25190867	15.02752761
85	35.95261859	42.3396401	15.08520501
90	37.68405088	44.40708288	15.13954884
100	41.0970754	48.48619166	15.23963011
105	42.78064797	50.50005363	15.28593557
110	44.45007545	52.49806128	15.33006294
115	46.10611215	54.48105225	15.37220695
120	47.7494412	56.4497855	15.41253739
เฉลี่ย			13.92350222

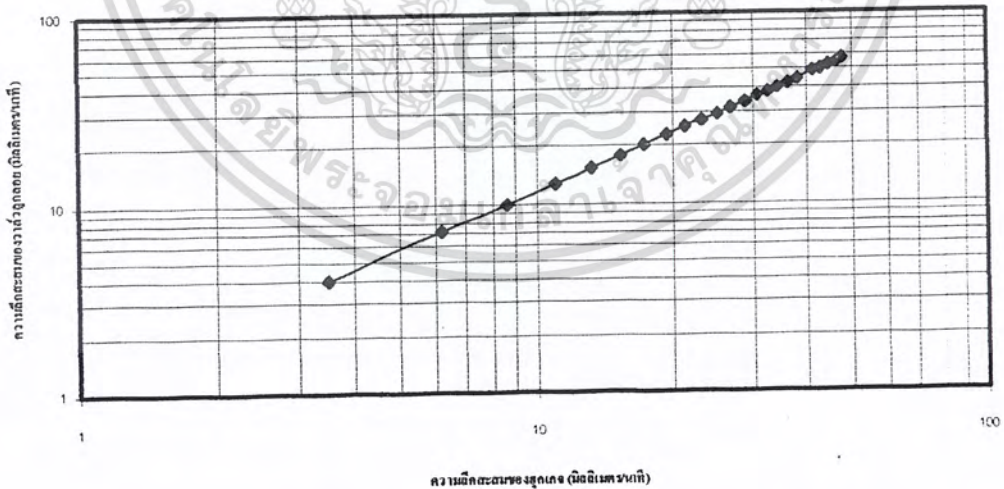
จากตาราง 4 เราจะทำการวาดกราฟ โดยแกนนอนเป็นสมการของฮุกเกจ และแกนตั้งเป็นสมการของวาล์วกลอย ดังรูป 5.1 และรูป 5.2

กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสมการความถี่ของลูกกลอยและลูกเกด

รูป 5.1 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างสมการของลูกเกดและวาล์วลูกกลอย

กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสมการความถี่ของลูกกลอยและลูกเกด

รูป 5.2 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างสมการของลูกเกดและวาล์วลูกกลอย

เมื่อวาดลงในกระดาษกราฟลอการิทึม

จากรูป 5.2 เราจะหาความสัมพันธ์ระหว่างสมการของลูกเกดและวาล์วลูกกลอย ซึ่งจะได้ความ

สัมพันธ์ระหว่างสมการของลูกเกดและวาล์วลูกกลอย ดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\log D_M = m \log D_H + \log c \quad \dots\dots\dots(3)$$

$$\begin{aligned} \log D_M &= \log (D_H^m) + \log c \\ \log D_M &= \log (cD_H^m) \\ D_M &= cD_H^m \end{aligned} \dots\dots\dots(4)$$

$$m = \frac{[\sum(\log D_{Hi})(\log D_{Mi}) - n(\log D_{Havg})(\log D_{Mavg})]}{[\sum(\log D_{Hi})^2 - n(\log D_{Havg})^2]} \dots\dots\dots(5)$$

$$\begin{aligned} \log c &= (\log D_{Mavg}) - m(\log D_{Havg}) \\ a &= 10^{((\log D_{Mavg}) - m(\log D_{Havg}))} \end{aligned} \dots\dots\dots(6)$$

$$\log D_{Mavg} = \frac{[\sum \log D_{Mi}]}{n} \dots\dots\dots(7)$$

$$\log D_{Havg} = \frac{[\sum \log D_{Hi}]}{n} \dots\dots\dots(8)$$

จากการแทนค่าลงในสมการ(5),(6),(7) และ(8) จะได้

$$\begin{aligned} m &= 1.0309712 \\ c &= 1.0600508 \end{aligned}$$

เพราะฉะนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างความลึกสะสมที่ได้จากสุกเกจ และวาล์วลูกลอย เป็นดังนี้
คือ

$$D_M = 1.06 D_H^{1.03} \dots\dots\dots(9)$$

จากสมการที่ (9) และตาราง 4 เราจะเห็นได้ว่าสมการความลึกสะสมที่ได้จากวาล์วลูกลอยและสุกเกจมีความแตกต่างกันน้อยมาก ดังนั้นเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินแบบใช้วาล์วลูกลอยสามารถใช้แทนสุกเกจได้

5.2 สรุปและวิจารณ์ผลการทดลอง

จากผลการทดลอง เราสามารถที่จะสรุปได้ว่า ค่าความลึกสะสมที่อ่านได้จากเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินแบบใช้วาล์วลูกลอย มีความแตกต่างจากค่าความลึกสะสมที่อ่านได้จากสุกเกจน้อยมาก และเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินแบบใช้วาล์วลูกลอยสามารถใช้แทนสุกเกจได้

อย่างไรก็ตาม ที่เป็นปัญหาในการทดลองก็คือ การที่ค่าความลึกสะสมที่อ่านได้จากเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินแบบใช้วาล์วลูกลอย มีความแตกต่างจากค่าความลึกสะสมที่อ่านได้จากสุกเกจนั้น เพราะ การวัดค่าจากสุกเกจมีความต่อเนื่องน้อยกว่าเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินแบบใช้วาล์วลูกลอย และน้ำในถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินมีความขุ่นทำให้มองปลายตะขอ ไม่ชัด และความไม่เที่ยงตรงของผู้วัดก็มีส่วนด้วย

บทที่ 6

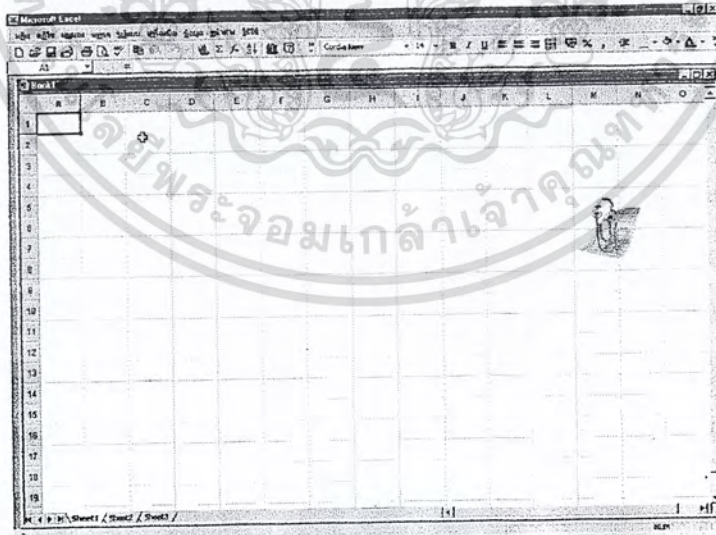
โปรแกรมสารสนเทศการอัตรการซึมของน้ำผ่านผิวดิน

6.1 แนวคิดและที่มาของการเขียนโปรแกรมสารสนเทศการอัตรการซึมของน้ำผ่านผิวดิน

ในการทดลองหาอัตรการซึมของน้ำผ่านผิวดินจริง ๆ นั้น จะมีการเก็บข้อมูลไว้จำนวนมากมาย ดังนั้น ถ้าเราทำการวาดกราฟและสร้างสมการโดยใช้มนุษย์ก็จะเสียเวลาเป็นอย่างมาก ดังนั้นจึงต้องมีวิธีการที่จะทำอะไรให้ข้อมูลที่เรารับมาจากการทดลองใช้เวลาในการประมวลผลให้น้อยที่สุดสิ่งหนึ่งที่สามารถทำได้ ก็คือ การใช้คอมพิวเตอร์ในการประมวลผล โดยจะต้องทำการเขียนโปรแกรมขึ้นมาให้มีความง่ายต่อการใช้งาน โปรแกรมที่เราจะทำการเขียนมีชื่อเรียกว่า โปรแกรม Infiltration หรือ Infiltration Software ซึ่งเราจะได้อธิบายหลักการเขียนโปรแกรมดังต่อไปนี้

6.2 หลักการเขียนโปรแกรมสารสนเทศการอัตรการซึมของน้ำผ่านผิวดิน

ในการเขียนโปรแกรม Infiltration นั้น เราจะใช้โปรแกรมที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในหมู่ผู้ใช้คอมพิวเตอร์และเป็นโปรแกรมที่ใช้งานง่ายอีกด้วย โปรแกรมที่กล่าวถึง ก็คือ โปรแกรมไมโครซอฟท์เอกเซล(Microsoft Excel) โดยในรูป 6.1 แสดงถึงรูปร่างของโปรแกรมไมโครซอฟท์เอกเซล จะคล้ายกับตาราง ซึ่งจะได้อธิบายถึงวิธีการใช้งานดังต่อไปนี้

รูป 6.1 หน้าต่างของโปรแกรมไมโครซอฟท์เอกเซล

6.2.1 วิธีการใช้โปรแกรมไมโครซอฟท์เอกเซล

วิธีใช้ไมโครซอฟท์เอกเซลสำหรับการเขียนโปรแกรมสารสนเทศการอัตรการซึมของน้ำผ่านผิวดิน มีหลักการดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
1.การป้อนข้อมูลในเซลล์แผ่นงาน
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การป้อนข้อมูลลงในเซลล์แผนงานนั้นมีอยู่ 7 วิธีหลัก ๆ ดังต่อไปนี้

1.1 การป้อนตัวเลข ข้อความ วันที่ หรือเวลา

1. คลิกเซลล์ที่คุณต้องการป้อนข้อมูล

2. พิมพ์ข้อมูลและกดเป็น ENTER หรือ TAB ใช้เครื่องหมายทับ หรือเครื่องหมายยัติภังค์ในการแยก ส่วนของวันที่ ตัวอย่างเช่น พิมพ์ 9/5/96 หรือ Jun-96 เมื่อต้องการป้อน เวลาซึ่งยึดตามเวลาแบบ 12 ชั่วโมง ให้พิมพ์ช่องว่างและจากนั้นพิมพ์ a หรือ p หลังเวลาตัวอย่างเช่น 9:00 p มิฉะนั้น Microsoft Excel จะป้อนเวลาเป็น AM

1.2 การป้อนสูตร

สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการคำนวณค่าของสูตร ให้คลิก

1. คลิกเซลล์ที่คุณต้องการป้อนสูตร

2. พิมพ์ = (เครื่องหมายเท่ากับ) ถ้าคุณคลิก แก้ไขสูตร หรือ วางฟังก์ชัน Microsoft Excel จะแทรกเครื่องหมายเท่ากับให้คุณ

3. ป้อนสูตร

4. กดเป็น ENTER

1.3 การป้อนข้อมูลเดียวกันลงในหลายๆ เซลล์ในครั้งเดียว

1. เลือกเซลล์ที่คุณต้องการป้อนข้อมูลเซลล์นั้นอาจเป็นเซลล์ที่ใกล้เคียงกันหรือห่างกันก็ได้

2. พิมพ์ข้อมูลและกดเป็น CTRL + ENTER

1.4 การป้อนหรือแก้ไขข้อมูลเดียวกันบนหลายๆ แผ่นงาน

เมื่อคุณเลือกกลุ่มของแผ่นงาน การเปลี่ยนแปลงที่คุณทำในส่วนที่เลือกบนแผ่นงานซึ่งใช้งานอยู่จะมีผลต่อเซลล์ที่สัมพันธ์กันบนแผ่นงานที่เลือกแผ่นอื่นๆ ข้อมูลบนแผ่นงานอื่นจะได้รับการแทนที่

1. เลือกแผ่นงานที่ๆ คุณต้องการป้อนข้อมูลวิธีการ

2. เลือกเซลล์หรือช่วงของเซลล์ที่คุณต้องการป้อนข้อมูล

3. พิมพ์หรือแก้ไขข้อมูลในช่องแรกที่เลือก

4. กดเป็น ENTER หรือ TAB Microsoft Excel จะป้อนข้อมูลบนแผ่นงานที่เลือกทั้งหมดอัตโนมัติ

1.5 การเติมข้อมูลที่ซ้ำกันในสดมภ์อย่างรวดเร็ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถ้าอักขระแรกสองสามตัวแรกที่คุณพิมพ์ในเซลล์ตรงกับรายการที่มีอยู่ในสมุดงานนั้น Microsoft Excel จะเติมอักขระส่วนที่เหลือให้คุณ Microsoft Excel จะทำให้เสร็จสมบูรณ์เพียงเฉพาะรายการที่ประกอบด้วยข้อความหรือการรวมของข้อความและตัวเลขเท่านั้น รายการที่มีเพียงตัวเลข วันที่ หรือ เวลาจะไม่สามารถทำให้เสร็จสมบูรณ์ได้

เมื่อต้องการยอมรับรายการที่เสนอ ให้กดแป้น ENTER รายการที่เสร็จสมบูรณ์นั้นจะตรงกับแบบของอักขระตัวใหญ่และอักขระตัวเล็กของรายการที่มี

เมื่อต้องการแทนที่อักขระของรายการอย่างอัตโนมัติ ให้พิมพ์ต่อไป

เมื่อต้องการลบอักขระของรายการอย่างอัตโนมัติ ให้กดแป้น BACKSPACE

1.6 การป้อนสูตรเพื่อคำนวณค่า

คุณสามารถสร้างสูตรได้หลายแบบใน Microsoft Excel จากสูตรที่ทำการดำเนินการทางคณิตศาสตร์อย่างง่ายไปถึงสูตรที่วิเคราะห์แบบจำลองสูตรที่ซับซ้อน สูตรสามารถมีฟังก์ชันที่กำหนดเป็นสูตรที่ทำการคำนวณอย่างง่ายหรือซับซ้อนไว้ก่อนแล้ว ในการคำนวณหลายๆ รายการอย่างต่อเนื่องแล้วคืนผลลัพธ์หนึ่งผลลัพธ์หรือมากกว่านั้น ให้ใช้สูตรแถวลำดับ คุณสามารถป้อนสูตรเดียวกันลงในช่วงของเซลล์ โดยเลือกช่วงก่อนพิมพ์สูตรแล้วกดแป้น CTRL+ ENTER สามารถป้อนสูตรลงในช่วงของเซลล์ได้เช่นกัน โดยการคัดลอกสูตรจากเซลล์อื่น

1.7 การป้อนสูตรที่มีฟังก์ชัน

1. คลิกเซลล์ที่คุณต้องการป้อนค่าสูตร
 2. การเริ่มสูตรด้วยฟังก์ชันคลิก แก้ไขสูตร ใน แถบสูตร
 3. คลิกลูกศรชี้ลงที่อยู่ถัดจากกล่อง ฟังก์ชัน
 4. คลิกฟังก์ชันที่คุณต้องการเพิ่มลงในสูตร ถ้าไม่ปรากฏฟังก์ชันในรายชื่อ ให้คลิก ฟังก์ชันอื่นๆ สำหรับรายชื่อของฟังก์ชันเพิ่มเติม
 5. ป้อนอาร์กิวเมนต์
 6. เมื่อคุณทำสูตรเสร็จ ให้กดแป้น ENTER
2. เกี่ยวกับสูตรแถวลำดับ และวิธีการป้อนค่า

สูตรแถวลำดับ สามารถคำนวณได้หลายรายการแล้วคืนทั้งผลลัพธ์เดียวหรือหลายผลลัพธ์ อย่างใดอย่างหนึ่ง สูตรแถวลำดับ ที่ทำงานบนชุดค่าสองชุดหรือมากกว่าเรียกว่า อาร์กิวเมนต์แถวลำดับ แต่ละอาร์กิวเมนต์แถวลำดับต้องมีจำนวนแถวและสลับเท่ากัน ให้คุณสร้างสูตรแถวลำดับด้วยวิธี
เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินทางปัญญาของไมโครซอฟท์ ไมโครซอฟท์ไม่รับผิดชอบต่อเนื้อหาใดๆ ที่ปรากฏในเอกสารนี้ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เดียวกับที่คุณสร้างสูตรด้วยพื้นฐาน

ให้เลือกเซลล์ที่มีสูตร สร้างสูตร แล้วกดแป้น

 CTRL+ SHIFT+ ENTER เพื่อป้อนสูตร

ถ้าคุณต้องการเฉพาะผลลัพธ์เดียว Microsoft Excel อาจจำเป็นต้องทำการคำนวณหลายครั้ง เพื่อสร้างผลลัพธ์นั้น ตัวอย่างเช่น สูตรต่อไปนี้หาค่าเฉลี่ยเฉพาะเซลล์ในช่วง D5:D15 ซึ่งเป็นเซลล์ในแถวเดียวกันกับในสดมภ์ A ที่มีข้อความ "Blue Sky Airlines" ฟังก์ชัน IF ค้นหาเซลล์ในช่วง A5:A15 ที่มีข้อความ "Blue Sky Airlines" แล้วคืนค่าในเซลล์ที่สอดคล้องกันใน D5:D15 ให้กับฟังก์ชัน AVERAGE

{=AVERAGE(IF(A5:A15="Blue Sky Airlines",D5:D15))}

เมื่อต้องการคำนวณผลลัพธ์หลายค่าด้วยสูตรแถวลำดับ คุณต้องป้อนแถวลำดับ ลงในช่วงของเซลล์ที่มีจำนวนเดียวกันหรือแถวและสดมภ์เช่นเดียวกับ อาร์กิวเมนต์แถวลำดับ ในตัวอย่างต่อไปนี้ ให้ชุดข้อมูลยอดขายมาหารายการ (ในสดมภ์ B) สำหรับชุดข้อมูลห้าวัน (ในสดมภ์ A) ฟังก์ชัน TREND จะกำหนดค่าเส้นตรงสำหรับยอดขาย เมื่อต้องการแสดงผลลัพธ์ทั้งหมดของสูตร จะแสดงโดยป้อนผลลัพธ์ลงในเซลล์ห้าเซลล์ในสดมภ์ C

{=TREND(B10:B15,A10:A15)}

คุณสามารถใช้สูตรแถวลำดับ คำนวณผลลัพธ์เดียวหรือหลายผลลัพธ์สำหรับชุดข้อมูลที่ยังไม่ได้ป้อนลงในแผ่นงาน สูตรแถวลำดับสามารถยอมรับค่าคงที่ ในวิธีเดียวกับสูตรที่ไม่ใช่แถวลำดับ แต่คุณต้องป้อนแถวลำดับค่าคงที่ ในรูปแบบบางรูปแบบ ตัวอย่างเช่น กำหนดค่าห้าค่าที่เหมือนกัน และวันที่ห้าวันที่เหมือนกันมาไว้ในตัวอย่างก่อนหน้านี้ คุณสามารถประเมินยอดขายสำหรับวันสองวันข้างหน้าได้ เนื่องจากสูตรและฟังก์ชันไม่สามารถเป็นแถวลำดับค่าคงที่ ตัวอย่างต่อไปนี้ใช้เลขลำดับมาแทนวันที่เพิ่มเติมสำหรับอาร์กิวเมนต์ที่สามในฟังก์ชัน TREND

{=TREND(B10:B15,A10:A15,{35246;35261})}

3. การแสดงสูตรและค่าบนแผ่นงาน

เมื่อต้องการสลับระหว่างการแสดงสูตรและแสดงค่าสำหรับสูตรทั้งหมดบนแผ่นงาน ให้กด

 CTRL+' (เครื่องหมายอัฒประกาศเดี่ยวข้างซ้าย)

6.2.2 หลักการเขียนโปรแกรมหาสมการอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน(โปรแกรม Infiltration)

หลักการเขียนโปรแกรมหาสมการอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน หรือโปรแกรม Infiltration

โดยใช้ไมโครซอฟท์เอกเซล มีดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. เกี่ยวกับการใช้ฟังก์ชันเพื่อคำนวณค่า

ฟังก์ชัน คือสูตรที่มีการกำหนดไว้แล้วเพื่อทำการคำนวณ โดยใช้ค่าเฉพาะที่เรียกว่าอาร์กิวเมนต์ ในลำดับเฉพาะที่เรียกว่าไวยากรณ์ ตัวอย่างเช่น ฟังก์ชัน SUM จะเพิ่มค่าหรือช่วงของเซลล์ และ ฟังก์ชัน PMT จะคำนวณการชำระเงินกู้โดยขึ้นกับอัตราดอกเบี้ย ระยะเวลาของเงินกู้และยอดเงินต้นของเงินกู้

ฟังก์ชัน คือสูตรที่มีการกำหนดไว้แล้วเพื่อทำการคำนวณ โดยใช้ค่าเฉพาะที่เรียกว่าอาร์กิวเมนต์ ในลำดับเฉพาะที่เรียกว่าไวยากรณ์ ตัวอย่างเช่น ฟังก์ชัน SUM จะเพิ่มค่าหรือช่วงของเซลล์ และ ฟังก์ชัน PMT จะคำนวณการชำระเงินกู้โดยขึ้นกับอัตราดอกเบี้ย ระยะเวลาของเงินกู้และยอดเงินต้นของเงินกู้

ไวยากรณ์ของฟังก์ชัน จะขึ้นต้นด้วยชื่อฟังก์ชัน ตามด้วยวงเล็บเปิด อาร์กิวเมนต์ สำหรับฟังก์ชัน แยกด้วยเครื่องหมายจุดภาค และวงเล็บปิด ถ้าฟังก์ชันเป็นตัวเริ่มสูตร ให้พิมพ์เครื่องหมายเท่ากับ (=) หน้าชื่อฟังก์ชัน เมื่อคุณสร้างสูตรที่มีฟังก์ชันแผ่นสูตรจะช่วยให้คุณเกี่ยวกับฟังก์ชันวันที่และเวลา

คุณสามารถวิเคราะห์และทำงานกับค่าวันและเวลาในสูตรด้วยฟังก์ชันวันและเวลา ตัวอย่างเช่น ถ้าคุณจำเป็นต้องใช้วันที่ปัจจุบันในสูตร ให้ใช้ฟังก์ชันแผ่นงาน TODAY ที่คืนวันที่ปัจจุบัน โดยยึดระบบเวลาของคอมพิวเตอร์ของคุณเป็นหลัก

ฟังก์ชันแผ่นงาน DATE

ฟังก์ชันแผ่นงาน DATEVALUE

ฟังก์ชันแผ่นงาน DAY

ฟังก์ชันแผ่นงาน DAYS360

ฟังก์ชันแผ่นงาน EDATE

ฟังก์ชันแผ่นงาน EOMONTH

ฟังก์ชันแผ่นงาน HOUR

ฟังก์ชันแผ่นงาน MINUTE

ฟังก์ชันแผ่นงาน MONTH

ฟังก์ชันแผ่นงาน NETWORKDAYS

ฟังก์ชันแผ่นงาน NOW

ฟังก์ชันแผ่นงาน SECOND

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฟังก์ชันแผ่นงาน TIME

ฟังก์ชันแผ่นงาน TIMEVALUE

ฟังก์ชันแผ่นงาน TODAY

ฟังก์ชันแผ่นงาน WEEKDAY

ฟังก์ชันแผ่นงาน WORKDAY

ฟังก์ชันแผ่นงาน YEAR

ฟังก์ชันแผ่นงาน YEARFRAC

ขอยกตัวอย่างเฉพาะ ฟังก์ชัน HOUR และ MINUTE ดังนี้

ฟังก์ชันแผ่นงาน HOUR

คืนค่าชั่วโมงที่ตรงกับ ตัวเลขเชิงอันดับ จะให้ชั่วโมงเป็นจำนวนเต็ม ในช่วงตั้งแต่ 0 (12:00 A.M.) ถึง 23 (11:00 P.M.)

ไวยากรณ์:

HOUR(ตัวเลขเชิงอันดับ)

ตัวเลขเชิงอันดับ คือรหัสเวลา-วันที่ที่ใช้โดย Microsoft Excel สำหรับการคำนวณวันที่และเวลา คุณสามารถให้ ตัวเลขเชิงอันดับ เป็นข้อความ เช่น "16:48:00" หรือ "4:48:00 PM" แทนที่จะเป็นตัวเลข และจะแปลงข้อความให้เป็นตัวเลขเชิงอันดับ โดยอัตโนมัติ สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวเลขเชิงอันดับ ให้ดูที่ NOW

หมายเหตุ : Microsoft Excel สำหรับ Windows และ Microsoft Excel สำหรับ Macintosh ใช้ระบบวันที่เริ่มต้นแตกต่างกัน สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม ให้ดูที่ NOW

ตัวอย่าง

HOUR(0.7) เท่ากับ 16

HOUR(29747.7) เท่ากับ 16

HOUR("3:30:30 PM") เท่ากับ 15

ฟังก์ชันแผ่นงาน MINUTE

คืนค่านาทีที่ตรงกับตัวเลขเชิงอันดับ นาทีถูกกำหนดให้เป็นเลขจำนวนเต็มที่มีช่วงระหว่าง 0 ถึง

59

ไวยากรณ์:

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานที่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
MINUTE(ตัวเลขเชิงอันดับ)
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวเลขเชิงอันดับ คือรหัสวันที่เวลาที่ใช้โดย Microsoft Excel สำหรับการคำนวณวันที่และเวลา คุณสามารถให้ ตัวเลขเชิงอันดับ เป็นข้อความ เช่น "16:48:00" หรือ "4:48:00 PM" แทนที่จะเป็นตัวเลข ข้อความจะทำการแปลงเป็นตัวเลขเชิงอันดับ สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ตัวเลขเชิงอันดับ ให้ดูที่ NOW

ข้อสังเกต: Microsoft Excel สำหรับ Windows และ Microsoft Excel สำหรับ Macintosh ใช้ระบบวันที่ที่เริ่มต้นแตกต่างกัน สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม ให้ดูที่ NOW

ตัวอย่าง

MINUTE("4:48:00 PM") เท่ากับ 48

MINUTE(0.01) เท่ากับ 14

MINUTE(4.02) เท่ากับ 28

การคำนวณเป็นกระบวนการในการคำนวณสูตรแล้วแสดงผลลัพธ์เป็นค่าในเซลล์ที่มีสูตร โดยค่าเริ่มต้น Microsoft Excel จะคำนวณสมุดงานที่เปิดอยู่ทั้งหมดโดยอัตโนมัติ อย่างไรก็ตาม คุณสามารถควบคุมเมื่อมีการคำนวณเกิดขึ้น

เมื่อใดก็ตามที่เป็นไปได้ Microsoft Excel จะปรับปรุงเฉพาะเซลล์ที่ขึ้นกับเซลล์อื่นซึ่งมีค่าที่เปลี่ยนแปลงไปแล้ว การคำนวณประเภทนี้ช่วยลดการคำนวณที่ไม่จำเป็น Microsoft Excel ยังคำนวณสมุดงานทุกครั้งที่เปิดหรือบันทึกเช่นกัน

Microsoft Excel คำนวณค่าที่เป็นฐานหรือที่จัดเก็บไว้ในเซลล์ ค่าที่คุณเห็นบนหน้าจอขึ้นกับวิธีที่คุณเลือกจัดรูปแบบและแสดงค่าที่จัดเก็บไว้ ตัวอย่างเช่น เซลล์ที่แสดงวันที่เป็น "6/22/96" มีเลขลำดับซึ่งเป็นค่าที่เก็บไว้สำหรับวันที่ในเซลล์ด้วย คุณสามารถเปลี่ยนการแสดงผลวันที่เป็นรูปแบบอื่นได้ (ตัวอย่างเช่น เป็น "22-Jun-96") แต่การเปลี่ยนการแสดงผลงานไม่เปลี่ยนค่าที่เก็บไว้

เมื่อการคำนวณดำเนินการ คุณสามารถเลือกคำสั่งหรือทำการดำเนินการเช่นการป้อนตัวเลขหรือสูตร Microsoft Excel จะจัดจังหวะการคำนวณชั่วคราวเพื่อทำคำสั่งอื่นหรือการดำเนินการอื่นแล้วทำการคำนวณอีกครั้ง กระบวนการคำนวณจะใช้เวลานานกว่าถ้าในสมุดงานมีสูตรจำนวนมาก ถ้าแผ่นงานมี ตารางข้อมูล หรือถ้าแผ่นงานมีฟังก์ชัน ที่ทำการคำนวณใหม่ทุกครั้งโดยอัตโนมัติเมื่อมีการคำนวณสมุดงานใหม่

2. การเปลี่ยนแปลงวิธีการที่ Microsoft Excel คำนวณสูตร

Microsoft Excel จะคำนวณสูตรใหม่โดยอัตโนมัติเมื่อค่าที่ขึ้นกับเซลล์เปลี่ยนแปลง ถ้าในสมุดงานมีสูตรหลายสูตร คุณสามารถควบคุมเมื่อมีการคำนวณเกิดขึ้นโดยการเปลี่ยนกระบวนการคำนวณให้เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งงานให้หรือการคำนวณที่ขึ้นกับเซลล์อื่น เมื่อคุณเห็นค่าบนหน้าจอเป็นการคำนวณค่าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นการคำนวณด้วยตนเอง เมื่อสูตรดำเนินการคำนวณ Microsoft Excel มักจะใช้ค่าที่เก็บไว้ในเซลล์ที่สูตรอ้างอิงถึง ตัวอย่างเช่น ถ้ามีเซลล์สองเซลล์ที่แต่ละเซลล์มีค่า 10.005 และได้จัดรูปแบบให้แสดงค่าในรูปแบบสกุลเงิน ก็จะแสดงค่า \$10.01 ในแต่ละเซลล์ ถ้าคุณรวมสองเซลล์เข้าด้วยกัน ผลลัพธ์ก็จะเป็น \$20.01 เพราะ Microsoft Excel บวกค่าที่เก็บไว้คือ $10.005 + 10.005$ ไม่ใช่ค่าที่แสดง ถ้าการคำนวณของคุณควรยึดค่าที่แสดงเป็นหลัก คุณก็สามารถเปลี่ยนความแม่นยำในการคำนวณเพื่อให้ใช้ค่าที่แสดงแทนค่าที่เก็บไว้ Microsoft Excel ไม่สามารถคำนวณสูตรที่อ้างอิงถึงเซลล์ที่มีสูตรโดยอัตโนมัติ ถ้าสูตรอ้างอิงกลับไปยังเซลล์ของสูตรเองหนึ่งเซลล์ คุณต้องกำหนดจำนวนครั้งที่สูตรควรคำนวณใหม่หรือการคำนวณซ้ำ

3. การสร้างแผนภูมิ

คุณสามารถแสดงข้อมูลของ Microsoft Excel เป็นกราฟในแผนภูมิได้ แผนภูมิต่างๆ จะมีการเชื่อมกับข้อมูลแผ่นงานที่สร้างแผนภูมินั้นและจะมีการปรับปรุงให้ทันสมัยเมื่อคุณเปลี่ยนแปลงข้อมูลของแผ่นงาน

คุณสามารถสร้างแผนภูมิต่างๆ จากเซลล์หรือช่วงต่างๆ ที่ไม่อยู่ใกล้กับอีกแผนภูมิหนึ่ง คุณยังสามารถสร้างแผนภูมิจาก PivotTable ได้ด้วย ดังจะอธิบายรายละเอียดดังนี้

3.1 การสร้างแผนภูมิ

สามารถสร้างทั้งแผนภูมิฝังตัวหรือแผ่นงานแผนภูมิ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. เลือกเซลล์ที่บรรจุข้อมูลที่คุณต้องการให้ปรากฏในแผนภูมิถ้าคุณต้องการให้ป้ายชื่อสดมภ์หรือแถวปรากฏในแผนภูมินั้น ให้รวมเซลล์ต่างๆ ที่มีแถบเหล่านี้ไว้ใน การเลือก
2. คลิก ตัวช่วยสร้างแผนภูมิ
3. ปฏิบัติตามคำชี้แนะในตัวช่วยสร้างแผนภูมิ

คำแนะนำ : ถ้าแผ่นงานของคุณมีแถบชื่อสดมภ์และแถวหลายระดับ แผนภูมิของคุณสามารถแสดงระดับเหล่านี้ได้ด้วย เมื่อคุณสร้างแผนภูมิ ให้รวมแถบชื่อสดมภ์และแถวของแต่ละระดับในการเลือกของคุณ ในการรักษาลำดับชั้นเมื่อคุณเพิ่มข้อมูลลงในแผนภูมิ ให้เปลี่ยนช่วงเซลล์ที่เคยใช้ในการสร้างแผนภูมินั้น

3.2 การสร้างแผนภูมิจากการเลือกที่ไม่ติดกัน

1. เลือกเซลล์กลุ่มแรกที่ประกอบด้วยข้อมูลที่คุณต้องการจะรวม
2. ในขณะที่กดปุ่ม CTRL ค้างไว้ ให้เลือกกลุ่มเซลล์เพิ่มเติมใดๆ ที่คุณต้องการจะรวม

3. ตัวเลือกต่างๆ ที่ไม่อยู่ติดกันจะต้องทำให้มีรูปแบบเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารของบริษัทเอกชน ห้ามเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. คลิก ตัวช่วยสร้างแผนภูมิ
5. ปฏิบัติตามคำชี้แนะต่างๆ ในตัวช่วยสร้างแผนภูมิ

3.3 การสร้างแผนภูมิที่เป็นค่าเริ่มต้นในขั้นตอนเดียว

ชนิดของแผนภูมิที่เป็นค่าเริ่มต้นสำหรับ Microsoft Excel จะเป็นแผนภูมิประเภทสดมภ์ นอกจากนี้คุณ还将ทำการเปลี่ยนแปลง สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงประเภทของแผนภูมิ ให้คลิก เมื่อต้องการสร้างแผนงานแผนภูมิที่ใช้ประเภทแผนภูมิที่กำหนดเอง ให้เลือกข้อมูลที่คุณต้องการจะลงจุดแล้วกด F11

เมื่อต้องการสร้างแผนภูมิฝังตัว ที่ใช้ประเภทแผนภูมิที่กำหนดเอง ให้เลือกข้อมูลที่คุณต้องการจะลงจุด แล้วคลิก

3.4 การสร้างแผนภูมิจาก PivotTable

1. บนเมนู PivotTable ของแถบเครื่องมือ PivotTable ให้ชี้ไปที่ เลือก แล้วคลิก Enable Selection เพื่อไม่ให้ปุ่มนั้นถูกกดลงไป
2. ลบผลรวมย่อยใดๆ จาก PivotTable
3. เลือกข้อมูลที่คุณต้องการจะสร้างแผนภูมิในส่วนหลักของ PivotTable โดยรวมเขตข้อมูลสดมภ์ และเขตข้อมูลแถว อย่าเลือกผลรวมทั้งหมดหรือเขตข้อมูลหน้า เมื่อต้องการรวมแถวและสดมภ์แรกของ PivotTable ในการเลือก ให้เริ่มลากจากมุมล่างขวาของข้อมูล
4. คลิก ตัวช่วยสร้างแผนภูมิ
5. ให้ปฏิบัติตามคำแนะนำในตัวช่วยสร้างแผนภูมิ

หมายเหตุ: แผนภูมิที่สร้างจาก PivotTable เปลี่ยนแปลงเมื่อคุณซ่อนรายการ แสดงรายละเอียด หรือจัดเรียงเขตข้อมูล ใน PivotTable ดั้งฉบับใหม่ ถ้า PivotTable ของคุณมีเขตข้อมูลหน้า แผนภูมินั้นจะเปลี่ยนแปลงเมื่อคุณแสดงหน้าที่ต่างกัน เมื่อคุณแสดงแต่ละรายการในรายชื่อของเขตข้อมูลหน้า Microsoft Excel จะปรับปรุงแผนภูมินั้นเพื่อแสดงข้อมูลปัจจุบัน

เมื่อต้องการบันทึกและพิมพ์แผนภูมิสำหรับเขตข้อมูลหน้าทั้งหมดใน PivotTable ให้คลิก แสดงหน้า บนแถบเครื่องมือ PivotTable เพื่อแสดงแต่ละหน้าบนแผ่นงานที่แยกต่างหาก แล้วคุณสามารถลงจุดแต่ละหน้าในแต่ละแผนภูมิ

ถ้า PivotTable ที่เป็นฐานข้อมูลภายนอกเป็นหลักและคุณใช้ Microsoft Query ในการเพิ่มหรือลบเขตข้อมูลจากข้อมูลภายนอก ต้องแน่ใจว่าคุณฟื้นฟู PivotTable ใหม่ด้วย มิฉะนั้น Microsoft

Excel จะไม่ปรับปรุงแผนภูมินั้น

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. เส้นแนวโน้มในแผนภูมิ

เส้นแนวโน้มถูกใช้เพื่อวิเคราะห์ปัญหาของการคาดการณ์ การวิเคราะห์เช่นนี้ยังเรียกว่า วิเคราะห์การถดถอย ด้วยการวิเคราะห์การถดถอย คุณสามารถขยายเส้นแนวโน้มในแผนภูมิ ไปข้างหน้าหรือข้างหลังเหนือข้อมูลที่แท้จริงเพื่อแสดงแนวโน้ม คุณยังสามารถสร้างค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ ซึ่งช่วยขจัดความผันผวนในข้อมูลและแสดงรูปแบบหรือแนวโน้มได้เด่นชัดยิ่งขึ้น

คุณสามารถเพิ่มเส้นแนวโน้มให้กับชุดข้อมูล ในพื้นที่ 2 มิติที่ไม่กองซ้อนกัน แผนภูมิแท่ง แผนภูมิแท่งแนวนอน แผนภูมิเส้น แผนภูมิฐาน แผนภูมิ xy (กระจาย) และ แผนภูมิฟอง คุณไม่สามารถเพิ่มเส้นแนวโน้มให้กับชุดข้อมูลในแผนภูมิ 3 มิติ แผนภูมิซ้อน แผนภูมิเรดาร์ แผนภูมิวงกลม หรือ แผนภูมิโดนัท หากคุณเปลี่ยนแผนภูมิหรือชุดข้อมูลเพื่อที่ว่าแผนภูมิหรือชุดข้อมูลเหล่านั้นจะไม่สนับสนุนเส้นแนวโน้มที่เกี่ยวข้องอีกต่อไป ยกตัวอย่างเช่น ด้วยการเปลี่ยนชนิดของแผนภูมิเป็น แผนภูมิ 3 มิติ คุณจะสูญเสียเส้นแนวโน้ม

4.1 การเพิ่มเส้นแนวโน้มไปยังชุดข้อมูล

1. คลิกชุดข้อมูล ที่คุณต้องการเพิ่มเส้นแนวโน้ม หรือค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่
2. บนเมนู แผนภูมิ คลิก เพิ่มเส้นแนวโน้ม
3. บนแท็บ ชนิด คลิกชนิดของเส้นแนวโน้มความถดถอยหรือค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ที่คุณต้องการ ถ้าเลือก โพลีโนเมียล บันทึกกำลังสูงสุดสำหรับตัวแปรอิสระในกล่อง ลำดับ ถ้าเลือกค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ บันทึก จำนวนของคาบจะใช้เพื่อคำนวณค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ลงในกล่อง คาบ

หมายเหตุ: กล่อง ค่าพื้นฐานชุดข้อมูล จะแสดงรายการชุดข้อมูลทั้งหมดในแผนภูมิที่สนับสนุนเส้นแนวโน้ม ในการเพิ่มเส้นแนวโน้มลงในชุดข้อมูลอีกชุดหนึ่ง คลิกชื่อในช่อง แล้วจึงเลือกตัวเลือกที่คุณต้องการ

หากคุณเพิ่มค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ลงไปที่แผนภูมิ xy (กระจาย) ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ที่จะขึ้นกับลำดับของค่า x ที่ลงจุดอยู่ในแผนภูมิ หากคุณต้องการได้แผนภูมิเช่นนี้ คุณอาจจำเป็นต้องจัดเรียงค่า x ก่อนเพิ่มค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่

4.2 การเปลี่ยนแปลงการตั้งค่าเส้นแนวโน้ม

การตั้งค่าเส้นแนวโน้มส่วนใหญ่จะใช้ได้เฉพาะในเส้นแนวโน้มความถดถอย

1. คลิกเส้นแนวโน้มที่คุณต้องการเปลี่ยน
2. บนเมนู รูปแบบ คลิก เส้นแนวโน้ม
3. บนแท็บ ตัวเลือก เลือกตัวเลือกที่คุณต้องการ

เมื่อต้องการเปลี่ยนชื่อเส้นแนวโน้มหรือค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ พิมพ์ชื่อในกล่อง กำหนดเอง

5. สมการสำหรับการคำนวณเส้นแนวโน้ม

5.1 เส้นตรง

คำนวณหาค่ากำลังสองน้อยที่สุดในแบบเส้นตรงแทนด้วยสมการดังต่อไปนี้

$$y = mx + b$$

โดย m คือความลาดเอียงและ b คือจุดตัดแกน

5.2 โพลีโนเมียล

คำนวณหาค่ากำลังสองน้อยที่สุดใช้ค่าจุดต่างๆ โดยการใส่สมการดังต่อไปนี้

$$y = b + c_1x + c_2x^2 + c_3x^3 + \dots + c_6x^6$$

โดย b, c_1, \dots, c_6 คือค่าคงที่

5.3 ลอการิทึม

คำนวณหาค่ากำลังสองน้อยที่สุดใช้ค่าจุดต่างๆ โดยการใส่สมการดังต่อไปนี้

$$y = c \ln x + b$$

โดย c และ b คือค่าคงที่และ e คือฟังก์ชันลอการิทึมธรรมชาติ

5.4 ยกกำลัง

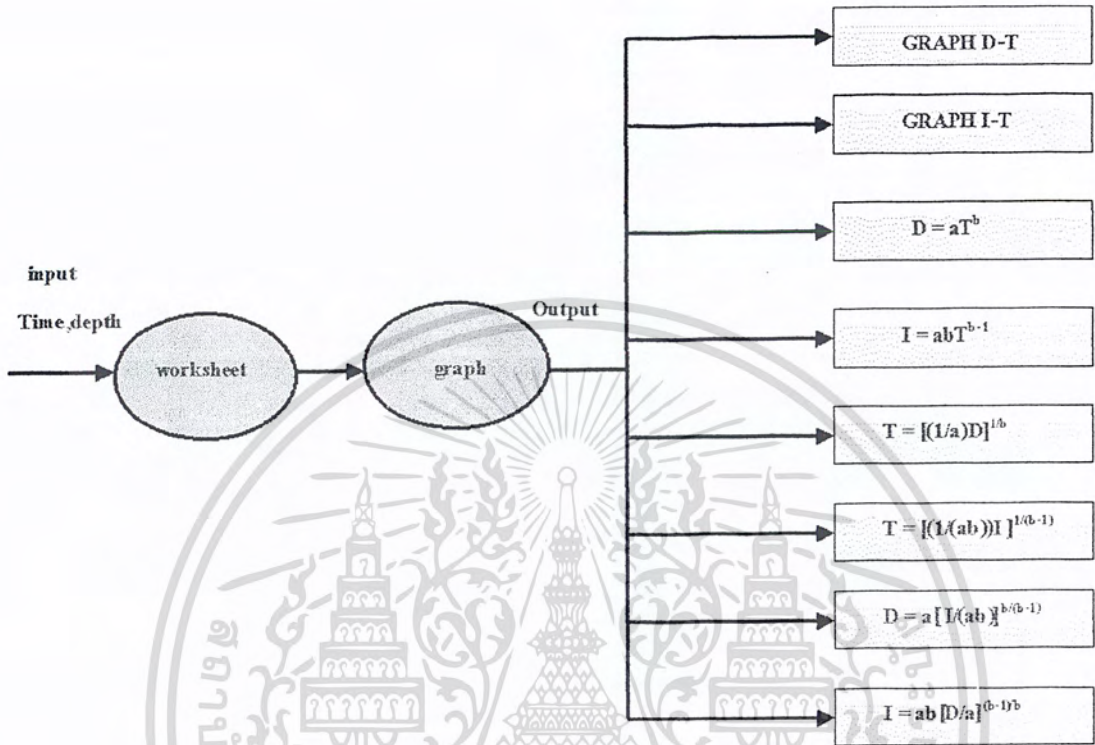
คำนวณหาค่ากำลังสองน้อยที่สุดในใช้ค่าจุดต่างๆ โดยการใส่สมการดังต่อไปนี้

$$y = ce^{bx}$$

โดย c และ b คือค่าคงที่และ e คือฐานของลอการิทึมธรรมชาติ

6.3 โครงสร้างการทำงานของโปรแกรม Infiltration

จากหลักการเขียนโปรแกรม Infiltration ที่กล่าวไปแล้วนั้น จะขอกล่าวถึงการทำงานของโปรแกรมโดยจะดูได้ดังรูป 6.2 ดังนี้

รูป 6.2 ผังการทำงานของโปรแกรม Infiltration
(Flowchart Infiltration Software)

จากรูป 6.2 เมื่อเราป้อนค่า time และ depth ลงไปใน worksheet แล้ว โปรแกรมจะนำข้อมูลที่เราป้อนใน worksheet ไปเขียนเป็นกราฟ(graph) จะได้กราฟ D-T และกราฟ I-T จากนั้นจึงทำการสร้างสมการของ I และ D เมื่อสร้างสมการเสร็จแล้ว โปรแกรมจะให้เรานำสมการที่สร้างได้ไปใช้งาน โดยสามารถป้อนค่า T แล้วได้ I กับ D หรือ ป้อนค่า D แล้วได้ I กับ T หรือป้อนค่า I ได้ D กับ T

บทที่ 7

สรุปและข้อเสนอแนะ

7.1 สรุปผลการพัฒนาเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน

การพัฒนาเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินที่ผ่านมาจะสรุปได้ว่า ได้เครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินแบบใช้วัสดุลูกลอยที่มีประสิทธิภาพ สามารถถอดประกอบได้ และติดตั้งได้สะดวก แล้วยังสามารถขนย้ายได้ง่ายอีกด้วย และยังใช้แทนสุกเกจได้

ในส่วนของ โปรแกรมหาอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินที่สร้างขึ้นมาสำเร็จถือได้ว่า เป็นโปรแกรมที่มีประสิทธิภาพ และความสามารถในการประมวลผลสูง ใช้งานง่าย และติดตั้งได้ง่าย และยังมีขนาดเล็กอีกด้วย โดยโปรแกรมจะแสดงเป็นกราฟ, สมการ และป้อนค่าที่เราจะทำการคำนวณ นอกจากนี้ยังสามารถนำผลการทดลองป้อนค่าเข้าไปในโปรแกรมได้อีกด้วย

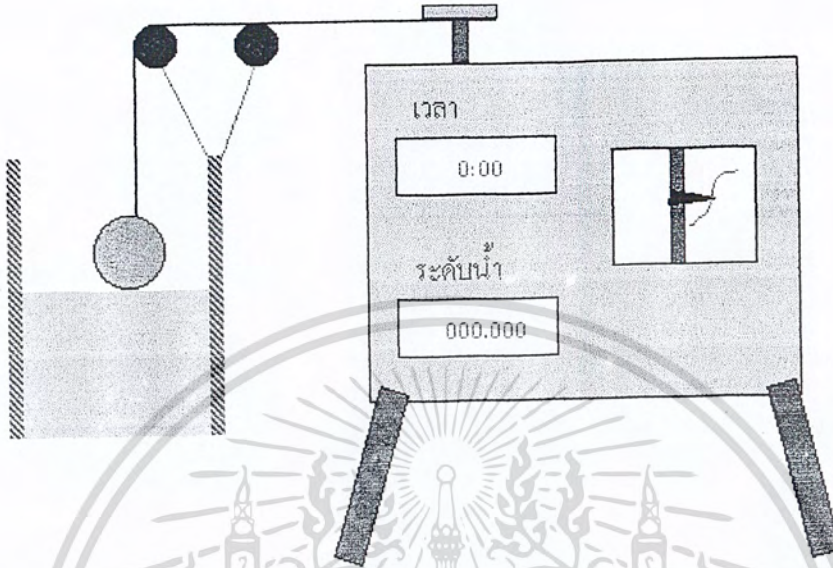
7.2 ข้อเสนอแนะและสิ่งที่ควรปรับปรุง

สำหรับเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินมีดังต่อไปนี้

1. ถังเติมน้ำจะต้องมีเส้นผ่านศูนย์กลางเท่ากับถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน
 2. ถังวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดินควรมีขนาดใหญ่กว่านี้ โดยอาจจะใหญ่เป็นสองเท่าของที่กำลังใช้อยู่
 3. ลูกลอยที่ใช้เป็นลูกลอยที่มีอายุการใช้งานสั้น ดังนั้นจึงต้องใช้ลูกลอยที่ทำจากทองเหลืองที่ใช้กันทั่วไปในการเติมน้ำในถังเก็บน้ำจึงจะดี
 4. ในการทดลอง ควรจะมีการทดลองมากกว่า 1 แห่ง และควรจะทดลองหาความไวในการตอบสนองของลูกลอยด้วย
 5. โปรแกรมที่เขียนขึ้นมาี้ยังเป็นโปรแกรมที่ไม่สำเร็จรูป เพราะ ใช้ ไมโครซอฟท์เอกเซลในการเขียน ดังนั้นจึงควรที่จะใช้โปรแกรมภาษาในการเขียน เช่น ปาสคาล, ซี, วิซวลเบสิก, ฟอ์แทรน เป็นต้น จึงจะสามารถทำเป็นโปรแกรมสำเร็จรูปได้
- สำหรับข้อเสนอแนะที่ดีกว่าสำหรับการพัฒนาเครื่องมือวัดอัตราการซึมของน้ำผ่านผิวดิน มีด้วยกันหลายแนวทางคือ

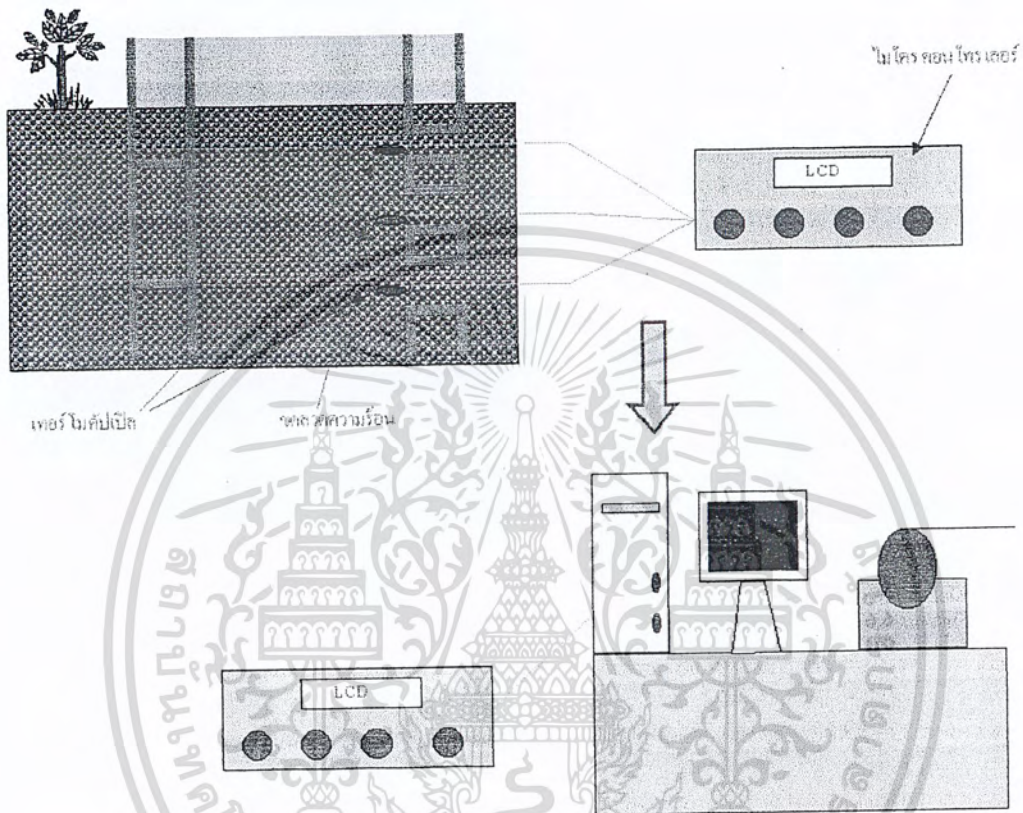
1. ใช้ระบบการอ่านค่าอัตโนมัติโดยใช้ลูกลอยแล้วสามารถเขียนออกมาเป็นกราฟได้เลย ดังรูป

7.1

รูป 7.1 ระบบการอ่านค่าอัตโนมัติโดยใช้ลูกกลอย

2. ใช้ระบบการอ่านค่าแบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้เซนเซอร์วัดอุณหภูมิ และใช้ตัวกำเนิดความร้อน โดยความร้อนจะถ่ายเทผ่านน้ำแล้ว น้ำจะพาความร้อนไปที่เซนเซอร์ แล้วรับค่าเข้าไปยังไมโครคอนโทรลเลอร์ แล้วทำการประมวลผลออกมาเป็นผลการค่าของการคำนวณ และเวลา ออกทางจอภาพ LCD(แอล-ซี-ดี) ดังรูป 7.2

รูป 7.2 ระบบการอ่านค่าแบบถ่ายเทความร้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

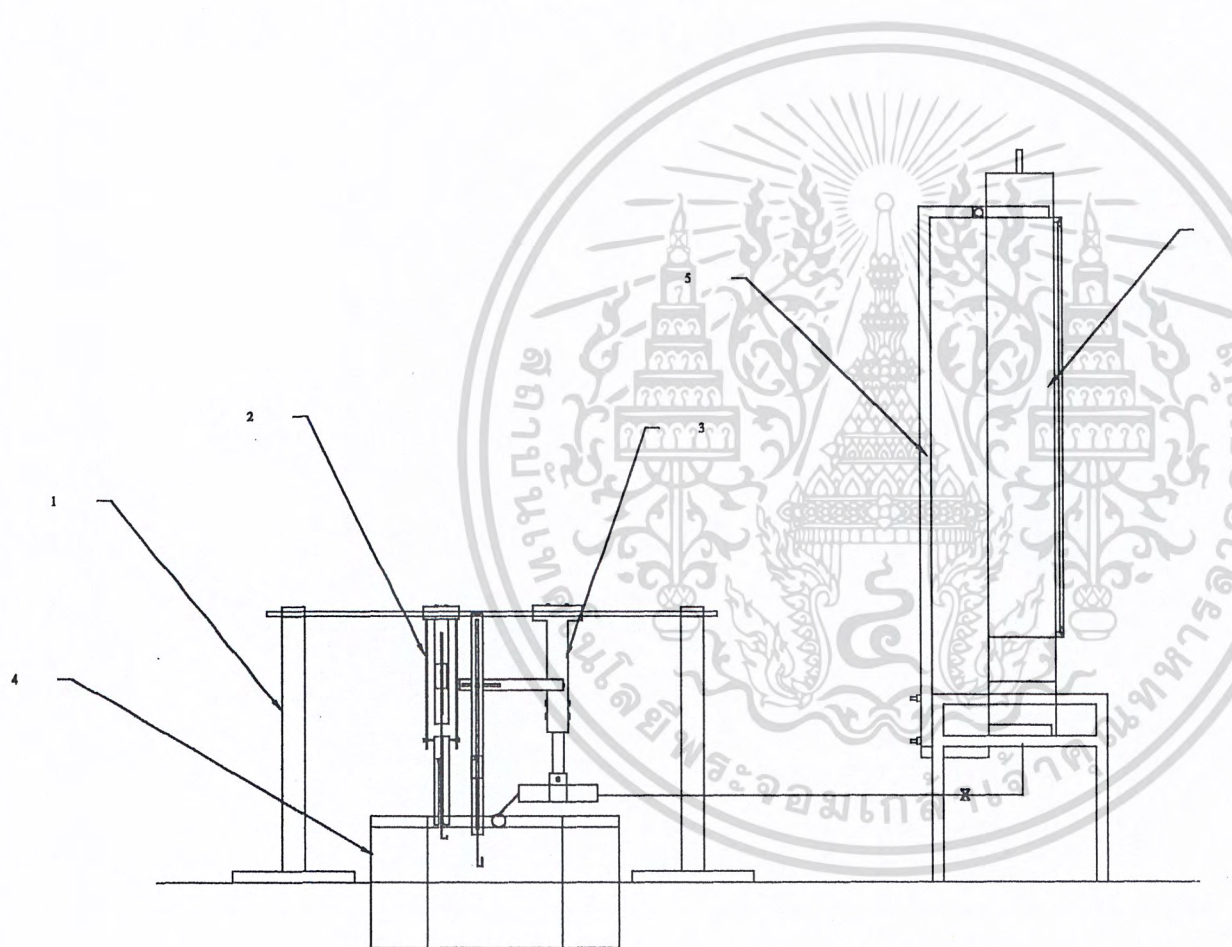
ภาคผนวก ก

รายละเอียดของแบบเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำในดิน

1. แบบของเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำในดินโดยรวม
2. แบบของถังวัดอัตราการซึมของน้ำในดิน
3. แบบของราวแขวนลูกลอยและสุกเกจ
4. แบบของแท่นตั้งถังเติมน้ำ
5. แบบของถังเติมน้ำ
6. แบบของเรือนยี่ดวาล์วลูกลอย
7. แบบของสุกเกจ

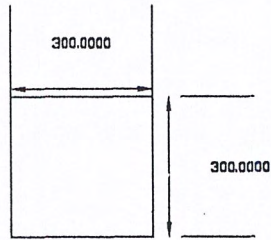
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

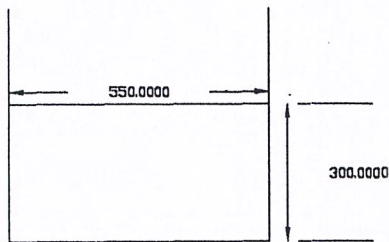
- 1.ราวแขวนตุลกลอยและฮุกเกจ
- 2.ฮุกเกจ(Hook Gauge)
- 3.เฟือนอีควาล์วตุลกลอย
- 4.ตั้งวัดอัตราการซึมของน้ำในดิน
- 5.แท่นตั้งตั้งเดิมน้ำ
- 6.ตั้งเดิมน้ำ(Mariotte Tank)

เครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำในดิน	
แสดง: ส่วนประกอบต่าง ๆ ของเครื่อง	
กลุ่มการพัฒนาเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำในดิน	แผ่นที่ 1
ภาควิชาวิศวกรรมเกษตร คณะวิศวกรรมศาสตร์	
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	

ถึงใบใน

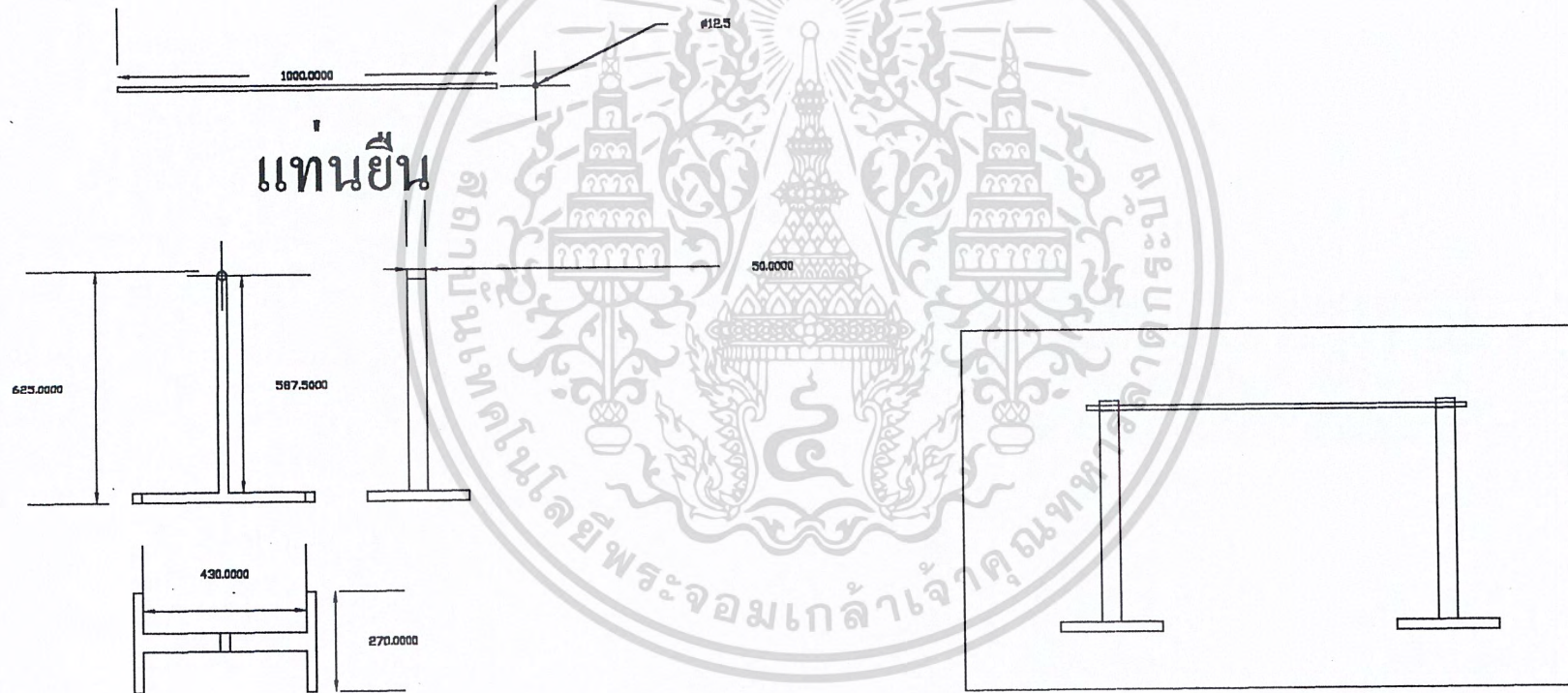

ถึงใบนอก

เครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำในดิน	
แสดง:	ผังวัดอัตราการซึมของน้ำในดิน
กลุ่มการพัฒนาเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำในดิน	แผ่นที่ 2
ภาควิชาวิศวกรรมเกษตร คณะวิศวกรรมศาสตร์	
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	

ราว

แท่นขึ้น

เครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำในดิน

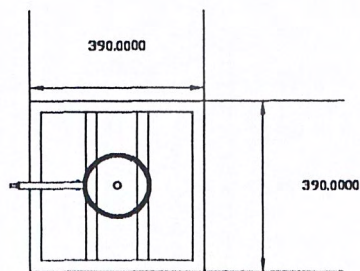
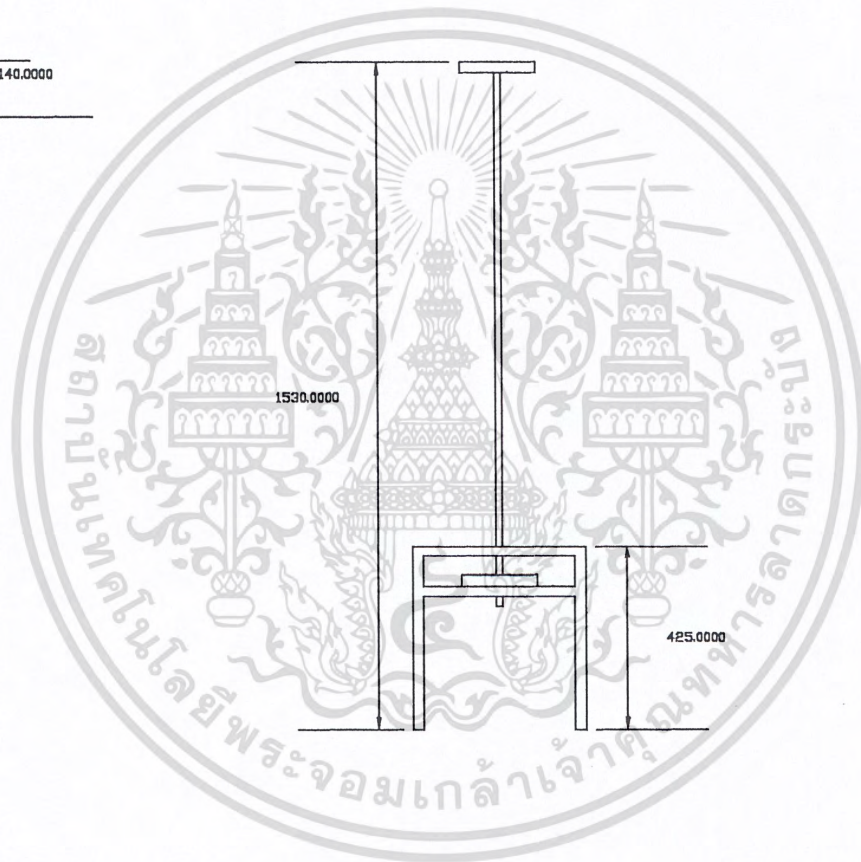
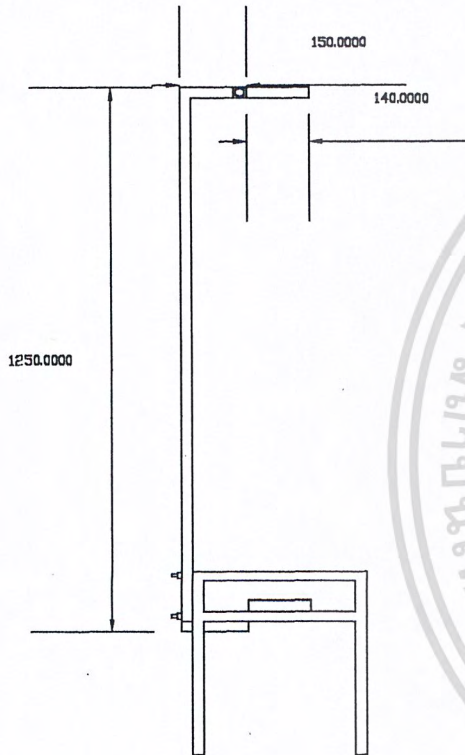
แสดง: ราวแขวนลูกตอกและลูกเกด

กลุ่มการพัฒนาเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำในดิน

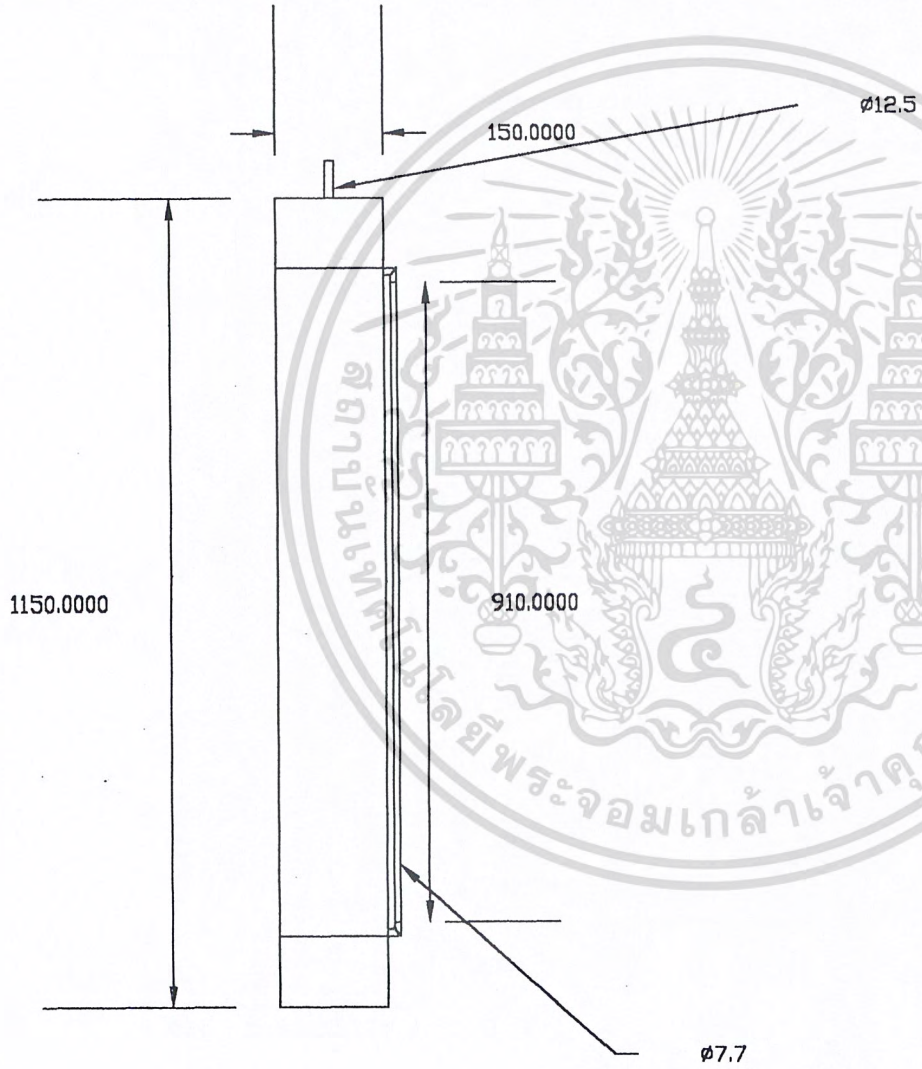
แผ่นที่ 3

ภาควิชาวิศวกรรมเกษตร คณะวิศวกรรมศาสตร์

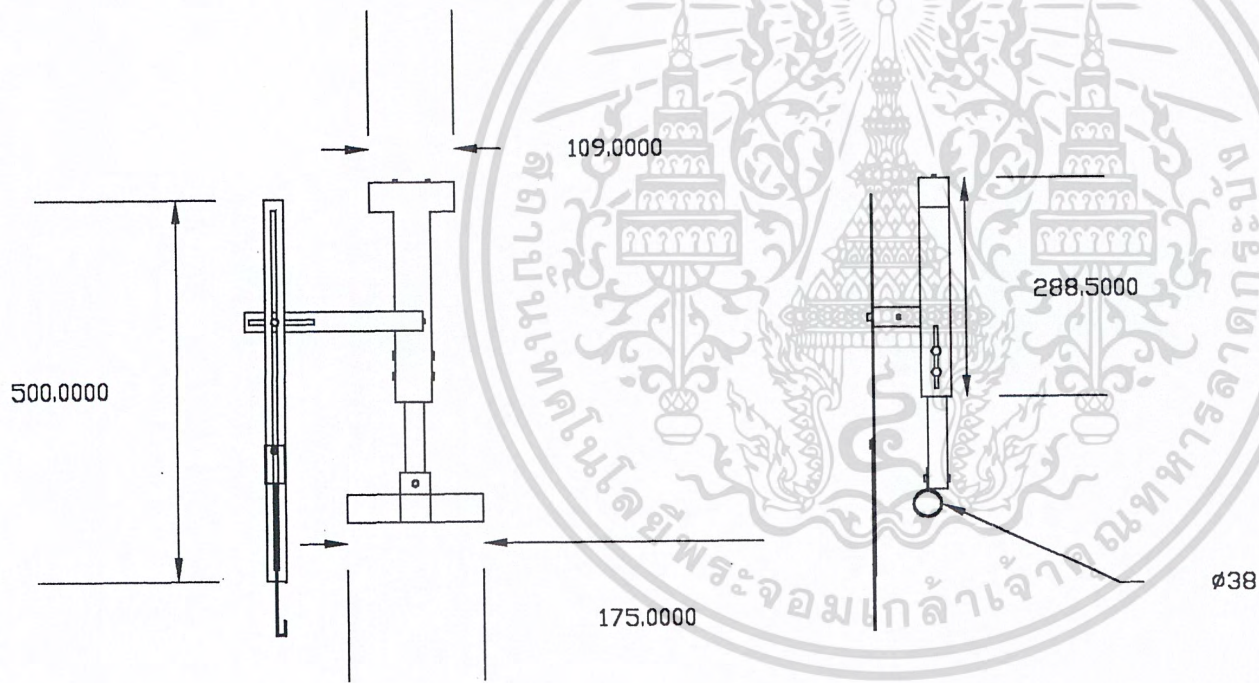
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำในดิน	
แสดง: แท่นตั้งถังเก็บน้ำ	
กลุ่มการพัฒนาเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำในดิน	แผ่นที่ 4
ภาควิชาวิศวกรรมเกษตร คณะวิศวกรรมศาสตร์	
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	

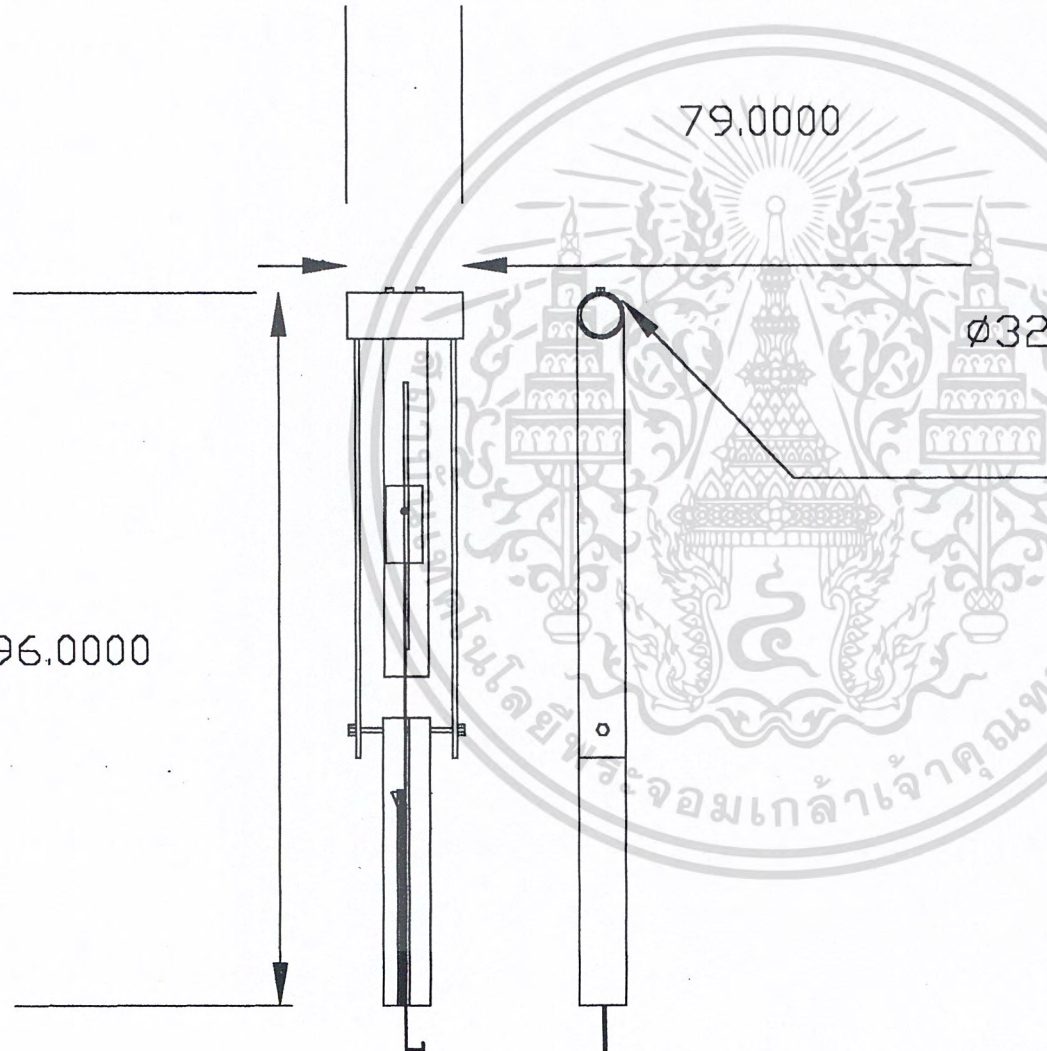

เครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำในดิน	
แสดง: ชั่งเติมน้ำ (Mariotte Tank)	
กลุ่มการพัฒนาเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำในดิน	แผ่นที่ 5
ภาควิชาวิศวกรรมเกษตร คณะวิศวกรรมศาสตร์	
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	

เครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำในดิน	
แสดง: เรือนยี่ตาวลุดถอย	
กลุ่มการพัฒนาเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำในดิน	แผ่นที่ 6
ภาควิชาวิศวกรรมเกษตร คณะวิศวกรรมศาสตร์	
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	

496.0000

เครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำในดิน	
แสดง: สุกเกจ(Hook Gauge)	
กลุ่มการพัฒนาเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำในดิน	แผ่นที่ 7
ภาควิชาวิศวกรรมเกษตร คณะวิศวกรรมศาสตร์	
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	

ภาคผนวก ข

ผลการทดลอง และ ผลการคำนวณ

1.ผลการทดลองที่ได้จากสุกเกจ

- ตารางผลการทดลอง
- กราฟผลการทดลองแบบกราฟธรรมดา
- กราฟผลการทดลองแบบกราฟลอการิทึม
- กราฟเปรียบเทียบผลการทดลองตั้งแต่ครั้งที่ 1 ถึง ครั้งที่ 5 แบบกราฟธรรมดา
- กราฟเปรียบเทียบผลการทดลองตั้งแต่ครั้งที่ 1 ถึง ครั้งที่ 5 แบบกราฟลอการิทึม
- ตารางการคำนวณหาสมการความถี่อิสระ

2.ผลการทดลองที่ได้จากวาล์วลูกกลอย

- ตารางผลการทดลอง
- กราฟผลการทดลองแบบกราฟธรรมดา
- กราฟผลการทดลองแบบกราฟลอการิทึม
- กราฟเปรียบเทียบผลการทดลองตั้งแต่ครั้งที่ 1 ถึง ครั้งที่ 5 แบบกราฟธรรมดา
- กราฟเปรียบเทียบผลการทดลองตั้งแต่ครั้งที่ 1 ถึง ครั้งที่ 5 แบบกราฟลอการิทึม
- ตารางการคำนวณหาสมการความถี่อิสระ

3.ผลการเปรียบเทียบผลที่ได้จากสุกเกจและวาล์วลูกกลอย

- ตารางการหาความสัมพันธ์ระหว่างความถี่อิสระที่ได้จากวาล์วลูกกลอยและสุกเกจ

ข้อมูลวัดอัตราการซึมผ่านผิวดินจากสุกเกจ

แหล่งของดิน _____ ละแวก _____ ผู้ทำการวัด _____ กลุ่มการพัฒนาเครื่องฯ _____ วันที่ _____ 15-Jan-44
 เนื้อดิน _____ ดินร่วนปนเหนียว _____ ความชื้น _____ พืชที่ปลูก _____
 ครั้งที่ _____ 1 _____ หมายเหตุ _____

เวลา - นาที			การซึมผ่านผิวดิน - มม.		
เวลา-น.	ช่วงเวลา	สะสม	ความลึก*	ความลึกต่าง	สะสม
1	2	3	4	5	6
14:31		0	10		0
14:36	5	5	21	11	11
14:41	5	10	33	12	23
14:46	5	15	45	12	35
14:51	5	20	54	9	44
14:56	5	25	64	10	54
15:01	5	30	75	11	65
15:06	5	35	81	6	71
15:11	5	40	86	5	76
15:16	5	45	93	7	83
15:21	5	50	99	6	89
15:26	5	55	105	6	95
15:31	5	60	111	6	101
15:36	5	65	116	5	106
15:41	5	70	123	7	113
15:46	5	75	127	4	117
15:51	5	80	132	5	122
15:56	5	85	136	4	126
16:01	5	90	139	3	129

หมายเหตุ * ค่าที่อ่านได้จาก Hook Gauge ซึ่งติดตั้งที่ปากถัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลวัดอัตราการซึมผ่านผิวดินจากลูกเกอ

แหล่งของดิน	ฉะเชิงเทรา	ผู้ทำการวัด	กลุ่มการพัฒนาเครื่องฯ	วันที่	16-Jan-44
เนื้อดิน	ดินร่วนปนเหนียว	ความชื้น		พีชที่ปลูก	
ครั้งที่	2	หมายเหตุ			

เวลา - นาที			การซึมผ่านผิวดิน - มม.		
เวลา-น.	ช่วงเวลา	สะสม	ความลึก*	ความลึกต่าง	สะสม
1	2	3	4	5	6
16:05		0	21		0
16:15	10	10	25	4	4
16:25	10	20	28	3	7
16:35	10	30	31	3	10
16:45	10	40	35	4	14
16:55	10	50	38	3	17
17:05	10	60	40	2	19
17:15	10	70	44	4	23
17:25	10	80	47	3	26
17:35	10	90	50	3	29
17:45	10	100	53	3	32
17:55	10	110	55	2	34
18:05	10	120	59	4	38

หมายเหตุ * ค่าที่อ่านได้จาก Hook Gauge ซึ่งติดตั้งที่ปากถัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลวัดอัตราการซึมผ่านผิวดินจากสุกเกจ

แหล่งของดิน	ฉะเชิงเทรา	ผู้ทำการวัด	กลุ่มการพัฒนาเครื่องฯ
เนื้อดิน	ดินร่วนปนเหนียว	ความชื้น	
ครั้งที่	3	หมายเหตุ	

วันที่ 19-Jan-44

พืชที่ปลูก

เวลา - นาที			การซึมผ่านผิวดิน - มม.		
เวลา-น.	ช่วงเวลา	สะสม	ความลึก*	ความลึกต่าง	สะสม
1	2	3	4	5	6
16:10		0	21		0
16:20	10	10	24	3	3
16:30	10	20	27	3	6
16:40	10	30	31	4	10
16:50	10	40	34	3	13
17:00	10	50	37	3	16
17:10	10	60	41	4	20
17:20	10	70	44	3	23
17:30	10	80	47	3	26
17:40	10	90	50	3	29
17:50	10	100	52	2	31
18:00	10	110	56	4	35
18:10	10	120	59	3	38

หมายเหตุ

* ค่าที่อ่านได้จาก Hook Gauge ซึ่งติดตั้งที่ปากถัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลวัดอัตราการซึมผ่านผิวดินจากสุกเกจ

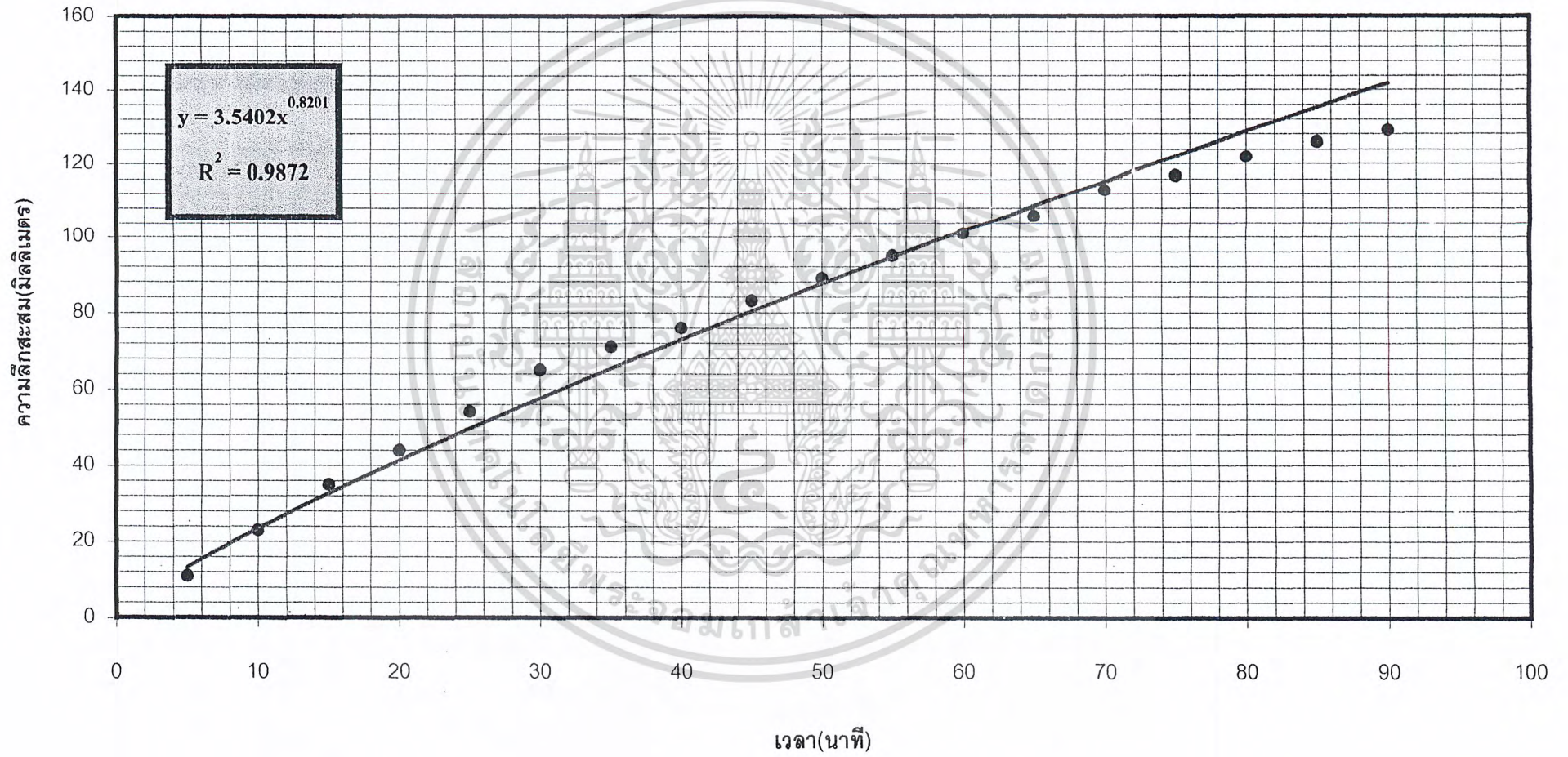
แหล่งของดิน ฉะเชิงเทรา ผู้ทำการวัด กลุ่มการพัฒนาเครื่องฯ วันที่ 2-Feb-44
 เนื้อดิน ดินร่วนปนเหนียว ความชื้น พีชที่ปลูก
 ครั้งที่ 5 หมายเหตุ

เวลา - นาที			การซึมผ่านผิวดิน - มม.		
เวลา-น.	ช่วงเวลา	สะสม	ความลึก*	ความลึกต่าง	สะสม
1	2	3	4	5	6
16:15		0	17		0
16:25	10	10	22	5	5
16:35	10	20	26	4	9
16:45	10	30	30	4	13
16:55	10	40	33	3	16
17:05	10	50	37	4	20
17:15	10	60	41	4	24
17:25	10	70	43	2	26
17:35	10	80	47	4	30
17:45	10	90	49	2	32
17:55	10	100	52	3	35
18:05	10	110	55	3	38
18:15	10	120	56	1	39

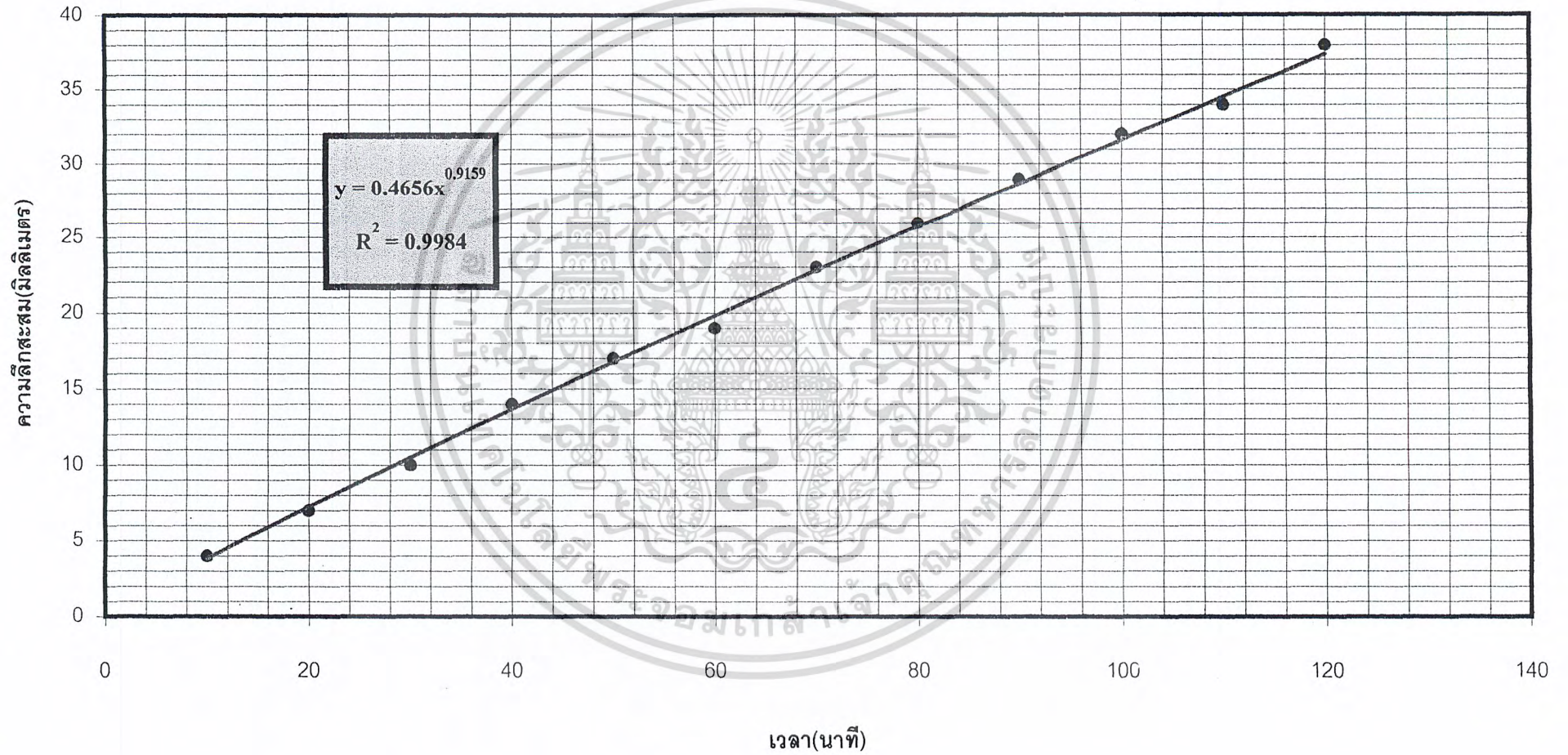
หมายเหตุ * ค่าที่อ่านได้จาก Hook Gauge ซึ่งติดตั้งที่ปากถัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

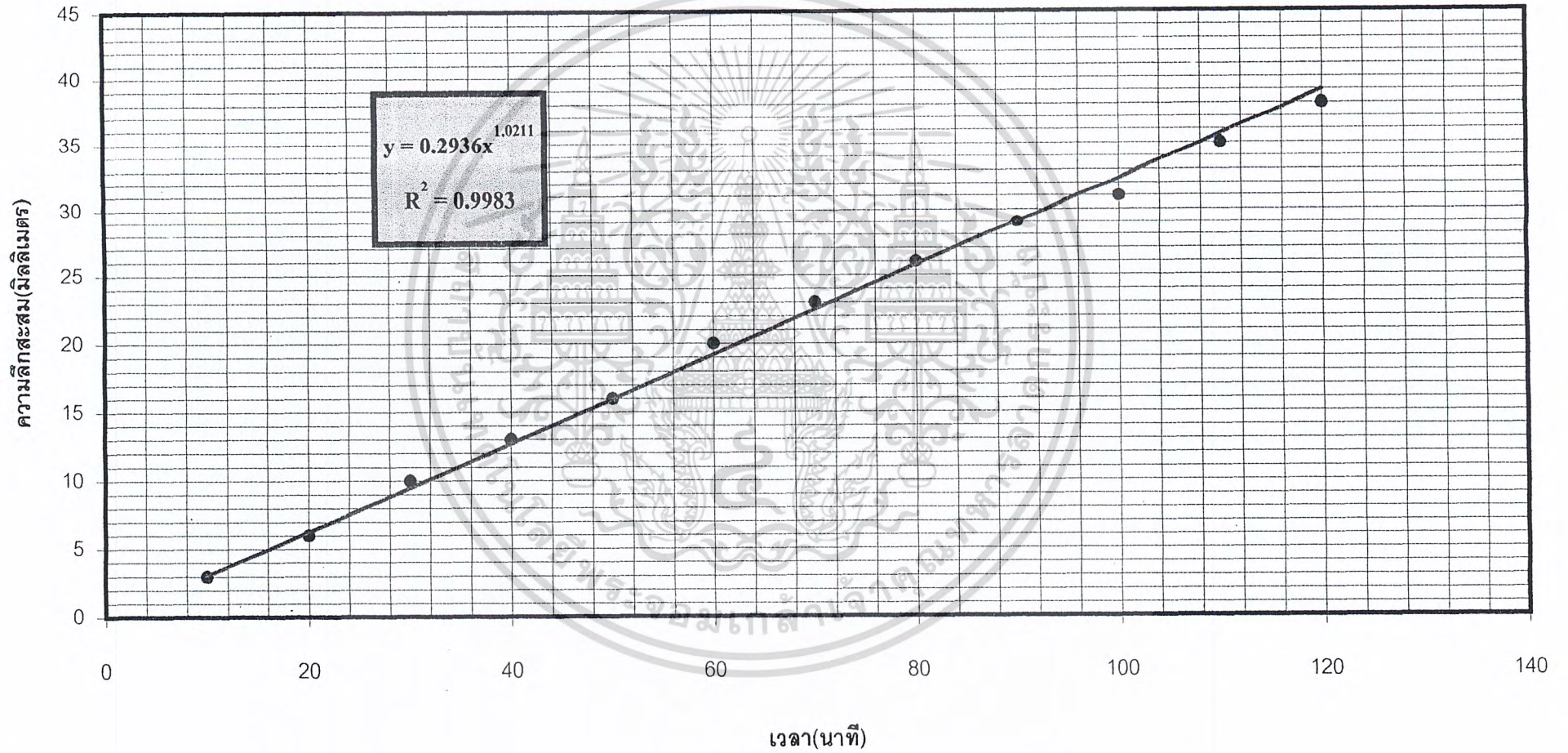
ความสัมพันธ์ระหว่างความลึกสะสมกับเวลาที่ได้จากชุกเกจ ครั้งที่ 1

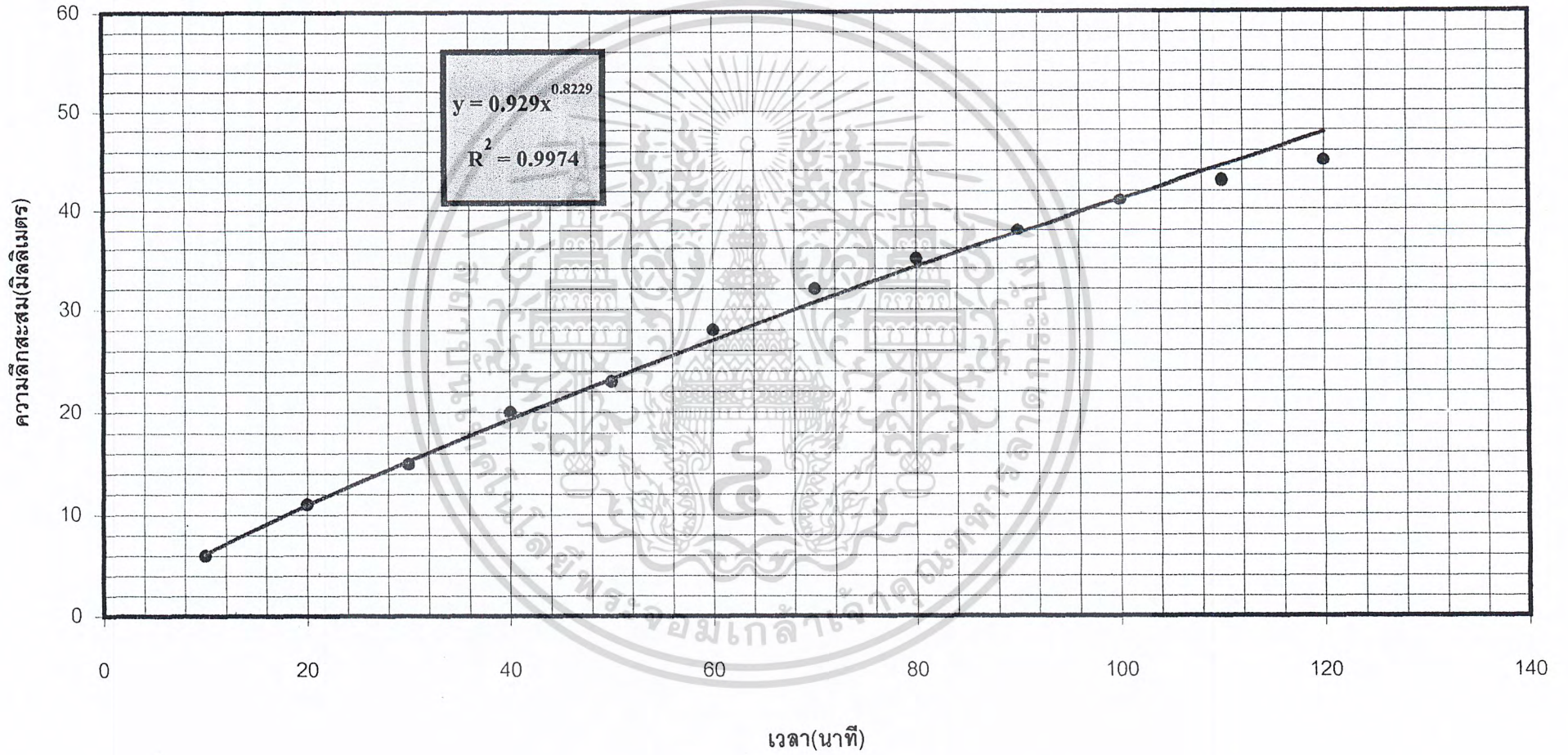
ความสัมพันธ์ระหว่างความลึกสะสมกับเวลาที่ได้จากชุกเกจ ครั้งที่ 2

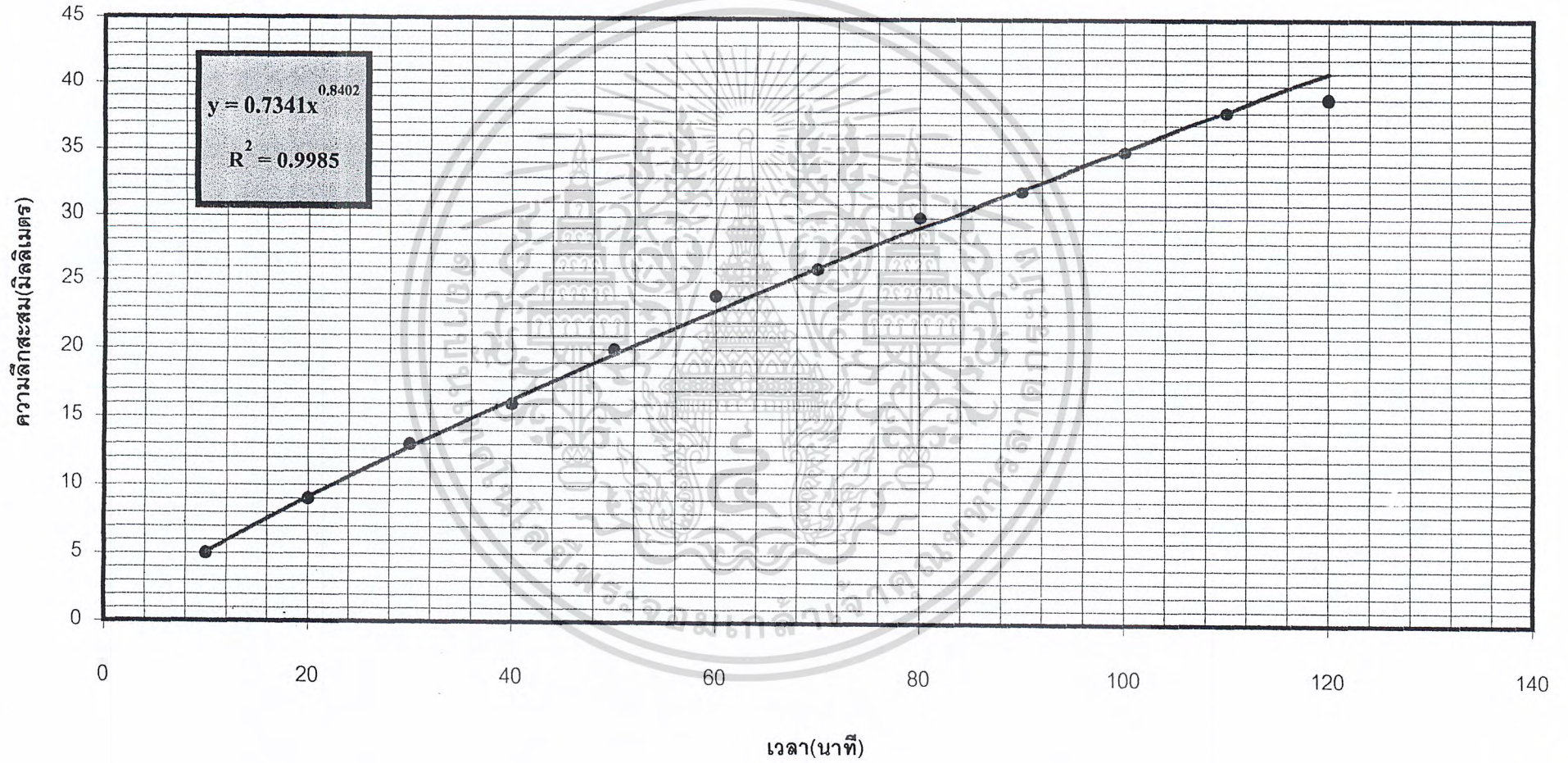
ความสัมพันธ์ระหว่างความลึกสะสมกับเวลาที่ได้จากฮุกเกจ ครั้งที่ 3

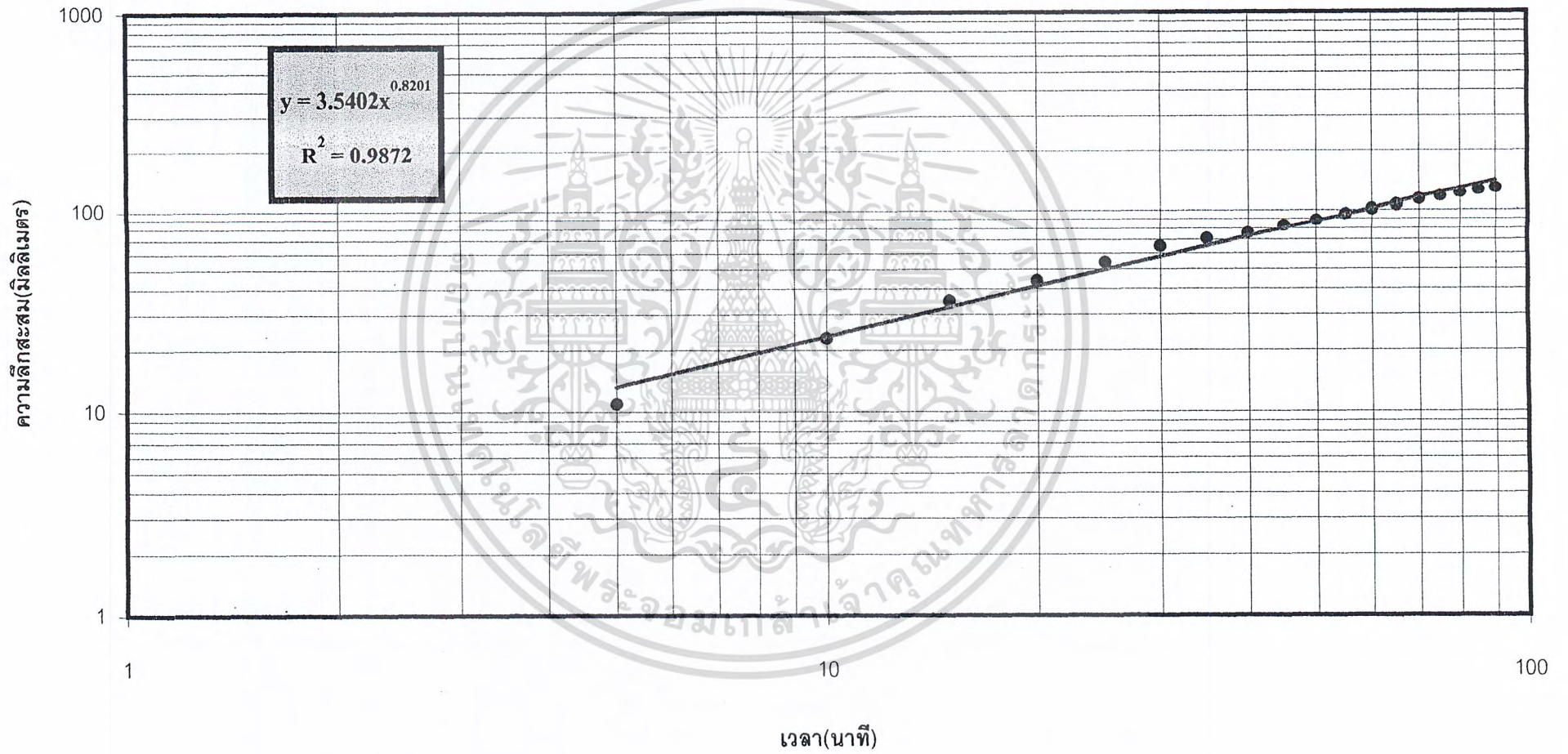
ความสัมพันธ์ระหว่างความลึกสะสมกับเวลาที่ได้จากสุกเกจ ครั้งที่ 4

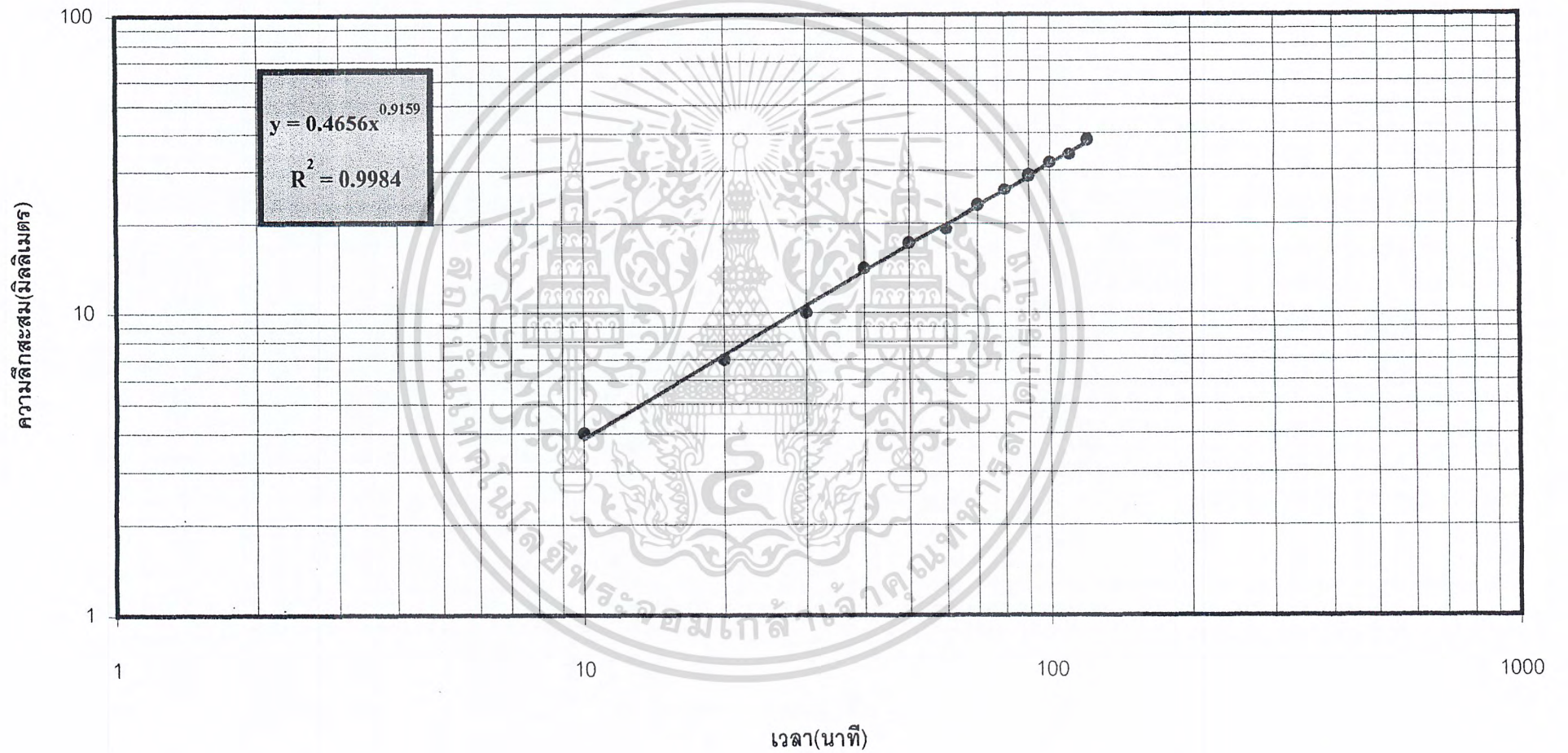
ความสัมพันธ์ระหว่างความลึกสะสมกับเวลาที่ได้จากสุกเกจ ครั้งที่ 5

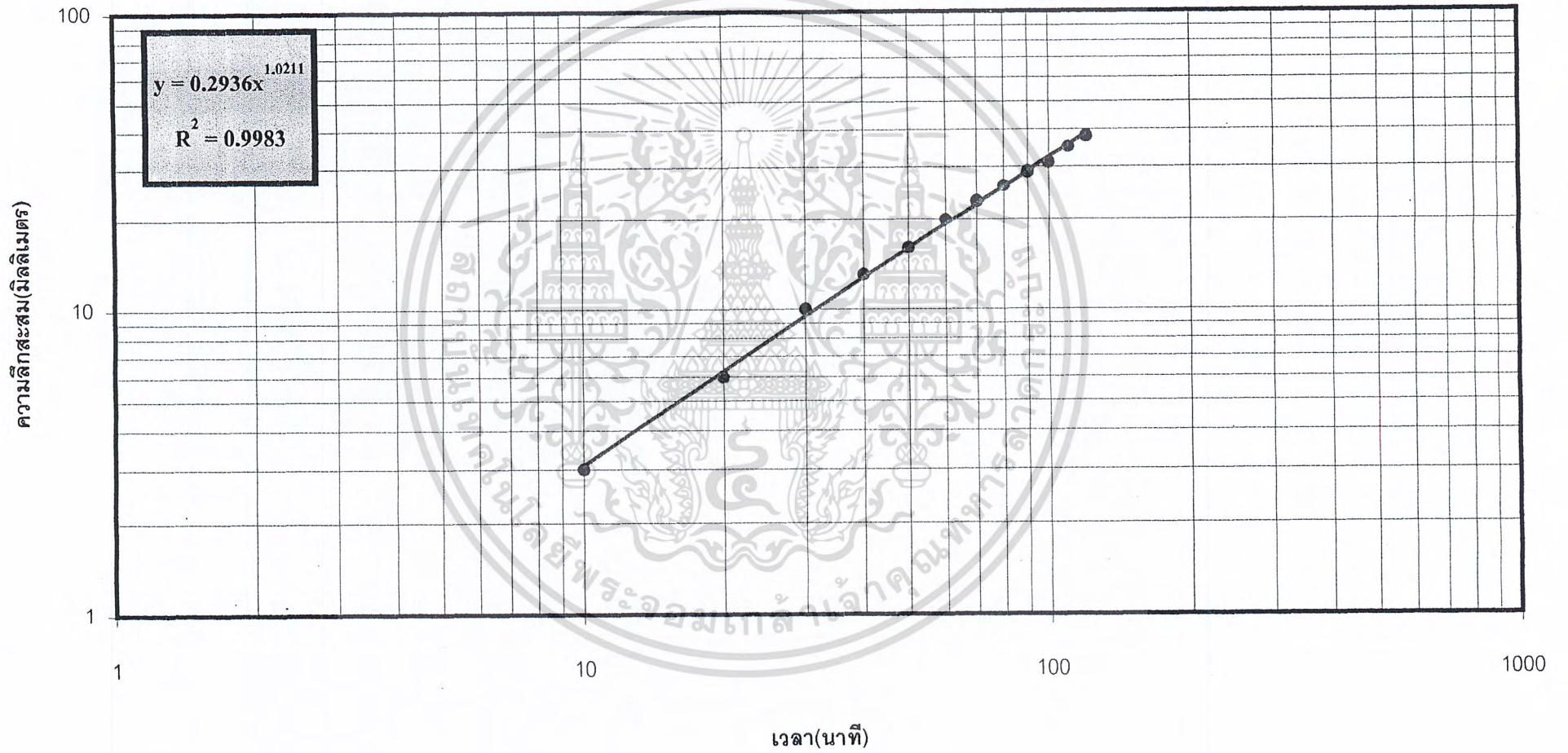
ความสัมพันธ์ระหว่างความลึกสะสมกับเวลาที่ได้จากฮุกเกจ ครั้งที่ 1

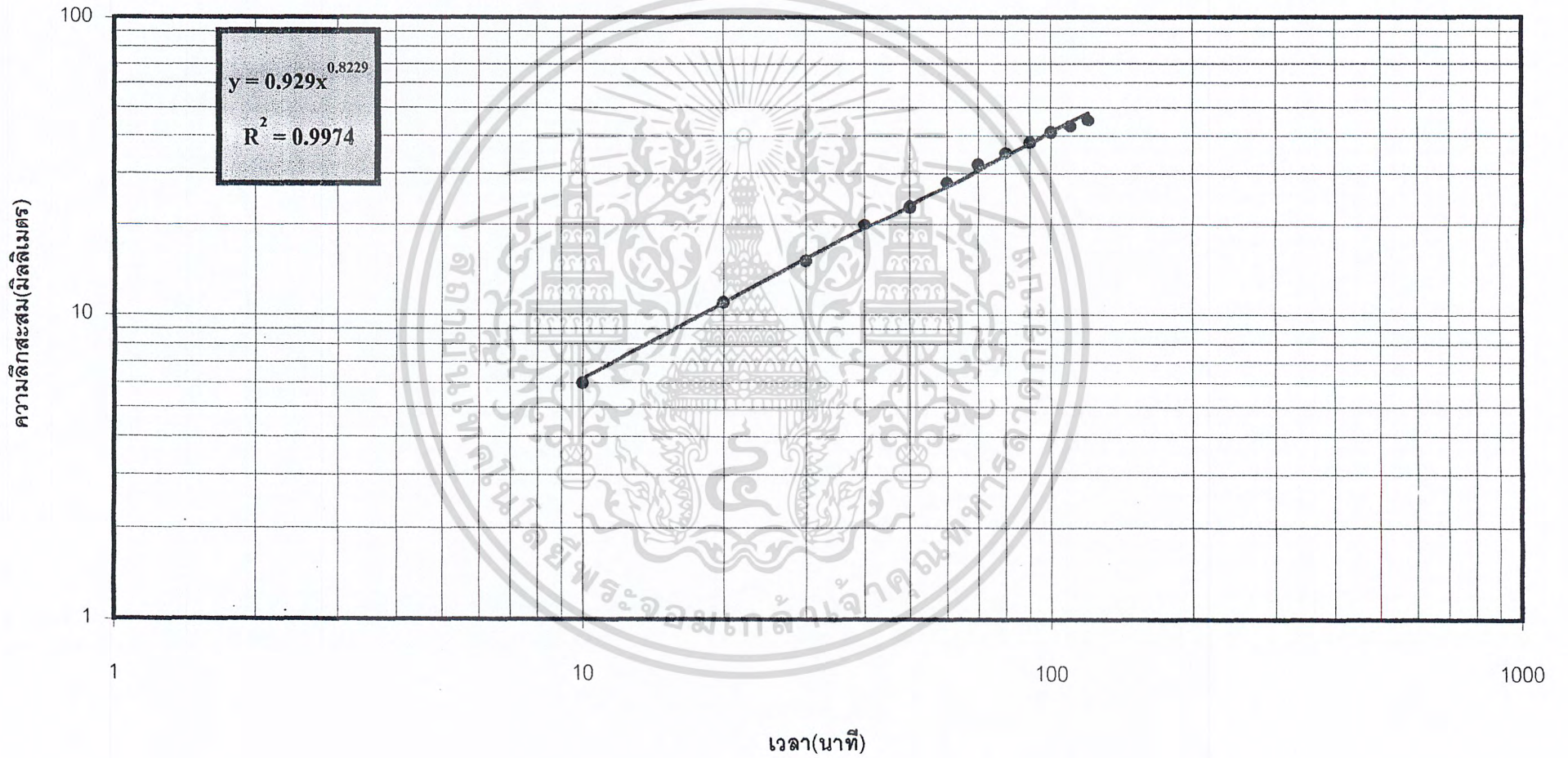
ความสัมพันธ์ระหว่างความลึกสะสมกับเวลาที่ได้จากชุกเกจ ครั้งที่ 2

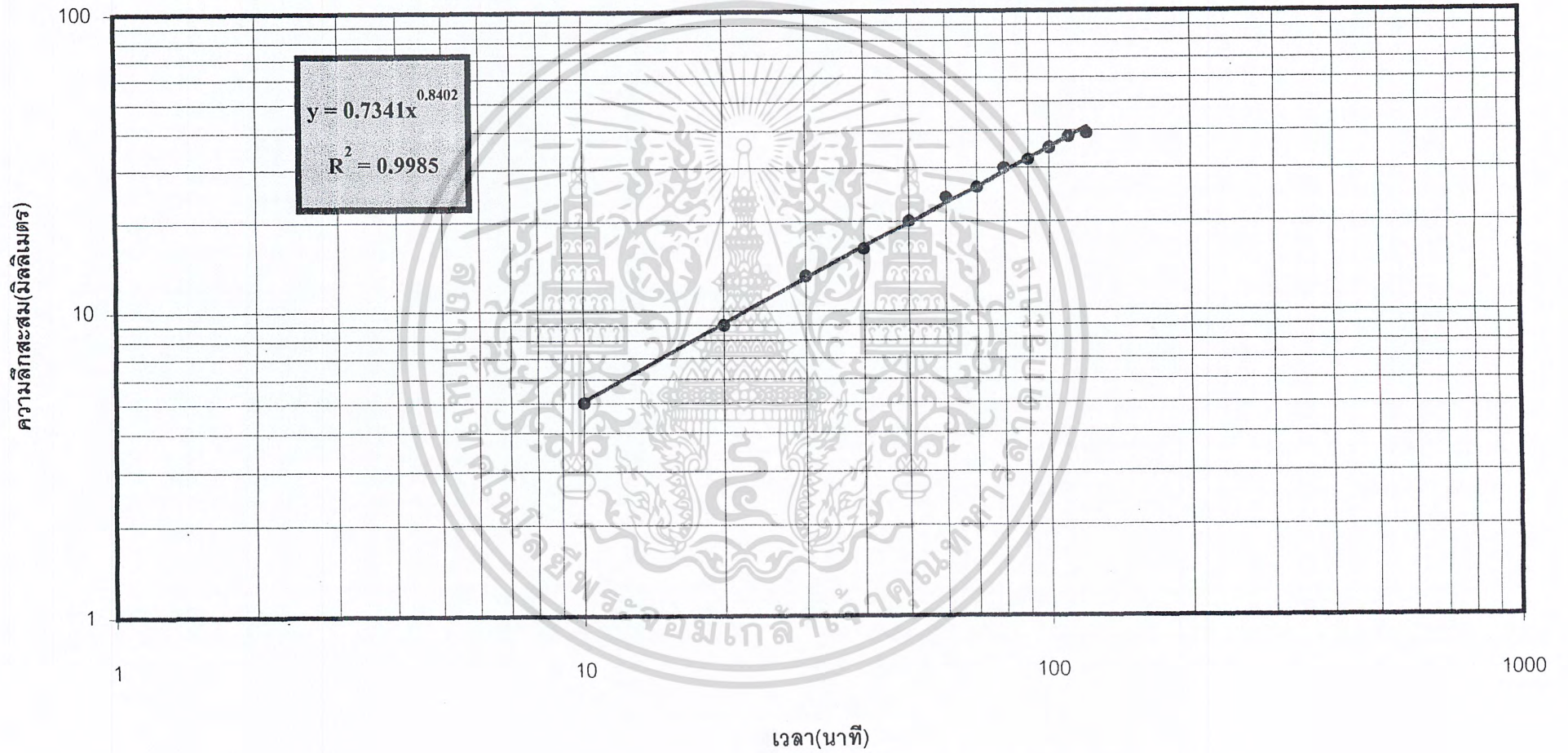
ความสัมพันธ์ระหว่างความลึกสะสมกับเวลาที่ได้จากฮุกเกจ ครั้งที่ 3

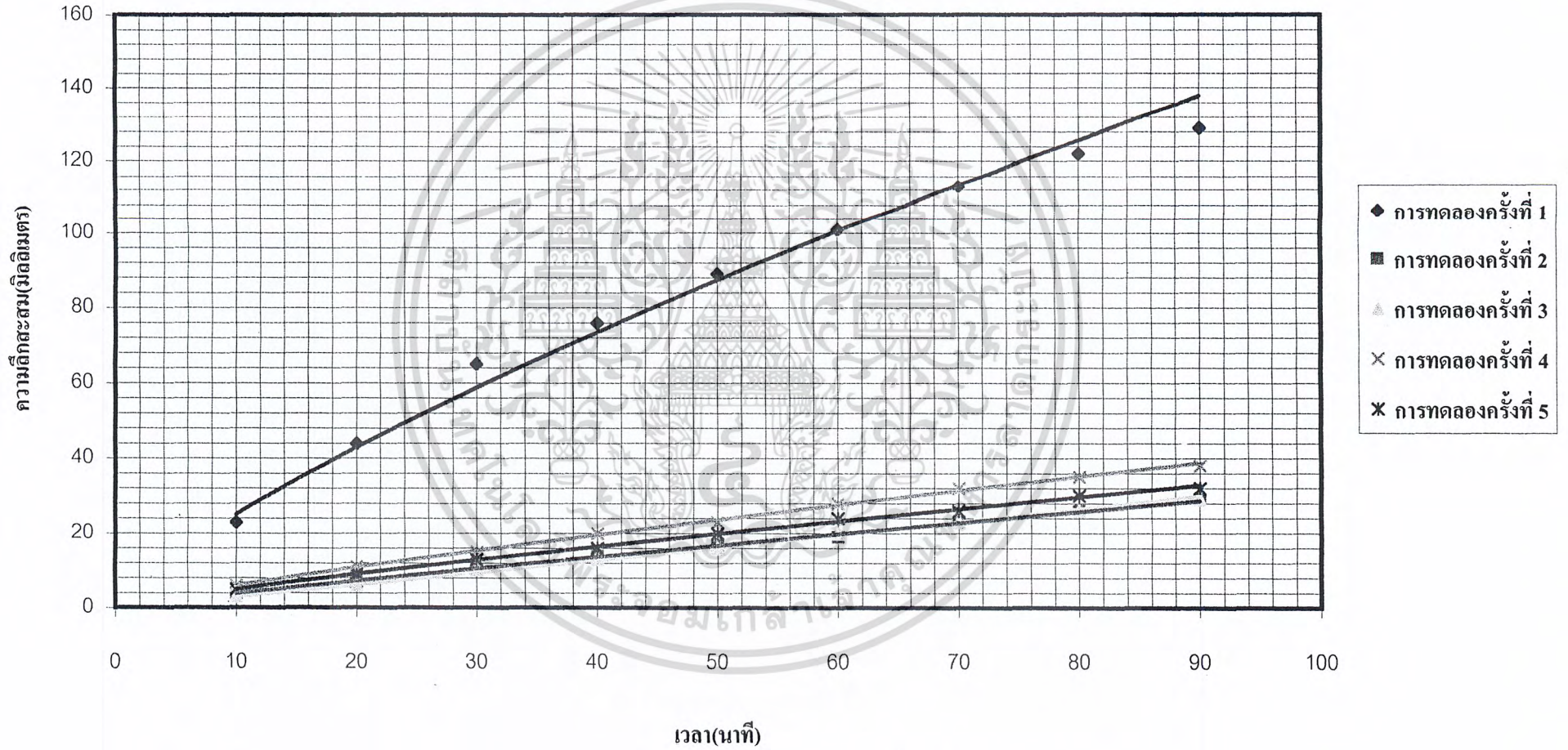
ความสัมพันธ์ระหว่างความลึกสะสมกับเวลาที่ได้จากฮุกเกจ ครั้งที่ 4

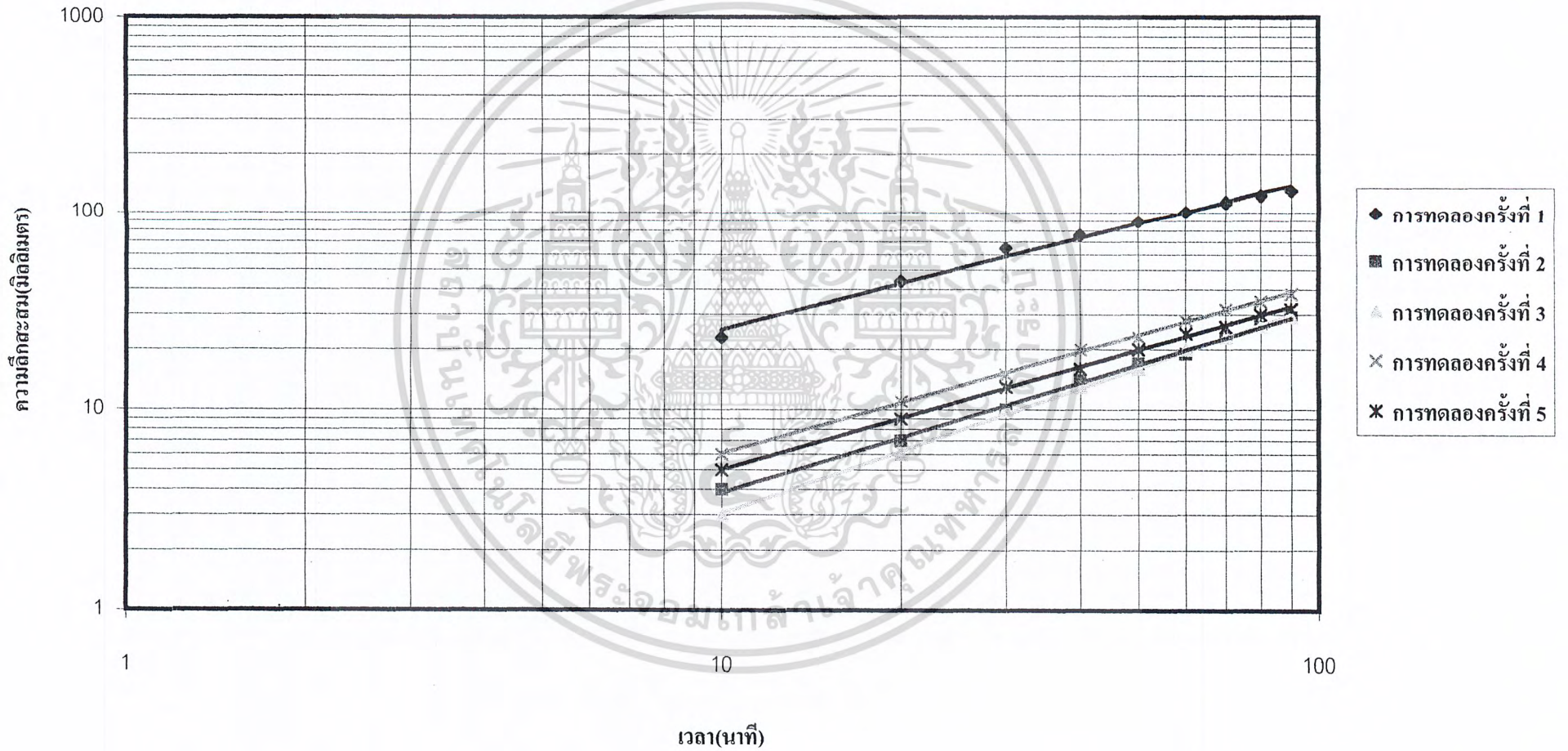
ความสัมพันธ์ระหว่างความลึกสะสมกับเวลาที่ได้จากสุกเกจ ครั้งที่ 5

กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความลึกสะสมกับเวลาของสุกเกจ ครั้งที่ 1 ถึง 5

กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความถี่กับความลึกสะสมกับเวลาของลูกเกอ ครั้งที่ 1 ถึง 5

ตารางสร้างสมการของลูกเกดครั้งที่ 1

I	t	D	log t	log D	(log t) ²	log t*log D	
1	5	11	0.69897	1.0413927	0.4885591	0.7279022	logt-avg 1.5771001
2	10	23	1	1.3617278	1	1.3617278	logD-avg 1.8423569
3	15	35	1.1760913	1.544068	1.3831906	1.8159649	nlog t*log D 52.30046
4	20	44	1.30103	1.6434527	1.692679	2.1381812	logt-avg ² 2.4872446
5	25	54	1.39794	1.7323938	1.9542363	2.4217825	nlogt-avg ² 44.770403
6	30	65	1.4771213	1.8129134	2.1818872	2.6778929	b 0.820069
7	35	71	1.544068	1.8512583	2.3841461	2.8584689	c 0.5490259
8	40	76	1.60206	1.8808136	2.5665962	3.0131762	a 3.5401848
9	45	83	1.6532125	1.9190781	2.7331116	3.1726439	
10	50	89	1.69897	1.94939	2.8864991	3.3119551	
11	55	95	1.7403627	1.9777236	3.0288623	3.4419564	
12	60	101	1.7781513	2.0043214	3.1618219	3.5639866	
13	65	106	1.8129134	2.0253059	3.2866548	3.6717041	
14	70	113	1.845098	2.0530784	3.4043868	3.788131	
15	75	117	1.8750613	2.0681859	3.5158547	3.8779752	
16	80	122	1.90309	2.0863598	3.6217515	3.9705305	
17	85	126	1.9294189	2.1003705	3.7226574	4.0524947	
18	90	129	1.9542425	2.1105897	3.8190638	4.1246041	
รวม	855	1460	28.387801	33.162424	46.831958	53.991078	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางสร้างสมการของสุกเกจครั้งที่ 2

I	t	D	log t	log D	(log t) ²	log t*log D	
1	10	4	1	0.60206	1	0.60206	logt-avg 1.7233614
2	20	7	1.30103	0.845098	1.692679	1.0994979	logD-avg 1.2465
3	30	10	1.4771213	1	2.1818872	1.4771213	nlog t*log D 25.77804
4	40	14	1.60206	1.146128	2.5665962	1.8361659	logt-avg ² 2.9699746
5	50	17	1.69897	1.2304489	2.8864991	2.0904958	nlogt-avg ² 35.639695
6	60	19	1.7781513	1.2787536	3.1618219	2.2738173	b 0.9159497
7	70	23	1.845098	1.3617278	3.4043868	2.5125214	c -0.3320123
8	80	26	1.90309	1.4149733	3.6217515	2.6928216	a 0.4655729
9	90	29	1.9542425	1.462398	3.8190638	2.8578803	
10	100	32	2	1.50515	4	3.0103	
11	110	34	2.0413927	1.5314789	4.1672841	3.1263499	
12	120	38	2.0791812	1.5797836	4.3229947	3.2846564	
รวม	780	253	20.680337	14.958	36.824964	26.863688	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางสร้างสมการของฮุกเกจครั้งที่ 3

I	t	D	log t	log D	(log t) ²	log t*log D		
1	10	3	1	0.4771213	1	0.4771213	logt-avg	1.7233614
2	20	6	1.30103	0.7781513	1.692679	1.0123981	logD-avg	1.2273899
3	30	10	1.4771213	1	2.1818872	1.4771213	nlog t*log D	25.382836
4	40	13	1.60206	1.1139434	2.5665962	1.7846041	logt-avg ²	2.9699746
5	50	16	1.69897	1.20412	2.8864991	2.0457637	nlogt-avg ²	35.639695
6	60	20	1.7781513	1.30103	3.1618219	2.3134281	b	1.0210783
7	70	23	1.845098	1.3617278	3.4043868	2.5125214	c	-0.5322971
8	80	26	1.90309	1.4149733	3.6217515	2.6928216	a	0.2935641
9	90	29	1.9542425	1.462398	3.8190638	2.8578803		
10	100	31	2	1.4913617	4	2.9827234		
11	110	35	2.0413927	1.544068	4.1672841	3.1520492		
12	120	38	2.0791812	1.5797836	4.3229947	3.2846564		
รวม	780	250	20.680337	14.728678	36.824964	26.593089		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางสร้างสมการของสุกเกจครั้งที่ 4

I	t	D	log t	log D	(log t) ²	log t*log D		
1	10	6	1	0.7781513	1	0.7781513	logt-avg	1.7233614
2	20	11	1.30103	1.0413927	1.692679	1.3548831	logD-avg	1.3861681
3	30	15	1.4771213	1.1760913	2.1818872	1.7372294	nlog t*log D	28.666424
4	40	20	1.60206	1.30103	2.5665962	2.0843281	logt-avg ²	2.9699746
5	50	23	1.69897	1.3617278	2.8864991	2.3135347	nlogt-avg ²	35.639695
6	60	28	1.7781513	1.447158	3.1618219	2.5732659	b	0.822889
7	70	32	1.845098	1.50515	3.4043868	2.7771493	c	-0.0319671
8	80	35	1.90309	1.544068	3.6217515	2.9385004	a	0.9290368
9	90	38	1.9542425	1.5797836	3.8190638	3.0872803		
10	100	41	2	1.6127839	4	3.2255677		
11	110	43	2.0413927	1.6334685	4.1672841	3.3345506		
12	120	45	2.0791812	1.6532125	4.3229947	3.4373285		
รวม	780	337	20.680337	16.634018	36.824964	29.641769		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางสร้างสมการของลูกเกอครั้งที่ 5

I	t	D	log t	log D	(log t) ²	log t*log D		
1	10	5	1	0.69897	1	0.69897	logt-avg	1.7233614
2	20	9	1.30103	0.9542425	1.692679	1.2414981	logD-avg	1.3137232
3	30	13	1.4771213	1.1139434	2.1818872	1.6454294	nlog t*log D	27.168238
4	40	16	1.60206	1.20412	2.5665962	1.9290724	logt-avg ²	2.9699746
5	50	20	1.69897	1.30103	2.8864991	2.2104109	nlogt-avg ²	35.639695
6	60	24	1.7781513	1.3802112	3.1618219	2.4542243	b	0.8401983
7	70	26	1.845098	1.4149733	3.4043868	2.6107646	c	-0.1342422
8	80	30	1.90309	1.4771213	3.6217515	2.8110947	a	0.7341044
9	90	32	1.9542425	1.50515	3.8190638	2.9414281		
10	100	35	2	1.544068	4	3.0881361		
11	110	38	2.0413927	1.5797836	4.1672841	3.2249587		
12	120	39	2.0791812	1.5910646	4.3229947	3.3081117		
รวม	780	287	20.680337	15.764678	36.824964	28.164099		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลวัดอัตราการซึมผ่านผิวดินจากวาล์วลูกลอย

แหล่งของดิน	ฉะเชิงเทรา	ผู้ทำการวัด	กลุ่มการพัฒนาเครื่องฯ	วันที่	15-Jan-44
เนื้อดิน	ดินร่วนปนเหนียว	ความชื้น		พีชที่ปลูก	
ครั้งที่	1	หมายเหตุ			

เวลา - นาที			การซึมผ่านผิวดิน - มม.			
เวลา-น.	ช่วงเวลา	สะสม	ความลึก*	ความลึกต่าง	สะสม	ปรับแก้
1	2	3	4	5	6	7
16:10		0.00	0		0	0
16:15	5.00	5.00	104	104	104	26.06864
16:20	5.00	10.00	126	22	126	31.58316
16:25	5.00	15.00	152	26	152	38.10032
16:30	5.00	20.00	183	31	183	45.87078
16:35	5.00	25.00	197	14	197	49.38002
16:40	5.00	30.00	218	21	218	54.64388
16:45	5.00	35.00	249	31	249	62.41434
16:50	5.00	40.00	274	25	274	68.68084
16:55	5.00	45.00	284	10	284	71.18744
17:00	5.00	50.00	324	40	324	81.21384
17:05	5.00	55.00	340	16	340	85.2244
17:10	5.00	60.00	369	29	369	92.49354
17:15	5.00	65.00	378	9	378	94.74948
17:20	5.00	70.00	395	17	395	99.0107
17:25	5.00	75.00	470	75	470	117.8102
17:30	5.00	80.00	645	175	645	161.6757
17:35	5.00	85.00	780	135	780	195.5148
17:40	5.00	90.00	860	80	860	215.5676

หมายเหตุ

* ค่าที่อ่านได้จากถังน้ำที่ส่งน้ำไปยังลูกลอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลวัดอัตราการซึมผ่านผิวดินจากวาล์วลูกลอย

แหล่งขงดิน ฉะเชิงเทรา ผู้ทำการวัด กลุ่มการพัฒนาเครื่องฯ วันที่ 16-Jan-44
 เนื้อดิน ดินร่วนปนเหนียว ความชื้น พีชที่ปลูก
 ครั้งที่ 2 หมายเหตุ

เวลา - นาที			การซึมผ่านผิวดิน - มม.			
เวลา-น.	ช่วงเวลา	สะสม	ความลึก*	ความลึกต่าง	สะสม	ปรับแก้
1	2	3	4	5	6	7
14:00		0.00	75		0	0
14:10	10.00	10.00	100	25	25	6.2665
14:20	10.00	20.00	130	30	55	13.7863
14:30	10.00	30.00	148	18	73	18.29818
14:40	10.00	40.00	165	17	90	22.5594
14:50	10.00	50.00	197	32	122	30.58052
15:00	10.00	60.00	205	8	130	32.5858
15:10	10.00	70.00	219	14	144	36.09504
15:20	10.00	80.00	235	16	160	40.1056
15:30	10.00	90.00	258	23	183	45.87078
15:40	10.00	100.00	261	3	186	46.62276
15:50	10.00	110.00	273	12	198	49.63068
16:00	10.00	120.00	285	12	210	52.6386

หมายเหตุ * ค่าที่อ่านได้จากถังน้ำที่ส่งน้ำไปยังลูกลอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลวัดอัตราการซึมผ่านผิวดินจากวาล์วลูกลอย

แหล่งของดิน ฉะเชิงเทรา ผู้ทำการวัด กลุ่มการพัฒนาเครื่องฯ วันที่ 19-Jan-44
 เนื้อดิน ดินร่วนปนเหนียว ความชื้น _____ พีชที่ปลูก _____
 ครั้งที่ 3 หมายเหตุ _____

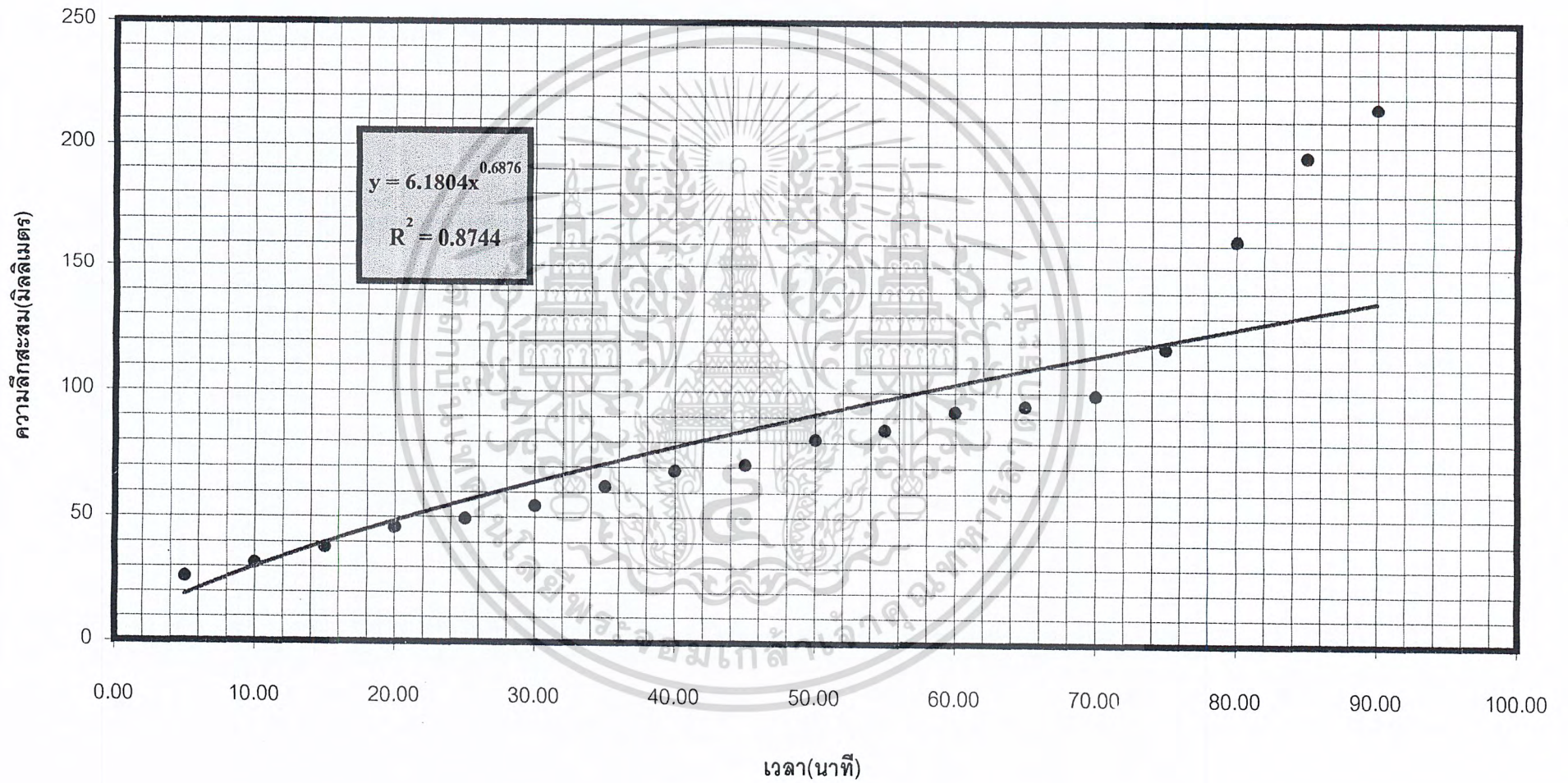
เวลา - นาที			การซึมผ่านผิวดิน - มม.			
เวลา-น.	ช่วงเวลา	สะสม	ความลึก*	ความลึกต่าง	สะสม	ปรับแก้
1	2	3	4	5	6	7
14:10		0.00	30		0	0
14:20	10.00	10.00	59	29	29	7.26914
14:30	10.00	20.00	80	21	50	12.533
14:40	10.00	30.00	98	18	68	17.04488
14:50	10.00	40.00	120	22	90	22.5594
15:00	10.00	50.00	134	14	104	26.06864
15:10	10.00	60.00	150	16	120	30.0792
15:20	10.00	70.00	175	25	145	36.3457
15:30	10.00	80.00	194	19	164	41.10824
15:40	10.00	90.00	214	20	184	46.12144
15:50	10.00	100.00	229	15	199	49.88134
16:00	10.00	110.00	242	13	212	53.13992
16:10	10.00	120.00	257	15	227	56.89982

หมายเหตุ

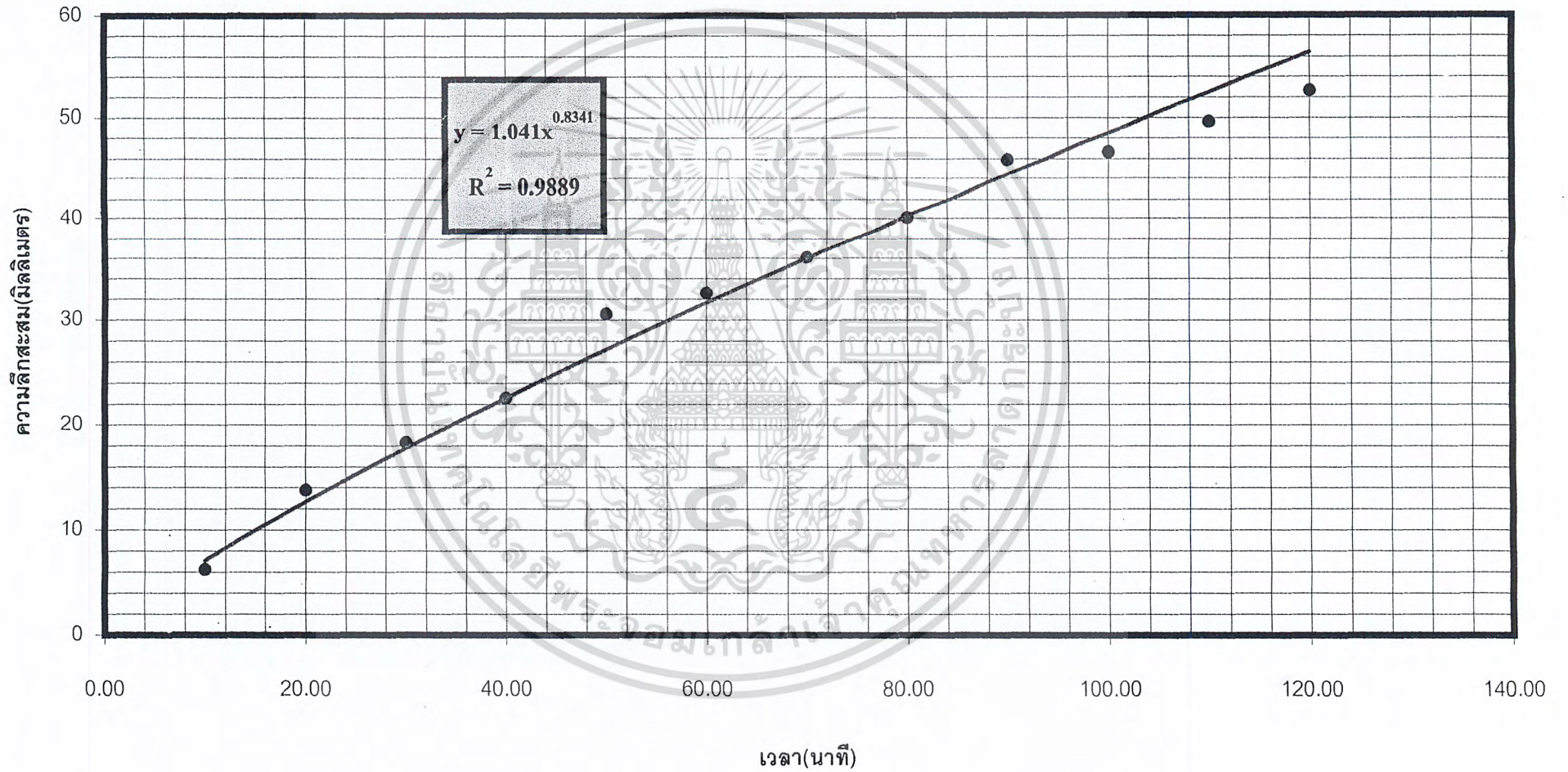
* ค่าที่อ่านได้จากถังน้ำที่ส่งนำไปยังลูกลอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

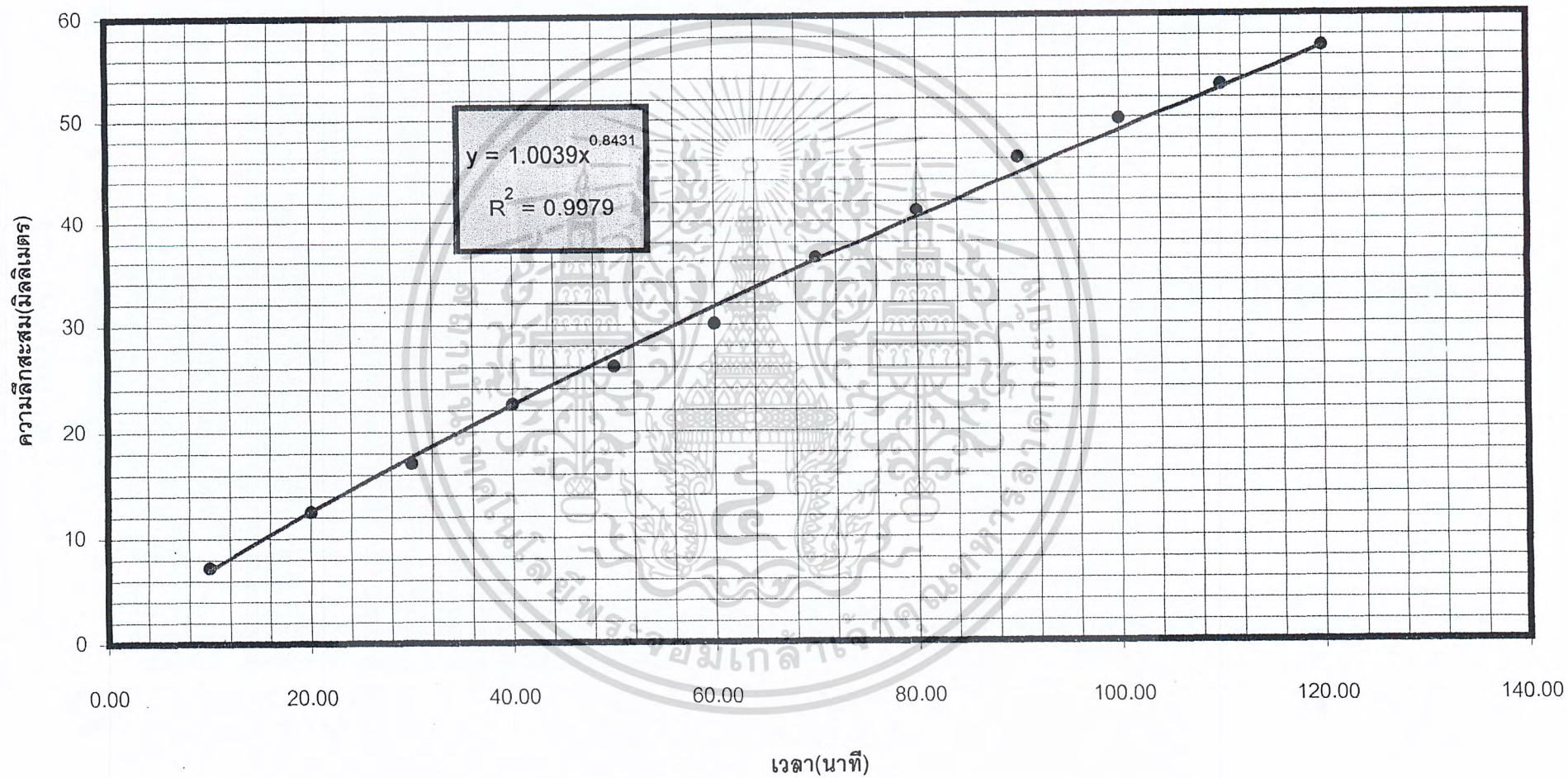
กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าความลึกสะสมกับเวลาที่ได้จากลูกลอย ครั้งที่ 1

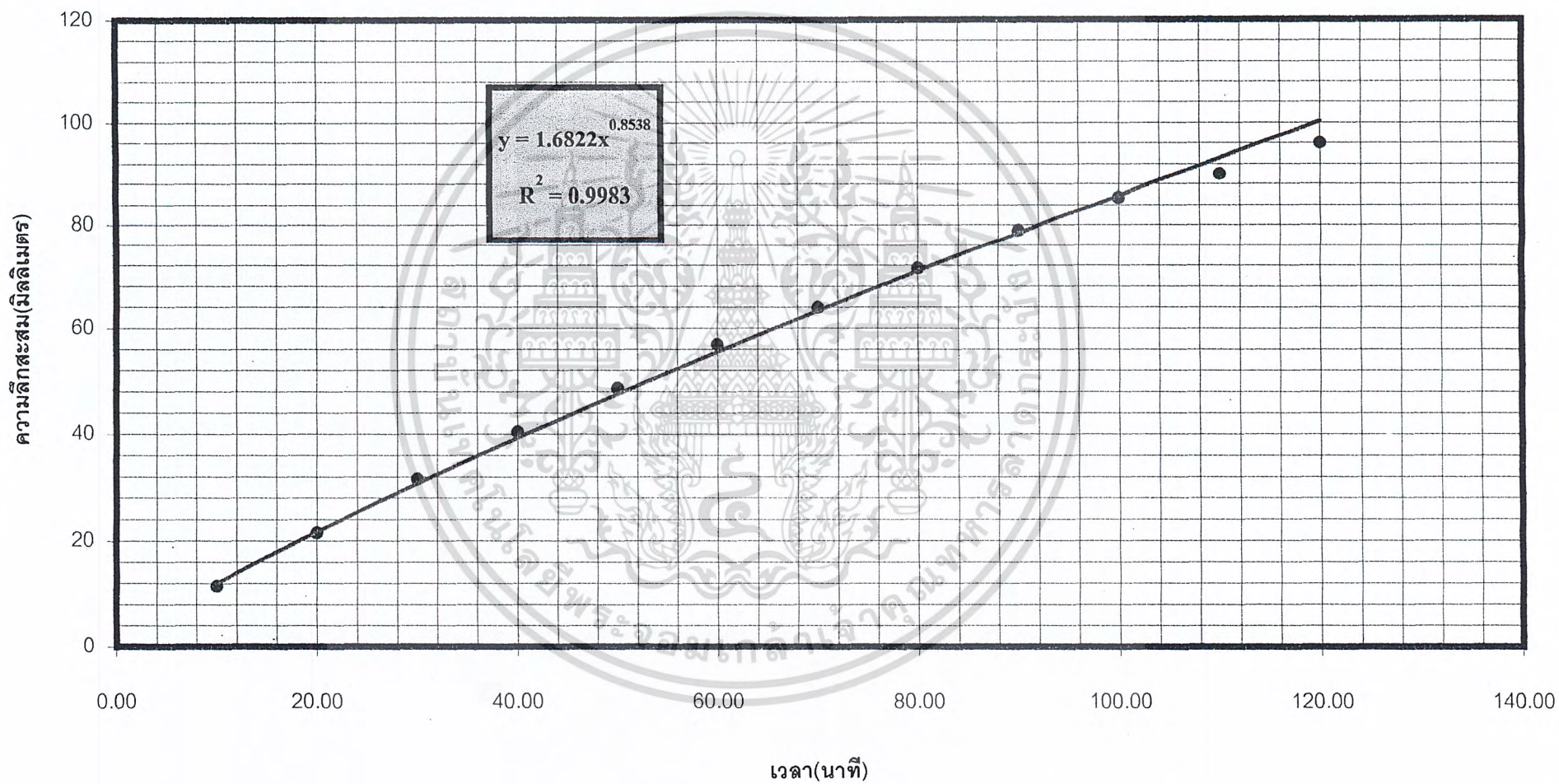
กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าความลึกสะสมกับเวลาที่ได้จากลูกกลอย ครั้งที่ 2

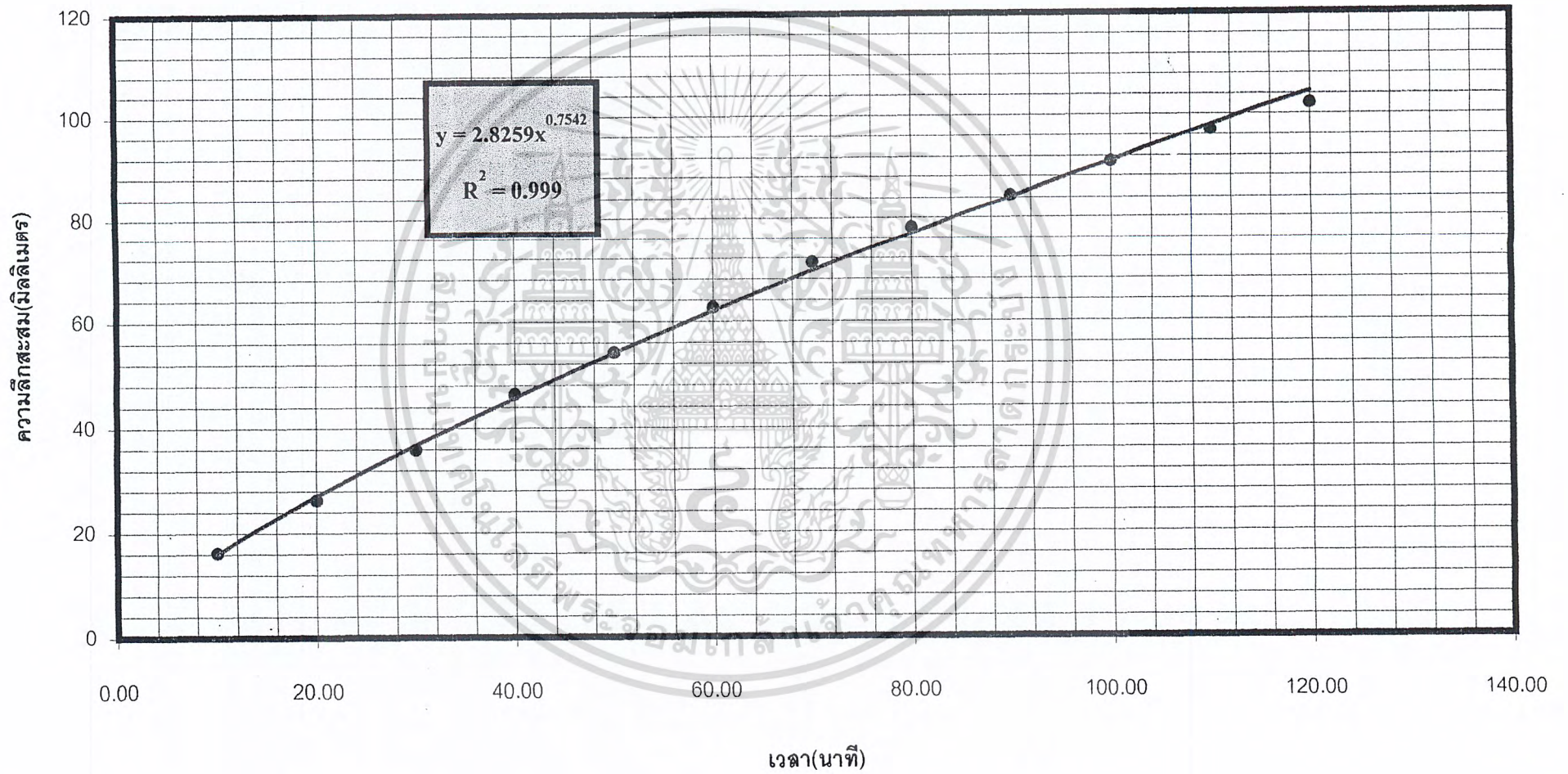
กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าความลึกสะสมกับเวลาที่ได้จากลูกกลอย ครั้งที่ 3

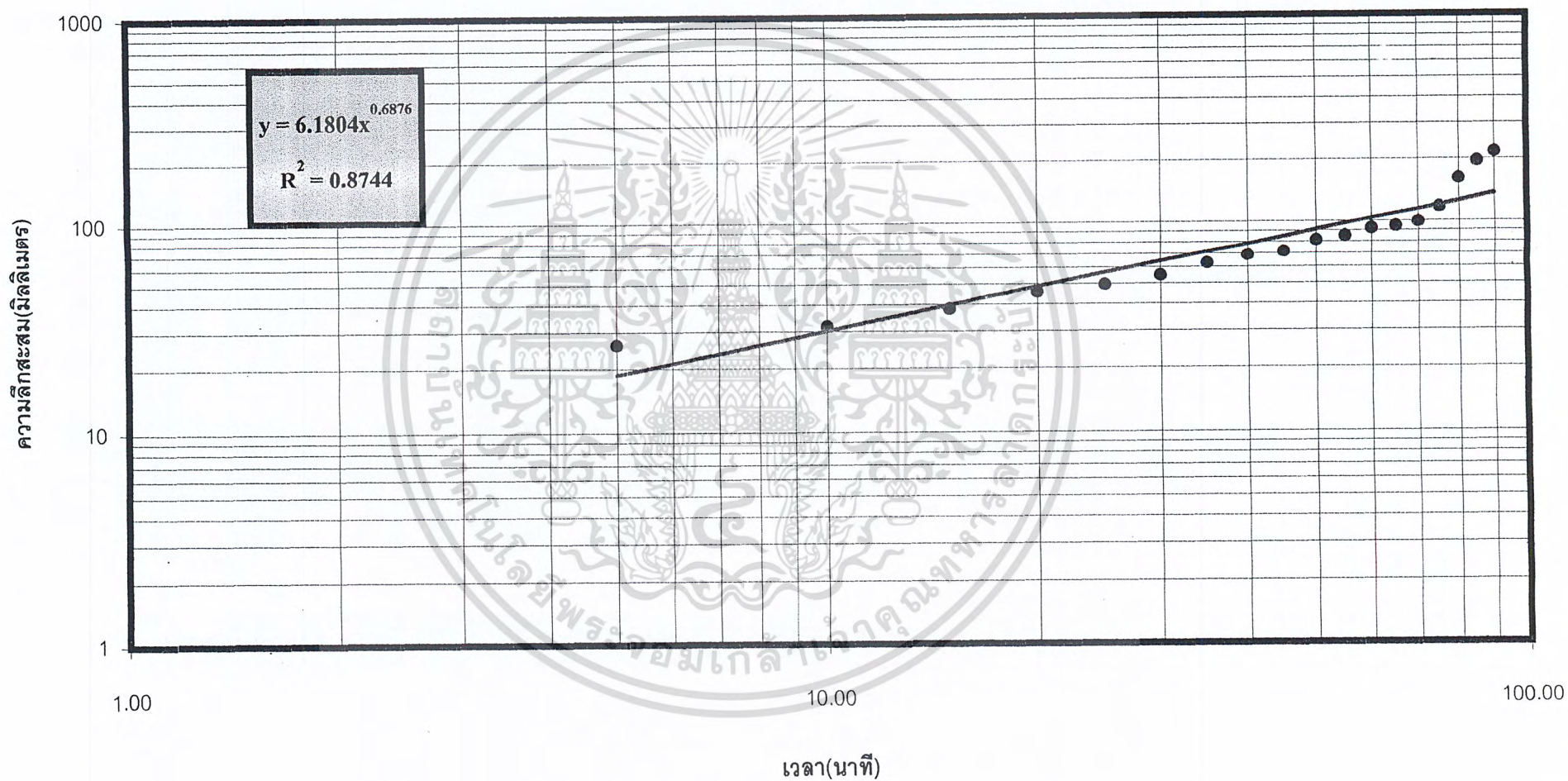
กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าความลึกสะสมกับเวลาที่ได้จากลูกกลอย ครั้งที่ 4

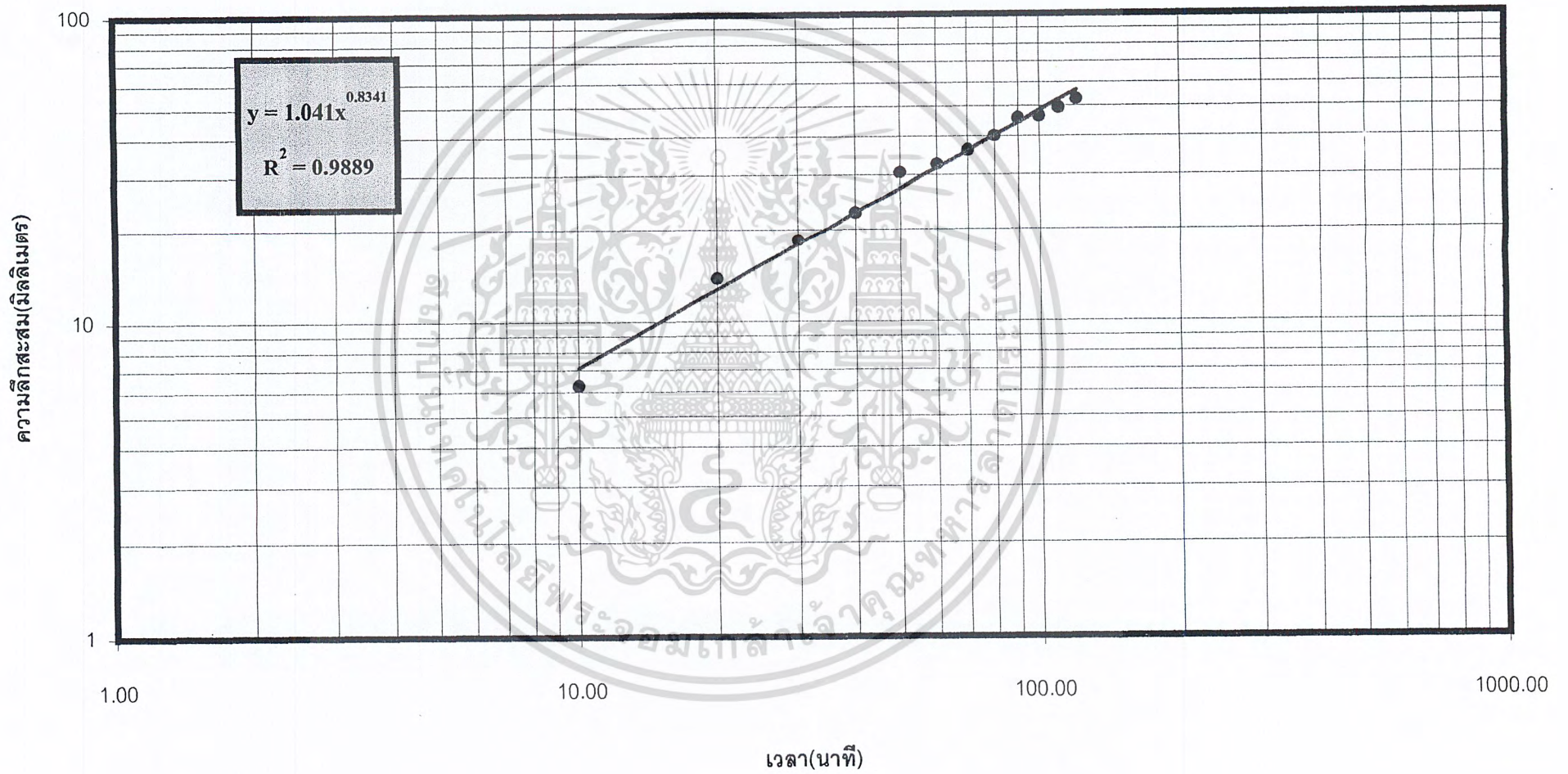
กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าความลึกสะสมกับเวลาที่ได้จากลูกกลอย ครั้งที่ 5

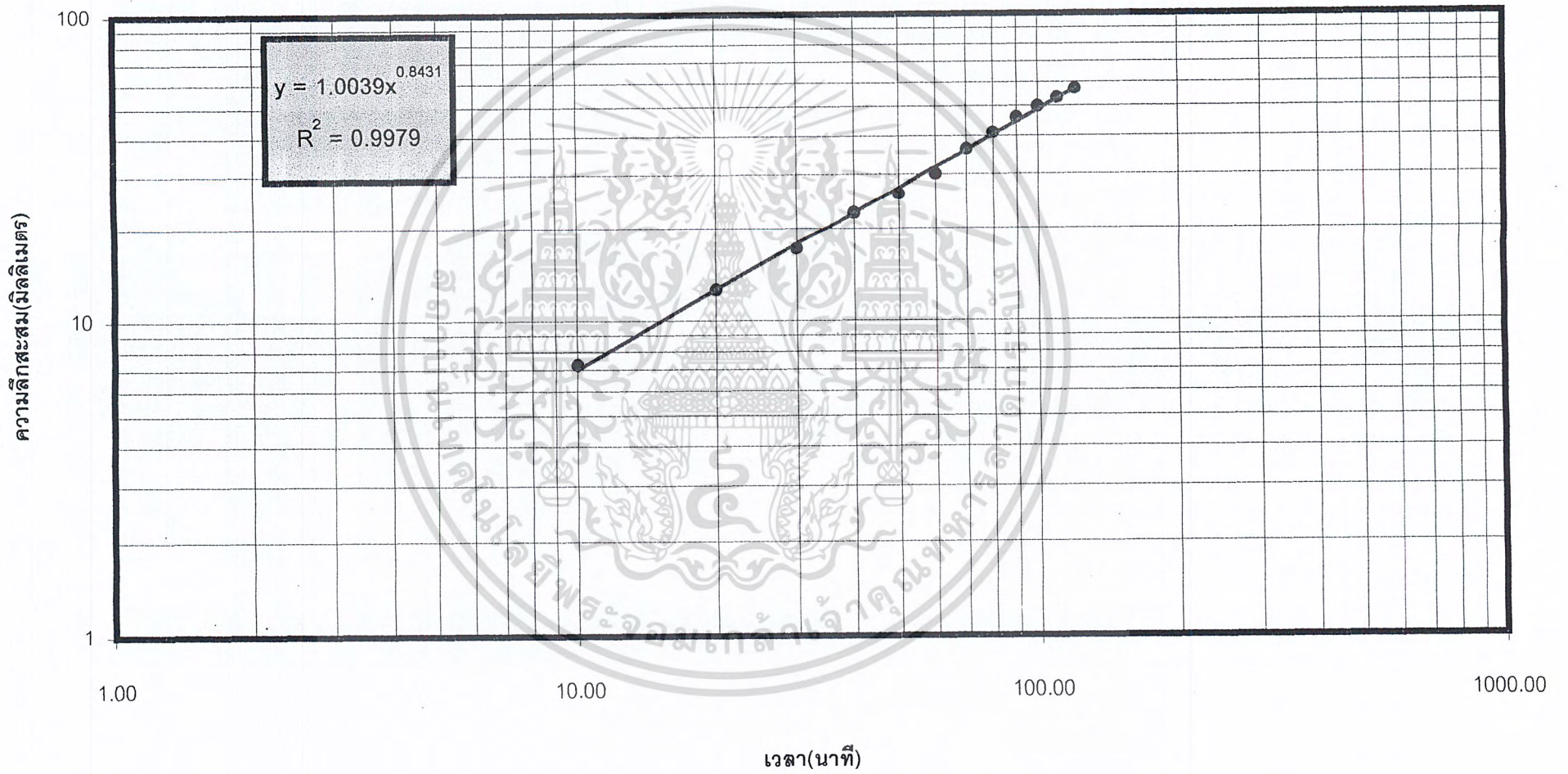
กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าความลึกสะสมกับเวลาที่ได้จากลูกกลอย ครั้งที่ 1

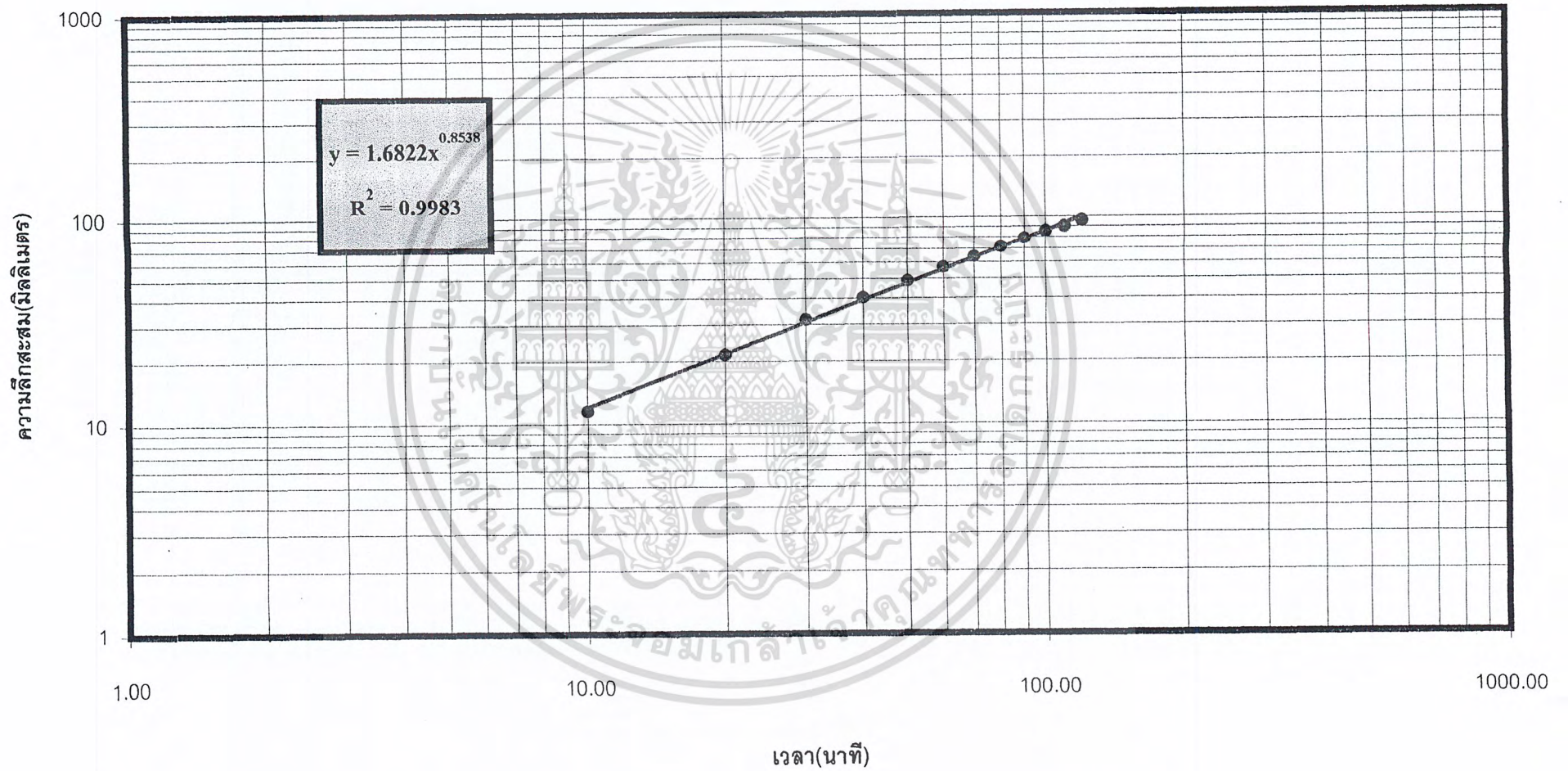
กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าความลึกสะสมกับเวลาที่ได้จากลูกกลอย ครั้งที่ 2

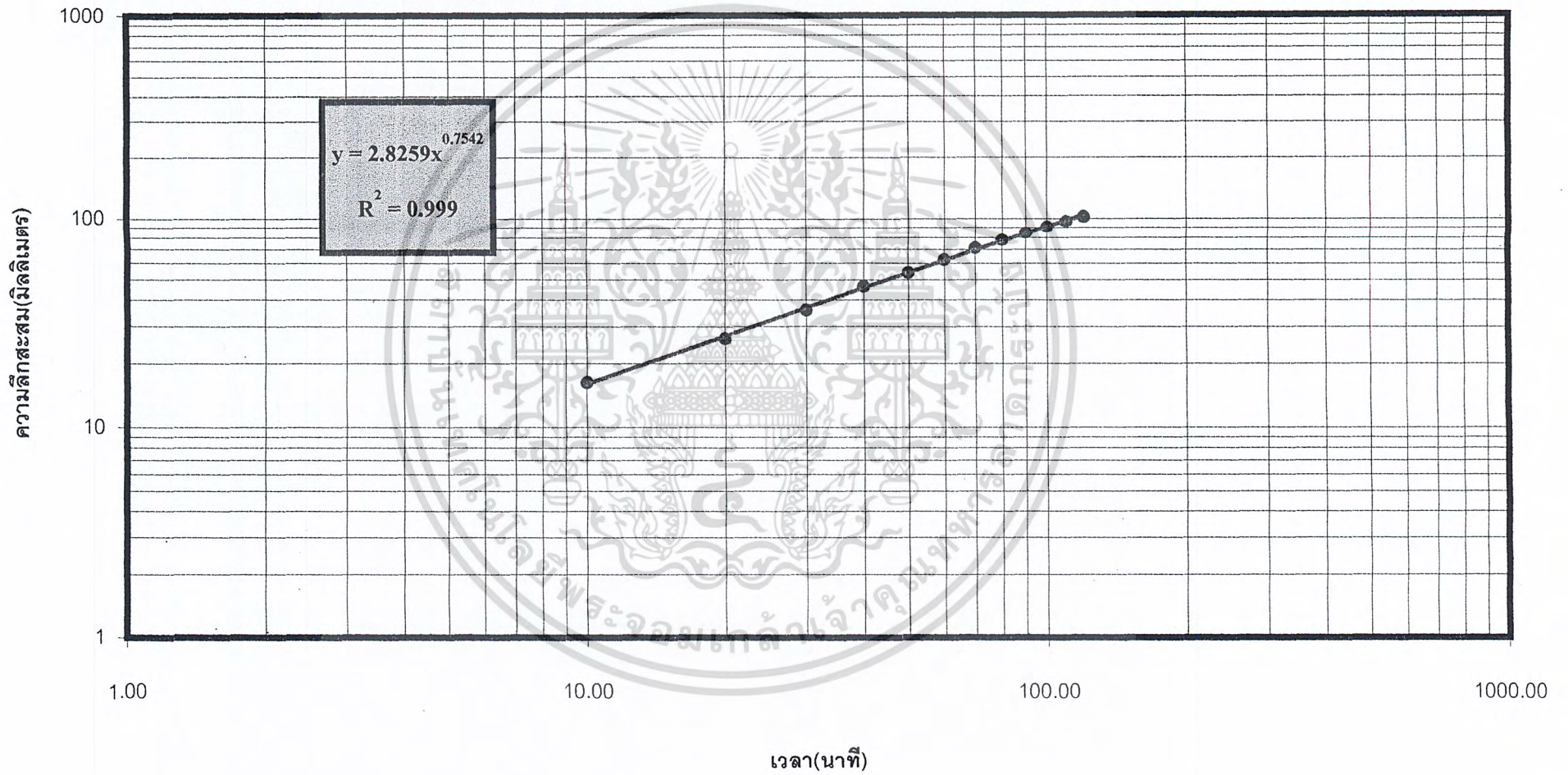
กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าความลึกสะสมกับเวลาที่ได้จากลูกกลอย ครั้งที่ 3

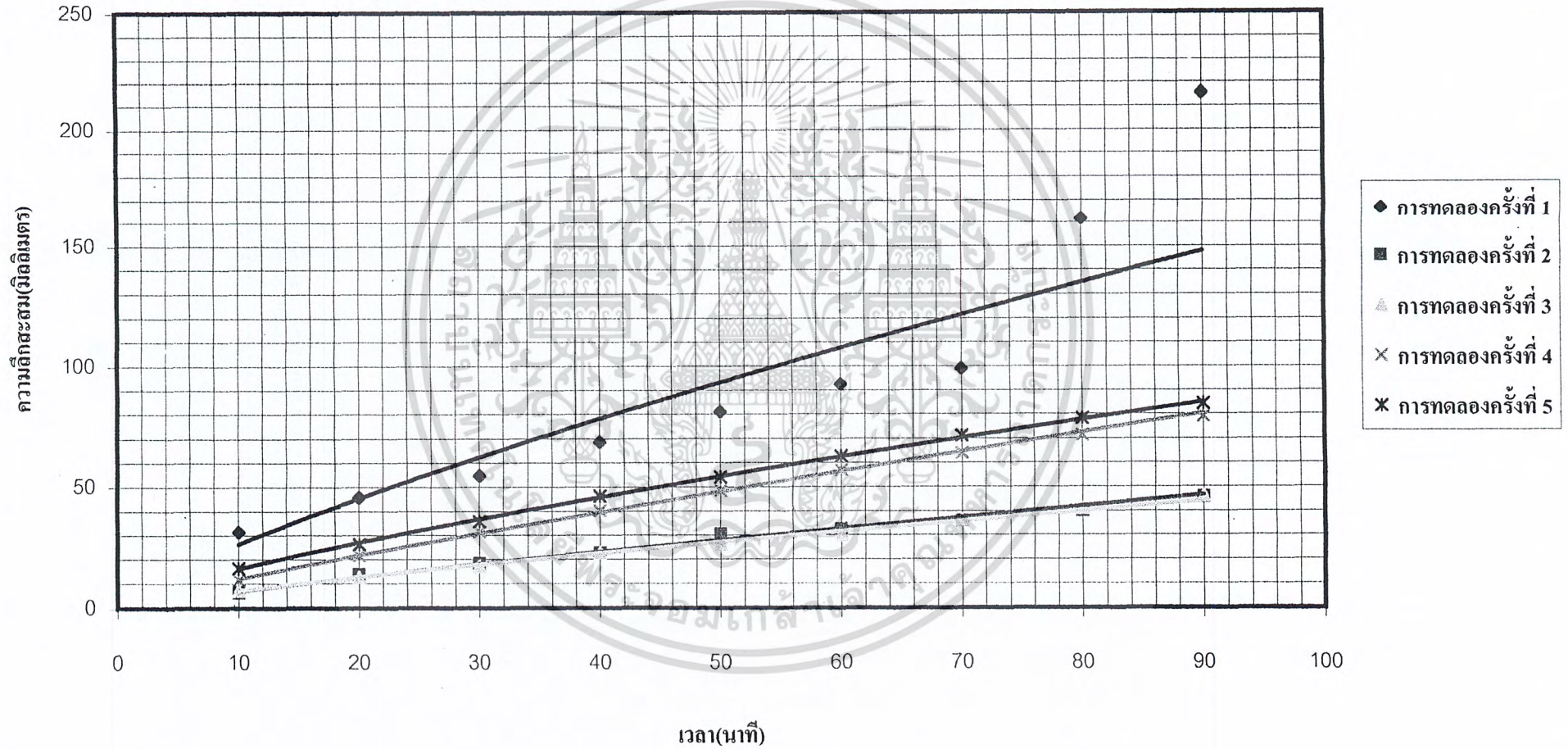
กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าความลึกสะสมกับเวลาที่ได้จากลูกกลอย ครั้งที่ 4

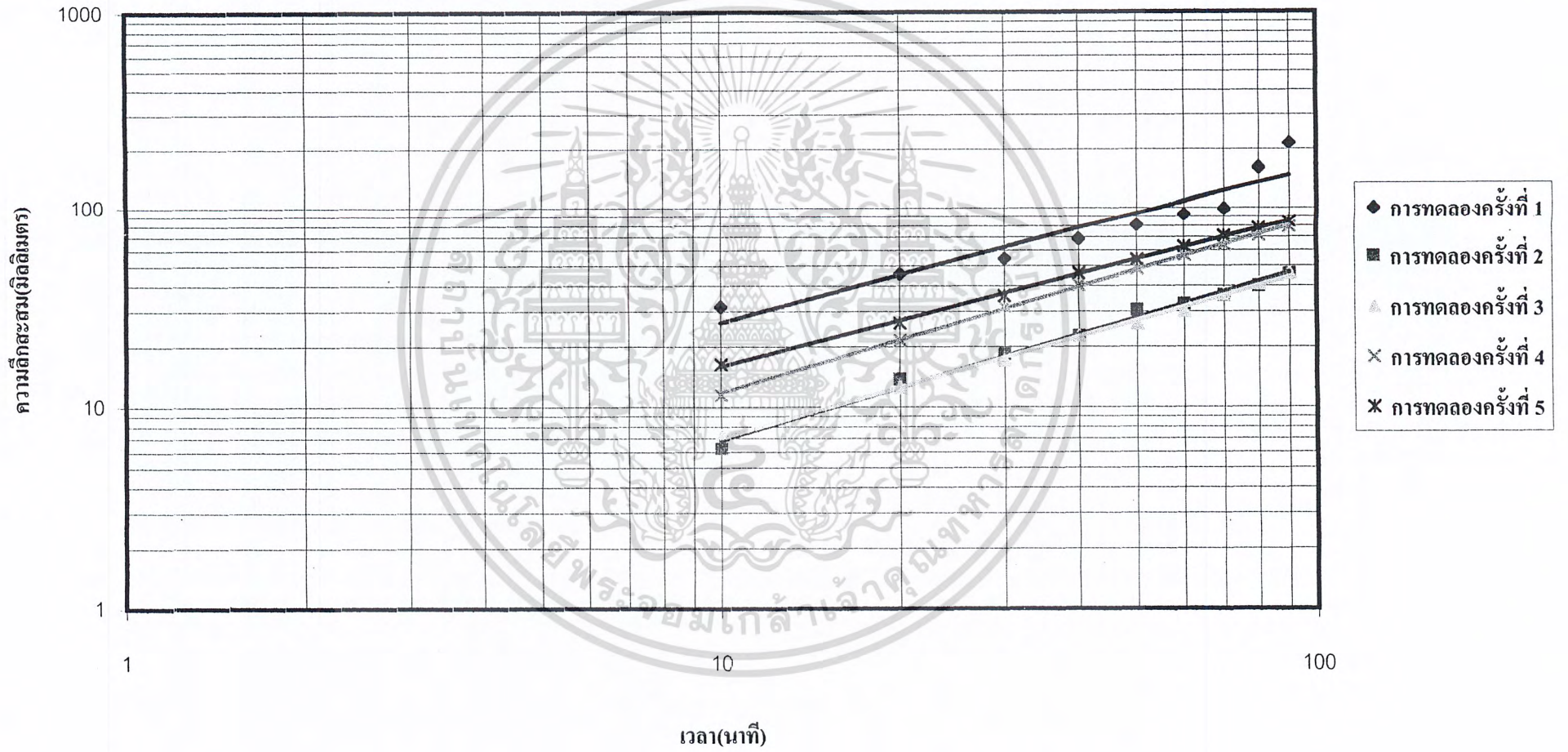
กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าความลึกสะสมกับเวลาที่ได้จากลูกลอย ครั้งที่ 5

กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความลึกสะสมกับเวลาของวาล์วกลอย ครั้งที่ 1 ถึง 5

กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความถี่กับความถี่ของเวลาที่วาล์วกลอย ครั้งที่ 1 ถึง 5

ตารางสร้างสมการของวาล์วลูกลอยครั้งที่ 1

I	t	D	log t	log D	(log t) ²	log t*log D	
1	5	26.0686	0.69897	1.4161184	0.4885591	0.9898243	logt-avg 1.5771001
2	10	31.5832	1	1.4994556	1	1.4994556	logD-avg 1.8753783
3	15	38.1003	1.1760913	1.5809286	1.3831906	1.8593163	nlog t*log D 53.237867
4	20	45.8708	1.30103	1.6615361	1.692679	2.1617083	logt-avg ² 2.4872446
5	25	49.38	1.39794	1.6935513	1.9542363	2.3674831	nlogt-avg ² 44.770403
6	30	54.6439	1.4771213	1.7375415	2.1818872	2.5665595	b 0.6875668
7	35	62.4143	1.544068	1.7952844	2.3841461	2.7720412	c 0.7910166
8	40	68.6808	1.60206	1.8368356	2.5665962	2.9427208	a 6.1804007
9	45	71.1874	1.6532125	1.8524034	2.7331116	3.0624164	
10	50	81.2138	1.69897	1.90963	2.8864991	3.2444042	
11	55	85.2244	1.7403627	1.930564	3.0288623	3.3598815	
12	60	92.4935	1.7781513	1.9661114	3.1618219	3.4960434	
13	65	94.7495	1.8129134	1.9765768	3.2866548	3.5833625	
14	70	99.0107	1.845098	1.9956821	3.4043868	3.6822292	
15	75	117.81	1.8750613	2.0711829	3.5158547	3.8835948	
16	80	161.676	1.90309	2.2086447	3.6217515	4.2032497	
17	85	195.515	1.9294189	2.2911796	3.7226574	4.4206454	
18	90	215.568	1.9542425	2.3335835	3.8190638	4.560388	
รวม	855	1591.19	28.387801	33.75681	46.831958	54.655324	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางสร้างสมการของวาล์วลูกกลอยครั้งที่ 2

I	t	D	log t	log D	(log t) ²	log t*log D		
1	10	6.2665	1	0.797025	1	0.797025	logt-avg	1.7233614
2	20	13.7863	1.30103	1.1394477	1.692679	1.4824557	logD-avg	1.4548769
3	30	18.2982	1.4771213	1.2624079	2.1818872	1.8647295	nlog t*log D	30.087344
4	40	22.5594	1.60206	1.3533275	2.5665962	2.1681119	logt-avg ²	2.9699746
5	50	30.5805	1.69897	1.4854449	2.8864991	2.5237263	nlogt-avg ²	35.639695
6	60	32.5858	1.7781513	1.5130284	3.1618219	2.6903933	b	0.8340892
7	70	36.095	1.845098	1.5574475	3.4043868	2.8736434	c	0.0174397
8	80	40.1056	1.90309	1.603205	3.6217515	3.0510434	a	1.0409735
9	90	45.8708	1.9542425	1.6615361	3.8190638	3.2470445		
10	100	46.6228	2	1.668598	4	3.337196		
11	110	49.6307	2.0413927	1.6957502	4.1672841	3.4616921		
12	120	52.6386	2.0791812	1.7213043	4.3229947	3.5789037		
รวม	780	395.04	20.680337	17.458523	36.824964	31.075965		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางสร้างสมการของวาล์วลูกลอยครั้งที่ 3

I	t	D	log t	log D	(log t) ²	log t*log D		
1	10	7.26914	1	0.861483	1	0.861483	logt-avg	1.7233614
2	20	12.533	1.30103	1.098055	1.692679	1.4286025	logD-avg	1.4546332
3	30	17.0449	1.4771213	1.2315939	2.1818872	1.8192136	nlog t*log D	30.082306
4	40	22.5594	1.60206	1.3533275	2.5665962	2.1681119	logt-avg ²	2.9699746
5	50	26.0686	1.69897	1.4161184	2.8864991	2.4059426	nlogt-avg ²	35.639695
6	60	30.0792	1.7781513	1.4782663	3.1618219	2.628581	b	0.843075
7	70	36.3457	1.845098	1.560453	3.4043868	2.8791888	c	0.0017103
8	80	41.1082	1.90309	1.6139289	3.6217515	3.0714519	a	1.0039459
9	90	46.1214	1.9542425	1.6639029	3.8190638	3.2516697		
10	100	49.8813	2	1.6979381	4	3.3958762		
11	110	53.1399	2.0413927	1.7254209	4.1672841	3.5222616		
12	120	56.8998	2.0791812	1.7551109	4.3229947	3.6491937		
รวม	780	399.051	20.680337	17.455599	36.824964	31.081577		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางสร้างสมการของวาล์วลูกลอยครั้งที่ 4

I	t	D	log t	log D	(log t) ²	log t*log D		
1	10	11.5304	1	1.0618429	1	1.0618429	logt-avg	1.7233614
2	20	21.5568	1.30103	1.3335835	1.692679	1.7350321	logD-avg	1.697337
3	30	31.5832	1.4771213	1.4994556	2.1818872	2.2148777	nlog t*log D	35.101501
4	40	40.3563	1.60206	1.6059109	2.5665962	2.5727656	logt-avg ²	2.9699746
5	50	48.628	1.69897	1.6868868	2.8864991	2.86597	nlogt-avg ²	35.639695
6	60	56.8998	1.7781513	1.7551109	3.1618219	3.1208526	b	0.8538277
7	70	63.9183	1.845098	1.8056252	3.4043868	3.3315555	c	0.2258832
8	80	71.4381	1.90309	1.8539299	3.6217515	3.5281954	a	1.6822217
9	90	78.9579	1.9542425	1.8973956	3.8190638	3.7079711		
10	100	85.4751	2	1.9318394	4	3.8636788		
11	110	89.9869	2.0413927	1.9541795	4.1672841	3.9892477		
12	120	96.0028	2.0791812	1.9822838	4.3229947	4.1215273		
รวม	780	696.333	20.680337	20.368044	36.824964	36.113517		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเวลาที่ลูกลอยและสุกเกจ

t	$D_H=0.93t^{0.82}$ (มม./นาท)	$D_M=1.04t^{0.83}$ (มม./นาท)	$\log D_H$	$\log D_M$	$(\log D_H)^2$	$\log D_H * \log D_M$
0	0	0	0	0	0	0
5	3.493072865	3.985134702	0.5432076	0.600443	0.2950745	0.326165231
10	6.179052955	7.104424018	0.7909219	0.8515289	0.6255575	0.673492849
15	8.626318264	9.963334043	0.9358255	0.9984047	0.8757693	0.934332547
20	10.93040337	12.66527844	1.0386362	1.1026147	1.0787651	1.145215574
25	13.13355729	15.25619873	1.1183824	1.1834463	1.2507791	1.323545523
30	15.25948053	17.76194658	1.1835397	1.2494906	1.4007663	1.478821744
35	17.32325611	20.19901323	1.2386295	1.3053302	1.5342031	1.61682047
40	19.33527981	22.57878719	1.2863505	1.3537006	1.6546975	1.741333405
45	21.30312469	24.90957839	1.3284433	1.3963664	1.7647616	1.854993571
50	23.2325374	27.19770166	1.3660966	1.4345322	1.86622	1.959709633
55	25.12801776	29.448108	1.4001582	1.4690574	1.9604431	2.056912806
60	26.99317818	31.66477656	1.431254	1.5005764	2.0484881	2.147706047
65	28.8309781	33.85097056	1.4598594	1.5295711	2.1311894	2.232958749
70	30.64388319	36.00941135	1.4863438	1.556416	2.2092179	2.313369302
75	32.43397705	38.14240059	1.5110002	1.581408	2.2831216	2.389507847
80	34.20304198	40.25190867	1.5340647	1.6047865	2.3533546	2.461846342
85	35.95261859	42.3396401	1.5557305	1.6267472	2.4202975	2.530780221
90	37.68405088	44.40708288	1.5761576	1.6474522	2.4842727	2.596644346
100	41.0970754	48.48619166	1.6138109	1.6856181	2.6043857	2.72026885
105	42.78064797	50.50005363	1.6312474	1.7032918	2.6609679	2.778490313
110	44.45007545	52.49806128	1.6478725	1.7201433	2.7154838	2.834576787
115	46.10611215	54.48105225	1.6637585	1.7362455	2.7680924	2.888693191
120	47.7494412	56.4497855	1.6789683	1.7516623	2.8189345	2.940985456
รวม	612.8691812	720.15084	31.020259	32.588833	43.804843	45.9471708

$\log D_H$ -avg	1.295108	m	1.0309712
$\log D_M$ -avg	1.3578681	log c	0.0253267
$n \log D_H * \log D_M$	42.121419	c	1.060051
$\log D_H$ -avg ²	1.6705842		
$n \log D_H$ -avg ²	40.09402		

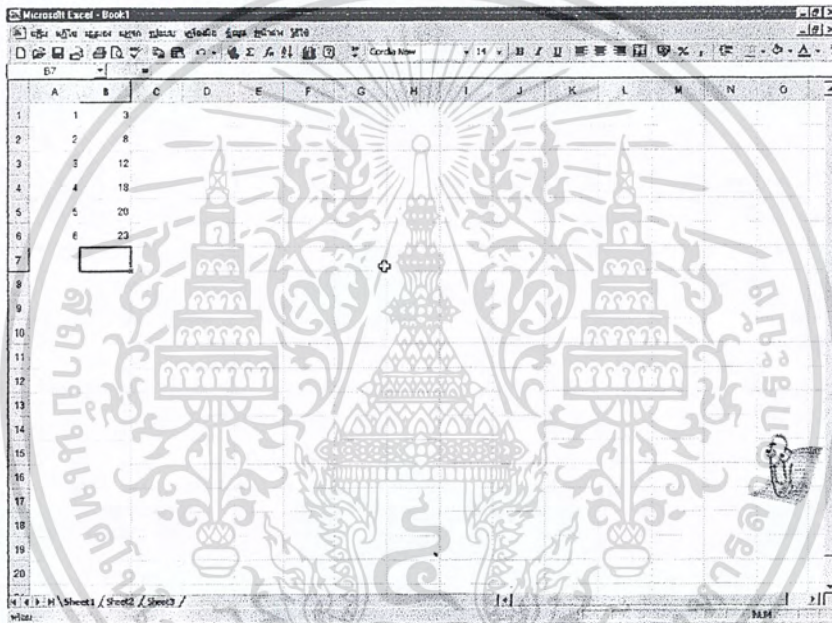
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

การสร้างกราฟลอการิธึมโดยใช้ไมโครซอฟท์เอกเซล

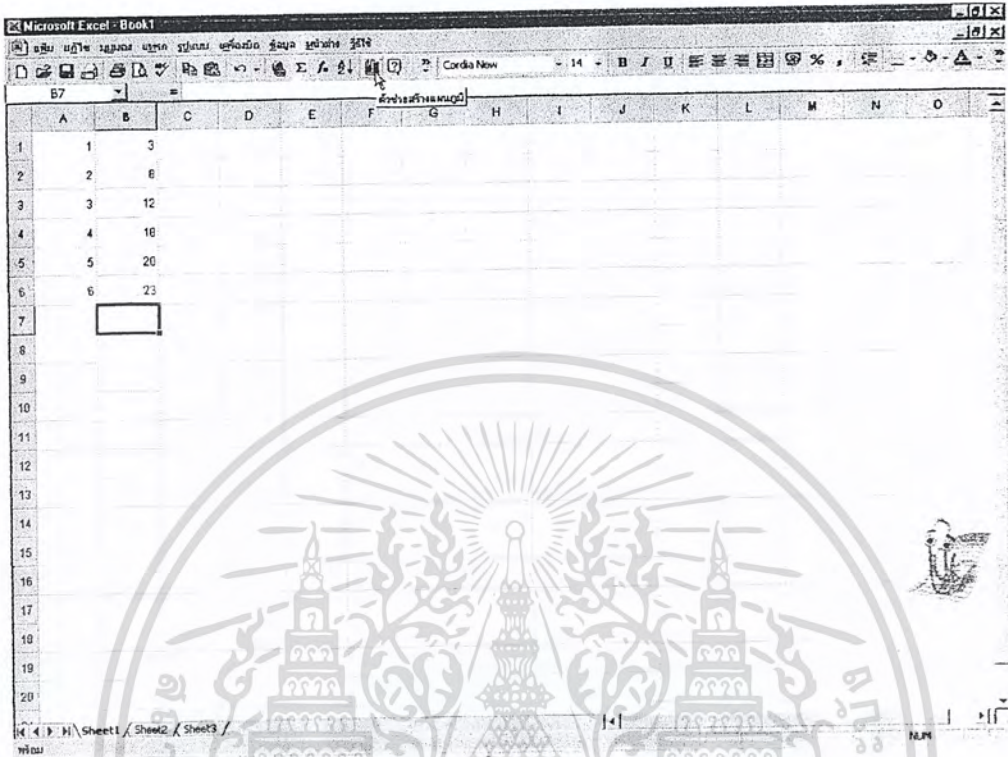
การสร้างกราฟลอการิธึมที่ง่ายที่สุด คือ จะใช้ไมโครซอฟท์เอกเซลในการสร้างกราฟลอการิธึม
คั่งขั้นตอนนี้

1.เมื่อเรียกไมโครซอฟท์เอกเซลขึ้นมาใช้งาน ให้ทำการป้อนข้อมูลลงในเซลล์ อย่างน้อย 2
คอลัมน์ ดังรูป ก.1

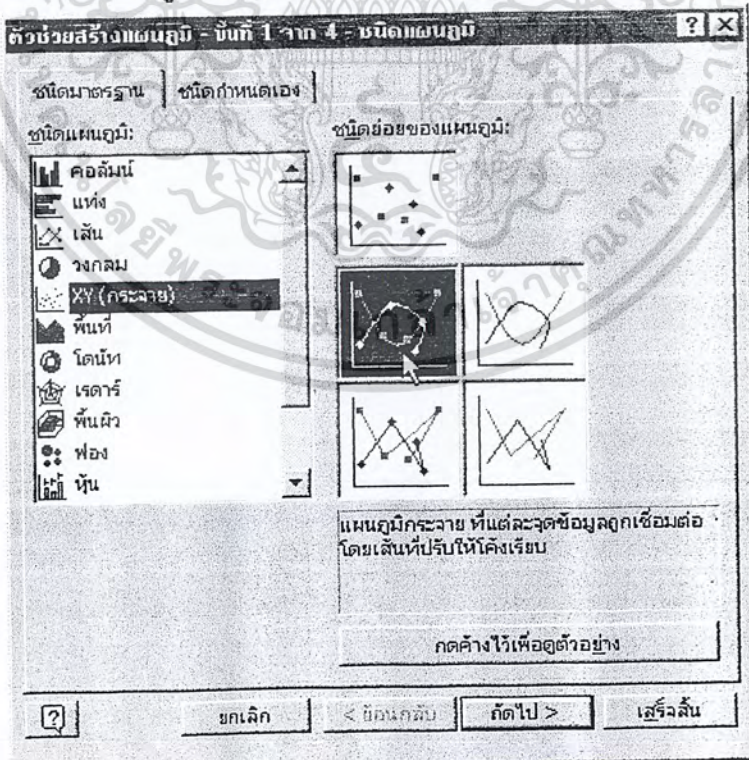

รูป ก.1 การป้อนข้อมูลลงในเซลล์

2.คลิกที่ตัวช่วยสร้างแผนภูมิแล้วจึงเลือกแผนภูมิ XY กระจาย จากนั้นทำการเลือกลักษณะของ
กราฟ ที่ต้องการดังรูป ก.3

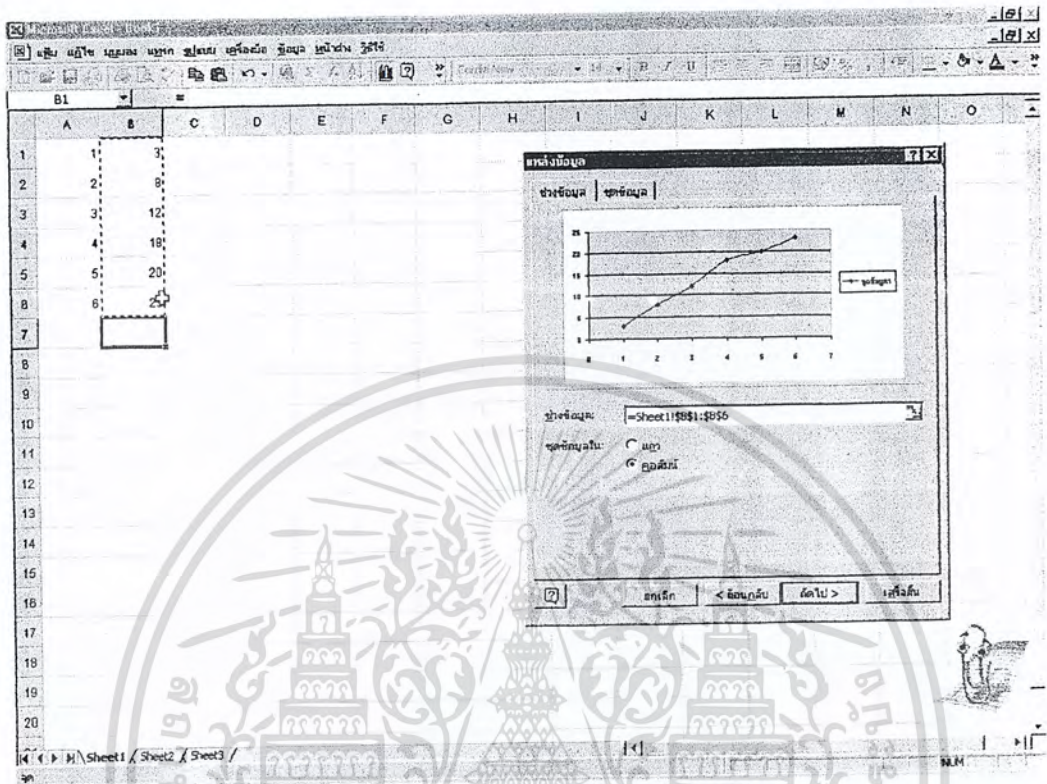

รูป ค.2 การคลิกที่ตัวช่วยสร้างแผนภูมิ

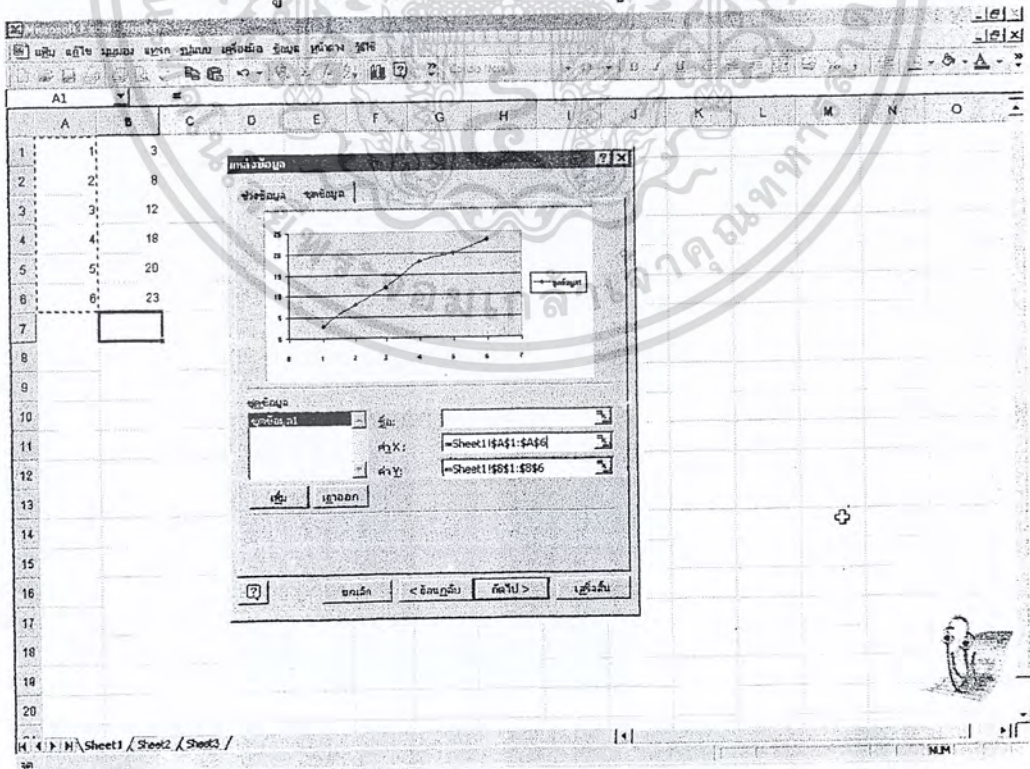

รูป ค.3 การเลือกลักษณะของกราฟ

3.ทำการกำหนดช่วงข้อมูลในแกน X และแกน Y หลังจากนั้นจึงทำการสร้างเส้นตาราง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับวิชาการเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

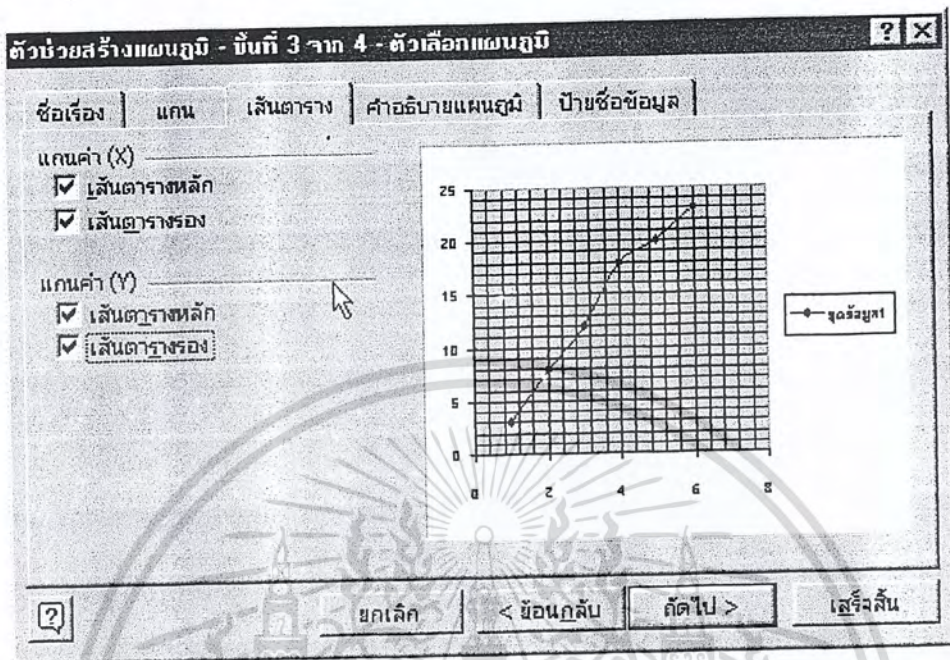

รูป ก.4 การกำหนดช่วงของข้อมูลในแกน Y

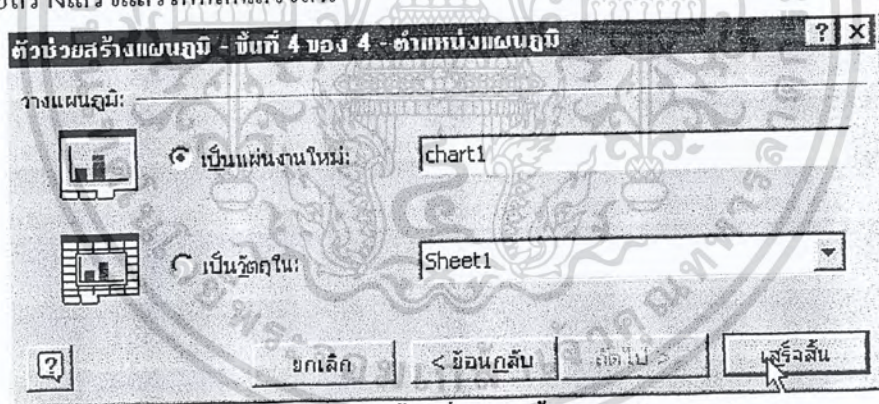
รูป ก.5 การกำหนดช่วงของข้อมูลในแกน X

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

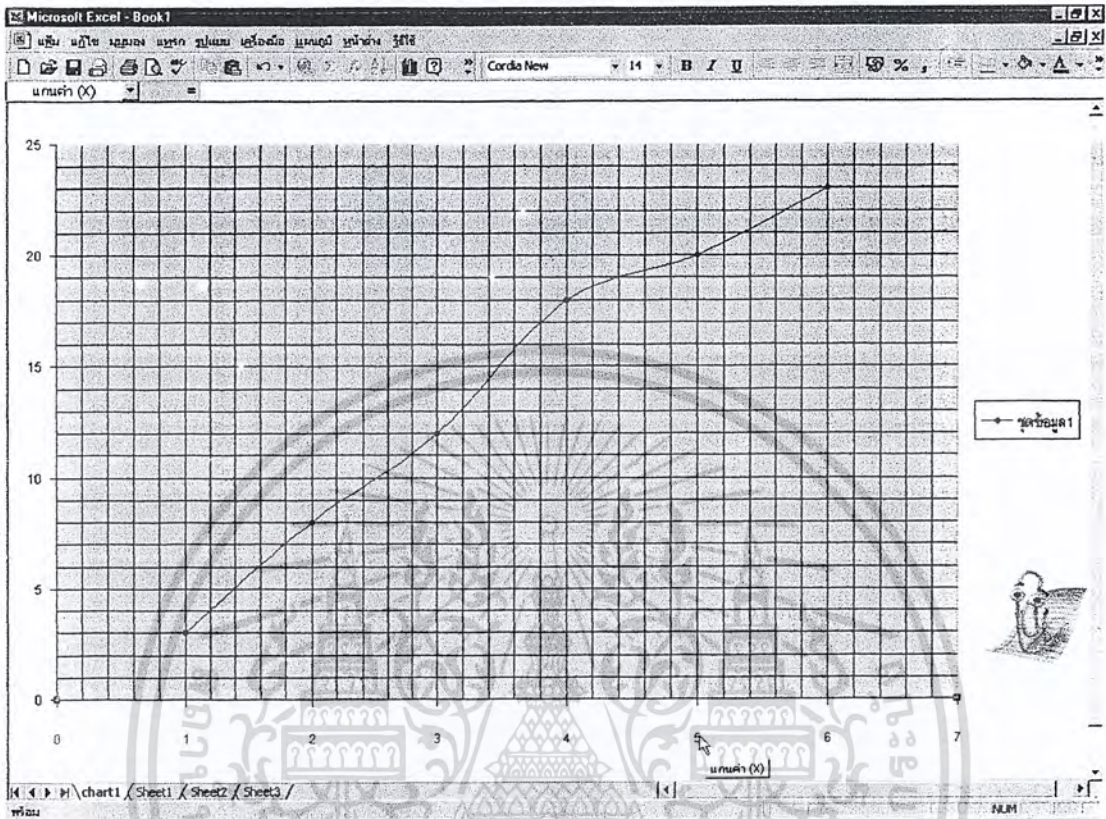
รูป ค.6 การสร้างเส้นตาราง

4.เมื่อสร้างเสร็จแล้วให้คลิกเสร็จสิ้น

รูป ค.7 การคลิกเสร็จสิ้นเพื่อเสร็จสิ้นการสร้างกราฟ

5.ให้ทำการคลิกตัวเลขที่แกน X 2 ครั้งแล้วคลิกที่มาตราส่วน จากนั้นคลิกไปที่มาตราส่วนลอการิทึมแล้วตอบตกลง

รูป ก.8 การคลิกตัวเลขที่แกน X

จัดรูปแบบแกน

▼ ลวดลาย ▼ มาตรฐาน ▼ แบบอักษร ▼ ตัวเลข ▼ การจัดตำแหน่ง

มาตรฐานแกนค่า (X)

อัตราในอัตรา

ค่าน้อยที่สุด: 0

ค่ามากที่สุด: 7

หน่วยหลัก: 1

หน่วยรอง: 0.2

แกนค่า (Y)

ตัดแกนที่: 0

หน่วยแสดง: [ไม่มี] แสดงป้ายชื่อหน่วยบนแกน

มีมาตรฐานลอการิทึม

ค่าในลำดับย้อนกลับ

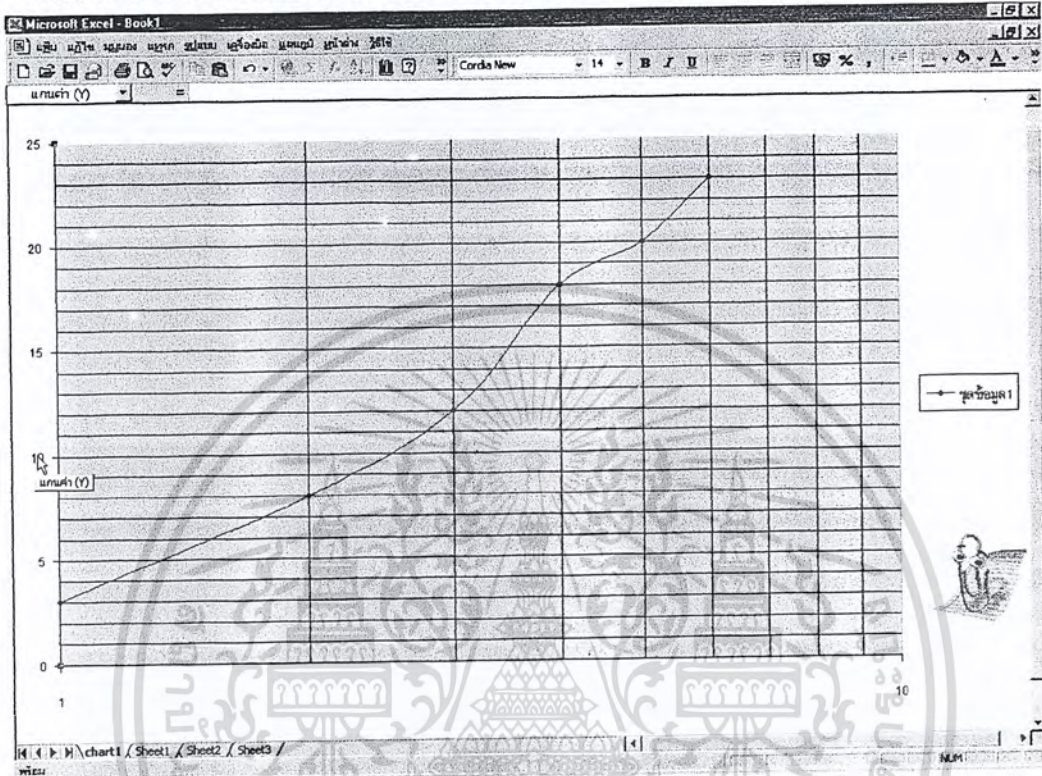
แกนค่า (Y) ตัดที่ค่ามากที่สุด

ตกลง ยกเลิก

รูป ก.9 การกำหนดมาตรฐานเป็นลอการิทึม

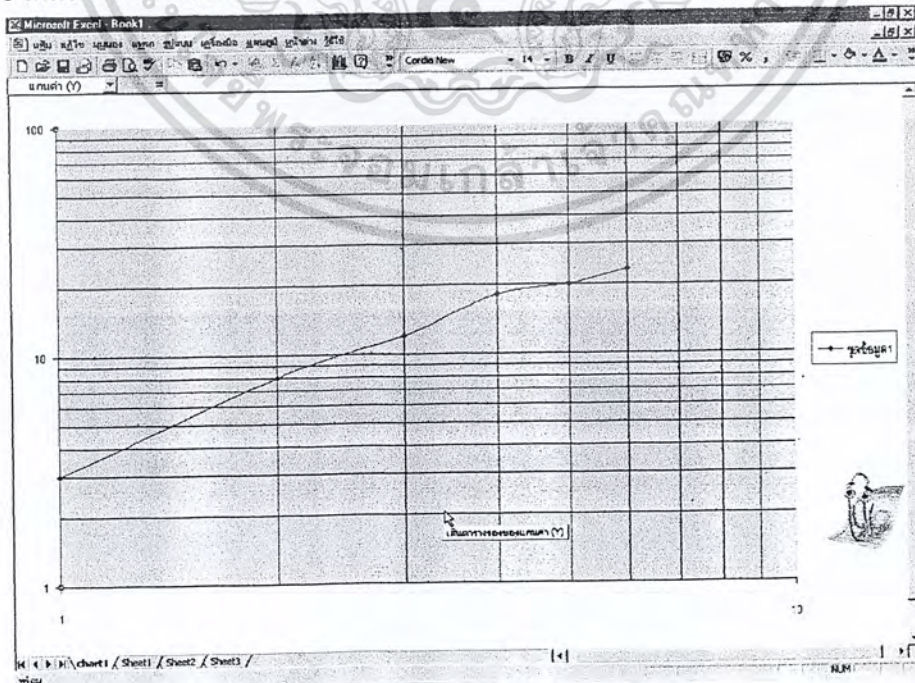
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ให้คลิกตัวเลขที่แกน Y แล้วทำเหมือนข้อ 5.

รูป ค.10 การคลิกตัวเลขที่แกน Y

7. จะได้กราฟลอการิธึมตามต้องการ

รูป ค.11 กราฟลอการิธึมที่สร้างเสร็จแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ง

การประมาณด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด

ปัญหาของการประมาณแบบกำลังสองน้อยที่สุด คือ การเลือกค่าตัวแปรเสริม $a_0, a_1, a_2, \dots, a_m$ ซึ่งมีอยู่ $m+1$ ตัว ที่ทำให้

$$E(a_0, a_1, a_2, \dots, a_m) = \sum e_r^2 = \sum [f_r - F(x_r; a_0, a_1, \dots, a_m)]^2 \dots\dots\dots(1)$$

มีค่าน้อยที่สุด โดยที่ $m < n$

โดยปกติแล้ว จะเลือกให้ตัวแปรเสริมมีจำนวนน้อยเท่าที่จำเป็นเท่านั้น

จาก (1) ก็คือ พิจารณา E เป็นฟังก์ชันของตัวแปร a_0, a_1, \dots, a_m โดยมี x_0, x_1, \dots, x_n และ f_0, f_1, \dots, f_n เป็นค่าคงที่ และจากเงื่อนไขการหาค่าปลายสุดของฟังก์ชันหลายตัวแปร ค่าที่ต้องการคือ ค่าตัวแปรที่ทำให้

$$\partial E / \partial a_k = 0 ; k = 0, 1, \dots, m$$

จาก (1)

$$\partial E / \partial a_k = -2 \sum [f_r - F(x_r; a_0, a_1, \dots, a_m)] \partial F / \partial a_k$$

จาก

$$\partial F / \partial a_k = \phi_k(x_k) \dots\dots\dots(2)$$

แล้ว

$$\partial E / \partial a_k = -2 \sum [f_r - F(x_r; a_0, a_1, \dots, a_m)] \phi_k(x_k)$$

เมื่อ $k = 0, 1, \dots, m$

แล้วพารามิเตอร์ที่ต้องการคือ a_0, a_1, \dots, a_m ที่ทำให้

$$\sum [f_r - a_0 \phi_0(x_r) - a_1 \phi_1(x_r) - \dots - a_m \phi_m(x_r)] \phi_k(x_r) = 0 \dots\dots\dots(3)$$

เมื่อ $k = 0, 1, \dots, m$

สามารถจัดรูปสมการ (3) ได้ใหม่คือ

$$a_0 \sum \phi_0(x_r) \phi_k(x_r) + \dots + a_m \sum \phi_m(x_r) \phi_k(x_r) = \sum \phi_k(x_r) f_r \dots\dots\dots(4)$$

เมื่อ $k = 0, 1, \dots, m$

ระบบสมการ (4) นี้มี $m+1$ สมการ และระบบสมการจะให้ผลเฉลย a_0, a_1, \dots, a_m ชุดเดียว ไม่ว่าจะเลือกฟังก์ชัน $\phi_k(x)$ อย่างไร สำหรับกรณีพิเศษเลือก $\phi_k(x) = x^k, k = 0, 1, \dots, m$ นั่นคือ

$$F(x) = a_0 + a_1 x + \dots + a_m x^m ; 1 \leq m < n$$

แล้วจาก (4) จะได้ระบบสมการดังนี้

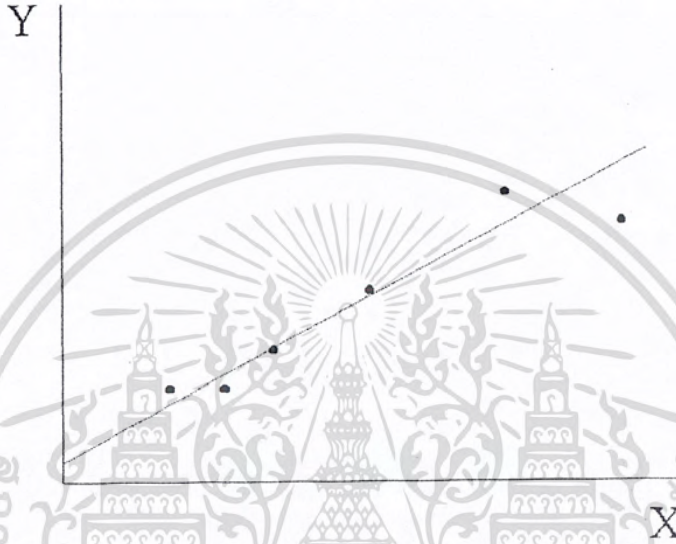
$$(n+1)a_0 + (\sum x_r) a_1 + \dots + (\sum x_r^m) a_m = \sum f_r$$

$$(\sum x_r) a_0 + (\sum x_r^2) a_1 + \dots + (\sum x_r^{m+1}) a_m = \sum x_r f_r$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$(\sum x_r^m) a_0 + (\sum x_r^{m+1}) a_1 + \dots + (\sum x_r^{2m}) a_m = \sum x_r^m f_r$$

สำหรับการประมาณด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุดของสมการเส้นตรง จะมีวิธีการดังต่อไปนี้

รูป ง.1 การกระจายตัวของข้อมูลเป็นเส้นตรง

$$F(x) = a_1 x + a_0$$

แล้ว $E = \sum [f_r - F(x_r)]^2$
 $= \sum [f_r - a_1 x_r - a_0]^2$

ดังนั้น

$$\partial E / \partial a_0 = \sum 2[f_r - a_1 x_r - a_0](-1) = 0$$

และ

$$\partial E / \partial a_1 = \sum 2[f_r - a_1 x_r - a_0](-x_r) = 0$$

นั่นคือ

$$(n+1)a_0 + (\sum x_r) a_1 = \sum f_r \quad \dots\dots\dots(5)$$

$$(\sum x_r) a_0 + (\sum x_r^2) a_1 = \sum x_r f_r \quad \dots\dots\dots(6)$$

จาก (5) และ (6) ได้ว่า

$$a_0 = [\sum f_r \sum x_r^2 - \sum x_r \sum x_r f_r] / [(n+1) \sum x_r^2 - (\sum x_r)^2]$$

$$a_1 = [(n+1) \sum x_r f_r - \sum x_r \sum f_r] / [(n+1) \sum x_r^2 - (\sum x_r)^2]$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

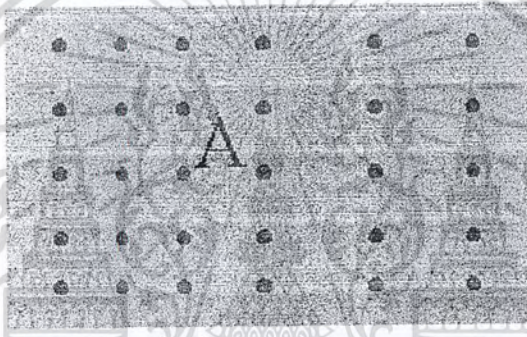
ภาคผนวก จ

การนำเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำในดินประยุกต์ใช้งานด้านต่าง ๆ

สำหรับเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำในดินสามารถนำมาประยุกต์ใช้งานได้หลายด้าน ดังจะกล่าวต่อไปนี้

1. การประยุกต์ใช้ในการให้น้ำพืช

สำหรับการให้น้ำพืชนั้น เราจะต้องทราบพื้นที่ที่จะต้องให้น้ำพืช และระยะเวลาที่จะให้น้ำพืชนั้น

รูป จ.1 พื้นที่เพาะปลูก A ตารางเมตร

สมมติว่า เรามีพื้นที่เพาะปลูก A ตร.ม. แล้วเราใช้เวลาในการให้น้ำพืช x ชม. ดังนั้นเราจะทราบปริมาณน้ำที่ให้แก่พืช คือ

$$\text{ปริมาณน้ำ} = A \cdot D$$

$$\text{ปริมาณน้ำ} = A \cdot (a \cdot t^b) \quad \text{ลบ.ม.} \quad \dots\dots\dots(1)$$

จากนั้นเราจะต้องทราบว่า อัตราการให้น้ำเข้าแปลงเป็นเท่าไร เราจะต้องนำมาคิดดังนี้

$$\text{อัตราการให้น้ำเข้าแปลง} = A \cdot I$$

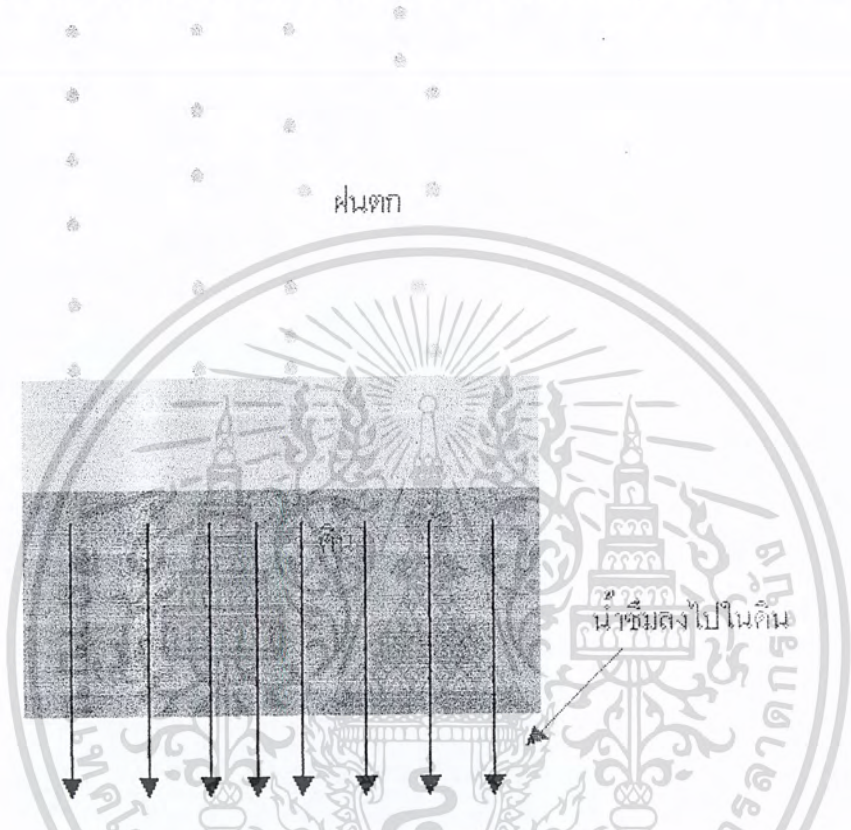
$$\text{อัตราการให้น้ำเข้าแปลง} = A \cdot (a \cdot b \cdot t^{b-1}) \quad \text{ลบ.ม./ชม.} \quad \dots\dots\dots(2)$$

ซึ่งจากสมการที่ (1) และ (2) ถ้าเป็นการให้น้ำในนาข้าว เราก็จะสามารถเลือกเครื่องสูบน้ำที่จะสูบน้ำเข้านาข้าวได้ ถ้าเป็นระบบสปริงเกลอร์และน้ำหยด เราสามารถที่จะกำหนดขนาดและจำนวนของสปริงเกลอร์และน้ำหยดได้

2. การแก้ปัญหาอุทกภัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับการแก้ปัญหาทุกภัยถือเป็นเรื่องใหญ่ และยากต่อการแก้ปัญหา แต่อย่างไรก็ตามเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำในดินก็ยังมีประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ถึงสาเหตุของปัญหาทุกภัย ดังนี้

รูป จ.2 แสดงการวิเคราะห์ปัญหาทุกภัย

ถ้าใน 1 ปี ปริมาณน้ำฝนที่ตกลงมาเป็น R มม./วัน แต่ใน 1 ปี ฝนตกลงมา E วัน ดังนั้น

ปริมาณน้ำฝนตลอดทั้งปี = $R \times E$ มม.

แต่ความลึกของการซึม = $a \cdot t^b$ มม.

$t = 24 \times E$ ชม.

เพราะฉะนั้น ความลึกในการซึม E วัน = $a \cdot (24 \cdot E)^b$ มม.

แต่ถ้าปริมาณน้ำในการซึมน้อยกว่าฝนที่ตกลงมามาก จะทำให้เกิดน้ำท่า นั่นคือ น้ำจะต้องท่วม ดังนั้น

ปริมาณน้ำท่าที่ล้นออกมา = $(R \times E) - (a \cdot (24 \cdot E)^b)$ มม.

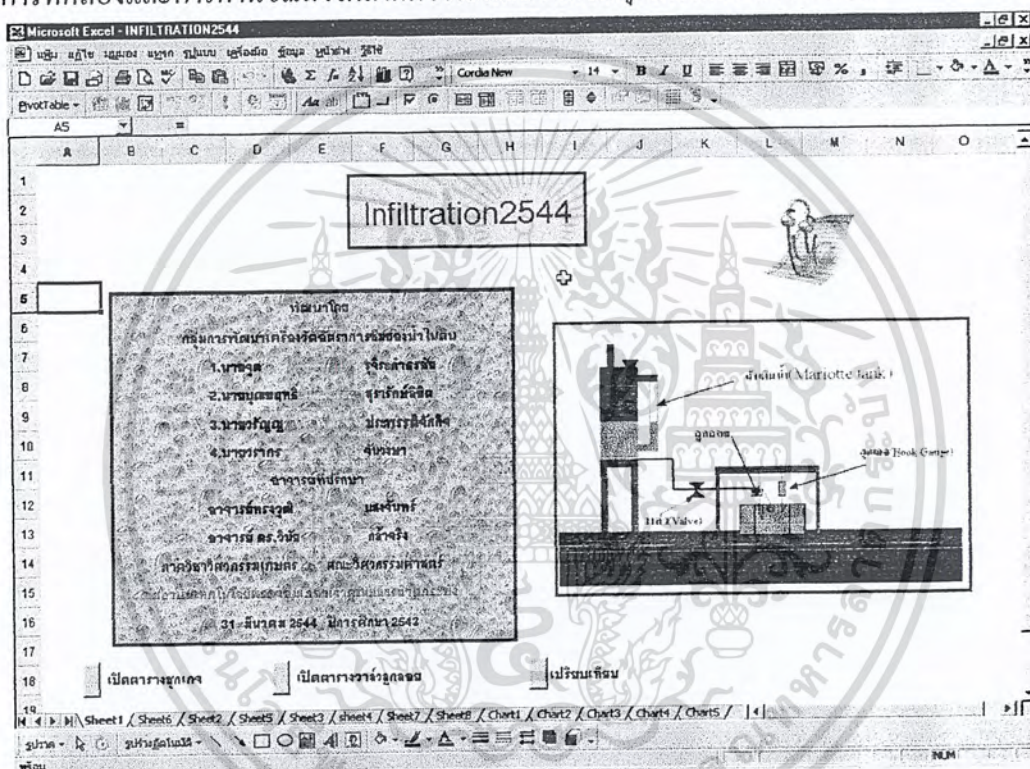
ซึ่งปริมาณน้ำที่ล้นออกมามตรงนี้ถือเป็นปริมาณน้ำที่จะต้องหาทางจัดการโดยวิธีทางวิศวกรรม ซึ่งวิธีการจัดการน้ำเหล่านี้ จะไม่ขอก้าวถึงในที่นี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ฉ

วิธีการใช้โปรแกรม Infiltration 2544

โปรแกรม Infiltration 2544 เป็นโปรแกรมที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ผลการทดลอง และเพิ่มความแม่นยำในการสร้างสมการ และการคำนวณมากยิ่งขึ้น โดยจะสามารถลดเวลาในการวิเคราะห์ผลการทดลองและการคำนวณลงได้มากกว่าใช้สมองของมนุษย์ทำการวิเคราะห์เอง

รูป ฉ.1 โปรแกรม Infiltration 2544

ในการใช้โปรแกรม Infiltration 2544 นั้น สิ่งที่จะต้องทราบก่อน คือ อุปกรณ์ที่ใช้ควรมีอะไรบ้าง

1. ระบบปฏิบัติการ Window 98 ขึ้นไป
2. คอมพิวเตอร์ Pentium III ความเร็ว 550 เมกะเฮิร์ตซ์ ขึ้นไป
3. Microsoft Excel 2000 ขึ้นไป
4. แผ่นดิสก์ของโปรแกรม Infiltration 2544
5. ผลการทดลองจากการอ่านค่าอัตราการซึมของน้ำในดินจากสนาม

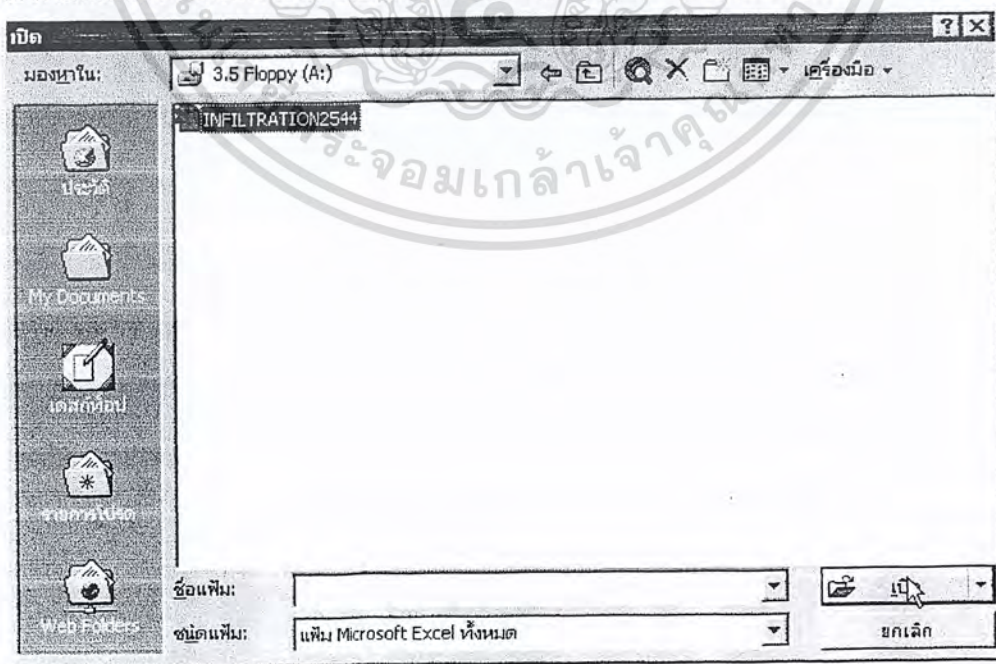
เมื่อเราทราบอุปกรณ์ที่จะใช้สำหรับโปรแกรม Infiltration 2544 แล้ว เราจะนำเข้าสู่การติดตั้งโปรแกรมดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

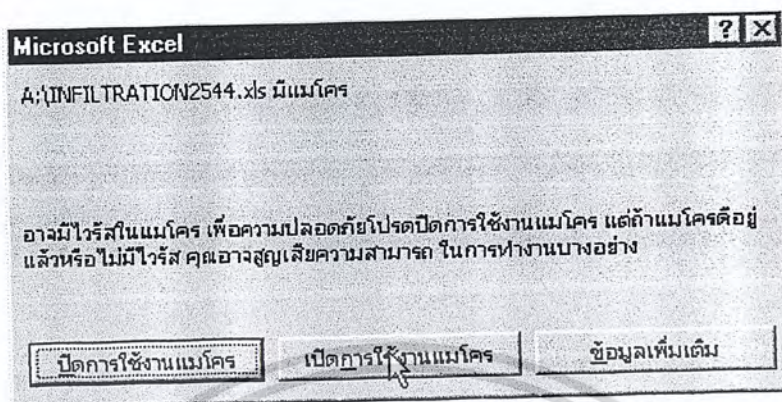
รูป จ.2 การเปิดโปรแกรม Microsoft Excel

- 1.เปิด โปรแกรม Microsoft Excel
2. นำแผ่นดิสก์ของโปรแกรม Infiltration 2544 ใส่เข้าไปในช่องใส่แผ่นดิสก์

รูป จ.3 การเปิด Infiltration2544.xls ในไดรฟ์ A:

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

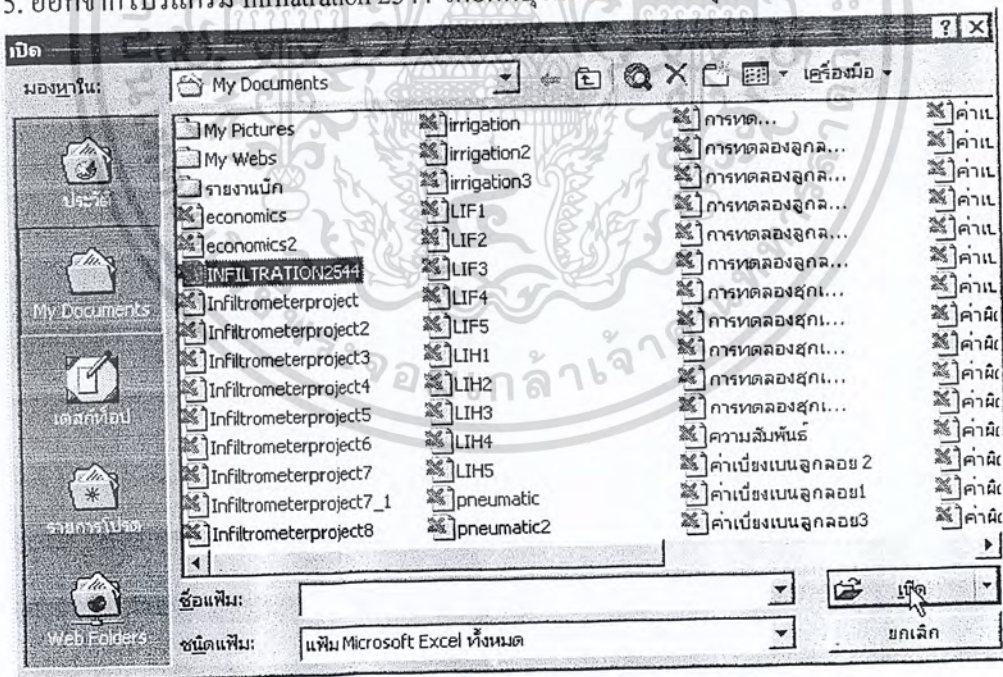

รูป น.4 ค่าเตือนของการมีไวรัสในแมโครในไดรว์ A:

3. เข้าไปที่ไดรว์ A: แล้วเปิดโปรแกรม Infiltration2544.xls จะเห็นว่า มีค่าเตือนบอกถึงว่า แมโครอาจจะมีไวรัส เพราะ มีบางคนใช้แมโครในการสร้างไวรัส จากนั้นคลิกปุ่มเปิดใช้แมโคร

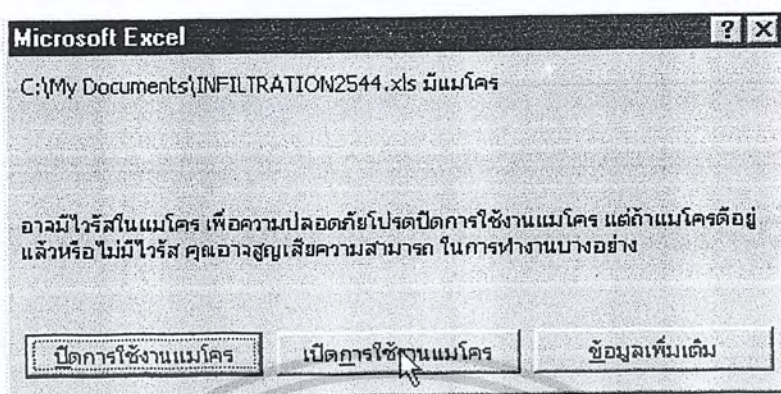
4. ให้ทำการบันทึกใหม่ โดยการบันทึกลง ไปใน My Documents แล้วใช้ชื่อว่า Infiltration2544 เพื่อสะดวกต่อการนำมาใช้งาน

5. ออกจากโปรแกรม Infiltration 2544 โดยกดปุ่มกากบาททางมุมขวาด้านบนตัวที่สอง

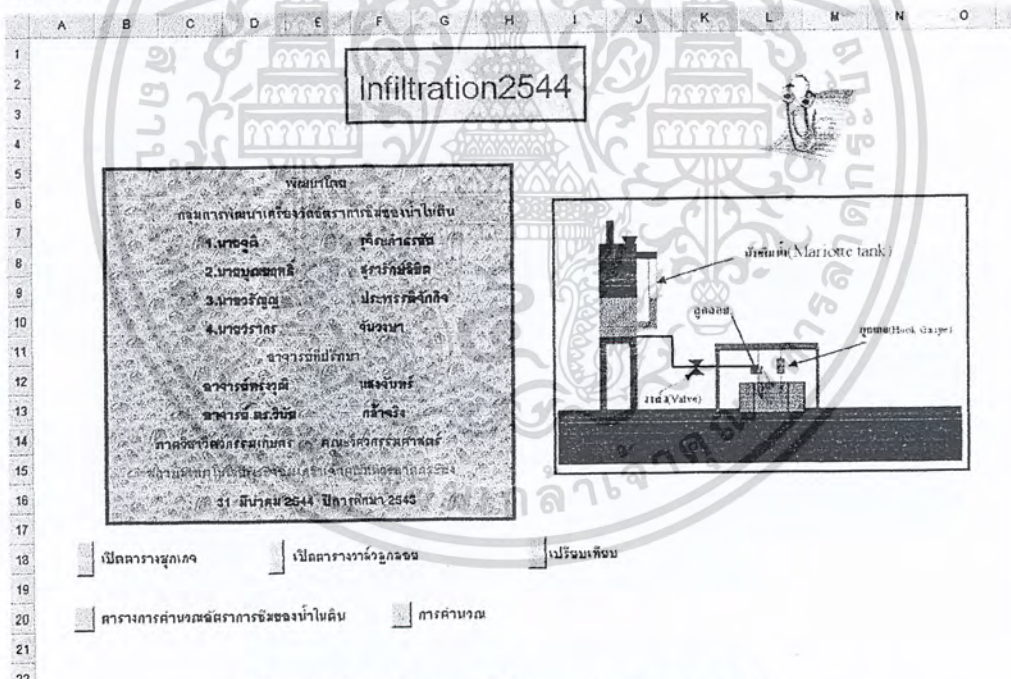
รูป น.5 การเปิดโปรแกรมใน My Documents

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป ๑.6 คำเตือนการใช้งานแมโครใน My Documents

6. ให้ทำการเปิดโปรแกรมแล้วโดยเข้าไปที่ My Documents แล้วคลิกที่ Infiltration2544.xls ว่าเป็นโปรแกรมใช้งานจริงหรือไม่ แต่ก็มีคำเตือนเกี่ยวกับไวรัสในแมโคร ไม่ต้องสนใจ ให้ทำการกดปุ่มเปิดใช้แมโคร ถ้าหน้าจอโปรแกรมออกมา แสดงว่า โปรแกรมใช้งานได้

รูป ๑.7 หน้าจอเต็มของโปรแกรม Infiltration 2544

เมื่อเราทำการติดตั้งโปรแกรมและเปิดโปรแกรมเสร็จแล้ว เราจะมาลองใช้โปรแกรมโดยดูตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง ๑.1 นายบุญยฤทธิ์ ซึ่งเป็นวิศวกรการเกษตรชลประทาน ได้ทำการทดลองวัดอัตราการซึมของน้ำในดิน โดยเขาได้ทดลองจากการอ่านค่าความลึกสะสมจากสูกเกจและเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำในดินแบบวาล์วลูกกลอยเพื่อทำการเปรียบเทียบ ณ จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยดินเป็นดินร่วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปนเหนียว มีความชื้นปานกลาง เส้นผ่านศูนย์กลางของถังวัดอัตราการซึมของน้ำในดิน เท่ากับ 30 ซม. เส้นผ่านศูนย์กลางของถังเติมน้ำ เท่ากับ 15 ซม. และเส้นผ่านศูนย์กลางของท่อกระจายน้ำ เท่ากับ 0.77 ซม. โดยทดลองวันที่ 26 มกราคม 2544 เวลา 13.00 น. ถึง 15.00 น. เป็นเวลา 2 ชั่วโมง หรือ 120 นาที โดยเว้นช่วงการอ่านค่าช่วงละ 10 นาที ได้ผลดังตารางต่อไปนี้

ตาราง ฉ.1.1 ผลการทดลองที่อ่านได้จากสูกเกจ

เวลา - นาที			การซึมผ่านผิวดิน - มม.		
เวลา-น.	ช่วงเวลา	สะสม	ความลึก*	ความลึกต่าง	สะสม
1	2	3	4	5	6
13:00		0	14		0
13:10	10	10	20	6	6
13:20	10	20	25	5	11
13:30	10	30	29	4	15
13:40	10	40	34	5	20
13:50	10	50	37	3	23
14:00	10	60	42	5	28
14:10	10	70	46	4	32
14:20	10	80	49	3	35
14:30	10	90	52	3	38
14:40	10	100	55	3	41
14:50	10	110	57	2	43
15:00	10	120	59	2	45

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง ฉ.1.2 ผลการทดลองที่อ่านได้จากเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำในดินแบบवालล์ลูกลอย

เวลา - นาที			การซึมผ่านผิวดิน - มม.			
เวลา-น.	ช่วงเวลา	สะสม	ความลึก*	ความลึกต่าง	สะสม	ปรับแก้
1	2	3	4	5	6	7
13:00		0.00	75		0	0
13:10	10.00	10.00	100	25	25	6.2665
13:20	10.00	20.00	130	30	55	13.7863
13:30	10.00	30.00	148	18	73	18.29818
13:40	10.00	40.00	165	17	90	22.5594
13:50	10.00	50.00	197	32	122	30.58052
14:00	10.00	60.00	205	8	130	32.5858
14:10	10.00	70.00	219	14	144	36.09504
14:20	10.00	80.00	235	16	160	40.1056
14:30	10.00	90.00	258	23	183	45.87078
14:40	10.00	100.00	261	3	186	46.62276
14:50	10.00	110.00	273	12	198	49.63068
15:00	10.00	120.00	285	12	210	52.6386

จากผลการทดลองนั้น วิศวกรผู้นี้ต้องการที่จะลดเวลาการวิเคราะห์ผลการทดลอง โดยเขาต้องการใช้โปรแกรม Infiltration 2544 แต่เขาไม่ทราบถึงวิธีการใช้ ทราบเพียงแค่ว่า โปรแกรมนี้ทำอะไรได้บ้าง โดยเขาต้องการกรอกผลการทดลองลงไปโปรแกรม แล้วหาสมการความลึกสะสมของน้ำในดิน และสมการอัตราการซึมสะสมของน้ำในดิน และต้องการทราบอีกว่า เครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำในดินแบบใช้वालล์ลูกลอยจะใช้แทนสุกเกจได้หรือไม่ และต้องการทราบถึงลักษณะของกราฟต่าง ๆ เช่น กราฟเปรียบเทียบระหว่างสุกเกจ และเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำในดินแบบवालล์ลูกลอย, กราฟผลการทดลอง, กราฟสมการความลึกสะสมและอัตราการซึมของน้ำในดิน จึงแนะนำวิธีการใช้โปรแกรม และให้แสดงถึงผลลัพธ์ที่วิศวกรผู้นี้อยากทราบ โดยนำผลการทดลองนี้ไปป้อนเข้าสู่โปรแกรม Infiltration 2544 ?

วิธีทำ จากโจทย์ เราจะสามารถแนะนำวิธีใช้และตอบคำถามให้วิศวกรผู้นี้ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ทำการเปิดโปรแกรม Microsoft Excel และเปิดโปรแกรม Infiltration2544.xls ตามลำดับ
2. เมื่อทำการเปิดโปรแกรมแล้วให้ทำการกรอกตารางสุกเกช(ดูรูป ฉ.6 และ ฉ.7)แล้วจากนั้นเติม

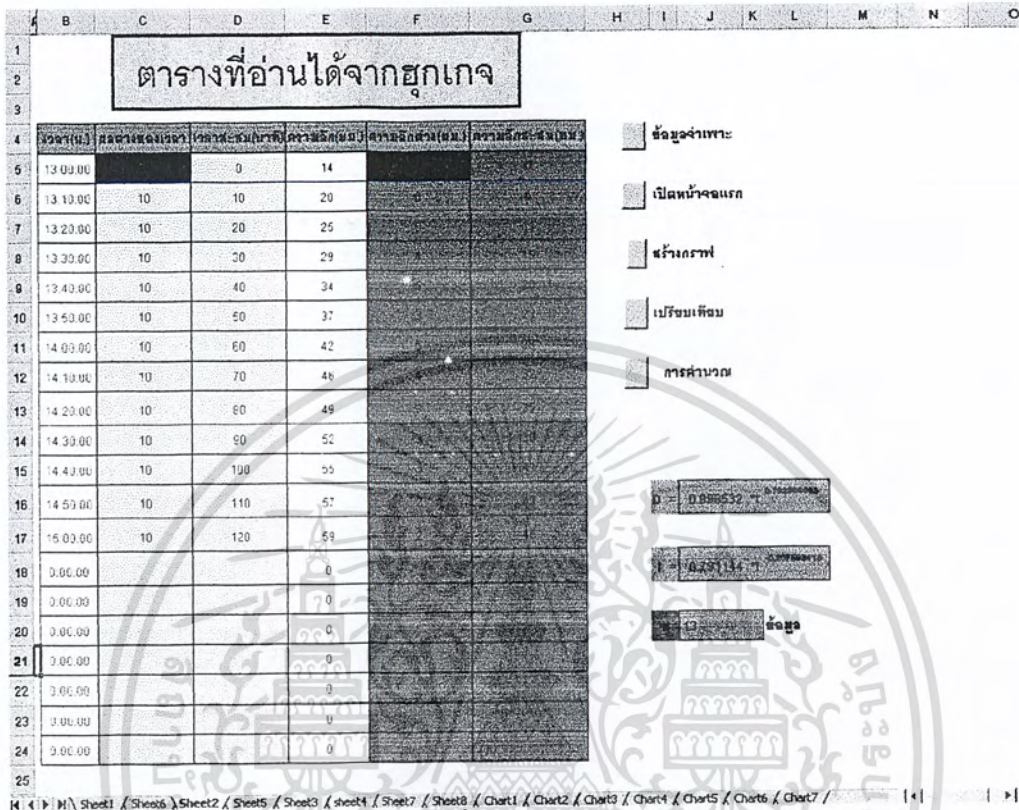
ข้อมูลจำเพาะต่าง ๆ ดังรูป ฉ.8

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N
1														
2			ข้อมูลจำเพาะของกาทดลองหาอัตราการซึมของน้ำในดินโดยใช้สุกเกช											
3														
4			ครั้งที่	1	แหล่งขดงดิน	ฉะเชิงเทรา	วันที่	๒๖	ม.ค.	๕๕				
5			ผู้ทำการทดลอง	บุญยฤทธิ์ สุรารักษ์จิต และคณะ			ชนิดขดงดิน	ดินร่วนปนเหนียว						
6			ความชื้นขดงดิน	ปานกลาง										
7			หมายเหตุ											
8														
9														
10														
11														
12														
13														
14														
15														
16														
17														
18														
19														
20														

รูป ฉ.8 ข้อมูลจำเพาะของสุกเกช

3. กรอกข้อมูลการทดลองแล้ว กรอกเวลาและความลึกสะสม(จากผลการทดลองตาราง

ฉ.1.1 ช่อง 1 และช่อง 4)ลงในช่องสีขาว ดังรูป ฉ.9

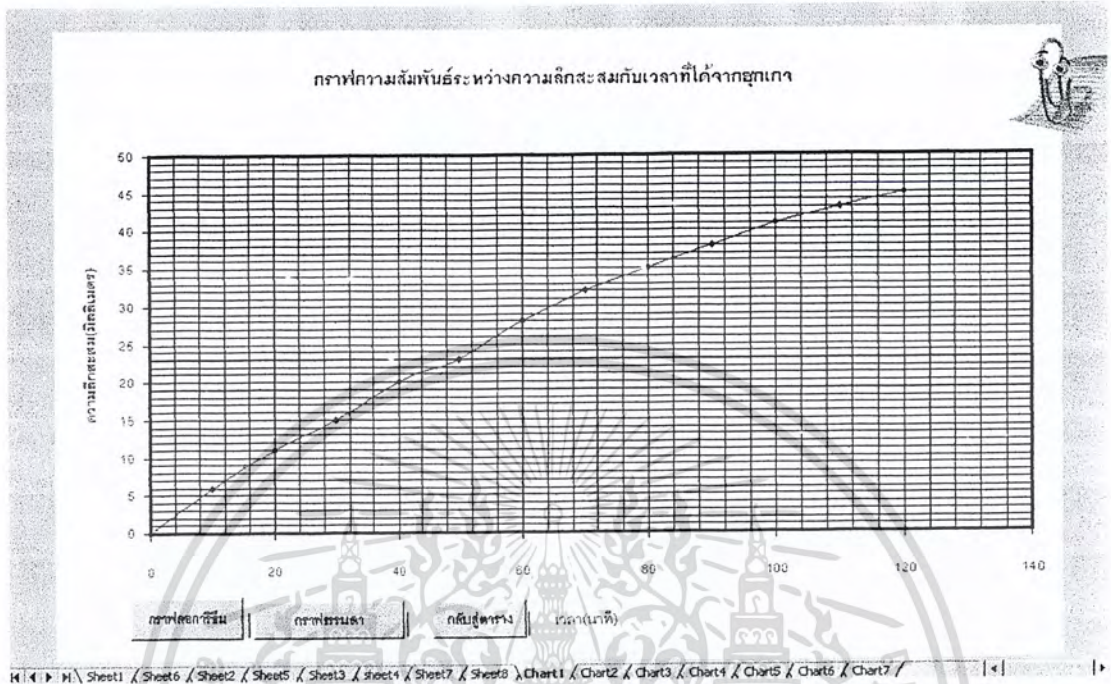
รูป น.9 ผลการทดลองที่กรอกลงไปในการ์ตูนขี้เลนแล้ว

4.จากรูป น.9 เราจะเห็นได้ว่าสมการความลึกสะสมของน้ำในดิน และสมการอัตราการซึมของน้ำในดินของขี้เลนเป็นดังนี้

$$D = 0.998532t^{0.792306582}$$

$$I = 0.791144t^{-0.207693418}$$

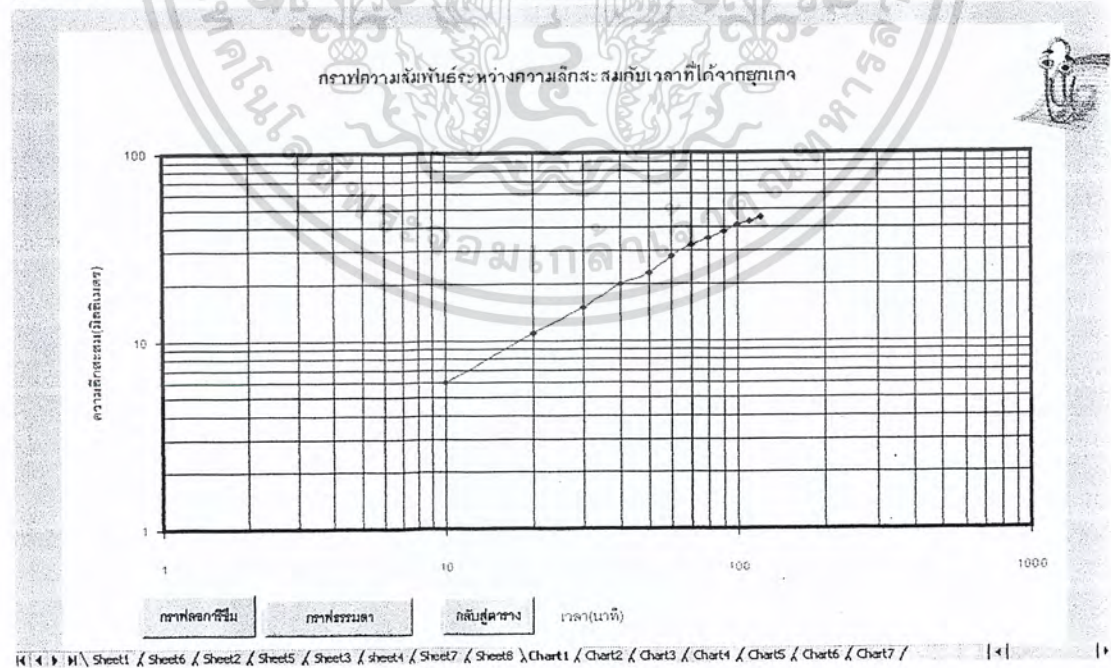
5.คอมพิวเตอร์สร้างกราฟจะได้ดังรูป น.10

รูป จ.10 กราฟความสัมพันธ์ของขุภกแบบธรรมดา

6. ให้คํมกราฟลอการิธิม เพื่อดูว่ากราฟมีการกระจายของข้อมูลเป็นเส้นตรงหรือไม่ จะได้คํง

รูป จ.11

รูป จ.11 กราฟลอการิธิมของขุภก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. จากรูป จ.11 จะเห็นได้ว่า ผลการทดลองมีการกระจายตัวเป็นเส้นตรง ดังนั้นผลการทดลองนี้ใช้ได้ จากนั้นคนปุมกราฟธรรมดาและคนปุมกลับสู่ตาราง เพื่อเข้าสู่ตารางสุกเกจ
8. จากรูป จ.9 คนปุมเปิดหน้าจอแรก และจากรูป จ.7 ให้คนปุมเปิดตารางวาล์วลูกลอย
9. ให้กรอกข้อมูลจำเพาะของวาล์วลูกลอย ดังรูป จ.12

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M
1													
2		ข้อมูลจำเพาะของวาล์วลูกลอย											
3													
4		ครั้งที่	1	แหล่งของลิ้น	ฉะเชิงเทรา	วันที่	26	ม.ค.	2558				
5													
6		ผู้ทำการทดลอง	บุคคลที่ระบุและคณะ			ชนิดของลิ้น	ลิ้นวาล์วพิเศษ						
7													
8		ความดันของลิ้น	ปานกลาง										
9													
10		ขนาดถังเดิมน้ำ(ม.ม.)	150	ขนาดท่อถูก-ต้นน้ำ(ม.ม.)	7.7								
11													
12		ขนาดถังวัดอัตราการไหลของน้ำในถัง(ม.ม.)	300	ตัวคูณปรับแก้	0.2506589								
13													
14		หมายเหตุ											
15													
16													
17													
18													
19													
20													

รูป จ.12 ข้อมูลจำเพาะของวาล์วลูกลอย

10. จากรูป จ.12 ให้คนปุมกรอกข้อมูลการทดลอง และทำการกรอกผลการทดลองจากตาราง จ.1.2 (ช่อง 1 และช่อง 4) ดังรูป จ.13

เวลา(น.)	ผลต่างของเวลา(นาที)	เวลาสะสม(นาที)	ความถี่(ชม.)	ความถี่ค่า(ชม.)	ความถี่สะสม(ชม.)	ความถี่ปรับแก้(ชม.)	ข้อมูลจำเพาะ
13.00.00		0	75		0	0	
13.10.00	10	10	100	25	25	0	เปิดน้ำจืดแรก
13.20.00	10	20	130	30	55	0	สร้างกราฟ
13.30.00	10	30	148	18	73	0	
13.40.00	10	40	165	17	90	0	เปรียบเทียบ
13.50.00	10	50	197	32	122	0	
14.00.00	10	60	205	8	130	0	การคำนวณ
14.10.00	10	70	219	14	144	0	
14.20.00	10	80	235	16	160	0	
14.30.00	10	90	258	23	183	0	
14.40.00	10	100	261	3	186	0	
14.50.00	10	110	273	12	198	0	
15.00.00	10	120	285	12	210	0	
0.00.00			0				
0.00.00			0				
0.00.00			0				
0.00.00			0				

ตารางที่อ่านได้จากวาล์วลูกกลอย

รูป จ.13 ผลการทดลองที่กรอกลงไปตารางวาล์วลูกกลอยแล้ว

11. จากรูป จ.13 ให้ทำการแก้สูตรที่ช่องความถี่ปรับแก้ปรับแก้(หรือเซลล์ H5)ให้เป็นสูตรดังต่อไปนี้

`=PRODUCT(G5,0.2506588)`

จากนั้นให้ทำการคลิกที่เซลล์ H5 แล้วทำการคัดลอก โดยกดปุ่มคัดลอกหรือกด **Ctrl** + **C** แล้วจึงคลิกที่เซลล์ H6 แล้วลากเมาส์จนถึงเซลล์ H17 แล้วจึงกด **Enter**

Microsoft Excel - INFILTRATION2544

สูตร: =PRODUCT(G5,D.2506598)

เวลา(น.)	ผลต่างของเวลา(นาที)	เวลาสะสม(นาที)	ความลึก(มม.)	ความลึกต่าง(มม.)	ความลึกสะสม(มม.)	ความลึกปรับแก้(มม.)
13:00:00		0	75		0	0
13:10:00	10	10	100	25	25	0
13:20:00	10	20	130	30	55	0
13:30:00	10	30	148	18	73	0
13:40:00	10	40	165	17	90	0
13:50:00	10	50	197	32	122	0
14:00:00	10	60	205	8	130	0
14:10:00	10	70	219	14	144	0
14:20:00	10	80	235	16	160	0
14:30:00	10	90	258	23	183	0
14:40:00	10	100	261	3	186	0
14:50:00	10	110	273	12	198	0
15:00:00	10	120	285	12	210	0
0:00:00			0			

สูตร: D = #NUM! * #NAME!
สูตร: I = #NUM! * #NAME!

รูป น.14 การกดปุ่มลัดออกจากเซลล์ H5

Microsoft Excel - INFILTRATION2544

สูตร: =PRODUCT(G6,0)

เวลา(น.)	ผลต่างของเวลา(นาที)	เวลาสะสม(นาที)	ความลึก(มม.)	ความลึกต่าง(มม.)	ความลึกสะสม(มม.)	ความลึกปรับแก้(มม.)
13:00:00		0	75		0	0
13:10:00	10	10	100	25	25	0
13:20:00	10	20	130	30	55	0
13:30:00	10	30	148	18	73	0
13:40:00	10	40	165	17	90	0
13:50:00	10	50	197	32	122	0
14:00:00	10	60	205	8	130	0
14:10:00	10	70	219	14	144	0
14:20:00	10	80	235	16	160	0
14:30:00	10	90	258	23	183	0
14:40:00	10	100	261	3	186	0
14:50:00	10	110	273	12	198	0
15:00:00	10	120	285	12	210	0
0:00:00			0			

สูตร: D = #NUM! * #NAME!
สูตร: I = #NUM! * #NAME!

รูป น.15 การลากเมาส์จากเซลล์ H6 ถึง H17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เวลา(น.)	ผลต่างของเวลา(นาทีก)	เวลาสะสม(นาทีก)	ความลึก(มม.)	ความลึกต่าง(มม.)	ความลึกสะสม(มม.)	ความลึกปรับแก้(มม.)	
13.00.00		0	75		0	0	ข้อมูลจำเพาะ
13.10.00	10	10	100	25	25	6.26647	เปิดหน้าต่างแรก
13.20.00	10	20	130	30	55	13.786234	สร้างกราฟ
13.30.00	10	30	148	18	73	18.2980924	
13.40.00	10	40	165	17	90	22.559292	เปรียบเทียบ
13.50.00	10	50	197	32	122	30.5803736	
14.00.00	10	60	205	8	130	32.585844	การคำนวณ
14.10.00	10	70	219	14	144	36.0848672	
14.20.00	10	80	235	16	160	40.105408	
14.30.00	10	90	258	23	183	45.8705604	
14.40.00	10	100	261	3	186	45.6225368	
14.50.00	10	110	273	12	198	49.6304424	$D = 0.9973 t^{0.822749614}$
15.00.00	10	120	265	12	210	52.638348	$I = 0.8206 t^{-0.177250386}$
0.00.00			0				13 ข้อมูล
0.00.00			0				
0.00.00			0				
0.00.00			0				
0.00.00			0				
0.00.00			0				

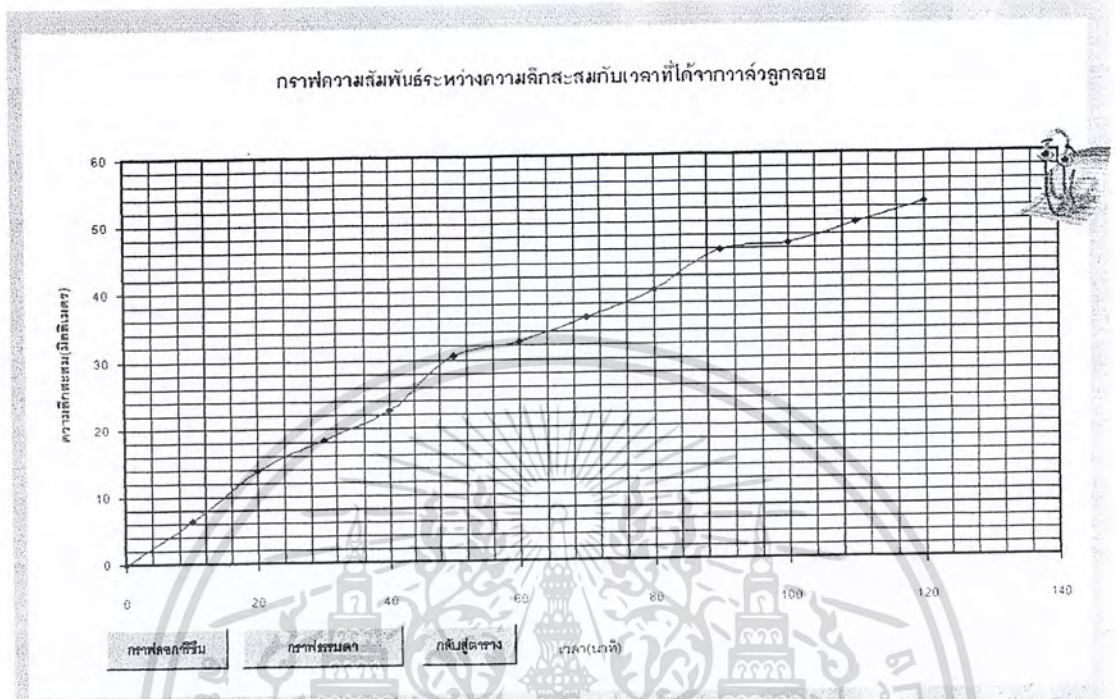
รูป จ.16 ผลที่ได้จากการกด Enter หลังจากลากเมาส์แล้ว

12. จากรูป จ.16 จะเห็นได้ว่า สมการความลึกสะสมและสมการอัตราการซึมของน้ำในดิน เป็นดังนี้

$$D = 0.9973t^{0.822749614}$$

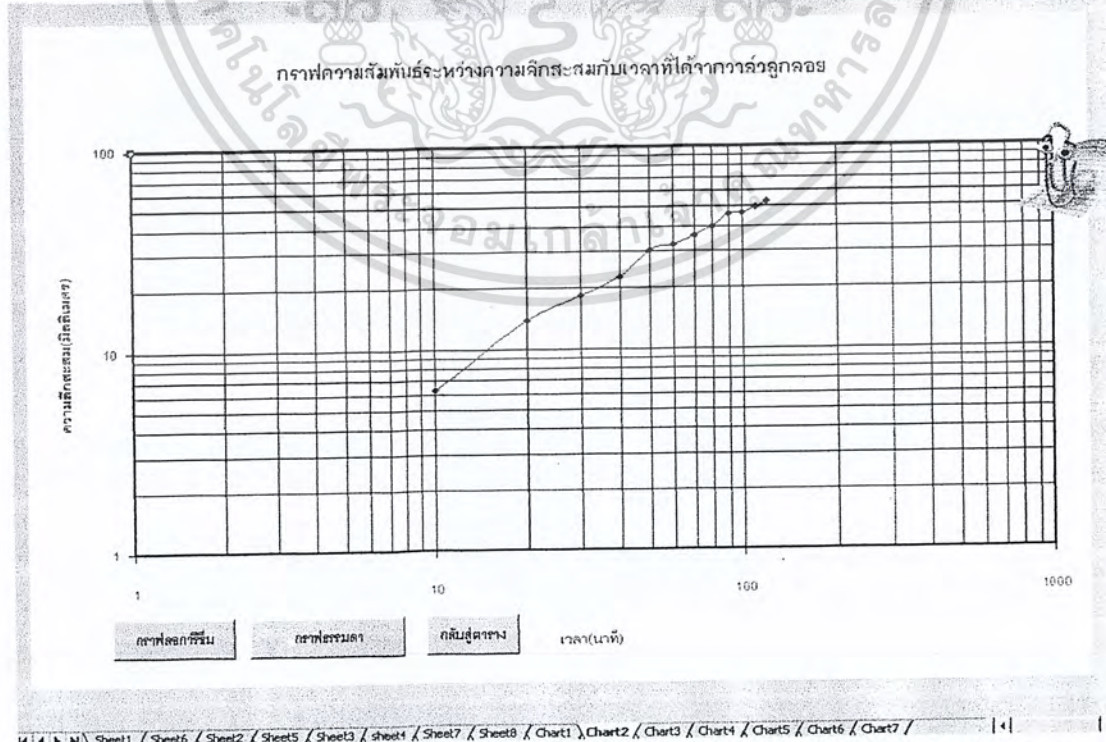
$$I = 0.8206t^{-0.177250386}$$

13. กรนุ้มสร้างกราฟ จะได้กราฟความลึกสะสมของวาล์วถูกลอย ดังรูป จ.17

H:\4 |> H\ Sheet1 / Sheet6 / Sheet2 / Sheet5 / Sheet3 / sheet4 / Sheet7 / Sheet8 / Chart1 / Chart2 / Chart3 / Chart4 / Chart5 / Chart6 / Chart7 / |<| |>

รูป น.17 กราฟธรรมชาติของความสัมพันธ์ระหว่างความลึกสะสมกับเวลาของวาล์วลูกลอย
 14.จากรูป น.17 ให้คูณกราฟลอการิทึมจะได้กราฟดังรูป น.18

H:\4 |> H\ Sheet1 / Sheet6 / Sheet2 / Sheet5 / Sheet3 / sheet4 / Sheet7 / Sheet8 / Chart1 / Chart2 / Chart3 / Chart4 / Chart5 / Chart6 / Chart7 / |<| |>

รูป น.18 กราฟลอการิทึมของความสัมพันธ์ระหว่างความลึกสะสมกับเวลาของวาล์วลูกลอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

15. จากรูป จ.18 จะเห็นได้ว่าผลการทดลองของวาล์วลูกลอยมีแนวโน้มเป็นเส้นตรง ดังนั้นเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำในดินแบบวาล์วลูกลอยจึงใช้งานได้ แล้วจึงคำนวณค่าผู้ตาราง เพื่อเข้าไปยังตารางวาล์วลูกลอย

16. จากรูป จ.16 คำนวณเปรียบเทียบ เพื่อเข้าสู่ตารางการเปรียบเทียบผลการทดลองจะได้ดังรูป จ.19

เวลา(นาที)	ความลึกสะสมที่ได้จากสุกเกจ(มิลลิเมตร) D_M	ความลึกสะสมที่ได้จากวาล์วลูกลอย(มิลลิเมตร) D_H	
1	0.998532417	0.997334338	ตารางสุกเกจ
2	1.7292995	1.764058912	
3	2.384451425	2.462589935	ตารางวาล์วลูกลอย
4	2.994871982	3.120221301	
5	3.574050661	3.749022727	เปิดน้ำจแรก
6	4.129491026	4.355764718	
7	4.665937409	4.944755909	สร้างกราฟ
8	5.186642448	5.518965893	
9	5.693964961	6.0805579	กราฟสุกเกจ
10	6.189687899	6.631173422	
11	6.675202548	7.172097778	กราฟวาล์วลูกลอย
12	7.151622362	7.704362799	
13	7.619858968	8.228813796	$D_M = 0.999952 D_H$ <small>1.037993392</small>
14	8.080662268	8.748155025	
15	8.534675532	9.256981619	
16	8.982440666	9.761802637	
17	9.424426865	10.26105811	
18	9.861042654	10.7551319	
19	10.29264666	11.24436161	
20	10.71955602	11.72904625	
21	11.14205299	12.20945241	
22	11.56039026	12.68581911	
23	11.97479526	13.1583618	
24	12.38547368	13.62727557	
25	12.79261234	14.09273789	

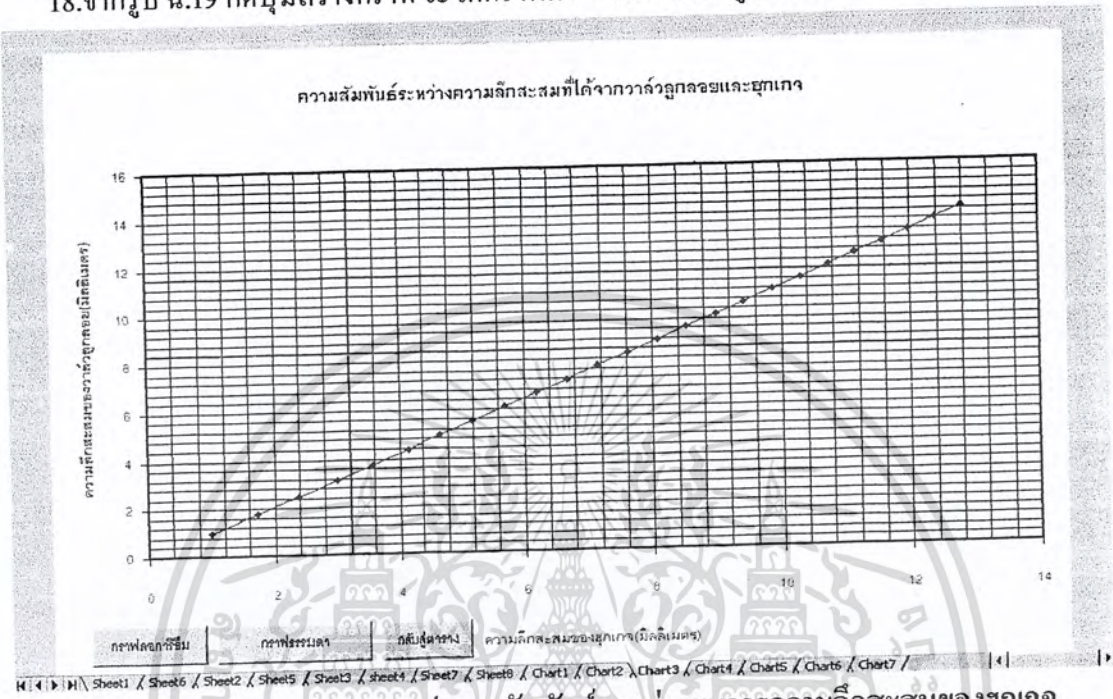
รูป จ.19 ตารางความสัมพันธ์ระหว่างความลึกสะสมที่ได้จากสุกเกจและวาล์วลูกลอย

17. จากรูป จ.19 จะเห็นได้ว่าสมการของความสัมพันธ์ระหว่างสมการความลึกสะสมของสุกเกจและวาล์วลูกลอยจะเป็นดังนี้

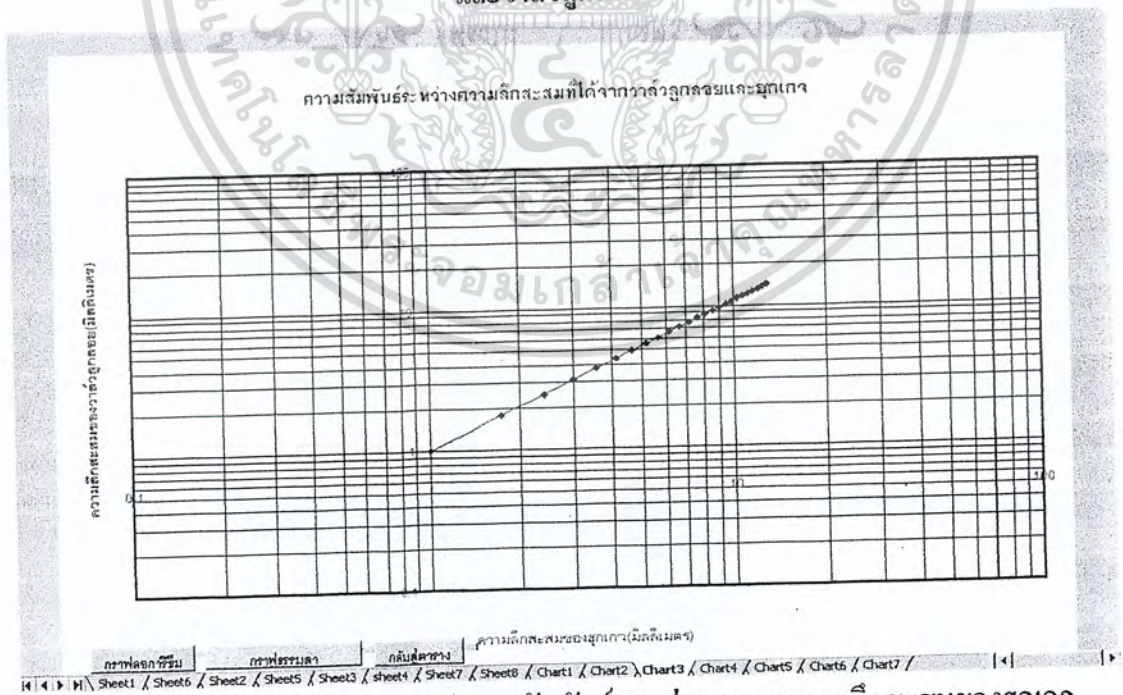
$$D_M = 0.999952 D_H^{1.037993392}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

18. จากรูป ค.19 กดปุ่มสร้างกราฟ จะได้กราฟความสัมพันธ์ดังรูป ค.20

รูป ค.20 กราฟธรรมดาของกราฟความสัมพันธ์ระหว่างสมการความลึกสะสมของฮุกเกจ และวารัลูกลอย

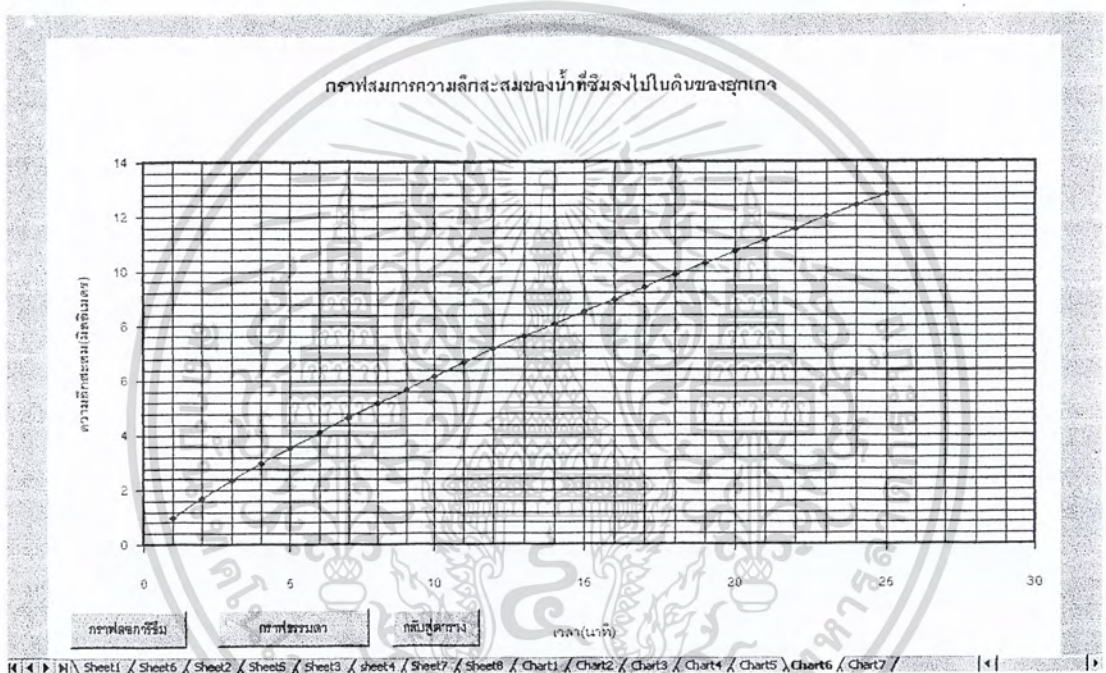

รูป ค.21 กราฟลอการิทึมของกราฟความสัมพันธ์ระหว่างสมการความลึกสะสมของฮุกเกจ และวารัลูกลอย

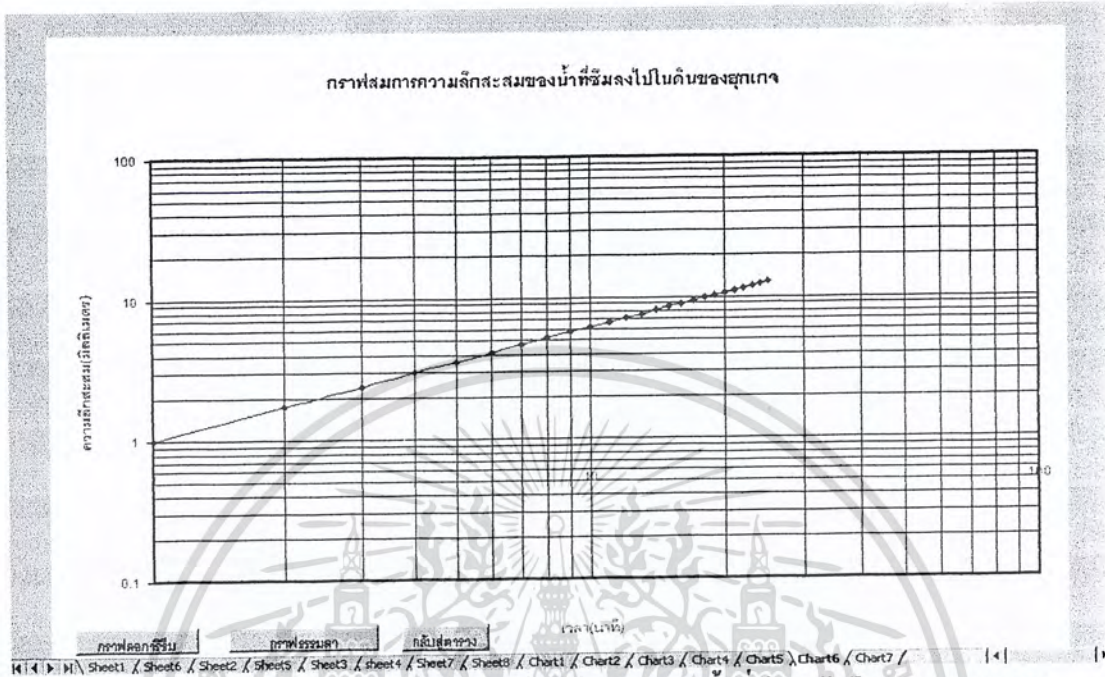
เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์สงวนไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

20.จากสมการในข้อ 17. และรูป จ.21 จะเห็นได้ว่ากราฟมีแนวโน้มเป็นเส้นตรง และสมการของวาล์วลูกกลอยใกล้เคียงกับสุกเกจ ดังนั้นเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำในดินแบบวาล์วลูกกลอยใช้แทนสุกเกจได้

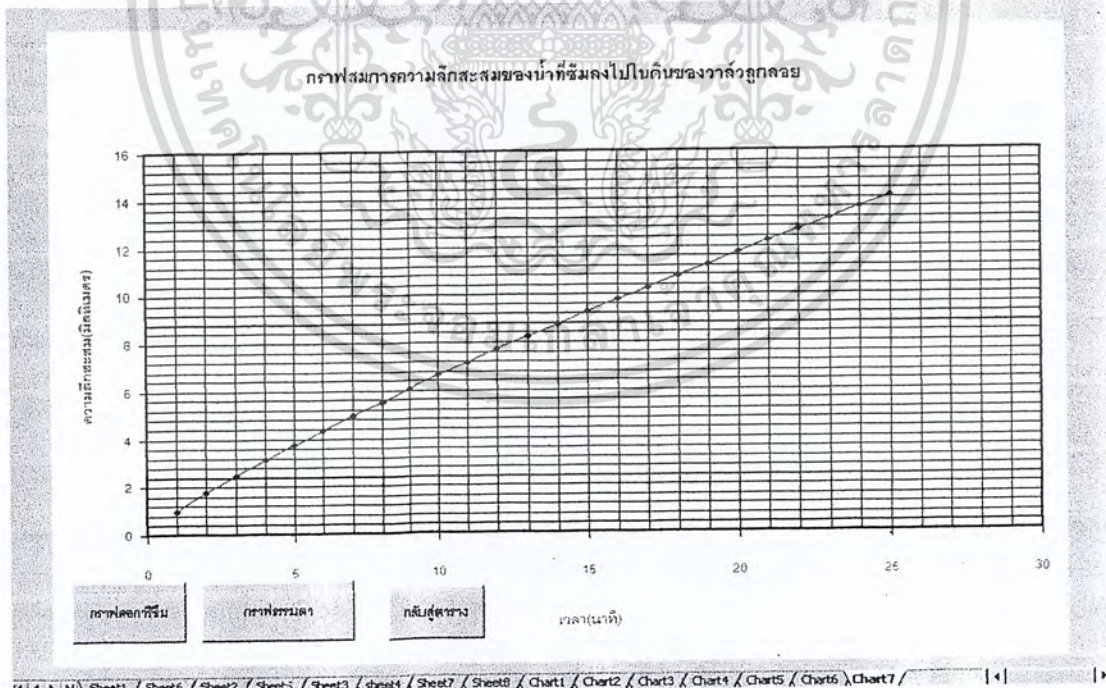
21.จากรูป จ.21 กดปุ่มกราฟธรรมดา แล้วจึงกดปุ่มกลับสู่ตารางแล้วกดปุ่มกราฟสุกเกจจะได้กราฟสมการความลึกสะสมดังรูป จ.22 และรูป จ.23 และกดปุ่มกราฟธรรมดาจากนั้นกดปุ่มกลับสู่ตาราง

รูป จ.22 กราฟธรรมดาของสมการความลึกสะสมของน้ำที่ซึมลงไปในดินของสุกเกจ

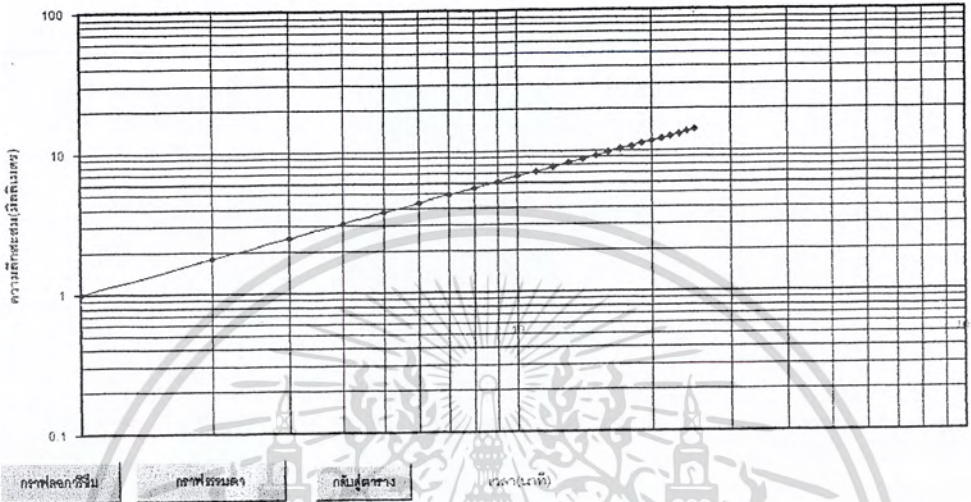
รูป จ.23 กราฟลอการิทึมของสมการความลึกสะสมของน้ำที่ซึมลงไปในดินของสุกเกจ
 22.จากรูป จ.19 กลุ่มกราฟว่าถ่วงลูกลอยแล้วทำตามข้อ 21 จะ ได้ดังรูป จ.24 และ รูป จ.25

รูป จ.24 กราฟธรรมดาของสมการความลึกสะสมของน้ำที่ซึมลงไปในดินของวาล์วลูกลอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กราฟสมการความลึกสะสมของน้ำที่ซึมลงไปใตดินของวาล์วถูกลอย

รูป น.25 กราฟลอการิทึมของสมการความลึกสะสมของน้ำที่ซึมลงไปใตดินของวาล์วถูกลอย

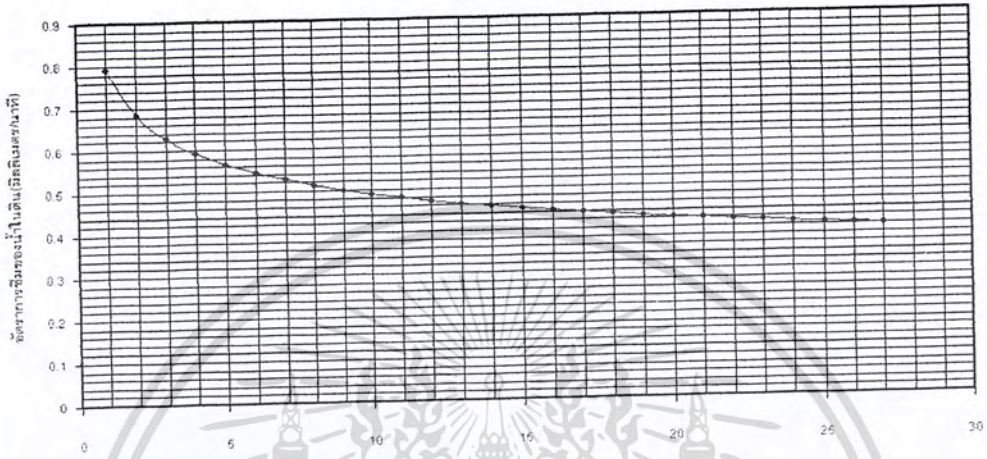
23. จากรูป น.19 และรูป น.7 กดปุ่มเปิดหน้าจอแรกแล้วจึงกดปุ่มตารางการคำนวณอัตราการซึมของน้ำในดิน เพื่อเข้าสู่ตารางสมการอัตราการซึมของน้ำในดินของวาล์วถูกลอยและสุกเกจ ดังรูป น.26

	A	B	C	D	E	F	G	H	I
1			ตารางคำนวณอัตราการซึมของน้ำในดิน						
2									
3		เวลา(นาที)	อัตราการซึมของน้ำในดินที่ได้จากสุกเกจ	อัตราการซึมของน้ำในดินที่ได้จากภาวาลูกกลม					
4		1	0.791143807	0.820556441		หน้าจแรก			
5		2	0.665067688	0.725689395					
6		3	0.629738853	0.675364973		กราฟสุกเกจ			
7		4	0.593214196	0.641790218					
8		5	0.566346773	0.6169014		กราฟภาวาลูกกลม			
9		6	0.54530382	0.597283957					
10		7	0.528121846	0.581185145					
11		8	0.513676389	0.567590882					
12		9	0.50126288	0.555864074					
13		10	0.490413047	0.545579537					
14		11	0.480800629	0.536440062					
15		12	0.472189789	0.528230127					
16		13	0.464404833	0.520788721					
17		14	0.457311585	0.513992548					
18		15	0.450805307	0.507745204					
19		16	0.444802929	0.50196996					
20		17	0.439237379	0.4966048					
21		18	0.434053634	0.491598923					
22		19	0.429208932	0.48691022					
23		20	0.42465874	0.482503414					
24		21	0.420377234	0.478348679					
25		22	0.41633515	0.474420581					
26		23	0.412509092	0.470697265					
27		24	0.408878847	0.467159822					
28		25	0.405426639	0.463791786					
29		26	0.402137693	0.46057874					
30		27	0.398997892	0.457507986					
31									

รูป จ.26 ตารางคำนวณอัตราการซึมของน้ำในดิน

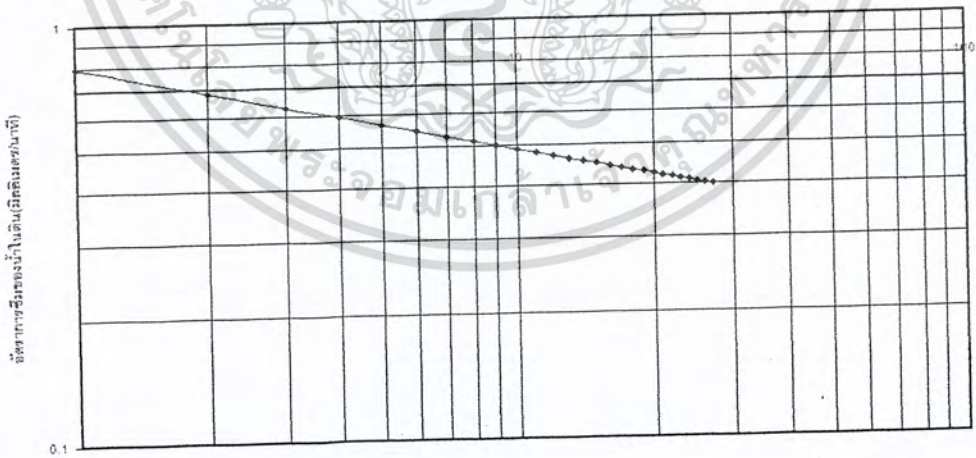
24. จากรูป จ.26 กดปุ่มกราฟสุกเกจแล้วทำตามข้อ 21. จากนั้นจึงกดปุ่มกราฟภาวาลูกกลมแล้วทำตามข้อ 21. จะได้กราฟดังรูป จ.27,รูป จ.28,รูป จ.29 และรูป จ.30

กราฟสมการอัตราการซึมของน้ำในดินของสุกเกอ

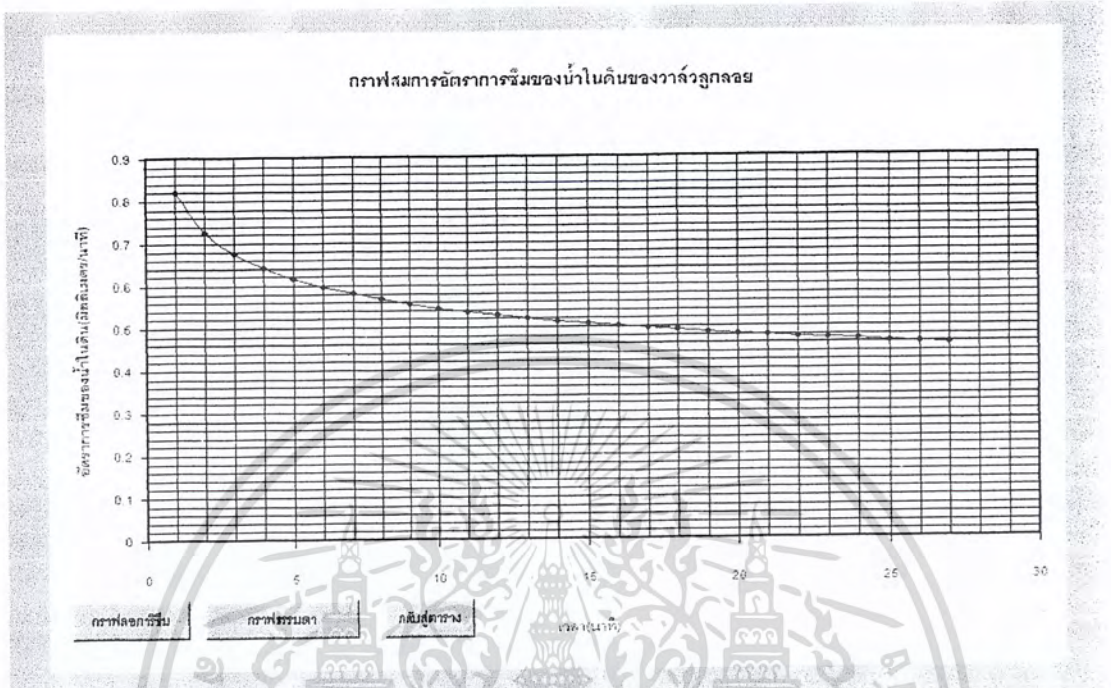
รูป น.27 กราฟธรรมชาติของสมการอัตราการซึมของน้ำในดินของสุกเกอ

กราฟสมการอัตราการซึมของน้ำในดินของสุกเกอ

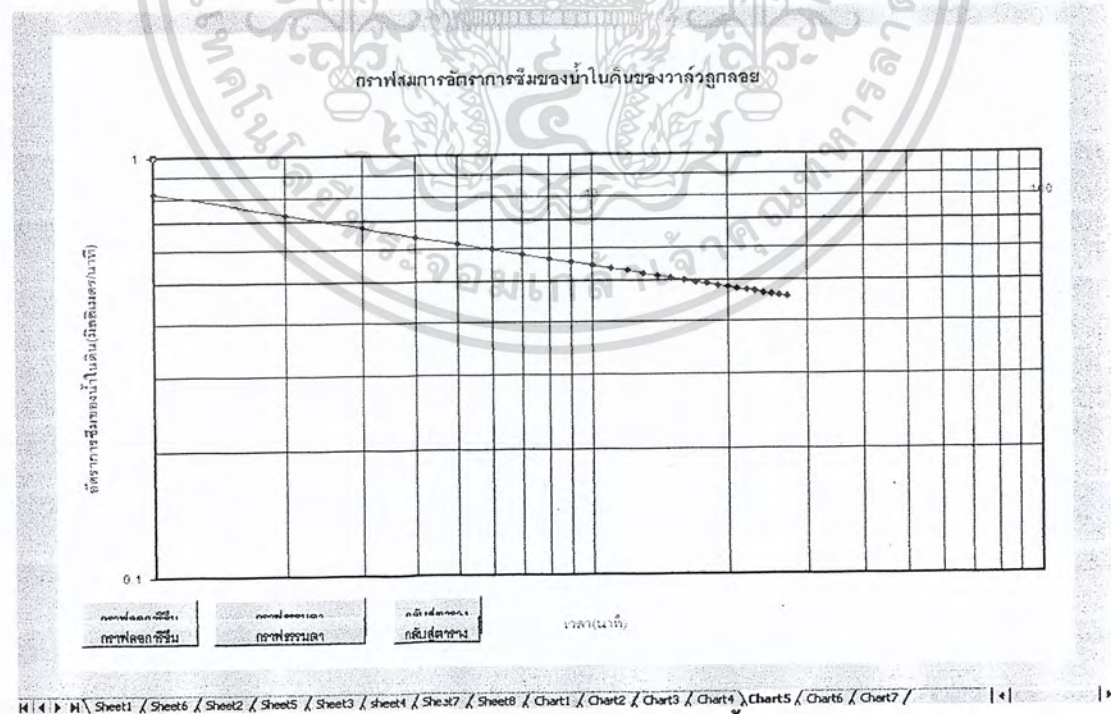

รูป น.28 กราฟลอการิซึมของสมการอัตราการซึมของน้ำในดินของสุกเกอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

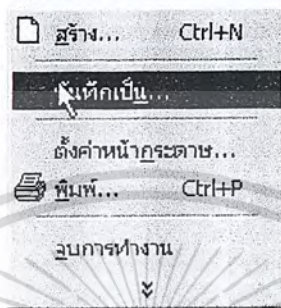
รูป ๒.29 กราฟธรรมดาของสมการอัตราการซึมของน้ำในดินของวาล์วกลอย

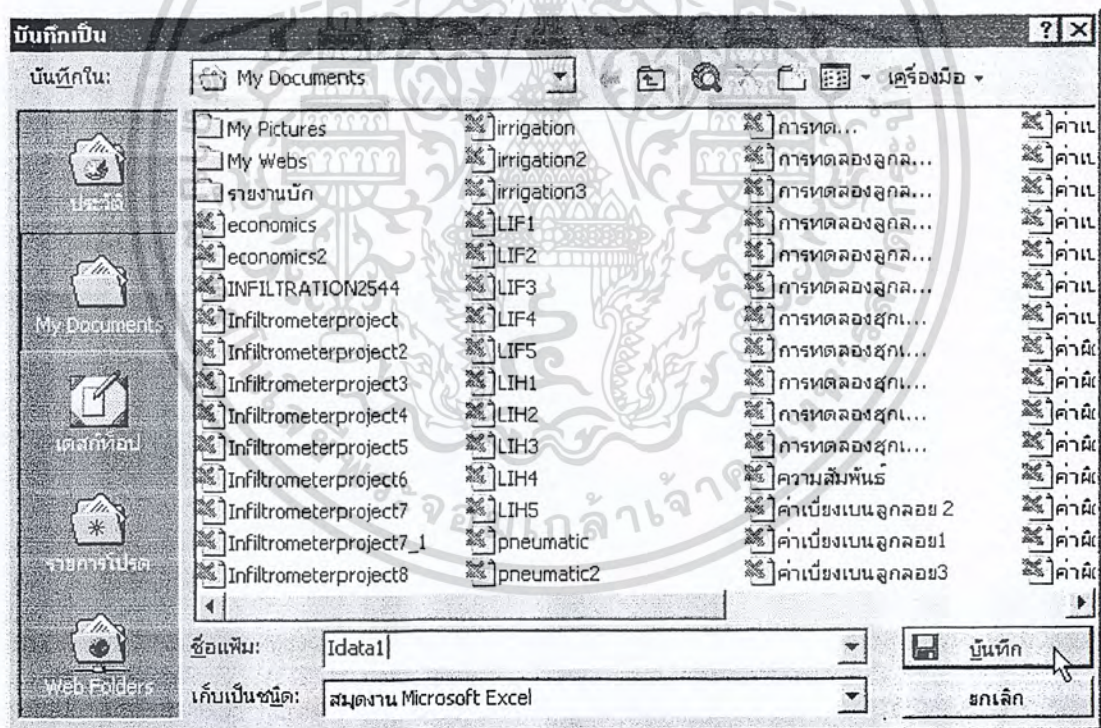
รูป ๒.30 กราฟลอการิทึมของสมการอัตราการซึมของน้ำในดินของวาล์วกลอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

25.จากรูป จ.26 ให้คลิกปุ่มหน้าจอแรกแล้วทำการบันทึกเป็นชื่อ Idata1.xls ลงใน My Documents โดยกดเมนูบาร์เพิ่มข้อมูล แล้วคลิกที่บันทึกเป็น จากนั้นจึงใส่ชื่อ Idata1 แล้วคลิกปุ่มบันทึก ก็จะเสร็จกระบวนการที่วิศวกรผู้นั้นต้องการ

รูป จ.31 คลิกที่แถบบันทึกเป็น

รูป จ.32 บันทึกข้อมูลเป็น Idata.xls

ตัวอย่าง จ.2 จากตัวอย่าง จ.1 จากผลการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม Infiltration 2544 วิศวกรผู้นี้พบว่า เครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำในดินแบบใช้วาล์วลูกกลอยใช้แทนสูกเกจได้ ดังนั้นเขาจึงนำผลการวิเคราะห์ผลการทดลองของเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำในดินแบบใช้วาล์วลูกกลอย โดยเขาต้องการที่จะออกแบบอ่างเก็บน้ำเพื่อการวางแผนเกษตรทฤษฎีใหม่ โดยเขาต้องสร้างอ่างเก็บน้ำในเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งงานไว้สำหรับการเขงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

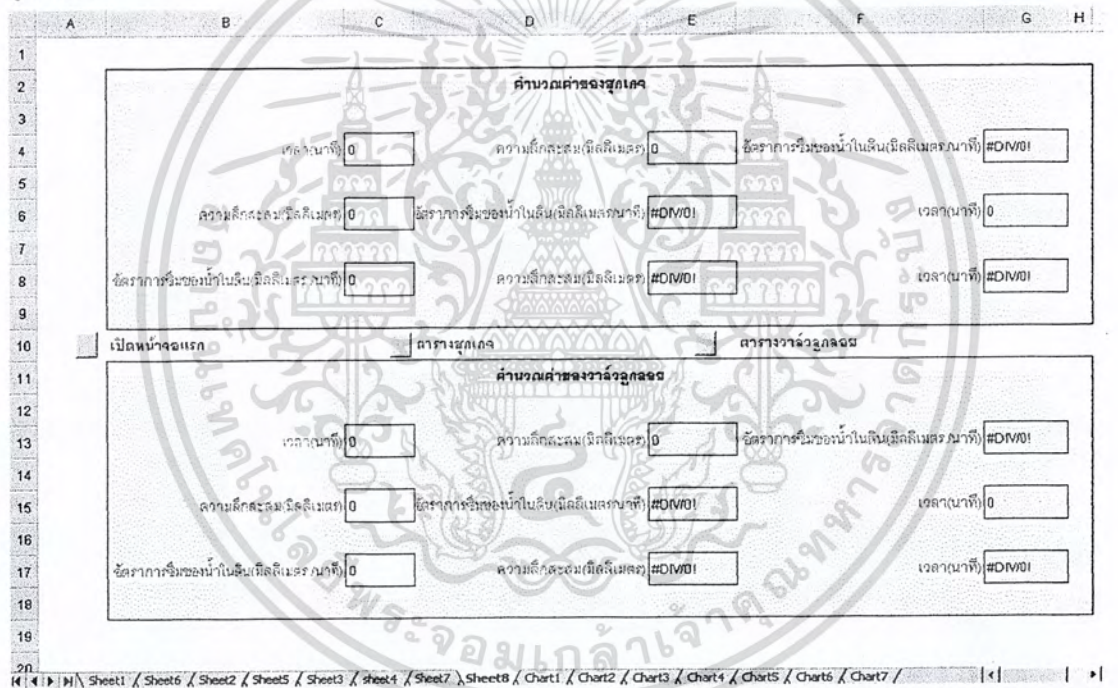
พื้นที่ 10 ไร่ โดยใช้เวลาเก็บน้ำ 1 ปี หรือ 365 วัน จงคำนวณหาค่าต่อไปนี้ โดยใช้โปรแกรม Infiltration 2544 ดังนี้

1. ค่าความลึกสะสมของน้ำในดิน(มม.)
2. อัตราการซึมของน้ำในดิน(มม./นาท)

วิธีทำ จากผลการวิเคราะห์ตัวอย่างที่ ๑.1 เราจะมาทำการคำนวณหาค่าต่าง ๆ โดยข้อ 1. และข้อ 2. ใช้โปรแกรม Infiltration2544 โดยมีวิธีการดังนี้

1.เปิดโปรแกรม Infiltration 2544 แล้วเปิดไฟล์ Idata1.xls จากนั้นจึงกดปุ่มการคำนวณจะได้ดัง

รูป จ.33

รูป จ.33 การคำนวณ

2.จากโจทย์ต้องการใช้ผลการทดลองของเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำในดินแบบใช้วาล์วกลุกลอย ดังนั้นจึงทำการใส่ค่าเวลา โดยใส่ค่าเวลาดลงในช่องเวลาสีขาว ดังต่อไปนี้

$$=365*24*60$$

จะได้ผลดังรูป จ.34

	A	B	C	D	E	F	G	H
1								
2		คำนวณค่าของชุดแรก						
3								
4		เวลา(นาที)	0	ความลึกสะสม(มิลลิเมตร)	0	อัตราการซึมของน้ำในดิน(มิลลิเมตร/นาที)	#DIV/0!	
5								
6		ความลึกสะสม(มิลลิเมตร)	0	อัตราการซึมของน้ำในดิน(มิลลิเมตร/นาที)	#DIV/0!	เวลา(นาที)	0	
7								
8		อัตราการซึมของน้ำในดิน(มิลลิเมตร/นาที)	0	ความลึกสะสม(มิลลิเมตร)	#DIV/0!	เวลา(นาที)	#DIV/0!	
9								
10		เปิดหน้าต่างแรก		ตารางชุดแรก		ตารางวารจั่วชุดสอง		
11		คำนวณค่าของวารจั่วชุดสอง						
12								
13		เวลา(นาที)	525800	ความลึกสะสม(มิลลิเมตร)	50758.3807	อัตราการซึมของน้ำในดิน(มิลลิเมตร/นาที)	0.07945479	
14								
15		ความลึกสะสม(มิลลิเมตร)	0	อัตราการซึมของน้ำในดิน(มิลลิเมตร/นาที)	#DIV/0!	เวลา(นาที)	0	
16								
17		อัตราการซึมของน้ำในดิน(มิลลิเมตร/นาที)	0	ความลึกสะสม(มิลลิเมตร)	#DIV/0!	เวลา(นาที)	#DIV/0!	
18								
19								
20		H \< \> \ Sheet1 \ Sheet6 \ Sheet2 \ Sheet5 \ Sheet3 \ Sheet4 \ Sheet7 \ Sheet8 \ Chart1 \ Chart2 \ Chart3 \ Chart4 \ Chart5 \ Chart6 \ Chart7 /						

รูป จ.34 ผลการคำนวณค่าของวารจั่วชุดสอง

3.จากรูป จ.34 เราจะได้ว่า

$$\text{ค่าความลึกสะสมของน้ำในดิน} = 50758.3807 \text{ มม.}$$

$$\text{อัตราการซึมของน้ำในดิน} = 0.07945479 \text{ มม./นาที}$$

จากตัวอย่าง จ.1 และตัวอย่าง จ.2 จะเห็นได้ว่า โปรแกรม Infiltration 2544 มีความสามารถในการใช้งานเป็นอย่างมาก และผู้ใช้ยังสามารถที่จะเขียนโปรแกรมเพิ่มเติมได้เองอีกด้วยโดยใช้ Microsoft Excel

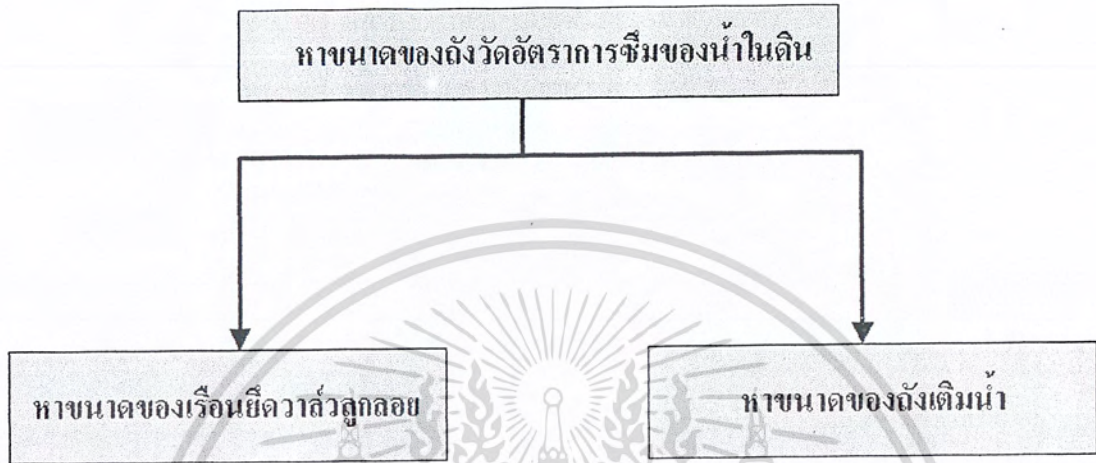
ภาคผนวก ข

แผนผังการออกแบบเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำในดิน

1. แผนผังการออกแบบเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำในดินแบบใช้วาล์วลูกกลอย
2. แผนผังการออกแบบถังวัดอัตราการซึมของน้ำในดิน
3. แผนผังการออกแบบถังเติมน้ำ(Marriotte Tank)
4. แผนผังการออกแบบเรือนยี่ต้าวาล์วลูกกลอย
5. แผนผังการออกแบบสุกเกจ

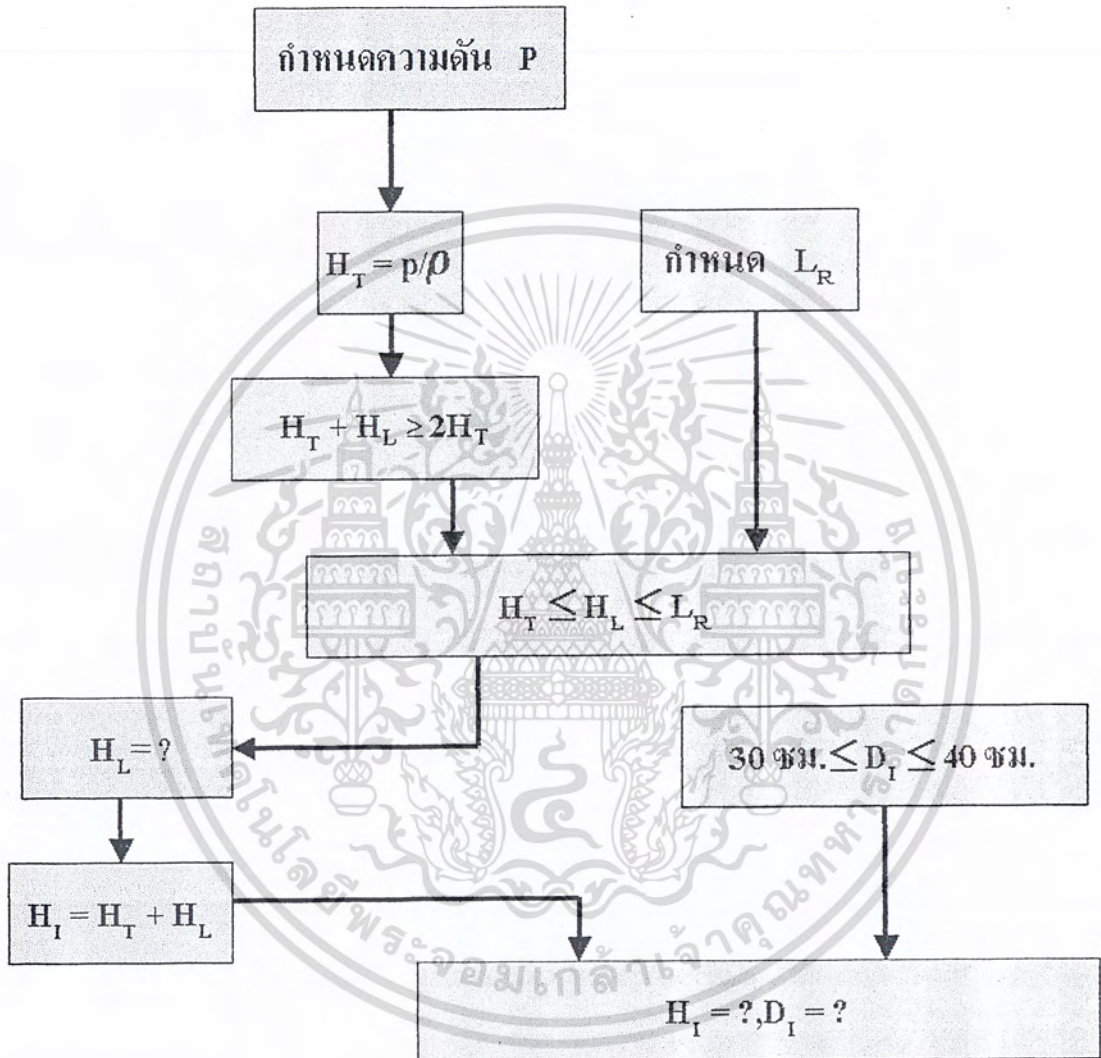

แผนผังการออกแบบเครื่องวัดอัตราการซึมของน้ำในดินแบบใช้วาล์วลูกกลอย

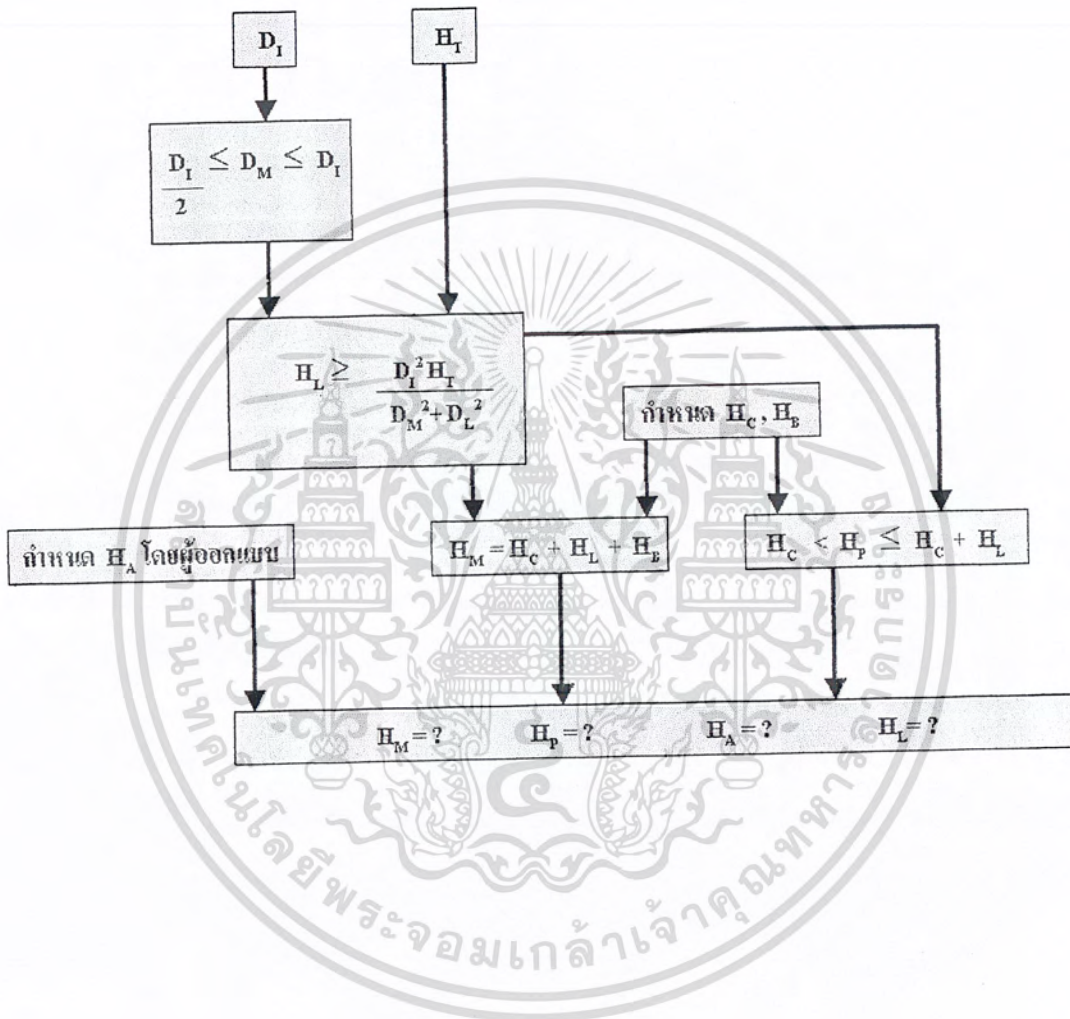
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนผังการออกแบบถังวัดอัตราการซึมของน้ำในดิน

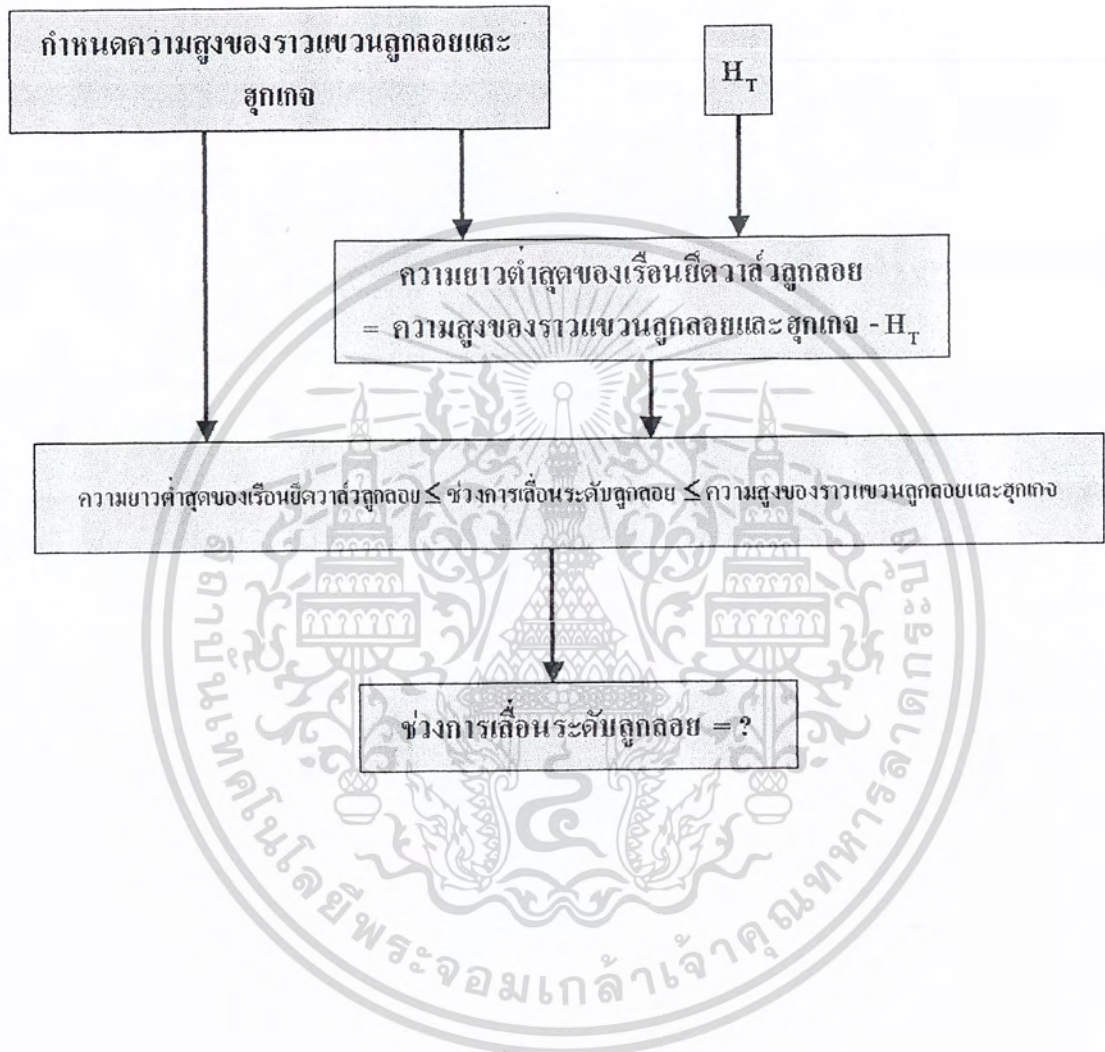
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนผังการออกแบบถังเติมน้ำ(Mariotte Tank)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนผังการออกแบบเรือนยิตวาล์วลูกลอย

แผนผังการออกแบบฮุกเกจ

$$H_T = ?$$

ย่านการวัดความลึกสะสมของฮุกเกจ $\geq H_T$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ โดยคำแนะนำจาก อาจารย์ทรงวุฒิ แสงจันทร์ และ อาจารย์ ดร.วินัย กล้าจริง นอกจากนี้ยังขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านในภาควิชาวิศวกรรมเกษตร และเจ้าหน้าที่ประจำอาคารปฏิบัติการวิศวกรรมเกษตรที่ให้ความช่วยเหลือ และคำแนะนำอยู่ตลอดเวลาในระหว่างการทำโครงการ และขอขอบคุณทางสำนักหอสมุดกลางที่ได้เอื้อเฟื้อสถานที่ในการค้นคว้าหาข้อมูลมา ณ ที่นี้ด้วย

คณะผู้จัดทำ

31 มีนาคม 2544

จตุติ รุจิระกำรชัย
บุญยฤทธิ สุรารักษ์ลิขิต
วรัญญู ประพรรติจักกิจ
วรารกร จันวงษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

1. กุญฑ สัจชิตลา และคณะ, **ปฐพีวิทยาเบื้องต้น**, พิมพ์ครั้งที่ 8, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ, 2541.
2. ดิเรก ทองอร่าม และคณะ, **การออกแบบและเทคโนโลยีการให้น้ำแก่พืช**, มิตรเกษตรการตลาด และ โฆษณา, กรุงเทพฯ ๑, 2542.
3. พันจันทร์ ธนวัฒน์เสถียร, **คู่มือการใช้ Microsoft Excel 2000 ฉบับเพื่อการใช้งานจริง**, พิมพ์ครั้งที่ 2, บริษัท ซัคเซส มีเดีย จำกัด, กรุงเทพฯ ๑, 2543.
4. ภักคินี ยิมเรวัต, **การวิเคราะห์เชิงตัวเลขเบื้องต้น**, ภาควิชาคณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์, คณะวิทยาศาสตร์, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, กรุงเทพฯ ๑, 2537.
5. วินุทธ์ บุญชู โรกุล, **หลักการชลประทาน**, ภาควิชาวิศวกรรมชลประทาน, คณะวิศวกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ ๑, 2526.
6. Hansen V.E. ,Israelsen O.W. & Stringham G.E. , **Irrigation Principles and Practices** ,fourth Edition, John Wiley & Sons ,Inc. , New York , 1980.
7. M.E.Jensen, **Design and Operation of Farm Irrigation Systems** ,American Society of Agricultural Engineers, Michigan, 1983.
8. Robert W. Fox & Alan T. McDonald, **Introduction to Fluid Mechanics**, SI Version, fourth edition, John Wiley & Sons, Inc., New York, 1994.